

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

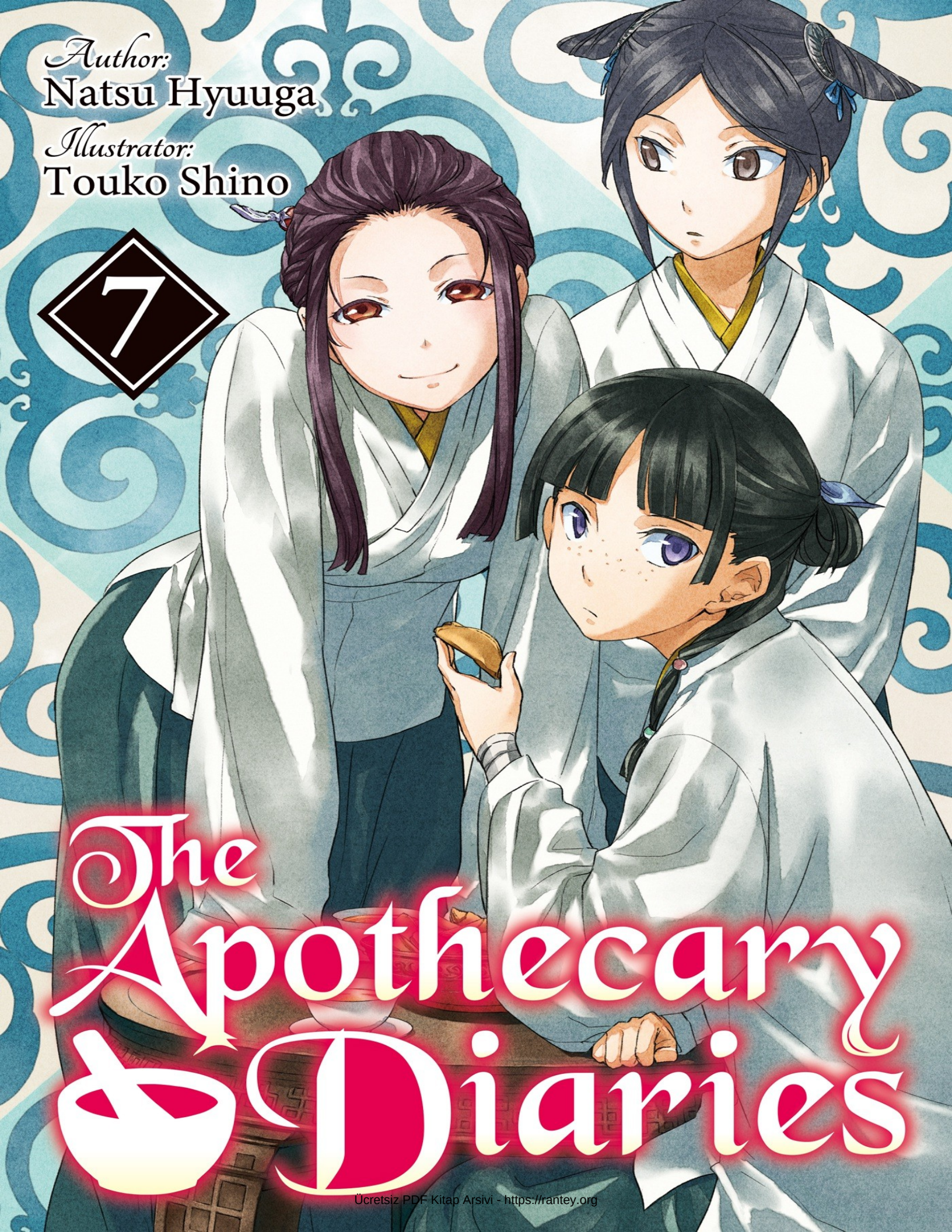
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

7

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Author.
Natsu Hyuuga

Jeneratör.
Toukô Sîino

7

The Apothecary Diaries

İçindekiler

[Kapak](#)

[Karakter Profilleri](#)

[Giriş](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1: Mahkeme Kadınları Hizmet Sınavı Bölüm](#)

[2: Taciz](#)

[Bölüm 3: Tıbbi Asistan Bölüm](#)

[Bölüm 5: Şans Kurabiyeleri 4:](#)

[Arka Saray Bölüm Bölüm 7:](#)

[Aylin'in Niyetleri6: Stratejist](#)

[Düştü](#)

[Bölüm 8: Düşüncenin Ardındaki Düşünce Bölüm 9:](#)

[İmparatoriçe](#)

[Bölüm 10: Gizli Operasyonlar](#)

[Bölüm 11: Kutlamadan Önce Bölüm](#)

[12: Yabancı Bir Ülkenin Çocuğu](#)

[Bölüm 13: Majestelerinin Genç Kardeşini Bekleyen Hanım Bölüm 14:](#)

[Tapınak Bakiresi ile Tanışma](#)

[Bölüm 15: "Anne" 16:](#)

[Akşam Yemeği Bölüm 17:](#)

[Şüpheli](#)

[Bölüm 18: Bir Erkek ve Bir Kadın Oyun Oynuyor](#)

[Bölüm 19: Gerçeğin Ardındaki Gerçek](#)

[Bölüm 20: Mantarlı Congee](#)

[Bölüm 21: Tapınak Kızı'nın İtirafı Bölüm 22:](#)

[Geleceğin Tapınak Kızı](#)

[Sonsöz](#)

[J-Novel Club Hakkında](#)

[Renkli Çizimler Telif](#)

[Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Maomao

Eğlence bölgesinde bir eczacı. İlaçlar ve zehirler konusunda düpedüz takıntılı ama diğer konularla pek ilgilenmiyor. On dokuz yaşında.

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı güzel. Maomao'yu aklından çıkaramaz, ancak kanca veya sahtekarlıkla, her zaman ondan kaçmayı başarır. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin yardımcısı. Acıyı çoğu insan kadar şiddetli hissetmez, bu da ona çoğu insandan çok daha fazla fiziksel sınır sağlar. Çok ciddidir ama bu onu kolay kandırılabilir kılar. Eş Lishu'ya aşık.

Gaoshun

Basen'in babası. İyi yapılı bir asker olan Basen, eskiden Jinshi'nin hizmetkârıydı ama şimdi İmparator'a şahsen hizmet ediyor.

Lakan

Maomao'nun babası ve Luomen'in yeğeni. Tek gözlüklü bir ucube. Ordunun yüksek rütbeli bir üyesi, ancak tuhaf davranışları insanların ondan kaçınmasına neden oluyor.

Lahan

Lakan'ın yeğeni ve evlatlık oğlu. Yuvarlak gözlüklü, ufak tefek bir adam olan Lakan'ın güzel kadınlara karşı zaafı vardır ve ne zaman bir kadın görse, görünüşünün onlarinkine uymamasına aldırmadan onlarla sohbet etmeye çalışır.

Luomen

Maomao'nun üvey babası; Lakan'ın amcası. Bir zamanlar arka sarayda haremağasıyken, şimdi saray doktoru olarak hizmet veriyor. Biri eksik. Diz kapağı, yıllar önce ona verilen bir ceza.

Ah-Duo

Eskiden İmparator'un dört gözde eşinden biriydi. Erkek kıyafetleri giyen yakışıklı bir kadın. Otuz yedi yaşında.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Yirmi bir yaşında.

Eş Lihua

İmparator'un eşlerinden biri. Cömert bir göğsü var. Yirmi beş yaşında.

Kokuyou

Bir doktor. Yeterince yakışıklı ama yüzünün yarısında çiçek hastalığı izleri var. Böyle trajik bir geçmişi olan bir adam için şüpheli derecede neşeli.

Aylin

Eskiden Shaoh'dan bir elçiydi. Altın rengi saçları ve mavi gözleri olan güzel bir kadın, siyasi bir savaşı kaybettikten sonra sığınmak için Li'ye kaçtı.

Madam

Verdigris Evi'ni işleten yaşlı kadın. Kızgınken korkunç.

İmparator

Gerçek bir iş bitirici ve olağanüstü sahip. Kadınlarının iyi donanımlı olmasını tercih eder. Otuz altı yaşında.

Vakvak

Arka sarayda bir haremağası ve onun asistan doktoru. Çoprabalığı bıyıklarına benzeyen bıyıkları olan tombul ve yaşlı bir adam.

e olhecnr(inries

n

Shaohnese Eşı ve Tapınak Bakiresinin 1 Bilmecesi

Maomao saray kadınları sınavına girer (hiç de azımsanmayacak bir baskı altında) ve sarayda tıbbi asistan olur. Neden yeni bir görev icat etti? Arka saraydaki en yeni eş olan Aylin'le ilgili. Ülkesinden kaçmış, siyasi sığınma talebinde bulunmuştur ama gerçekte ne planlamaktadır?

Sonra komşu ülke Shaoh'dan bir tapınak bakiresi ziyarete gelir. Görünürde bu diplomatik bir görevdir, ancak gizlice Li'ye iyileşmeyecek gibi görünen bir hastalığı tedavi etme umuduyla gelmiştir. Ancak tapınak bakiresi olduğu için hiçbir erkek ona dokunamaz. Bunun yerine, Maomao ve diğer tıbbi asistanların muayeneleri gerçekleştirmesi gerekecektir.

Tapınak bakiresinin bu gizemli rahatsızlığı nedir? Eş Aylin'in Maomao için hazırladığı şeyle bir ilgisi var mı? Eş neyin peşinde? Ve Maomao bile tapınak kızına yardım edebilir mi?

Z

Tüm Favori Hafif Romanlarınızı [Just Light Novels](https://www.justlightnovels.com)'dan indirin

Önsöz

Jazgul'un ağız hayatında gördüğü en büyük tekne karşısında şaşkınlıktan açık kaldı.

Tekne nehirden aşağı inecek, denize açılacak ve sonra komşu bir ülkeye gidecekti, ya da ona öyle söylendi. Jazgul teknede uzun günler geçirecekti, geçirebileceğinden çok daha fazla gün.

iki elin parmakları kadar (ki bu sayı Jazgul kadar yüksekti sayabilirdi). Etrafta onları uğurlamaya gelmiş pek çok insan vardı.

Tekne muhteşemdi. Hiç hayal etmemişti.

Böyle bir gemiye binmek. Yoksul bir aileden ; ailesi ona isminden ve her gün en yetersiz yemeklerden başka bir şey vermemişti. Sonunda onu köle olarak satmışlardı.

Jazgul konuşamıyordu. Duyabiliyordu ama nedense doğduğu günden beri sesi çıkmıyordu. Birçok insan kadar olmasa da çalışabiliyordu. Ama ailesi onu destekleyecek olanaklardan yoksundu.

Jazgul onun bir "cariye" olacağından emindi. O kadar da kötü görünmüyordu ve burnu biraz düşük olsa da, genel görünümü bunu telafi edecek kadar çekiciydi. Evet,

cariye olmak onu mutlu edecekti. "Fahişe" olmak gibi değildi; onlar her gün, her zaman çalışmak zorundaydı. Duyduğuna göre bir cariyenin memnun etmesi gereken tek bir adam varmış.

Bu yüzden büyük eve getirildiğinde, bir cariyeye olacağından emin olarak çok sevinmişti.

"Sizi burada ağırlamak ne büyük bir zevk" sözleriyle karşılandı o evde. Ev sahibinin sıradan bir sapık olduğunu duymuştu ama hiçbir şey bundan daha farklı olamazdı.

gerçeği. Onun yerine kendini çok ama çok güzel birine hizmet ederken buldu. Bembeyaz saçları olan ve birazcık tombul birine.

Jazgul konuşamadığı ve nasıl konuşacağını bilmediği için kimse üzgün değildi.

okumak ya da yazmak için. Bunun yerine ona pahalı kağıtlar ve bol miktarda mürekkep verilmiş ve yazamıyorsa resim çizmesi gerektiği söylenmiştir onun yerine.

Bu yerde yararlı olabilmek için görevlerini özenle öğrendi ve öğrenirken bol bol yemek yiyip güzel giysiler giyebildi. Hizmet ettiğini keşfetti

çok nazik biriydi ve resim çizmek çok eğlenceliydi. Dışarıdaki manzarayı, evin sahibini ya da kıdemli hizmetçileri çizirdi. Arada bir de, bir şeyler çizirdi.

rüyasında gördüğü bir şeydi. Bir keresinde bir tekneye binmekle ilgili bir rüya görmüştü, şu anda önünde duran kadar büyük bir tekneye.

Bu resmi çizdiğinde, sahibi ona bunun özellikle iyi bir resim olduğunu söyledi.

Evet, çok iyi bir iş bulmuştu.

Hanımıyla birlikte bir tekneye binip uzak bir ülkeye gitmek isteyip istemediği soruldu ve o da istemeye karar verdi. Bir keresinde köle olarak satıldıktan sonra bir tekneye binmişti ama korkunçtu. Bu tekne çok daha eğlenceli görünüyordu. Köle teknesinde bile deniz tutmamıştı, o yüzden bunda da bir sorun çıkacağını sanmıyordu. Ama Jazgul'un hizmet ettiği bu kişi zayıf ve çelimsizdi, bu yüzden Jazgul'un ekstra sıkı çalışması ve ekstra enerjik olması gerekecekti.

Hizmet ettiği kişinin hasta olduğunu, soluk tenli, beyaz saçlı ve meyve eti kadar kırmızı gözlü olduğunu öğrendi. Derisi öğle güneşinde kızarır ve yanardı; bu kişi çok parlak yerlere bile dayanamazdı. Ama beyaz ten, saç ve kırmızı gözler Tanrı tarafından seçilmiş olmanın işaretleriydi ve bu onları özel kılıyordu. Hanımı bu özelliklerin bir yük olmadığında ısrar ediyordu. Jazgul hanımının şanslı olduğunu düşündü ve sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi soluk bir el

uzanıp boğazını okşadı ve ona kendisinin de özel olduğu söylendi. Bir sesten bile daha özel bir şeye sahipti. Bu düşünce onu çok mutlu etti.

Jazgul'un hizmet ettiği bu kişi çok önemliydi, kralın kulağına sahip biriydi. Bu kadar önemli biri neden bu kadar uzağa gitmek zorundaydı? Nedeni işti. O kadar özellerdi ki kralın şeyleri yapabilirdi.

Jazgul çok zeki birine hizmet etti ve ona birçok şey öğretti.

Ama hanımefendiyle çok uzun zaman geçirdiğinde diğer nedimelerin ona kötü kötü bakmaya başladığını fark etti, bu yüzden orada çok fazla kalamadı.

"Hey, hazır mısın?" diye seslendi denizcilerden biri olması gereken iri yarı bir adam.

Jazgul heyecandan neredeyse aşağı yukarı zıplıyordu. Tekneye binmek için çok hevesliydi. Bu garip, uzak diyar rüyasında gördüğü gibi yeşilliklerle dolu olacak mıydı?

"Jazgul," diye bir ses duydu ve irkildi: hanımı oradaydı, güneşten korunmak için bir peçe takmıştı. Yüzü bol miktarda merhemle kaplıydı ve bir görevli özenle yakınında duruyordu bir şemsiye ile. Gerçi kadının parmak uçlarında durması gerekiyordu; hanımefendileri nedimeden neredeyse bir baş daha uzundu.

"Saygıdeğer tapınak bakiresi, lütfen hemen gemiye binin. Deriniz yanacak."

"Evet, anlıyorum."

Cildi kavuran güneş korkutucuydu ama dışarıdaki esinti hoştu. Kırmızı gözler ışığa karşı kısıldı.

Jazgul, tapınak bakiresinin kırk yaşından fazlaydı. İnsanların nadiren çok uzun yaşadığı Jazgul'un köyünde bir insanın büyükanne ya da büyükbaba olması için yeterli bir yaş. Aslında Jazgul'un anne ve babası da o yaşlardaydı. Uzun yıllar tarlada çalıştıkları için tenleri bronzlaşmış ve kırıışmıştı. hayvanlarla ilgileniyordu. Tapınak bakiresinin güzel teni kıyaslandığında oldukça genç görünüyordu. Belki uzun zaman önce daha zayıftı ama şimdi biraz göbeği vardı. Bu bir zenginlik işaretiydi ve Jazgul'un köyünde oldukça güzel kabul edilirdi.

"Gideceğimiz bu ülkede Shaoh'dan çok daha fazla su var."

Jazgul itaatkâr bir şekilde başını salladı. Gitmeye karar verdiğinde diğer nedimeler ona bunu söylemişti.

"Orada buğday ve pirinç yetiştiriyorlar ve her yer yemyeşil."

Tahıl ürünleri bir lükstü; onları yetiştirenler bile emeklerinin meyvelerinin çoğunun vergi olarak alındığını gördüler ve hiçbir zaman tadına bakmak. Shaoh'un şehir merkezi ticaretle dolup taşıyordu, ancak yoksul köylerin sonunu bulmak için çok uzağa gitmeye gerek yoktu.

Böcekler

çoğalmaya başladı, açlık da bunu takip etti. Jazgul'un kendisi

satıldı çünkü ailesi yiyecek kadar yetiştiremiyordu.

Bir ülke ile dost olmaları çok önemliydi çok fazla yiyecek vardı. Onurlu tapınak bakiresinin bu uzun yolculuğa çıkmasının nedeni buydu. Bu yeni ülkede farklı bir dil konuşuyorlardı ama Jazgul zaten konuşamıyordu, bu yüzden konuşmak zorunda kalmayacaktı. Yine de dinlemeyi öğrenmeye odaklanmak zorunda kalacaktı.

Tapınak bakiresi Cazgöl'e baktı ve başını okşadı. Jazgul gözlerini kapadı ve memnun bir keçi yavrusu gibi gülümsedi.

"Merak ediyorum, dün gece ne tür rüyalar gördün?"

Bir sürü insanla dolu bir kasabada yürümeyi hayal etmişti. güzel su. Daha sonra teknede resim çizmek için zamanımız olacaktı.

Gemiciler telaşla yola çıkmaya hazırlanırken, Jazgul, diğer hanımlar ve tapınak bakiresi kamaralarına doğru ilerlediler.

Bölüm 1: Saray Hanımları

Hizmet Sınavı

"Uzun oldu."

"Evet, efendim. Uzun zamandır," diye yineledi Maomao, karşısında duran adamın sözlerini neredeyse tekrarlıyordu. Keyif semtindeki eczacı dükkânında boş boş bazı ilaçlar hazırlıyordu ki, asıl bulanıklık hissi uyandırıcıdan başka kim ortaya çıkabilirdi ki?

Gaoshun.

"Sorabilir miyim efendim, oluyor?" Bildiği kadarıyla Gaoshun artık Jinshi'nin hizmetkârı değil, İmparator'a hizmet ediyordu Kendisi. Kendini hazırladı: Majestelerinin onunla bir işi yok muydu acaba?

"Önemli bir şey değil. Oğlumun, aptal postuna lanet olsun, gelmesi ama kısa süre önce kendini olabilecek en saçma şekilde yaraladığını düşünürsek..."

Bu yüzden Gaoshun onun yerine gelmiş ve çocuk iyileşene kadar kısa bir süreliğine Jinshi'ye katılmıştı.

"Ah. Evet, yaraları oldukça ağırdı," dedi Maomao, son olayları hatırlayarak: o köşede gerçek bir kargaşa olmuştu. mahkeme gerekçesiyle. Hırpalanmış genç adam hâlâ gözünün önündeydi; ona bakmak bile acı vericiydi.

"Evet, tam bir enkazdı," diye onayladı Gaoshun. "Hayatta kalması beni etkiledi."

"Oğlum her zaman dayanıklı olmuştur, başka bir şey olmasa bile." Bu söz kulağa kesici gelebilirdi ama Gaoşun'un "aptal oğlu" -yani Basen- bu yaraları görevini yerine getirirken almıştı. Kendi sağlığını ve refahını kurtarmak için feda etmişti.

Beyaz Leydi'nin ilaçlarının etkisiyle kendini balkondan aşağı atan Eş Lishu.

Övgüye değer bir gösteriydi, ama sağ eli dışında, her parçası

ya kırılmış, ya çizilmiş ya da parçalanmıştı. Maomao açıkçası bilincini korumasına şaşırılmıştı.

"Koltuk değnekleriyle işe döneceğine yemin etti, ben de onu evde zapt etmek zorunda kaldım. Şu anda annesi ve ablasının dikkatli gözleri altında iyileşiyor."

Maomao bir çekmeceyi açarken anlayışla başını salladı. Buralarda bir yerde çay olmalı.

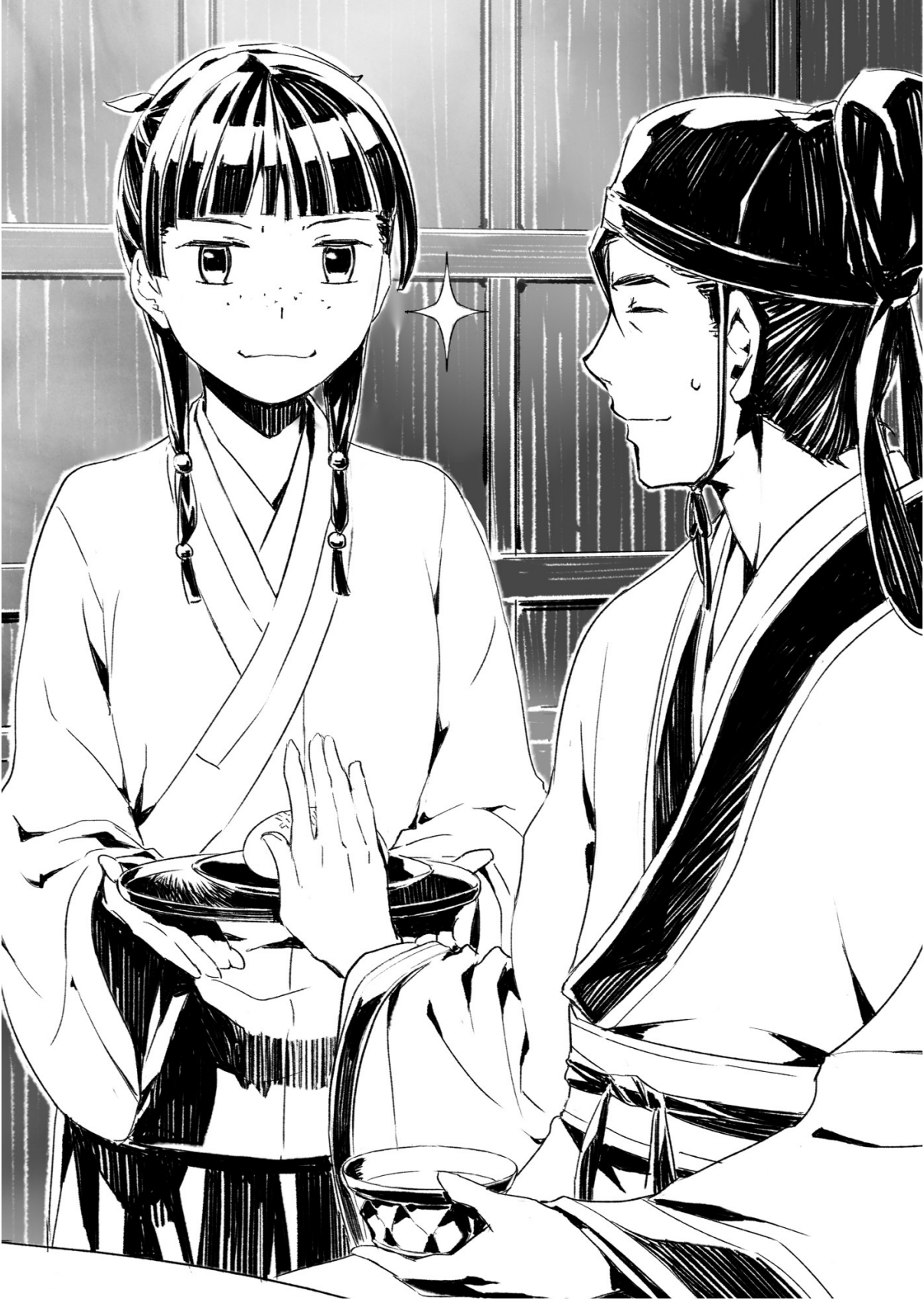
Ancak Gaoshun, "Bana aldırmana gerek yok Xiaomao," dedi.

"Emin misiniz efendim? Ana caddeden aldığım çöreklerin her gün öğlene kadar bittiğini söylüyorlar."

Onları fahişelerden almıştı, onlar da çıraklara vermeyi planladıklarını ama yeteri kadar olmadığını fark edip kavga çıkarmak istemediklerini söylemişlerdi. Maomao'dan sadece bir tane vardı, bu yüzden kıskanç bir itiş kakış olmayacaktı.

Çörekler, esmer şeker ve yer elması ile işlenmiş buharda pişirilmiş hamurdan oluşur; narin tatlılıkları ve zengin dış yüzeyleri ile bilinirler.

"Beni ikna ettiniz," dedi Gaoshun. Sert bir asker gibi görünebilirdi ama doymak bilmez bir tatlı düşkünlüğü vardı.

Maomao ayı , o sabah yaptığı ayı alıp kuyu suyuyla soğuttu. Sıcak mevsimde bir misafire soğuk bir içecek ikram edebilmek lüksün doruk noktasıydı. Hanımefendi

Gaoshun'a genellikle sadece en iyi müşterileri için ayrılmış bir şey olan cam bir içki kabıyla servis yapılmasına izin vermekte tereddüt etti. (Bu arada, Basen'e lüks skalasında bir basamak daha düşük bir şey servis edildi).

Gaoshun yüzünde mutlu bir gülümsemeyle öreğ'e başladı. Ne için orada olabilir? Kesinlikle sadece küçük bir ticaret için gelmemiştir. Konuşmak. Gaoshun, Maomao'nun kendisini izlediğini fark edince ikramın geri kalanını ağzına attı ve hızlıca çay ile yıkadı. "Ahem! İşe dönebilir miyim?" dedi.

Maomao bu konuda hemen kötü bir hisse kapıldı. "Burada bir çörek daha var efendim. Lütfen, ." Ona kendi yemeyi planladığı şarabı ikram etti. Şarabı daha çok seviyordu. tatlılar, her neyse. Gaoshun düşünceli bir adamdı - bir gün öreğ'in ona iyi bir şey olarak geri döneceğini biliyordu. Alkol.

Gaoshun ikinci öreğ'i de mideye indirdikten sonra boğazını temizledi. "Xiaomao, tıp doktoru olmak gibi bir niyetin var mı? Resmi mi?"

"Bunun mümkün olmadığını biliyorsun." Kadınlar mahkeme doktoru olamazdı, ülkenin mevcut yasalarına göre bu mümkün değildi.

". Sanırım soruyu yanlış yönelttim. Sağlık memurluğuna eşdeğer makama ulaşma niyetiniz var mı?"

Maomao bu kez cevap vermekte o kadar acele etmedi. Bir sağlık memurununkine eşdeğer bir istasyon: başka bir deyişle, tıbbi ofisteki ilaçlara biraz erişmesine izin verecek bir istasyon. Dudaklarını tutmaya çalıştı

nötr, düz bir çizgide, ama hafif bir titremeye engel olamadı.

Gaoshun'un gözlerinde bir parıltı belirdi. "Sen de yeni ilaçlar deneyebilirsin.

Bunu yapan insanlarımız var, biliyorsunuz."

Maomao hâlâ sessizdi ama yanaklarının seğirmeye ve dudaklarının kenarlarının yukarı doğru kalkmaya başladığını hissetti.

Hayır! Hayır! Sakın teslim olma! Bir bit yeniği var. Olmak zorunda.

Tüm bu fikir gerçek olamayacak kadar iyiydi ve bu da bunun bir

Tuzak. Dahası, Gaoshun ona bu tuzakla gelmişti.

öneri. Onunla bedava öğle yemeği olmayacaktı ve bunu biliyordu. Düşünmesi gereken bir dükkan olduğundan bahsetmiyorum bile. Onun da bir

Eczacı çırağı olduğu doğrudu ama onu bir daha yalnız bırakırsa ciyaklamaya başlardı. Henüz kendi ayakları üzerinde durmaya hazır olmaktan çok uzaktı.

Tamam, bu onu çevirdiğim kısım.

Gaoshun işlerin yolunda gitmediğini biliyor , çünkü ilk o saldırdı.

"Shaoh'u tanıyorsun, değil mi? Batıdaki mi? O ülkeden gelen elçiyi hatırlıyor musun?"

"Ahh, yani..." Aylin. Onun adı buydu. Maomao ve Lahan batı başkentine yaptıkları son gezide onunla tanışmışlardı. Onu düşünmek Maomao'yu duraksattı. Bu kadın

ya erzak ya da siyasi sığınma sağlamalarını istemiştir. Hatta Batıdaki o toplantıdan önce, o ve kuzenlerinden biri Li'ye gelmişlerdi.

Yine de Gaoshun sadece bir elçiden söz etmişti. Belki de başka birini kastetmişti. Maomao bunu öğrenmek için en güvenli yolu seçti: "Geçen yıl Jinshi Usta'nın çok çalıştığı ziyafette bulunan iki kişiyi kastediyorsunuz, değil mi?"

Muhtemelen onları "on yıllar önce ay ruhunu görmeye çok hevesli olan baş belası çift" olarak tanımlayabilirdi.

başını belaya sokmadan. Bu çiftin içinde batı başkentinde tanıştığı Aylin'in yanı sıra Ayla adında başka bir kadın daha vardı. O da en az kuzeni kadar sapkındı ve Shi klanına en yeni tür ateşli silahları sattığından şüpheleniliyordu. Her ikisi de şüphesiz baş belasıydı.

"Aylin'in kısa bir süre önce arka saraya orta eş olarak kabul edildiğini bildiğinizi varsayıyorum."

"Evet, efendim. Sorabilir miyim, her şeyin yolunda olduğundan emin misiniz? Gelişi son derece aceleci görünüyordu."

"Hiç emin değilim. Yabancı olduğu için diğer cariyeler ve saray kadınları ona karşı hiç de iyi niyetli değildir. Ona değil Shaoh'dan yanında tek bir hizmetçi bile getirmedikten bahsediyor." Bulunduğu konum göz önüne alındığında, bu yeterince adil görünüyordu.

ama aynı zamanda onu oldukça üzgün gösterecekti.

"Yani bu beni nasıl ilgilendiriyor?" Maomao sordu. Eğer bir sağlık memuruna eşdeğer bir statüye sahip olsaydı, arka saraya kolayca girebilirdi.

"Normalde, bir nedime olarak içeri girmeniz ideal olurdu. Ama..." Gaoshun'un ifadesi çelişkiliydi.

Maomao, her rağmen bir önceki yıla kadar Konsolos'un, yani İmparatoriçe Gyokuyou'nun yemeklerini tatmıştı. Sonra ayrılmıştı. ve zevk bölgesine geri döndü. Emir üzerine olduğu doğrudu, ama dönüp başka bir kadının çok fazla soruya yol açabilirdi. İmparatoriçe Gyokuyou'nun kendisinin bu konuda biraz sinirlenebileceğinden bahsetmiyorum bile.

"Bir sağlık memurunun ayrıcalıklarıyla, asistan olarak İmparatoriçe Gyokuyou ile yeniden bir araya gelebilirsiniz. Bu konuyu açtığımızda bu düşünce onu çok mutlu etti."

Maomao, "Henüz kabul etmedim," dedi ama İmparatoriçe Gyokuyou'nun zaten gemide olduğunu biliyordu...

"Elbette. Burada İmparatoriçe'nin kendisinden bir tavsiye mektubu var." Gaoshun hiç şaşırmadan ona bir mektup uzattı. Garipti; daha önce bir yerlerde buna benzer bir şey gördüğünü düşündü. "Bende de Jinshi Usta'dan bir tane var." Gaoshun başka bir mektupla geldi. Maomao'nun yüzü seğirmeye başladı. "Bu da Majesteleri'nden."

"neden..." Maomao bu son ve en görkemli mektuptan fiziksel olarak geri çekildi.

Gaoshun, alnı iyice kırışmış bir halde, yavaşça gözlerini kapattı. "Bir zamanlar dış avluda çalışabilmen için seni saray kadınlarının hizmet sınavına soktuğumuzu hatırlıyorsun, değil mi?"

"Evet. Ve sefil bir şekilde başarısız olduğumu hatırlıyor musun?"

Maomao'nun Jinshi'nin doğrudan astı olarak çalıştığı kısa bir dönem olmuştu. Bu süre zarfında, o ve Gaoshun onu nitelikli bir saray hanımı olması için teşvik etmiş ve üzerine birçok kalın kitap bastırmışlardı.

"Biliyorum. Kolayca geçeceğinizi düşünmüştük. Nasıl olduğunu biliyorduk

Uyuşturucu zehirler konusundaki çalışmalarınızda ne kadar tutkuluydunuz.

Hazır bir ."

"Evet, ne yazık ki sizi hayal kırıklığına uğrattım."

Maomao özellikle daha zeki bir insan ya da diğerlerinden daha iyi bir öğrenci değildi. Sadece çoğu insanın önemseydiği bazı şeyleri daha az önemsiyor ve bunun yerine bu ekstra ilgiyi ilgilendiği alanlara yönlendiriyordu.

"Açık konuştuğumdan emin olmak için söylüyorum, Xiaomao, bu senin ilginizi çekmeyen şeyleri öğrenmekten *acizsiniz*, sadece sizin için zor, değil mi? Örneğin, zevkin yollarını öğrendiniz bölge."

"Bana başka bir seçenek sunulmadı."

Madam yürüyen bir mummya benziyor olabilirdi ama hâlâ bol miktarda sahipti. Maomao kendisine öğretilenleri öğrenmediği için disiplin cezası alabilirdi ve daha da kötüsü yiyecek bir şey verilmemişti. Babası Luomen onu korumaya çalışmıştı, ama emekli ihtiyarın bu konuda asla kazanamayacağı belliydi. Madam. Böylece Maomao hayatta kalabilmek için zevk mahallesinin yollarını öğrenmiş ve "ablalarını" kendisine yardım etmeye çağırmıştır.

"Pekala, yani yeterince zorlandığınızı hissederseniz bir şeyler öğrenebileceğinizi söylüyorsunuz. Gözlemlediğim kadarıyla Üstat Jinshi'nin doğrudan emirlerinin sizde uyandırdığı bir his değil bu."

Maomao bir adım daha geri çekildi.

Gaoshun'un elinde üç mektup vardı: Jinshi, İmparatoriçe Gyokuyou ve İmparator'dan. Bunlar resmi olmayabilir. Ancak yine de ülkedeki en az hayır diyebilen üç kişi tarafından kendisine dik dik hissetti.

"Öyle ya da böyle, Xiaomao, bu testi geçmen gerekiyor." "Senin için söylemesi kolay..."

Gaoshun dükkânın kapısını açtı. Astlarından biri olduğu anlaşılan bir adam elinde beze sarılı bir paketle dışarıda bekliyordu. Gümüş çekirdeklerin ışıltılı yığını.

"Bu sefer," dedi Gaoşun ve Maomao arka planda duran madamın elinde en sevdiği disiplin çubuklarından birini tuttuğunu ve gümüş tepesine aç gözlerle baktığını fark etti. *Tuzağa düştüm!* Maomao düşündü. "Bu sefer testi geçeceksin. Eğer yok,

ve'ler, ya da ama'lar."

Ve bu da onun sonu oldu.

Gaoshun'un planlaması bir sanat eseri idi. Hanımefendiye ödemesi çoktan yapılmıştı, eczacı dükkânına çırak Sazen bakacaktı ve Maomao'ya Verdigris Evi'nde çalışması için boş bir oda verilecekti.

Arada bir küçük velet Chou-u ortaya çıkıp Maomao'nun işini bölüyordu ama hanımefendi ya da hizmetçiler her seferinde onu ensesinden tutup sürükleyerek götürüyorlardı. Onun için çok kötüydü, ama Maomao çalışırken onu rahatsız ediyordu. çalışmaya çalışıyordu. Başka ne bekliyordu ki?

Odada, odaklanmayı arttırdığı düşünülen tütsüler yakılıyor ve erhu ve qin'in tiz notaları, enstrümanları kullanmaları için özellikle yetenekli müzisyenler olan cariyelerin seçildiği yan odadan geliyordu.

Ders çalışmak insanın canının tatlı şeyler çekmesine neden olmalıydı ama Maomao'ya bunun yerine tuzlu pirinç krakerleri ve soğuk meyve suyu ikram edildi.

Her şeyi düşünmüşlerdi. *Bu ne* kadara mal oldu? diye merak etti.

Maliyetli ya da maliyetsiz, kendini sık sık

Ama hanımefendi düzenli olarak devriye gezdiği için bu fikirden vazgeçti. Kendisi de oldukça üst sınıf bir

Gençliğinde bir fahişeydi ve ortalama bir insandan daha eğitilmişti.

"Bu şiirlerden *bir* tanesini bile okuyamıyor musun?" diye sordu.

"Bu tıbbi bir sınav! Şiirin bunda ne işi var?" Maomao karşılık verdi.

Açık konuşmak gerekirse, sağlık memurluğu sınavına değil, sağlık ofisinde hizmet vermek isteyen saray hanımları için yapılan sınava girecekti. Saray leydisi olmak için gerekli dizi nitelik vardı, ancak saray leydisi pozisyonu

Tıp alanında uzmanlaşmak yeni bir şeydi. Maomao'ya göre, yeni bir uzmanlık alanı yaratmak için onca zahmete gireceklerse, şiiri sınavdan çıkarma fırsatını değerlendirmeliydiler.

"Bunun tıpla bir ilgisi yok. Orada tarih de var-

Sutra kopyalamak bile!" diye yakındı.

"Tarih bilmek insanı içten dışa değiştirir. Ve el yazınız ne kadar iyi olursa, okuması da o kadar kolay olur. Sutraları kopyalamak mükemmel bir pratiktir."

Hanımefendinin mantıklı konuşacağı anın bu olduğunu düşündü. Maomao onun şöyle bir şey söylemesini diledi: "Zahmet etmeyin Para kazandırmayacak şeyi öğrenirim" derdi, her zaman yaptığı gibi. Belki de bu kez söz konusu olan gümüş miktarı göz önüne alındığında, bunu ummak çok fazlaydı.

Yaşlı kadının Maomao'ya kopya etmesi için yazdığı karakterler çok güzeldi. Elleri şimdi solmuş bir dal gibi olabilirdi ama bir zamanlar parlak tırnakları ve balık kadar çevik parmakları vardı suyun içinde kayıyor.

Erkekler güzel el yazısı olan kadınlardan hoşlanırdı. Erkekler güzel görünümlü kadınlardan hoşlanırdı. Hayatını güzel bir kadın için kendini parlatarak geçirmişti.

erkeklerin yararınaydı ve şimdi burada aynı dersleri zevk mahallesinin kadınlarına veriyordu. Eğer o kadar güzel olsaydı, Neden başka bir hayatı seçmemişti? Belki de başka bir seçenek yoktu.

Maomao bazen aklından geçen bir düşünceyi dile getirdi: "Güzel karakterler yazabilir ve yine de onlarla korkunç şeyler söyleyebilirsiniz."

Hissettiği bir sonraki şeyin madamın parmaklarının kafasına inmesi olabileceğini düşündü ama hiçbir şey olmadı. "Hayır. Kimse güzel mi yoksa pis mi olduğunu bilemez," dedi yaşlı kadın. "O yüzden güzel de yazabilirsin." Sonra da örneklere dikkatle , sanki *Şimdi başlayın der gibi!* Kusursuz,

Mükemmel bir şekilde dengelenmiş karakterler, kamu hizmeti sınavı için bir cevap kağıdı olabilirmiş gibi görünüyordu.

"Evet, tamam," dedi Maomao, gevşemeye kalkarsa onu beklediğini biliyordu. Kollarını sıvadı ve fırçasını eline aldı.

Mahkeme hanımlarının testi belli bir düzen içinde uygulanmıştır. Kamu hizmeti sınavından farklı olarak, bu sınava sadece erkekler kadar uzun süre hizmet vermeyecek olan genç kadınlar giriyordu, bu nedenle sık sık personel değişimi oluyor ve sürekli taze kana ihtiyaç duyuluyordu.

Saray leydisi olmak isteyen kadınlar çoğunlukla memurların ya da zengin tüccar ailelerinin kızlarıydı; çünkü Onlar için mahkeme hizmeti potansiyel olarak övünülecek bir başarıydı. Gelin ya da koca bulmanın bir yolu; çok az kadın bu işe tutkuyla bağlı olduğu için bu hizmete başvuruyordu. Maomao'nun Jinshi'nin hizmetkârı olduğu süre boyunca saray kadınlarından bazılarının kötü muamelesine maruz kalmıştı ve bu kadınların işlerini pek de ciddiye aldıkları söylenemezdi.

Sınav başkentin kuzeyindeki bir okul binasında yapıldı. Asıl memuriyet sınavı başkentin kuzeyinde başka bir şehirde yapılıyordu, ancak kadın memuriyet sınavı kadar sık yapılan bir sınav için sermayenin kendisi.

İki hafta boyunca aralıksız çalıştıktan sonra Maomao sınava umutsuz bir şekilde geldi. Yaklaşık yüz kişi vardı. Orada bulunanların sadece tıbbi asistan adayları olmadığı düşünüldüğünde bu durum şaşırtıcı değildir.

Sınavın kendisi hakkında söylenecek fazla bir şey yok. Çok kısa bir sürede bitti.

Birkaç saat sonra Maomao hemen evinin yolunu tuttu. Ön evraklarını çoktan kontrol etmişlerdi.

o aşamada başarısız olmayı hiç beklemiyordu. Neredeyse özel muamele yüzünden geçtiğinden endişelenmeye başlamıştı.

Hayır... Eğer bunu benim için yapacaklarsa, o zaman neden onca çalışmayı bana yaptırırsınlar ki? Kendi liyakatiyle geçebileceğini düşünmeyi tercih etti. Zaten çalışmasına oldukça güveniyordu. -Onu zorlayacak bir şey varsa, o da hiç ilgi duymadığı klasik şiir ve sutra kopyalama konularıydı.

Açıkçası, eğer başka bir konuda hata yapmış olsaydı, bunu kendisine bildirmelerini isterdi, çünkü tıbbi görevli

Sınav, ilaçlar ve tıp hakkında temel bilgilerden oluşuyordu. Maomao, sınav için verilen süre içinde sorulan soruların on katını yanıtlatabilirdi.

Maomao'nun cevapları bir kenara attıktan sonra yapacak özel bir şeyi yoktu, bu yüzden eve doğru yürümeye başlayabileceğini düşündü. Ve eğer o aptal sesi duymasaydı, yürüyecekti de.

"Ne? Ne demek sınava giremem?"

Evin önünde bir çeşit tartışma yaşanıyor.
Sınav merkezinde sınavdan sorumlu bir görevli ve sınava giren birine benzeyen biri vardı ama bu sınav katılımcısında bir tuhaflık vardı. Kadın kıyafetleri giymişlerdi ama fiziksel olarak oldukça iriydiler. Elbette etrafta uzun boylu kadınlar da vardı ama bu kişinin alçak bir sesi vardı... Maomao'nun tanıdığı bir ses.

Sanki böyle bir şeyi ilk kez görmüyorum, diye düşündü. İçindeki kötü duyguyu görmezden gelebilmeyi diledi ama bu tuhaf sahneyi görmezden gelemedi.

"Neden efendim? Neden beni içeri almıyorsunuz?" diye sordu "kadın", kusursuz bir nezaketle konuşmaya özen göstererek. Yüzü bir bezle gizlenmişti ve o anda Maomao'nun şüpheleri kesinliğe dönüştü. , sadece yüzüne baktığınızda bu kişi bir kadına benziyordu. Çekici, dengeli ve narin bir yüzleri vardı.

Yüz hatları, mükemmel bir makyaj işinden bahsetmeye bile gerek yok. Ama kişi açıkça falsetto ile konuşuyordu ve Kıvrınmak özellikle zevksizdi.

"Ne yapıyorsun?" Maomao sordu. Tüm bu durumu görmezden gelebilirdi ama arada kalan memur için kendini kötü hissetti. Yeterince iyi bir adamdı. Maomao onun yerinde olsaydı bir yerde olsaydı, hemen güvenliği çağırırdı. "Kokuyou!"

"Kadın" aslında Maomao'nun ilk kez batı başkentinden dönen bir gemide tanıştığı bir adamdı. Üzerinde çiçek hastalığı izleri vardı. Yüzünün yarısı, yani bezin örttüğü kısım. Doktordu ama ne yazık ki yara izleri düzgün bir iş bulmasına engel oluyordu. Öte yandan, aptal kişiliği talihsizliğe bağlanamazdı.

"Oh, Maomao! Seni bir süredir görmedim! Dinle, sen Buna inanamıyorum! Bu adi adam sınava girmeme izin vermiyor!" Görünen tek gözüyle ona göz kırptı, sanki *birlikte oynayalım* der gibi! Onun bunu yapmamasını diledi. Ürkütücüydü.

Onunla birlikte oynamak istesem de fark etmez. "Sınav çoktan bitti."

"Ne? Şaka yapıyorsun!" diye bağırdı, ellerini teatral bir şekilde yanaklarına götürerek. Çok yardımcı oldu.

"Zavallı adam sadece işini yapıyor. ," dedi Maomao ve Kokuyou'yu test merkezinden uzaklaştırdı.

Olayların akışına kapılmak korkunç bir şeydir: çünkü Örneğin, yukarıda anlatılanlar Maomao'nun hemen, kaçınılmaz olarak kadın kıyafetleri giyen bir ucubeyle öğle yemeği. Adamın üstünü değiştirmesini diledi ama ne yazık ki yanında başka bir kıyafet getirmemişti. onu. (Maomao'ya, kostümü yaşadığı köyün şefinin karısından ödünç aldığını söylemiş, bu da Maomao'nun *onun* hakkında da şüphe duymasına neden olmuştu).

"Ben de sonunda yeni işimi bulduğumu sanıyordum. Demek bir sonraki sınav iki ay sonra, ha?"

"Fark etmez. Bunu alamazsın. Kalifiye değilsin. Yine de hadım edilmek istiyorsan, yardım etmekten mutluluk duyarım..."

"Oh, *lütfe*n bunu yapma!" Kokuyou geri tekrar kıvranmaya başladı. Çok ürkütücü.

"Yaşlı adama yardım ettiğini sanıyordum. Ne oldu ona?"

Maomao'nun bildiği son şey, Kokuyou'nun komşu köyde yaşlı bir doktora yardım ettiğiydi. Yaşlı adam biraz tuhaf biri olsa da iyi anlaşıyor gibiydiler.

"Büyükbabam son zamanlarda kendini pek iyi hissetmiyor. Çok yakında tıbbi işlerden emekli olacağını ve hazır fırsat varken yeni bir yer bulmam gerektiğini söyledi."

Maomao'nun yüz ifadesi çelişkiliydi, çünkü yaşlı hekimin neden bu kadar güçsüz hissediyor olabileceğine dair bir fikri vardı.

"İşte o zaman tıbbi ofiste asistan olmak için bu yepyeni fırsatı duydum!"

Bir dahaki sefere gereksinimleri kontrol edin!

Aslında, muhtemelen öyleydi - bu yüzden kadın kıyafetleriyle ortaya çıkmıştı. Yine de onun bu konuda bir şeyler yapmasını diliyordu. Aslında oldukça çekici görünüyordu ve bakışları üzerine çekiyordu. etrafındaki bazı adamlardan. Yarı gizli yüzü de ona gizemli bir hava veriyordu. Sesini duymuş olsalardı, yine de yelkenlerini suya indirdi.

Maomao küçük, hafif bir çörek yerken Kokuyou da

biraz buharda pişmiş köfte.

Kokuyou, "Büyükbabam köyde kalmak istersem evi bana vereceğini söyledi," . "Etrafta bir sürü şifalı bitki de var."

"Yani onun yerine sen geçeceksin. Bana uyar. Sorun nedir?" Maomao sordu.

"O kadar basit değil. Büyükbabam eski bir sağlık memuruydu, değil mi? İnsanlar onu görmek için çok uzaklardan geliyordu çünkü o bu otoriteye sahipti. İnsanların onu görmek için çok uzaklardan geleceğini sanmıyorum.

Bir anda ortaya çıkıp ele geçiren bir adam."

Bunda doğruluk payı vardı. Kokuyou köydeki insanların bir ölçüde güvenini kazanmış olabilirdi ama böylesine küçük bir yerleşim yeri masaya yemek koymaya yetecek kadar iş sağlamazdı.

Yeterince bitki ve tıbbi karışım toplayıp satarsanız zar zor geçinirsiniz.

O anda Maomao işaret parmağını kaldırdı. *Bu sorunlar birbirini çözer!* "Söylesene, ayda birkaç kez zevk bölgesine gelmek ilgini çeker mi?"

Kokuyou'nun bunu sadece bir an düşünmesi gerekti. "Yol masraflarımı öderseniz, elbette. Ve bunun karşılığında bir yemek yiyebilirim harika olur."

"O kadar çok pirincimiz var ki bir kısmını satabiliriz, o yüzden bunun bir sorun olacağını sanmıyorum." Şarlatan doktorun köyündeki olaylardan sonra elde ettikleri pirinç ve buğdaya ve şimdi tatlı patatesleri de vardı, o kadar çoktu ki onları haşlayıp şekerlemeyi .

Maomao devam etti, "Senin görevin oradaki eczacı çırağına tıbbi ve bitkisel bilgileri öğretmek ve

Geçmişte satın aldığımız bitkileri tedarik etmeye devam et. Ayrıca çırağın beceremediği ilaçları da senin hazırlamanı istiyorum, ancak onun ve ev sahibimiz hanımefendinin hazırlayacağın her şeyi incelemesi gerekecek." Kökenini bilmediği bir yabancından bu işi yapmasını istediğinde bu kadarı adil olurdu. "Çırak

Eczacı dükkânı idare edebilir, böylece müşterilerle konuşmak zorunda bile ."

"Ama ben harika bir satış elemanıyım!" Kokuyou kıvranarak dedi ki

Yine. Maomao, tam da görünüşü müşterilerin onunla konuşmak istemesine engel olduğu için iş bulamadığını düşünerek onu görmezden gelmeyi tercih etti.

"Maaş için bu nasıl?" Maomao bir parmağını kaldırdı. Köydeki işiyle birlikte düşünüldüğünde, bir eczacı için düşük bir ücret olsa da karnını doyurmaya yeterdi.

"*Bu* nasıl?" Kokuyou, Maomao'nun parmaklarından birkaçını daha çekerek "Bu nasıl?" dedi. Sonra ikisi de kahkahalara boğuldu. Maomao, yine de ona bir bakış fırlattı: böyle davranan biri için Salak, piyasayı çok iyi anlıyordu. Parmak hesabına göre hareket etmek buraya kadarmış; sonunda onunla bütçenin tüm inceliklerini tartışmaya başladı. En azından bunu yaparken bir çörek yemesi gerekiyordu.

Bölüm 2: Taciz

Maomao ona başka bir eczacı bulduğunu söylediğinde Sazen son derece rahatlamış görünüyordu.

"Dükkana tekrar tek başıma bakmak zorunda kalmayacağım için çok mutluyum."

dedi. Açıkçası Maomao öfkeli bir "Bunu kendi başıma halledebilirim!" cümlesini duymayı tercih ederdi. Ama çok iyi.

Sınavdan sonraki günler çok kısa süren bir huzur dönemi değildi. Kendisine söyleneni yapmıştı ama ders çalışmaktan başka hiçbir şeye izin verilmeyen iki koca hafta ona sadece acı getirmişti. Sahada çalışmaya ve biraz ilaç yapmaya geri dönebildiği için çok memnundu.

Birkaç gün sonra bir mektup geldi - kabul edildiğini tahmin ediyordu ve olduğu gibi haklıydı.

Maomao ona testin içeriğinden bahsettiğinde madam, "Bu testi geçemeyen olursa şaşarım," demişti.

Sınav. Tam puan almak gerçek bir meydan okumaydı ama geçme notu sadece yüzde altmıştı. Çoğunlukla ders çalışmaya bel bağlamış olan

Maomao bile en azından seksen alabileceğini düşünmüştü ve

Sınav için düzgün bir şekilde çalışmış olan kadınlar ondan daha kötüsünü yapamazdı. Asıl tıbbi bilgi kısmına gelindiğinde bile, çok az özel soru vardı; çoğu

Eğer zaman ayırıp iyice düşünürseniz, soruları yanıtlamak yeterince kolay olacaktır.

"Bunu ancak gerçekten zeki biri düşünebilir. "Büyükanne, Maomao." Pairin odaya girdi, özellikle pasaklı görünüyordu. Verdigris Evi'nin üç prensesinden biri olan bu prensesin bir gece önce bir müşterisi olmuş olmalıydı, çünkü cildi parlıyordu. Müşteri, kendi adına, muhtemelen özü o kadar emilmişti ki

solmuş bir meyve gibi görünüyordu. Bazıları Pairin'in otuzunu çoktan geçmesine rağmen güzelliğini kaybetmemesinin nedeninin yatak odası sanatları olan *fangzhongshu*'daki ustalığı olduğunu iddia ediyordu,

müessesenin en yaşlı fahişesiydi. "Bunları düşünmek bile başımı ağrıtıyor. Öğrenmeye çalıştım ama bir türlü beynime girmiyor!" dedi.

Herkesin farklı güçlü yönleri vardı. Genel olarak, yeterince sıkı çalışırsanız çoğu şeyi az ya da çok başarabilirdiniz, ancak çabanın tek başına yardımcı olamayacağı bazı şeyler vardı.

Maomao'nun "ablası" Pairin çok iyi yazamıyordu; o zaman denediğinde, karakterler sanki bir aynadaymış gibi sık sık ters çıkıyordu. Yaşlı kadın, Pairin'in el yazısını düzeltmek için birkaç girişimde bulunmuş, ancak tuhafılık devam etmiş ve her zaman birisinin yazısını kontrol etmesi ya da onun yerine yazması gerekmiştir. Bununla birlikte, sanki Telafi etmek gerekirse, eşsiz bir dansçıydı; tüm eğlence bölgesinde ondan iyisi yoktu.

"Sınavı geçmen harika ama ne olmuş yani? İşe gidebileceğin kıyafetlerin bile var mı?"

"Sanırım bu onların sorunu," dedi Maomao, işi başkasının yapmasına izin vermekten son derece mutluydu ve kendini özel bir hazırlık yapmak zorunda hissetmiyordu. Sınavdan bir gün önce bile Gaoshun'dan giysi ve yazı gereçleri taşıyan bir ulak gelmişti. Habercinin de sınav için hazırlandığı izlenimine kapılmıştı.

test merkezine gidip gelirken ona eşlik etmeyi planlıyordu, ancak Böyle bir bebek bakıcısına sahip olmak kulağa baş ağrısı gibi geliyordu, yüzden onu görmezden geldi. İyi ya da kötü, bu onu çapraz giyinen Kokuyou ile öğle yemeğine çıkma konusunda özgür bırakmıştı.

Kabul mektubunda, sınavı geçen herkesin ertesi gün sarayda toplanması ve ardından her birinin kendi bölümlerine gitmesi gerektiği yazıyordu. Üzerinde bir çiçek sembolü bulunan ahşap bir jeton da ona eşlik ediyordu. Saraya giriş bileti zeminler, diye düşündü.

Maomao *hmm* dedi ve mektubu ecza dolabının üstüne koydu, ardından bazı bitkileri öğütmeye başladı.

Ertesi gün Maomao mektupta belirtilen yere gitti; sivil memurlarla dolu bir binanın yakınındaydı ve sağlık ofisinden çok uzakta değildi. Kabul edilenler arasında sınava girenlerin yaklaşık yüzde seksenini gördüğüne karar verdi ve bunu bilerek

On adaydan sekizinin sınavı geçmesi, elenmediğine iki kat daha fazla sevinmesine neden oldu. Öte yandan, kendini bir de Son seferinde başarısız olduğunda Jinshi ve Gaoshun'un ne kadar sinirli göründüklerine biraz daha sempati duyarak.

Toplanan kadınların yaşları on dört ya da on beş ila yirmi yaşlarındaydı. Birkaçı bundan daha yaşlıydı ama Maomao onların gözlerinde bir parıltı sezdiği hissinden kurtulamıyordu. (Bunun nedeni hakkında fazla düşünmemeyi tercih etti, yani muhtemelen bir koca bulma umuduyla saray hizmetine katılıyorlardı. Bu, insan yaşlandıkça kendini daha da acil hissettiği bir konuydu).

Aslında bence ideal olan anne olmadan önce en az yirmi yaşında olmaktır. Kızların on dört ya da on beş yaşında evlenmeleri yaygındı. On beş yaşına gelip çocuk sahibi olmaya başladıklarında vücutları henüz tam olarak gelişmemişti. Bazı kadınlar ilk adetlerini bile görmemişti. O zaman. "Aylık ziyaretçi" geldikten ve güvenilir bir şekilde gelmeye başladıktan birkaç yıl sonra, bedenin olgunlaştığından emin olabildiniz çocuk doğuracak kadar. Maomao'ya göre çok genç yaşta evlenmek iyi bir fikir değildi.

kemiğinin sağlam olması gerekir, yoksa çocuğu doğurtmak zor olur. eli kalçasını okşarken düşündü. Kendi vücudunun daha fazla büyümesini beklemiyordu ama bir şekilde kendini hamile bulursa, kemiklerinde biraz daha et olmasının zararı olmazdı. Doğum, ölümle öpüşen kuzenler olarak kabul edilirdi.

Maomao en azından bir kez doğum yapmayı denemeye hevesliydi ama bu öyle ulu orta söylenebilecek bir şey değildi. İnsanlar

Bir deney olarak doğum yapmak istediğinizi söylediğinizde kaba davrandığınızı düşünüyorum. Ayrıca, Maomao'nun bu konuda düşündüğü *diğer* şeyi bilselerdi, muhtemelen üzülürlerdi.

Şöyle ki: *Ondan düzgün bir plasenta elde edemezdim.*

Bir çocuk doğduğunda plasenta dışarı atılırdı. Bazı bölgelerde anne kendini güçlendirmek için atılan plasentayı yedi. Oldukça iyi geldiği söylenirdi.

Karaciğer sashimi gibi lezzetli. Elbette hayvan ciğerini çiğ yemeye kalkarsanız içinde parazitler olabilirdi ama plasenta güvenli olmalıydı. Ne de olsa kendi vücudunun bir parçasıydı.

Maomao'nun babası, ilaçlarında insan parçası kullanmaması ve aynı şekilde cesetlerle temas etmemesi konusunda onu her zaman sert bir şekilde uyarmıştı.

onun içinde. Ama kendi plasentası ne olacaktı? Ölü bir beden değildi ve malzemeleri için başka birini kullanıyormuş gibi olmayacaktı. O kendisinin bir parçasıydı! Bunun nesi yanlış olabilirdi ki?

geri almak mı? Kısacası, bu Maomao'nun tıbbın şimdiye kadar ilgilenmediği bir yönünü keşfetmesi için bir yol olacaktı.

hem de babasının kurallarına saygı duyarak. Elbette bunu yapmak istiyordu.

"Herkes buraya lütfen," dedi yaşlı bir saray kadını. Bakışları keskindi.

Hepsine giymeleri için standart bir üniforma verilmişti ama

Bazı insanlar kendilerininkini özel değişikliklerle süslemişti.

Tavus kuşları arasında erkekler gösterişli tüylere sahipti, ancak insanlarda türün dişileri daha cömertçe giyiniyordu.

Maomao üniformayı kendisine verildiği gibi giymişti. Dikkat çekmesi gerektiğini düşünmüyordu, öyleyse neden insanların ona küçük bakışlar attığını ? *Yanlış mı giyiyorum?*

merak etti. giydiği düz, kollu elbisenin aynısıydı. Onun için üst kısım açık pembe, alt kısım kırmızıydı, ancak renkler her kişinin atandığı departmana göre değişiyordu. İşte

Maomao ile aynı renkleri giyen beş kişi olamazdı. Sağlık ofisi asistanlığı hâlâ yeni bir görevdi, belki de henüz çok fazla kişi yoktu.

Gerçekten göze çarpan bir şey varsa, belki de o da

Maomao'nun saçındaki bant. Kendisinininkinin biraz daha koyu bir renk olduğunu hissetti.

diğerlerininkinden daha fazla. Çok fazla düşünmeye gerek olmadığına

karar vererek, yaşlı saraylı kadının gösterdiği yere gitti

ve diğer kadınlarla birlikte sırada beklerken bir şeye çarptı.

Hayır, hayır; olan şey bu değildi. Daha ellerini uzatmadan yere düşmüştü. Belki de şanslıydı.

Burnu çok fazla dışarı çıkmamıştı, çünkü yüzüstü düşmüş ve alnından çenesine kadar toprakla kaplanmıştı.

Ayağa kalktı, avucuyla yüzünü sildi, tek kelime etmedi. En azından burnu kanamıyordu.

"Aman Tanrım, özür dilerim!" dedi yüzünde zarif bir gülümseme olan bir kadın. Maomao ile aynı renkleri giyyordu, tıpkı herkes onunla birlikte yürüyor.

" misiniz?" diye sordu yaşlı saraylı kadın, aceleyle yanına gelerek.

"Önemli bir şey değil," dedi Maomao, yüzü ifadesizdi. Ama düşündü, *Bu, anılarını canlandırdı.* Yine kadınlarla dolu bir işyerindeydi ve bunun kaçınılmaz sonuçları neredeyse kalbine sıcak bir parıltı getiriyordu.

İşe alındıkları ilk gün saray hizmetinin ilkeleri aşılıyor. Böylece sayıları yüzden az olan yeni saray hanımları, kendilerinden daha tecrübeli meslektaşları tarafından derslerin verildiği büyük bir salona götürüldüler karşıtları. Maomao'nun kendisi de bir keresinde arka saraydaki benzer bir salonda bir konferans vermişti, her şey iyi güzeldi ama açıkçası, *Diğer* insanların konuşmalarını dinlemek uykusunu getiriyordu.

Herkes için fazlasıyla sandalye ve masa vardı. Katılımcılar, yani yeni saray hanımları görevlerine göre kümeler halinde oturdular. Ancak Maomao'nun yanına kimse oturmadı; daha önce ona çarpan kadın onun önünde bir grupta oturuyordu.

Saray leydisi olan kadınların çoğu memurların ya da bazen varlıklı tüccar ailelerinin kızlarıydı ve tıpkı arka sarayda olduğu gibi leydiler arasında da çekişmelerin nadir olmadığı görülüyordu. Bununla birlikte, arka sarayda havada belli bir açlık vardı, alçakların üstesinden gelmek. Burada öyle değil, mevcut hiyerarşide kendinizi en iyi nerede konumlandıracağınızı bulmak daha önemli görünüyordu; bu gerçek, küçük kliklerin halihazırda oluşmuş. Her birini kimin yönettiğini sadece yürüyüşlerinden bile anlayabilirdiniz.

Sanırım önemli bir babaya sahip olmak seni önemli bir küçük kız yapıyor. Maomao gibi hiçbir yerden gelmeyen biri Böyle bir sistemden dışlandı ya da azından yerini anlaması sağlandı. Bu da onların daha önceki davranışlarına belli bir mantık kazandırıyor. Yine de Maomao bunun çocukça olduğunu düşünüyordu.

Yaklaşık bir saat süren konuşmanın ardından kadınlar Maomao, bu görevi alan diğer bayanlarla birlikte tıbbi ofise doğru yola çıktı. Aslında orada Saray arazisi çevresinde birçok tıbbi ofis vardı; örneğin Maomao'nun Jinshi için çalışırken sık sık gittiği ofis batı mahallesindeydi. Babası Luomen de oradaydı. atanmış. Doğu tarafında başka bir ofis daha vardı ve oraya doğru gidiyorlardı.

Maomao kaşlarını çattı: Saray arazisinin batı tarafı birçok sivil memura ev sahipliği yaparken, doğu askerlerin bölgesiydi. Babası, askerlerden olabildiğince uzak durmasını sağlamak için, düşünülmüş bir hareket olarak batıdaki ofise atanmıştı.

mümkündü, ancak uzun vadede ona pek bir faydası olmamıştı.

Peki neden askerlerden kaçmak istemişti? Maomao'yla aynı sebepten.

Beni nasıl buldu ki?

Diğer kadınları sessizce takip etmeye çalışıyordu. mümkün olduğunca göze çarpmadan. Grupları yanlarından geçerken iri yarı askerlerin bakışlarını üzerlerinde topladı; Maomao hariç, yeni saray hanımlarının hepsi genç ve güzeldi. Tabii ki erkekler hızlıca bakmak isteyecekti.

Artık tam anlamıyla yaz mevsimiydi, yapış yapış bir mevsim. Etrafta dolaşmak bile ter kokmaya başlamanız için yeterliydi. Erkekler tişörtlerini çıkarmış spor yapıyor, yanlarından geçen saray kadınlarının meraklı bakışlarını üzerlerine çekiyorlardı.

Ve tüm bunların ortasında bir yerde, grubu arkadan takip eden çok tedirgin edici bir gölge vardı. Maomao onu görmezden gelmeye çalıştı ama göz ucuyla görmeye devam etti. Belki de Kişi sinsi davrandığını düşünüyordu ama bu konuda çok kötüydü. Kimdi bu tuhaf figür? Sakalı yoktu, tilki gibi gözleri ve anlamsız bir monoklü vardı (belki de onu daha güzel gösterdiğini düşünüyordu). modaya uygun). Şimdiye kadar kimden bahsettiğimizi anlamış olmalısınız. Kimse onun adını söylemek istemez.

"Kim o?" diye fısıldamaya başladı bazı hanımlar.

O burada düşündüğünüzden daha önemli.

Dışarıda yüksek rütbeli askeri yetkililer vardı ama çoğu

sarayın orta kısmındaki masalarda bulunuyorlardı.

karmaşık. Bu adam kendisini önemli kılacak bir unvana sahipti ama boş zamanlarını etrafta dolanarak geçiriyor gibiydi.

Eksantrik stratejistin olay yerinde olduğunu fark eden diğer askerler, yanlarından geçen kadınlara göz atmayı bıraktılar ve egzersizleri konusunda komik derecede ciddileştiler. Askerler arasında değişmez bir kural vardı: ona bulaşma. O her zaman bela demekti, hem de çok.

İğrenç, diye düşündü Maomao. Acele edip bir an önce Ama yaşlı saray kadını çok yavaş ilerliyordu ve Maomao'nun yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kadının eteği ayaklarını gizlese de Maomao kalçalarının hareketinden ayaklarının bağlı olduğunu anlamıştı. *Bu şekilde yürümek kolay olmasa gerek.*

Maomao da dahil olmak üzere beş kişiden oluşan yeni saray hanımlarının hepsi adımlarında bir bahar havasıyla yürüyordu. Bu kadar çok memur kızının bir arada olduğu bir yerde, Maomao en azından içlerinden birinin

ayakları bağlıydı, ancak tesadüf eseri tüm ayakları iyi ve sağlıklı görünüyordu.

"Burası tıbbi ofis," dedi onlara liderlik eden kadın, eğitim alanının yakınındaki sert ve sağlam bir binayı işaret . Batıdaki ofisten daha az güzel olduğu kesindi.

Tam o sırada Maomao arkalarından gelen duydu. Herkes sedyede taşınan bir adam görmek için döndü. Topallıyordu ve vücudunun her yerinde çürükler vardı.

"Yol açın! Bu adamı sağlık ofisine götürüyoruz!" diye bağırان iri yapılı askerler sedyeyi ite kaka ilerletiyorlardı. bunun onlar için yeni bir şey olmadığını öne sürdü.

"Onları takip edelim," dedi biri ve Maomao ile diğerleri peşlerinden gitti. Sağlık ofisine vardıklarında askerleri endişeli bir halde buldular. "Sorun nedir?" Maomao sordu.

"Normalde burada bir doktor olması gerekirdi," dedi adamlardan biri. Ancak içeride kimse yoktu, doktorların dışarıda olduğunu ya da ne zaman döneceklerini belirten bir not bile yoktu.

Yaralı adam karyolalardan birine yatırılmıştı, hâlâ topallıyordu. Maomao ona bakmaktan kendini alamadı: morarmış derisiyle birlikte,

sakalı olmadığı için hâlâ genç olduğunu gördü, bronz teni ise her gün dışarıda sıkı antrenman yaptığını gösteriyordu.

"Yere ne sebep oldu?" Maomao genç adamın yüzüne bakarak sordu.

Diğer yeni tıbbi asistanlardan biri "Bir saniye, sen!" dedi ama yaşlı saraylı kadın onu durdurdu. Maomao'ya "*Nasıl yapılacağını biliyorsan onunla ilgilen*" der gibi bir bakış attı.

"Antrenman yapıyorduk ve aniden düştü. Ona vurmadık.

Her yer çok kötü... Sanırım," dedi askerlerden biri. Bu konuda pek mutlu görünmüyordu - belki de bu adamı kırılma noktasına kadar çalıştırdıkları açıkça görüldüğü içindir. Sonra tekrar,

Belki de onu rahatsız eden, pencereden yarı görünür bir şekilde bakan ucubeydi.

Yaralı adam terliyordu ve vücut ısısı normaldi. Maomao'nun fark ettiği tek şey biraz yavaş attığıydı. "Neresine vurduğun beni o kadar ilgilendirmiyor," dedi. Ofis malzemelerinden birkaç bez aldı ve bir sürahiye koyduktan sonra serinletmek için genç adamın vücudunun üzerine koydu.

"Ecza dolabındaki malzemeleri kullanabilir miyim?" Maomao sordu. Soruyu yaşlı saray mensubuna yöneltiyordu ama aldığı yanıt tuhaftı. Kadın cevap vermek yerine

Pencerenin dışındaki kişi hemen başparmağını kaldırdı. Bunu gören kadın, "Evet, kaldırabilirsin" diye cevap verdi. Yani ucube göze batıyordu ama faydalı bir göze batan olabilirdi.

Maomao bir kâseye biraz su koyduktan sonra tuz ve şeker ekledi; tıpkı Jinshi av sırasında sıcaktan bayıldığında yaptığı gibi. Buradaki genç adam sıcaklığın neden olduğu Susuzluktan. Yavaşça başını kaldırdı ve kasedeki suyla dudaklarını ıslattı. Kendine gelmeye başladığında, kendi başına içmesine izin verdi.

Genç adamı askerler baktılar

Maomao'nun aklından onlara olabildiğince sert bir şekilde bakmak geçse de rahatlamıştı. Ilık bezleri yeniden ıslatırken

genç adamı sakinleştirmeye devam ederken bir alkış sesi duyuldu.

Beyaz giysiler giymiş birkaç adam

doktorlar ortaya çıktı. Biri yaşlı, diğer ikisi orta yaşlıydı.

"Geçtin," dedi içlerinden biri.

"Kim geçer? Neyi geçer?" diye sordu çiçeği burnunda saray hanımlarından biri.

"Neyi geçer? Seni gerçekten düşüneceğimizi mi sandın?

Basit bir yazılı sınavla asistanımız olmaya hak kazandınız mı? Biz sadece hepinize bir göz atmak istedik."

Başka bir deyişle, bir yerlerde saklanmış, Maomao ve diğerlerinin ne yaptığını izliyorlardı. Pek hoş bir davranış değil.

Yaşlı doktor, "İşimize yarayacak birine benzemiyor olsaydınız, sizi hemen şimdi burada bırakabilirdik," dedi. Yaşlı doktor su testisinden bir yudum aldı ve Maomao'ya pişmanlıkla karışık bir ifadeyle baktı.

Bu adam başımıza bela olacak. Kokusunu . Maomao özel değerlendirmesinin ağzından çıkmamasına dikkat etmek zorundaydı. Bu arada, eksantrik stratejist hâlâ dışarıdan içeriye gözetliyordu ama şimdilik onu güvenle görmezden gelebileceğini düşündü.

Bölüm 3: Tıbbi Asistan

Aralarında Maomao'nun da bulunduğu beş yeni sağlık asistanı, işlerinin ilk ayını ordu eğitim alanının yakınındaki sağlık ofisinde geçirecek ve işi öğreneceklerdi. Neden özellikle Ofis mi? Çünkü açık ara en yoğun olanıydı.

Maomao'nun Jinshi'nin kişisel tavsiye edildi; özel bir muamele görmedi. Arka saraya gitmek istiyorsa, çalışarak kendini kanıtlaması gerekecekti. Her gün askerler bakım için ofise taşınyordu. Sıyrıklar, çizikler ve kesikler asistanların ekmek parasıydı.

tereyağı, ama birden fazla kez de birini dikmek zorunda kaldılar. İşe alışmak için kesinlikle mükemmel bir yoldu.

Belki de bu konuda düşündüğümde daha ciddidirler, Maomao dedi kendi kendine. Hem sadece dış görünüşten ibaret olabileceğini düşündüğü yeni departmanı, hem de daha önce hiç görmediği meslektaşları

Sadece uygun evlilik eşleri bulmak için orada olduklarını varsaydılar.

İçlerinden ikisi özellikle kendini işine adanmış görünüyordu. Diğer dört yeni saray hanımından ikisi gözle görülür bir şevkle işlerine devam ediyordu: Maomao'nun kadın topluluğunun lideri olarak kabul ettiği biri ve içe dönük ve sessiz görünen bir diğeri.

Geriye kalan, daha az hevesli iki kadın ise kanı ilk gördüklerinde bayıldılar. Birkaç gün sonra alışmaya başladılar, ancak hala düzenli olarak tiksiniş görünüyorlardı.

Maomao terli, çamurlu askerlere böyle yapmanın iyi bir fikir olduğundan emin değildi.

"En'en, bana şu bandajlardan getir."

"Emredersiniz, Leydi Yao."

Bu yüzden ağırbaşlı, sessiz kadın En'en

Yao adındaki saray hanımının hizmetçisi. Bu ofiste, onlar

Teknik olarak iş arkadaşlarıydılar, ancak etkileşimlerinden aralarında bir statü farkı olduğu anlaşılıyordu.

Yao iyi gelişmiş ve hayat dolu genç bir kadındı; özgeçmişinde saray işleri olmasa bile, onu gelin olarak almaktan mutlu olacak pek çok kişi olmalıydı.

En'en daha az dışa dönüktü ve fazla ifade göstermiyordu, ama yeterince güzel bir yüzü vardı ve belirgin bir Yetkinlik.

Maomao elinden geldiğince hızlı bir şekilde bandajları yıkıyordu. Açık yaraların etrafına sarılacaklardı, bu yüzden her zaman mümkün olduğunca temiz tutulmuştur. Yıkandıktan sonra dezenfekte etmek için kaynatılır ve ardından kurutulurdu.

Maomao'nun iş arkadaşları ona zor anlar yaşatmaya devam etti. Maomao'yla en ufak bir konuşma bile yapmadılar - gerçi Maomao da konuşmaya başlamama eğiliminde olduğundan, bu konuda kimin hatalı olduğunu söylemek biraz zordu. Doktorlar kadınlardan tam anlamıyla faydalanmak niyetindeydi ve Maomao zaten işi nasıl yapacağını bildiği için nadiren yardım istemesi gerekiyordu. O sadece bir şeyler yaptı. Sonuç olarak

Kimseyle özellikle arkadaş olmadan işleri bitirdi.

Doktorlardan biri, "Size bir şey sorabilir miyim?" dediğinde o da haşlanmış sargı bezlerini kuruması için dışarı çıkarıyordu.

"Evet, efendim?"

"Bu işle ilgili zorlandığınız bir şey var mı?"

Doktor tanıdık geliyordu. Bir saniye sonra onun doktor olduğunu anladı. Jinshi için çalışırken tanıştığı sağlık memuru.

"Belirli bir şey yok efendim."

"Yemek zamanlarında tek başınıza yemek yediğinizi fark ettim." "Söylemem gerekirse buradaki yemekler lezzetli."

, tadı gerçekten bir şeye benziyordu -tıp ofisine muhtemelen askerlerle aynı şey servis ediliyordu- ve arka sarayda, saniyeler alabilirsin.

"Anlatmak istediğim bu değil. Diğerlerinin seni açıkça görmezden gelmesi canını acıtmıyor mu?"

"Bana soru sorsalar onlar için işler daha kolay olabilir efendim, ama tersi pek doğru değil." Eğer birisi Maomao'nun gördüğü sessiz muameleden dezavantajlı olan, bunu yapanlardı. Tamam, bazen önemli şeyleri kaçıırıyordu.

mesajlar, çünkü kimse ona bunlardan bahsetmemişti, ama doktorlardan biri onu her azarlamaya çalıştığında, pencereden ona bakan bir ucube buldu ve sonunda azarlamalar

durdu. Ancak ucubenin görünüşleri devam etti, öyle ki her gün birkaç kez asları tarafından sürüklenerek götürülmek zorunda kaldı.

Aslında, hanımlar arasındaki anlaşmazlıktan en çok etkilenenler, öğretmenlik yapmaya çalışan hekimler olsa gerek.

Maomao onlar için biraz kötü hissetti. "Korkarım onlarla nasıl arkadaş olacağımdan pek emin değilim... Ama biraz bilgim olabilir.

O ucubeyle nasıl başa çıkılacağı hakkında bir şeyler." Bir an durdu. "Lütfen, anlat bana."

Yapılacak şey basitti: Luomen'in adını çağırmak. Babası için üzülmüyordu ama o ucubenin sürekli pusuya yatması gerçekten berbattı. etrafında. Kullanabileceğiniz bir başka taktik de ona bir Go oyunu kaydı vermektir; kaydı okuması ne kadar sürerse o kadar uslu bir çocuk olacaktı. Risk şuydu ki, özellikle kötü hamleler görürse, öğretme moduna geçebilirdi.

"Size başka bir şey sorabilir miyim?" dedi doktor, tek gözlü yaşlı adamın gölgelerin arasından onlara baktığının farkındaydı.

Ağaçlar. Ne zaman geri dönmüştü? Bakışları bıçak gibi keskin bir şekilde Maomao ile konuşan hekime odaklanmıştı. "Tam olarak neyiniz var?

onurlu stratejistle ilişkiniz nedir?" "O benim için

bir yabancı," dedi Maomao. "Ama kesinlikle..."

"*Tamamen* yabancı biri," dedi kararlılıkla ve işine geri döndü.

Sağlık ofisinde çalışmaya başladığında Maomao, saray arazisinde yakınlardaki bir yatakhane de ikamet etmeye başladı. Eğlence bölgesi gidip gelemeyeceği kadar uzakta değildi ama yaşadığı yerle ilgili dedikodular yayılırsa hoş olmayan söylentilerden kaçınmak istiyordu. Onun için endişeleniyordu

Ama Kokuyou'nun her şeye göz kulak olacağını bilmek içini biraz olsun rahatlatmıştı.

Babası da aynı şekilde bir yatakhane de yaşıyordu. Doktorlar sık sık gece nöbeti tutuyordu ve birkaç sağlık memurundan fazlası sonunda tıbbi ofisin yanındaki "nöbetçi odasında" yaşamaya başladı.

Maomao'nun babası bile nadiren yatakhanesine dönüyor gibiydi. Maomao'ya gelince, odası büyük değildi, ama küçük de değildi; bir yatak, bir şifonyer ve bir yazı masası için yeterli alan vardı, bu yüzden hiçbir şikayeti yoktu.

Bir de kitaplık vardı. Kitaplar da Çok fazla kitap almak onun için pahalıya mal oluyordu, ancak izin isterseniz sağlık ofisinden ödünç kitap alabiliyordunuz. Sonuç olarak, Maomao buradaki hayatı oldukça cana yakın buldu. Tek sorun herkesin kendi yemeğini hazırlamak zorunda olmasıydı. Çok uzakta olmayan bir restoran vardı, ama Maomao sık sık bir ocak ödünç alarak kendisi.

Yatağa oturdu ve belli ki daha önce gelmiş olan bazı mektupları açtı. gün içinde geldi. İki mektup vardı: İlki zevk bölgesinden geliyordu ve dükkanın durumu hakkında bilgi veriyordu. Madam Kokuyou'dan çekiniyordu ama şu ana kadar onu endişelendirecek bir şey yapmamıştı. Sazen de yeterince iyi görünüyordu.

Diğer mektup Jinshi'den gelmişti. Gaoshun'un adıyla gelmişti ama el yazısı Jinshi'nindi. Basit bir özet gibi okunuyordu Son zamanlarda neler olup bittiğini, görüldüğünde sorun yaratacak hiçbir şey olmadığını anlattı. Aslında, arka saraydaki yeni orta eşten, Shaoh'lu kadın Aylin'den bahsediyordu. Sadece Mektubun istenmeyen bir alıcı tarafından ele geçirilmesi ihtimaline karşı, kendisinden yabancı bir ülkeden gelen "güzel bir çiçek" olarak bahsedildi. ulus.

Yine de bir tuhaflık vardı. Bu yeni kadının kendine has tuhaflıkları olduğu kesindi, ama arka saraya geldiğinde bunu şöyle yapmıştı Tek başına. Neden ona karşı bu kadar temkinli davranıyorsun? Maomao mektubu bitirdi ve posta kutusuna koydu. Rapora göre Aylin henüz şüpheli bir şey yapmamıştı.

Birkaç gün sonra anlayacaktı. Ama o anda bunu bilmesine imkân yoktu.

Maomao artık muayenehaneye oldukça alışmıştı. Her gün çalışıyordu ve ucube stratejist durmadan ona bakıyordu. Babası gelip onu alana kadar pencereden dışarı baktı.

Babası Luomen'in bacağı sakattı, bu yüzden defalarca gidiş-dönüş yapmak zorunda kalması onun için pek hoş değildi. Son zamanlarda, ucubeyi bir el arabasına koyup götürmeye başlamıştı. Pek hoş görünmüyordu.

Rahattı ama babasının bir dizinin kapağı yoktu, o zaman ne yapacaktı?

"Hmm?" dedi Maomao. Luomen yine ortaya çıkmıştı; daha birkaç dakika önce o ucubeyi sürükleyip götürmemiş miydi? Belki de bir şey unutmuştur, diye düşündü ama Luomen tıbbi odaya geldi.

Ofis. Maomao kuru bandajları aldı ve içeri girdi. Diğer saray kadınları zaten düzgün bir sıra oluşturmuşlardı. Görünüşe göre bir kez daha döngü dışında bırakılmıştı. Sağlık memuru kaşlarını çatarak ona sıraya girmesini söyledi.

"Bugün arka saraya gitmeyi planlıyorum ve Asistan," dedi Luomen. Demek onu buraya getiren şey buydu. Arka sarayda şarlatan doktor vardı ama son zamanlarda Luomen oraya da gidiyordu. Diğer saray hekimleri hâlâ en önemli eşyalarına sahipti, bu yüzden arka saraya yalnızca hadım Luomen girebiliyordu.

"Eğer gönüllü arıyorsanız, ben giderim," dedi Yao, diğer saray hanımlarından sorumlu gibi görünen kişi, öne çıkarak. Bunu yapar yapmaz, diğer iki kişi de ona katıldı.

Sağlık memuru, "Korkarım kimin gideceğine çoktan karar verdik," dedi.

Yao ona bir bakış attı. "Acaba bu gençten mi bahsediyorsun? Hanımefendi?" diye sordu, Maomao'ya baktı ama adını kullanmaya tenezzül etmedi.

Yao'nun onu hatırlamak istememesi Maomao'nun pek umurunda değildi.

ama onun arka saraya gitmesine engel olmaya çalışmamasını diledi. Yapmak için burada olduğu tüm işin bu olması gerekiyordu.

Maomao'nun adını hatırlama zahmetine katlanmadığı saray kadınlarından biri araya girerek, "O sadece çamaşır yıkar," dedi. kendisi. "Gerçek tıbbi işler yapıp yapamayacağını bile bilmiyorum. Yine de temizlik konusunda iyi olduğunu sanıyorum. Sizce hizmetçiliğe saray hanımefendiliğinden daha mı uygun?" Kadınlardan ikisi birbirlerine kıs kıs güldüler.

Sen yapmadığın için ben yapmak zorundayım, diye düşündü Maomao. Hizmetçi olma fikri onu pek de rahatsız etmiyordu, çünkü uzunca bir süredir tam olarak böyleydi. Yine de, gerçek işini yapmasını engellemeye çalışmamalarını diledi.

Tam da onlara bir şeyler söylemesi gerektiğini düşünürken, ikinci sağlık görevlisi - yaşlı olan kadınları ofise vardıklarında test etti - isimsiz hanımların omuzlarına bir el vurdu, gülümsedi ve "Evet, anlıyorum. Siz ikiniz artık evinize gidebilirsiniz."

Bu ani açıklama onları şaşkınlığa uğrattı. "Ama neden?" diye sordu içlerinden biri.

"Çünkü *hepinize* çamaşırları yıkamanızı söyledim, ancak bunun görevleriniz kapsamına girmediğine karar vermiş görünüyorsunuz. Ve sizi bu şekilde burada tutabileceğimi mi sanıyorsunuz? Bu tür insanlardan hiç hoşlanmam." Ses tonu yeterince nazikti ama tartışmanın olmayacağı . "Sınavı geçtiniz ama tıbbi işler için uygun olmadığınızı keşfettim. Bir tıp fakültesine gidebileceksin. Bunun yerine farklı bir departman var ama kendinizi çoğu yerde bizim burada yaptığımızdan çok daha fazla çamaşır ve temizlik yapıldığı gerçeğine hazırlayın."

Bununla birlikte, genç sağlık memuruna onları dışarı çıkarmasını işaret etti.

"Leydi Yao!" diye haykırdı içlerinden biri, bir can simidi umuduyla. Yao En'en ise sadece ona baktı. Maomao onları bir klik olarak düşünmüştü ama belki o kadar yakın olmadıkları ortaya çıktı.

Doktor Maomao'ya döndü, diğer ikisi mahkemede kaldı Bayanlar ve Luomen, "Şimdi burası biraz daha sessiz olduğuna göre, belki bir şey daha eklemeliyim. Bir şey daha var. adam kayırmacılık."

Luomen'in kaşları bir şaşkınlık ifadesiyle çatıldı.

Sakin bana söyleme, diye düşündü Maomao, birinden diğerine bakarak. Testi başarıyla geçtiğine inanıyordu ama Adamların bakışlarına bakılırsa, belki de öyle değildi. olsa bile, ucube stratejistin sürekli saldırıları sayesinde geldiğinden beri üretkenliğin darbe aldığını inkar etmek mümkün değildi.

"Aile bağlantıları nedeniyle burada olmayanlar

Bunu işlerinin mükemmelliği ile göstermeye davet edildiler.
Söyleyeceklerim bu kadar. Şimdi acilen arka saraya ya da her nereye gidiyorsanız oraya gidin."

Maomao'nun yaşlı adamı hâlâ endişeli görünüyordu ve başını öne eğdi. Sonunda üçünü de yanına alarak arka saraya gitti.

Bölüm 4: Arka Saray

İster saray kadını ister haremağası olsun, arka saraya giren herkes fiziksel muayeneye tabi tutulurdu. Maomao ve yaşlı adam buna alışkındı ama Yao ve En'en bunu oldukça utanç verici buluyor gibiydi. Bir harem ağası tarafından dokunulma fikrinden

Hadım; yüzlerindeki *ifade bize dokunmayın* diye bağıırıyordu!

Luomen sonunda pes etti ve arka saray kadınlarından birini çağırdı.

"Bu tek sefer," diye onlara tavsiyede bulundu.

"Evet, efendim," dediler. En azından onunla tartışmayacaklarmış gibi görünüyordu. Yine de Maomao, hadım olduğunu öğrendiklerinden beri kendisine karşı tutumlarının daha da kötüye gittiği hissinden kurtulamıyordu. *Bu pek alışılmadık bir şey değil.* Hadımlar büyük ölçüde reddedildi ve . Luomen'in kendisi de buna alışkındı ve bu durum onun sırtından atılıyor gibiydi ama yine de Maomao'yu kızdırıyordu.

Arka saraya geri dönmek çok tanıdık geliyordu. Bu kadın bahçesinde, etrafta sadece hadımlar vardı. Bu garip bir durumdu. durumdu ve yine de burada son derece sıradandı. Bu kombinasyon bazı gerçek karakterler yarattı.

İnsanlar Maomao ve diğerlerine gizlice bakıp duruyordu; özgürce girip çıkamadığınızda, dış dünyadan gelen herkese karşı bir hassasiyet geliştiriyoordunuz. Yeni gelenlere dikilen gözler parlıyor, paylaşacak ilginç bir dedikoduları olup olmadığını merak ediyorlardı.

Maomao gördükleri yüzlerden birkaçını tanıdı bile. Özellikle yakın olduğu biri değildi, sadece herkes çamaşırhanede sohbet ederken bazen etrafta olan hizmetçilerdi. Maomao'nun arka saraydan her çıkışında geri dönüyor gibi görünmesi onları açıkça şaşırtmıştı.

İlk olarak Luomen doğruca tıbbi ofise yöneldi. Diğer iki saray hanımı onlar giderken etraflarına hayranlıkla baktı ama

Maomao ve yaşlı adam yürürken mekâna özel bir ilgi göstermediler. Bu Yao'nun canını sıkmış olmalı, çünkü ilk kez Maomao ile konuştu.

"Neden bu kadar alışkın görünüyorsun?" diye sordu.

"Çünkü burada iki yıl çalıştım." Tam olarak arka arkaya değil ama geçtiğimiz sonbahara kadar oradaydı. "Bu dönem arka sarayda bayanlar için servis."

Tüm hikayeyi anlatmak acı verici olabilirdi, bu yüzden Ve Yao'nun da bunu yapacağını umuyordu. Bu konuşmaya bir son verdi ve tıbbi ofise varana kadar sessiz kaldılar.

tanıdık, çopur bıyıklı bir adamı uyurken buldular.

"Alo?" Luomen özür dileyerek, adamı horlamasının tam ortasında yakaladığını söyledi; bu horlama önce bir hırıltıya, sonra bir homurtuya dönüştü ve

Sonra şarlatan doktor dimdik oturdu.

"Oh! Oh, Luomen, sensin," dedi. "Ve genç bayan! Uzun zaman oldu." Ellerini iri göbeğinin etrafında kavuşturarak onlara doğru yürüdü. Maomao ona kendi köyüne kadar eşlik etmeyeli birkaç ay olmuştu.

Adam *kayırmaktan bahsetmişken*, diye düşündü, askeri kamptaki sağlık memurunun söylediklerini hatırladı.

Vakvak Yao ve En'en'e bakarak, "Peki oradaki arkadaşlarınız kim?" diye sordu. İkisi de biraz çelişkili görünüyordu. Bu adam bir hadımdı ama aynı zamanda bir sağlık memuruydu ve bunu entelektüel kavramak yeterince kolay olsa da, ona karşı tam olarak nasıl davranacaklarına karar vermekte zorlanıyor gibiydiler.

Yüzlerindeki ifadeyi okuyamayan ya da okumak istemeyen şarlatan, "Kim çay ve atıştırmalık ister?" dedi. Ecza dolabını karıştırmaya başladı. Bir anlamda, cahilliği gerçekten onun mutluluğu.

Luomen, "Bu üçü gelecekte saray sağlık ofislerinde yardımcı olacak saray hanımları," diye açıkladı. "Ben Bugün onları bir deney olarak yanımda getirdim. Sen ve ben tek başımıza tüm arka sarayı sonsuza dek idare edemeyiz. Beni anlamadın mı? mesaj?"

Bunun üzerine şarlatan, açılmamış bir mektubun bulunduğu masasına suçlulukla baktı. Ama onu daha fazla utandırmayalım.

Bu konuda.

"Ahh, evet, ," dedi, sanki onların geleceğinden tamamen haberdarmış gibi. "Peki onlara ne yaptırmayı planlıyorsunuz?"

Maomao bunun şarlatan için oldukça standart olduğunu biliyordu ve yaşlı adam ona alaycı bir gülümseme veriyordu; bu arada Yao ve En'en Burada bir terslik olduğunu çoktan sezmeye başlamışlardı ve şarlatana şüpheyle bakıyorlardı. Maomao, onun nasıl bir şarlatan olduğunu anlamalarının uzun sürmeyeceğini tahmin ediyordu.

"Bugün Konsolos Lihua'nın pavyonunu ziyaret edeceğiz, sonra da orta konseyleri."

Yüksek eşlerden Loulan Shi isyanından sonra ortadan kaybolmuş, Gyokuyou İmparatoriçe olmuş ve arka sarayı terk etmiş, Lishu ise rahibe manastırına kapanmıştı. Arka sarayda kalan tek kişi Lihua'ydı.

Bir erkek çocuk doğurduğunu duydum. Nasıl olduğunu merak ediyorum, diye düşündü Maomao. Konsolos Lihua'yı son gördüğünden bu yana çok uzun zaman geçmişti. Eşine karşı belli bir bağlılığı vardı. bir hastalıktan kurtulması için bakımını üstlenirken uzun bir süre boyunca bizzat katılmıştı. Lihua'nın da bu durumdan payını aldığı söylenebilir. Belki Lishu kadar olmasa da talihsizlik. En sorunlu nedimelerinden kurtulmuştu ve Maomao onun için işlerin nasıl gittiğini merak ediyordu.

Orada olmalarının asıl sebebini de merak ediyordu: Shaoh'dan gelen yeni kadın Aylin. Maomao'nun saray hanımı olmasının tek sebebi oydu.

"Her halükarda, Kristal Köşk'e giderek başlamaya ne dersiniz?" dedi Luomen ve sonra yola koyuldular.

Yüksek bir eşe ziyarette bulundukları için onlara sadece doktor değil, aynı zamanda haremağaları da eşlik ediyordu.

korumalar. Kısmen tıbbi personelin güvenliği için oradaydılar.

Ama aynı zamanda eşe zarar için göz kulak olurlardı. Haremağaları arasında değişim oranı o kadar yüksek değildi, bu yüzden Maomao onların muhafızlarını tanıyordu.

Görevlerine her zaman sadık olan adamlar sadece Maomao ve

Diğerleri kesinlikle gerekli olduğunda, bu yüzden onların isimler. Yine de bu onu rahatsız etmedi. Onlara sorun çıkarmadığı sürece onların da mutlu olduğunu düşündü. Bu tür iyi tanımlanmış ilişkilerden son derece memnundu.

Bilge Eş olarak da bilinen Lihua her zaman güzel bir ev tutmuştu ve köşkü her zamanki gibi göz alıcıydı. Şimdi her yerde güller vardı, bu da Maomao'nun ödünç aldığı zamanın bir mirasıydı.

Kristal Köşk'ün arazisindeki binada biraz yetiştirmek için; kullanmadığı tüm çiçekleri eşine vermişti ve onlar da her yere ekilmişti. Maomao sadece beyaz güller yetiştirmişti ama

Yer bekçisi renksiz çiçekleri biraz üzücü bulmuş olmalı ki artık kırmızı ve sarı güller, hatta canlı bir yeşil çeşidi bile vardı. Buranın adını Gül Köşkü olarak değiştirebilirlerdi.

Maomao sadece çiçek mevsiminin sonuna doğru geldikleri için üzgündü.

Onları karşılamaya gelen nedime Maomao'yu gördü Pavyon'un girişinde durdu ve bir "Eep!" sesi çıkardı. Görünüşe göre bekleyen yaşlı hanımların hepsi gitmemişti, çünkü birkaçı Maomao'yu gördüklerinde gizlemedikleri bir üzüntü ifadesi takındılar. Ona bir tür canavar gibi davranmaktan asla vazgeçmediler ve Maomao Yao ve En'en'den yeniden şüphe duymaya başladığını hissediyordu. Hatta yaşlı adam bile ona bakıyor ve endişeli gözlerle soruyordu: *Burada da mı sorun çıkardın?*

Onlara yatak odası değil, iç oda gösterildi. kabul odasına girdi. Birkaç dakika sonra bir kumaş hışırtısı duyuldu ve devasa bir güle benzeyen bir eş ortaya çıktı. Kucağında ağzı açık, tombul bir bebek taşıyordu.

ve yavaşça kapandı. Havada hafif bir süt kokusu vardı, Bir dakika öncesine kadar çocuğu beslediğini öne sürdü.

Konsolos Lihua dudaklarına sadece bir miktar allık sürdü ve yüzüne beyazlatıcı pudra sürmedi; o kadar güzel bir cildi vardı ki, onu daha solgun göstermek için buna neredeyse hiç ihtiyacı yoktu.

Maomao ve diğerleri eşlerini nasıl karşılayacakları konusunda Luomen ve şarlatanı örnek aldılar. Maomao onu bu kadar sağlıklı gördüğüne memnun oldu. Kucağındaki çocuğun da rengi iyice solmuştu, ve artık eski veliaht prensin yaşının çok ötesindeydi.

ölmüştü. Etrafta koşuşturan bir başka yaramaz çocuğun daha olması gerektiğini hatırlayınca yüreğine bir hüznün çöktü.

İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğlu artık olarak kabul ediliyordu, ancak Eş Lihua'nın kucağındaki küçük çocuk kişi olacaktı.

Tabii Jinshi'ye hâlâ muamelesi yapmıyorlarsa? Evet.

ortaya çıkabilecek veraset anlaşmazlıkları düşüncesi Maomao'ya ama şu anda sadece çocuğun iyi görünmesinden dolayı mutluydu.

"Selamlaşmak için çok uzun zaman harcamaya gerek yok. Doğrudan muayeneme geçebilir miyiz?" Lihua bebeği nazikçe Maomao'ya uzattı. Kucağında aniden bir bebek bulduğu için biraz şaşırmıştı ama çocuk bir yabancı tarafından kucağa alınmaktan rahatsız olmamış, başparmağını ağzına sokmuş ve gülümsemişti.

Bebek bakıcılığı benim yeteneklerimden biri değil.

Belki de Lihua, Maomao'nun çocuğu görmesini istemiştir. Çocuğun İlk oğlunun ölümünden sonra boş bir kabuk gibi olan eşi, bu güzel ve sağlıklı çocuğu dünyaya getirmişti. Bunu bile bile, kim ona değer vermeyi ihmal edebilirdi ki?

Kristal Köşk'e getirilen yeni hizmetli hanımlar işlerinde oldukça iyi olduklarını kanıtladılar: Maomao'nun çocuğu güvenli bir şekilde tutabilmesi için bir sandalye getirildi ve içinde bir parça şeker bulunan bir fincan içinde emici pamuk hazırlandı. Çocuk biraz su isterse, Maomao bunu ağzına koyabilirdi.

Bu arada Luomen, Eş Lihua'nın sınavına başladı ve onu Nabız. Şarlatan gülümseyerek duruyordu, özel bir şey yapmıyordu. Onun yerine En'en Luomen'e ihtiyacı olan aletleri verdi.

Maomao çocuğa iyice baktı. Boynunun etrafında biraz ter vardı, belki de hava oldukça sıcak olduğu için. Diğer Bundan başka, olağandışı hiçbir şey görmedi; adam sağlığın resmiydi. Yanından geçen sırtkan şarlatana da aynı şeyi fısıldadı. mesajı babasına ilettili. Luomen en ufak bir Şaşırdı; şarlatana ecza dolabından ter için biraz ilaç getirmesini söyledi.

En önemli şey çocuğun büyüyor olmasıydı Sağlıklı ama Maomao, Yao'nun gözlerini dikip baktığı hissinden kurtulamadı.

bebeği tuttuğu süre boyunca ona baktı.

Konsolos Lihua'dan sonra, Şaoh'un yeni orta konsorsiyumunu görmeye gittiler. Üç yedek yüksek konsorsiyum vardı ama Aylin hiçbirinde yaşamıyordu. Diğer orta konsüller gibi, kendisine daha mütevazı bir bina verilmişti. Yani özel bir muamele görmüyordu. Arka sarayın merkezinin biraz doğusunda yer alıyordu ve bir süredir kullanılmamış gibi görünüyordu; etrafındaki manzara biraz ıssızdı.

Onları karşılamak için dışarı çıkan nedimler Maomao ve diğerlerine genişçe gülümseyerek onları içeri aldılar. Beş kişiydiler, orta düzey bir eş için oldukça ortalama bir sayı.

"Merhaba." Onları yeni eş karşıladı; altın sarısı saçlı, geniş kollu bir cübbe giyen, muhtemelen onun için alışılmadık bir kıyafet olan bir kadın. Şehvetli ve uzun boyluydu, teni o kadar solgundu ki Neredeyse yarı saydam görünüyordu ve gözleri gökyüzü rengindeydi. Kesinlikle kalabalığın arasından sıyrılmasını sağlayan bir görünüm.

Maomao, *neden sadece görünüşleriyle buraya girebileceklerini düşündüklerini anlayabilirsin, diye düşündü.* Jinshi kadın kıyafetleri giydiğinde onları göstermiş olsa bile. Her neyse, bu pek önemliydi. Aylin, o zamana kadar hayalini kurduğu şeyi sonunda gerçekleştirmişti.

Amaç: Arka saraya girmek. Geldiğinde, diğer eski elçi Ayla hakkında pek iyi konuşmamıştı - geçen yıl bir ara araları bozulmuş muydu? *Kesinlikle öyle görünüyorlardı.*

yeterince iyi anlaşıyorlardı. Maomao kadın arkadaşlıklarının kırılgan olabileceğini ve kolayca bozulabileceğini biliyordu ama bu arkadaşlığı neyin bozduğunu merak etmekten kendini alamıyordu. Elbette bunu sormaması gerektiğini biliyordu.

Aylin bir koltuğa uzanmış, hanımlarından birinin çay hazırlamasını izliyordu.

Kesinlikle Majestelerinin tüm kutularını kontrol ediyor. Özellikle de kıvrımları. Yabancı kadınlar olduklarından daha yaşlı görünme eğilimindeydiler ve Maomao Aylin'in yirmili yaşlarının sonunda olduğunu duymuştu. İmparator

Karanlık çöktükten sonra enerjik olduğu kesindi ama Maomao onun keskin bir düşünür olduğunu da biliyordu. Zaten son derece sağlıklı iki oğlu vardı.

Üçüncü bir çocuk yapmak için acele etmesine gerek yoktu. Bu nedenle, siyasi sığınma talebiyle gelen bir kadından çocuk sahibi olması, daha sonra diplomatik çekişmelere yol açabilirdi.

Zaten bu konuda yeterince kaynak var.

Maomao, Lahan'ın birlikte olduğu kadına baktı.

Batıda sohbet etmekten memnundu. Ŗu anda ağırbaşlı bir şekilde oturmuş çayını yudumluyordu ama kalbinin derinliklerinde hangi dűřünceleri barındırdığını söylemek mümkün değildi.

Aylin'in yanındaki nedime çayın tadına bakıp zehirli olup olmadıđını kontrol ettikten sonra ziyaretçiler için doldurdu. Luomen konuřmaya bařlarken telařsız gűrűnűyordu. "Arka taraftaki hayata alıřabildin mi?

Saray mı?" Aylin yerel dili akıcı şekilde konuşuyordu ama biraz yavaşlaması anlamasını kolaylaştırabilirdi.

"Evet, herkesin gűsterdiđi nezaket için teřekkűrler.

Ben." Uzun parmakları, kulplu, yabancı tarzda bir kupa olan fincanının etrafını sarmıştı. Tırnakları özenle kırmızıya boyanmıştı.

Maomao, ayın hafif tatlı kokusundan bunun batıda servis edilen mayalı şeylerden olduğunu tahmin etti. Bir yudum denemek için can atıyordu ama sadece babasına ve şarlatana bardak verilmişti. *Onlar*

Kristal Köřk'te bizi de dahil etti, diye dűřűndű. Belki de Konsolos Lihua'nın bir . Gűrűnűře gűre normalde asistanlara çay ikram edilmeyecekti.

Luomen muayenesine eşinin nabzını ölçerek başladı. Onu diğer doktorlardan ayıran bir şey de muayenelerini yaparken rakamları not etmesiydi. Rakamlara Lahan kadar kızmıyordu ama rakamlara somut olarak çok değer veriyordu.

bir kişinin sağlığına rehberlik eder. Ŗimdi masanın üzerine portatif bir yazı seti yerleştirdi ve rakamları karalamaya başladı.

Maomao onun yazısının sıradan bir yazı olmadığını fark etti.

Batılı karakterler mi? diye merak etti. Bir bakıřta gűrűndűler solucanlar gibi kıvrımlı. Uzun zaman önce, yařlı adamı Tıp bilgisi böyle karakterlerle ifade ediliyordu ama Maomao bunları çözmek için hararetle çalıřmıř ve sonunda bařka bir yazı biçimine geçmiřti.

Maomao, babasının neden bu harfleri kullanmaya karar verdiğini merak ederken bile, birkaç kişinin ona göz attığını fark etti ve Yazısını. Ŗarlatanın bunların ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikri olmadığı belliydi ve Luomen'in istediği aletleri ona vermekle yetindi. Bekleyen hanımlardan biri biraz daha çay demliyordu, ama aynı zamanda

doktorun notlarına küçük bakışlar atıyordu. Ve orada başka biri de vardı: En'en durgun bir ifadeyle olanları .

Notlarda özellikle ilginç bir şey yazmıyordu. Maomao bile onları okuyabilirdi. *Nabız normal, sağlık durumu iyi*, bunun gibi *kısa* ve basit kelimeler.

"Olağandışı bir şey görmüyorum," dedi Luomen uzun uzun.

"*Gerçekten* mi efendim?" Aylin'in normalde akıcı olan konuşmasında hâlâ bir

ara sıra eğilirdi. Belki de anadilinin telaffuzuyla ilgili bir şeydi bu. Maomao'ya küçük bakışlar atmaya devam etti - onu hatırlıyor muydu?

Rapor edilecek olağan dışı bir şey olmadığından ve işleri Aylin onları durdurduğunda tam gitmek üzereydiler. "Bunca yolu geldiğinize göre, belki yanınıza biraz ikram alırsınız," dedi.

Güzel bir beze sarılmış unlu mamul demetlerini uzattı. Alışılmadık bir şekle sahip kurabiyelere benziyorlardı; üzerlerinden tereyağı kokusu yayılıyordu. Sadece saray hanımlarına atıştırmalıklar verildi; şarlatan doktor eşsiz ikramları kıskançlıkla seyretmek zorunda kaldı. Maomao

muayenehaneye döndüklerinde ödülünün bir kısmını onunla paylaşmak zorunda kalacaktı.

En'en'in giysisi ve sadece onunki, bir desenden ziyade bir desene sahipti.

Tek renk. Belki de Aylin aynı renk kumaştan üç parça bulamamıştı.

Yani çay yok ama atıştırmalık mı alacağız? Garip görünüyordu ama bir hediyeyi geri çeviremezlerdi. Maomao kurabiyeleri cübbesinin kıvrımlarına sıkıştırdı ve ardından babası onları bir sonraki eşe götürdü.

Gökyüzü kızıla dönüyordu.

kalan orta konsorsiyum ve tıbbi merkeze doğru geri döndüler.

Ofis. Her zaman mütevazı bir şekilde yemek yiyen Maomao'nun acıkmaya başladığı saatti. Ofiste biraz çay ikram etmesi için şarlatanı ikna edip edemeyeceğini merak etti.

"Bu orta konsorsiyumun icabına bakar, ama alt konsorsiyumlara gitmemiz ve en sonunda leydileri görmemiz gerekecek. Ben de bekliyorum," dedi Luomen nazikçe. Maomao, eskiden sadece orta konsorsiyumları ziyaret ettiğini hatırlıyor gibiydi. Öyle görünüyordu ki

son zamanlarda çok meşguldü. Vakvak ona hayranlıkla bakıyordu.

Luomen sağlık memuru olarak geri dönmüştü ve yardımcı olacak saray kadınları da vardı. Yaşı ilerliyordu ve bu muayeneleri sonsuza dek yapamayacaktı; muhtemelen bu işi eninde sonunda saray hanımlarına devretmek niyetindeydi. Muhtemelen arka sarayın nüfusunun giderek arttığı gerçeğini de göz önünde bulunduruyordu.

küçülecek ve bu da uzun vadede işleri kolaylaştıracaktır.

Luomen onları muayenehaneye götürmedi ama geldikleri kapıya doğru ilerledi. "Sanırım eve doğru yola çıksak iyi olacak," dedi.

"Biraz kalabilir misiniz?" dedi şarlatan.

Evet! Atıştırmalıklarımız var! Maomao sessizce ekledi ama babası başını salladı.

"Korkarım yapamayız. Daha yapacak çok işimiz var."

Vakvak tam anlamıyla çökmüş görünüyordu. Çay içip bir şeyler atıştırabileceği pek arkadaşı yoktu, sadece ara sıra uğrayan haremağaları vardı. Maomao'nun arkadaşı Xiaolan bile gitmişti, çünkü görev süresi bir yıl önce sona ermişti. *Nasıl olduğunu merak ediyorum,* Her neyse, diye düşündü Maomao. Xiaolan tatlı bir kızdı ve şehrin iyi bir yerinde kendine iş bulmuştu. Maomao belki de yakında ona bir mektup göndermesi gerektiğini düşündü.

Şarlatan doktor hala üzgün bir şekilde ikramlarına bakıyordu, bu yüzden Maomao birazını paylaşmak niyetiyle kendi kurabiyelerini çıkardı. Garip bir şey fark ettiğinde durdu: kurabiyeler aslında silindir şeklindeydi ve içlerinde bir şey varmış gibi görünüyordu. O bir tanesini yakaladı ve küçük bir kağıt parçası çıkarmayı başardı. Kurabiyelerin her birinde bir tane vardı.

Bu da ne?

Atıştırmalıkları tekrar bornozunun içine yerleştirdi ve arka saraydan ayrıldı. Hayal kırıklığına uğradığı her halinden belli olan doktora gelince, onu görmemiş gibi davranmaya karar verdi.

Bölüm 5: Şans Kurabiyeleri

Maomao yatakhaneye geri döndüğünde ikram etti, bezi açtı ve kurabiyeleri üzerine koydu. Toplamda yedi tane vardı, hepsinin içinde yaklaşık aynı büyüklükte kağıtlar vardı Onlar.

Bu da ne böyle?

Karakterler, yılan ve çıyan karışımı bir şeye benziyordu. toprak solucanları. Bunlar batı harfleriydi, tıpkı babasının kullandığı gibi; buna el yazısı dendiğini hatırladığını düşündü, harflerin hızlı yazmak için uyarlanmış bir biçimi. Kağıtlar iki ya da üç harften oluşan küçük yığınlarla kaplıydı ama bunlar kelime değildi; Li'nin dilinin aksine, batıda birkaç karakteri bir araya getirmek zorundaydınız yoksa hiçbir anlamları olmazdı. Bu yüzden tek tek harfleri "okuyamıyordu". Bir anlam ifade etmeleri mi gerekiyordu?

Bizi test ediyor, diye düşündü Maomao. Bu kesinlikle tuhaflıkları vardı. Ne de olsa arka saraya girecek kadar cesurdu. neredeyse tamamen yalnız.

Teste tabi tutulduğunu fark etmek Maomao'yu kızdırdı. Ama daha da fazlası, bu bilmeceyi çözme isteği uyandırdı.

Kurabiyelerden kâğıtlara baktı ve geri döndü. Kağıtların her birinin üzerinde iki ya da üç harf vardı ve kağıtlar Kendilerinin düzgün köşeleri yoktu, daha ziyade düzensiz kenarları vardı, bazıları biraz açılıydı. Belki de yırtılmışlardı. Kâğıt kurabiyelerin yağıyla lekelenmişti ama yüksek sıcaklık sayesinde malzemenin kalitesi, parçalanmamıştı.

Bu bir eşek şakası için çok karmaşık. Kadın neyin peşindeydi? Maomao kağıda baktı ama bir şey göremedi. Hiçbir şey.

Kapı çalındığında hâlâ bu konu üzerinde kafa yoruyordu. Elinde bir kağıt parçası olduğu halde telefonu açtığında Yao'yu gördü

ve En'en orada duruyordu. Aynı yatakhane kalıyorlardı - Maomao için bunun pek bir önemi yoktu, çünkü onunla hiç konuşmuyorlardı.

"Size yardımcı olabilir miyim?" Maomao kibarca sordu.

Ancak Yao öfkeli görünüyordu. "Bu öğleden sonra eşinden bazı ikramlar aldığını biliyorum. Onları bana ver."

Komik olan şu ki, Maomao'nun tatlılara karşı özel bir ilgisi bile yoktu, ancak Yao'nun sesindeki talepkar tonu duyduğu anda sesiyle kurabiyeleri vermeyeceğine karar verdi. Dürüst olmak gerekirse, Yao'nun onları atıştırmalık olarak istemediğini anlayabiliyordu. Bu yüzden onunla biraz oynamaya karar verdi.

"Çok özür dilerim ama onları akşam yemeğinde yedim. Batı kurabiyeleri oldukça kağıt gibi, değil mi? Sence içinde mikrop var mıdır? onları?" Ağzındaki tuhaf dokuyu hâlâ hissediyormuş gibi konuşmaya çalıştı.

Yao'nun yüzündeki kan çekildi ve neredeyse Maomao'nun üzerine atlayacaktı. "Tükür onları! Hemen tükür onları!" Onu sallıyordu. Ah. Kurabiyelerinin içinde de kağıt olmalıydı. "Nerede bu geri kalanı?! Fark etmeden hepsini yemiş olamazsınız!" "Leydi Yao,"

dedi En'en, sonunda onu şiddetten vazgeçirerek Maomao'yu sallıyordu. Her zamanki gibi soğukkanlı görünüyordu. "Sanırım Maomao'nun yüzünde hafif bir gülümseme seziyorum, sanki seni aptal yerine koyduğunu düşünüyor. Sanırım seninle dalga geçiliyor."

Yani En'en Maomao'nun adını hatırlıyordu! Ve onun ifadelerini okuyabiliyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?! Bu doğru mu?!"

Jig's up, diye düşündü Maomao, yakasını düzeltti ve Yao'nun gözleriyle buluştu. "Seninle biraz eğlendiğimi kabul ediyorum ama önce bana kaba davrandığını söyleyebilirim. Benimle ne alıp veremediğin var bilmiyorum ama bir insanın odasına dalıp eşyalarını almaya çalışmak hırsızlıktan başka bir şey değildir."

Maomao'nun söyledikleri tamamen doğru ve gerçektir; kimse itiraz edemezdi. Yao'nun yüzüne kan geri aktı, ta ki o kadar kırmızıydı ki, sanki içinden bir çaydanlık gibi buhar çıkacakmış gibi görünüyordu. Derin bir nefes aldı, sonra tekrar verdi ve doğrudan Maomao'ya baktı. "Kurabiyelerde olağandışı bir şey var mıydı?"

size verildi mi? Eğer varsa, onları bana vermeni istiyorum. Sana başka bir atıştırma alacak kadar para ödeyeceğim."

"'Olağandışı bir şey' derken neyi kastediyorsunuz?"

"Herhangi bir şey, bilirsiniz, olağandışı! Mesela, içlerinde garip bir şey var mıydı?"

Biraz bozuk para kazanma fikri Maomao'ya cazip gelmişti ama gizemli kâğıdın bilmecesini bir türlü aklından çıkaramıyordu. Kurabiyeleri öylece vermek istemedi. Yao ve En'en atıştırma olduklarında benzer bir şey bulmuş gibi görünüyordu ama Maomao

Ona ne olduğunu söylemeye çok hevesli olacaklarından şüpheliydi.

En'en'e baktı. Genç kadın Yao'nun hizmetçisi rolünü mükemmel bir şekilde oynuyordu ama Maomao'ya dönüp baktığında hanımından çok daha soğukkanlı görünüyordu. *Belki de onunla konuşmayı denemeliyim,* diye düşündü Maomao, nasıl hareket edeceğini bulmaya çalışırken konuşmayı sürdürmek.

"Bana gelen ikramların içinde bir şey olup olmadığını soruyorsanız, bu sizinkinde de bir şey olduğu anlamına gelir, değil mi? Bana anlatırsanız ben bildiklerimi paylaşırım."

Yao bir şey söylemedi ama çok sinirlenmiş görünüyordu. En'en hanımının tepkilerini yakından izliyordu. Maomao elindeki kâğıt parçasını . "Bana ne bulunduğunu göster, diğerlerini de görebilirsin."

Her kâğıt parçasının üzerinde farklı harfler yazılıydı. Eğer anlamı çözeceklerse hepsine ihtiyaçları olacaktı, bu da Maomao'nun sadece bir tanesini açıklamaktan çekinmediği anlamına geliyordu.

"?" Yao söyledi.

Maomao, "Sen bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim," diye cevap verdi.

Nihayetinde o ve Yao eşitlerdi. İkisi de aynı sınava girmiş ve ikisi de geçmişti, yani artık sosyal statü farklılıklarının bir önemi kalmamıştı.

Birçok insan hâlâ öyle olduğunu düşünebilirdi,

Ama burada, şu anda, eşit şartlara sahiplerdi. "Leydi Yao," dedi En'en.

Yao uzun uzun, "Peki," dedi. Tek yapabildiği başını sallamaktı. anlaşma. "Ama bu konuşmayı koridorda ayakta yapmayacağım."

"Elbette. O zaman benim odamda," dedi Maomao.

"Hayır, *benim* odamda!" Yao cevap verdi. Hangi odada konuştukları Maomao'nun umurunda bile değildi, ama öylece yuvarlanıp onun istediğini yapmasına izin vermek inisiyatifi ona verirdi.

Durumu çıkmaza girmekten kurtaran En'en oldu. "O zaman toplantı odalarından birini kullanmaya ne dersiniz? Ben gidebilirim. Birini bize ayırın." Yurdun iş için kullanılabilen ve daha fazlası için kilitli olan toplantı odalarından bahsediyordu özel konuşmalar.

". Ben hazırlanayım," dedi Maomao. Kalan kurabiyeleri bir taşıma bezine doldurdu ve odadan çıktılar.

En'en toplantı salonlarından birini rezerve etmeyi başardı Hemen. Mekan en az on kişiye yetecek büyüklükteydi, bu da sadece üçü içerideyken oldukça büyük hissettiriyordu.

Yao, "Her birimiz aynı neye sahip olduğumuzu gösteriyoruz," dedi.

"Biliyorum, biliyorum," dedi Maomao. En'en'in başında oturduğu uzun bir masanın iki tarafındaydılar.

Her biri aynı anda taşıma bezlerini açtı ve ortaya sayıları yedi, yedi ve altı olan kurabiye yığınları çıktı. Bir kişide diğerlerinden daha az kurabiye vardı ve o kişi Yao'ydu.

Maomao'dan utanarak uzaklara baktı. "Ben... Bir tanesinin tadına bakmış olabilirim." "Ah," dedi Maomao, kağıt parçalarından birinin kısmen yırtılmış, karakterler nemli. En azından Yao'nun tam bir Yedi parça kâğıttan oluşuyordu. Maomao'nunki gibi, her birinin üzerinde birkaç harf vardı.

Sonra En'en vardı, kurabiyeleri vardı ama kâğıdı yoktu.

"Seninkini henüz çıkarmadın mı?" Maomao sordu ama En'en başını salladı.

"hiçbirinde en ufak bir kırıntı bile yoktu," dedi, gizemli silindirik kurabiyelerdeki delikleri gösterdi. İçinde hiçbir şey olmadığı açıktı. Eğer doğruyu söylüyorsa, o zaman ellerinde yedi ve yedi, toplamda on dört parça kâğıt vardı. Acaba yazan harflerden bir anlam çıkarabilir misin?

Belki onları doğru şekilde sıraya dizersek bir şeyler görebiliriz?

Maomao düşündü. Yao'nun da aynı fikirde olduğu anlaşılıyordu, çünkü parçaları yan yana koymuş, deniyordu farklı düzenlemeler. Maomao'nun parçalarına hafif kıvrımlar koymuştu, böylece kimin kime ait olduğunu hatırlayacaklardı. Nasıl olursa olsun parçaları değişirse de, herhangi birinin yapabileceği tek şey- Yao bir yana, Maomao ve En'en bile şaşkınlıkla mektuplara bakıyordu.

"Ne yazdığını söyleyebilir misin, En'en?" Yao sordu.

"Çok özür dilerim. Shaohnese diliyle çok az uğraştım. Biraz sohbet edebilirim ama bu..."

Yani Maomao haklıydı - En'en sınav sırasında babasının yazmasını izliyordu çünkü kendisi de biraz okuyabiliyordu.

Yao Maomao'ya döndü, ancak bundan pek memnun değildi. "Peki ya sen?"

"Korkarım ben de pek iyi değilim. Önümde gerçek kelimeler olsaydı onları anlayabilirdim, ama parçalardan bir araya getirmek?" Muhtemelen En'en'in bunu anlaması kadar olasıydı.

Onlar kağıt parçalarını düzenleyip yeniden yerleştirirken, o da Kendisine gelmek üzere olduğunu düşünüyordu ama tam olarak yerine oturmamıştı. Kombinasyonları denemeye devam ederlerse, bir şey bulacaklarını hissediyordu.

Sonunda bir şeyler bulacaktı ama bu çok zaman alacaktı. Ne yazık ki kâğıt parçalarından birinin üzerindeki harfler dış izleri ve tükürük yüzünden silikleşmişti ve artık okunamıyordu. Belki de yaptıklarından pişmanlık duyan Yao, şimdi biraz daha az buyurgan davranıyordu.

"Acaba ipucu olabilecek başka bir şey var mı?"

Burada," dedi Maomao kurabiyelere bakarak. İkramların hepsi aynı şekle sahipti. *Birebir aynı* değillerdi elbette ama çıplak gözle bile ayırt edemezsiniz.

"Tadı nasıl?" Maomao daha sonra kurabiyeleri deneysel bir şekilde koklayarak merak etti. Hepsi aynı şekilde kokuyordu ve

birkaç parça denedi, onların da tadı aynıydı: dilini hafifçe karıncalandırdılar. Tarifte lezzet vermesi için zencefil de olmalıydı.

Bu noktada, hangi kâğıdın hangi kurabiyeden çıktığını bilmenin hiçbir yolu yoktu zaten.

"Sizce bunun bir anlamı olmaması mümkün mü?" En'en sordu.

Yao, "Biliyor musun, bir tapınakta ikramların içine fal koyduklarını duyduğumu hatırlıyorum," dedi.

Talih. Kağıt şeritlerin üzerindeki harfler iyi ya da kötü şansa işaret ediyor olabilir mi? Maomao'ya pek öyle görünmedi. "Ama eğer bunlar servet olması gerekirken, neden birimiz içinde hiçbir şey olmayan kurabiyeler aldık?" Maomao söyledi.

Diğer ikisi başını salladı. Eşi, kurabiyeleri dağıtırken kime hangi kurabiyeyi vereceği konusunda bilinçli bir karar veriyormuş gibi görünmüyordu. Ama eğer bunlar sadece atıştırmalık değilse, o zaman ne-

"mi?" dedi Maomao. Kurabiyelerin sarılı beze baktı. Onunki ve Yao'nunkiler düz renkti ama En'en'inkinin üzerinde bir desen vardı. Deseni inceledi: açılar vardı her yerde; kumaşın boyanması ancak desen uygulanmıştı. Çok zayıf da olsa bir şeyler görebiliyordu - bunlar fırça darbeleri miydi?

"Şuna bak," dedi, bezi masanın üzerine açarak. Kağıt parçalarından desene baktı ve tekrar geri döndü, sonra kağıtları desendeki açılarla hizalamaya başladı. Çok geçmeden, tüm boşlukları düzgün bir şekilde doldurduğunu fark etti. "Biliyordum."

Harfler, her biri birkaç kelimeden oluşan iki sıra oluşturuyordu. Bir mesaj.

"Um... Ne yazıyor?" Yao gözlerini kısarak sordu. Kelimeleri okuyamayan tek kişi olmak onu açıkça rahatsız ediyordu.

Maomao, "Ben 'soluk' ve bir soru işareti görüyorum," dedi.

"Bu da 'bilmek' anlamına geliyor, değil mi? Ve bu da... 'gerçek'?" En'en ekledi.

Aralarında ne yapabileceklerini bulmaya çalıştılar. Soluk ve okunaksız kağıda rağmen, içeriğin geri kalanını bir araya getirerek bir anlam çıkarabileceklerini düşündüler.

"Bu... 'kadın' mı diyor?"

"Öyle görünüyor."

Kafalarını bir araya getirdiler ve yavaş yavaş şifreyi çözdüler.

mesajı okuyana kadar: *Solgun kadının gerçek kimliğini bilmek ister misiniz?*

Maomao'nun tüyleri diken diken oldu. *Bana bir şans ver!* Her şeyin bittiğinden o kadar emindi ki. Neden şimdi ona musallat olmak için geri geliyordu?

Solgun kadın: Beyaz dedikleri kişi o olmalıydı. Hanımefendi. Ama hapsedilmiş olması, başka bir şey yapamaması gerekiyordu. Aylin onun hakkında söylemediği bir şey mi biliyordu? Jinshi mi Basen mi? Ve neden bunu tıbbi asistan olarak çalışan bazı saray kadınlarına açıklamayı seçti?

"Solgun kadın kim ya da ne?" Yao başını eğerek sordu. Görünüşe göre Beyaz Leydi'den ya da halk arasında uyandırdığı dedikodulardan haberi yoktu.

En'en sadece harfleri sessizce inceledi. Kendi adına, Maomao bunun Jinshi'ye rapor etmeleri gereken bir şey olduğunu düşündü.

Ama ayağa kalktığı anda biri bileğini tuttu. Bu En'en'di. "Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu.

"Nerede? Bunu rapor etmek için, işte orada. Yapmak zorundayız, değil mi?" Maomao dikkatli bir insandı; tehlikeli sırları kendine saklamak zorunda kalmaktan hoşlanmazdı. Yaptığı şey son derece mantıklıydı.

Yao bir kez olsun Maomao'nun tarafını tutarak, "Bence bunu birine anlatmak doğru bir şey," dedi.

Maomao, En'en'in pes edeceğini ve Yao'nun ama bunun yerine, "Nasıl bir insan yeni tanıştığı bir tıp çırağına böyle bir bilmece verir?" dedi. O Maomao'ya baktı; soruyu soruş şeklinden Maomao'nun Aylin'i tanıdığını düşündüğü .

Gerçekten bilmiyorum, diye itiraz etti Maomao özel olarak. Yine de bildiği bir şey vardı: Aylin yetenekli bir operatördü. Aylin'in yanına gitseler bile

Muhtemelen bu hikayeye sahip biri, bundan kurtulmanın bir yolunu çoktan hazırlamıştı. Ya da şöyle olabilir.

"Bunun da bir tür test olduğunu mu düşünüyorsun?" En'en söyledi. "Bir test mi?" Maomao sordu.

Bunu düşündüğünde, akla yatkın görünüyordu. Adaylar tıbbi asistanlık için başvurular diğer adliye çalışanlarına göre daha sıkı bir elemenden geçirilmişti ve testi geçenler bile

Uygun olmadıkları düşünülürse bir an bile beklemeden serbest bırakılabilirlerdi. Evet, bu olasılık kesinlikle vardı.

Ama sonra tekrar.

Eğer bu bir test ise, olabileceklerin çok ötesinde görünüyordu. normalde tıbbi ofisteki yardımcılardan beklenebilir. Bir kere, bu sorunun çözümü batı dilleri hakkında biraz bilgi sahibi olmayı gerektiriyordu- Ve tabii ki, üç genç adamın

Kadınlar atıştırmalıklarından elde ettikleri bilgileri birbirleriyle paylaşıyorlardı. Birileri, bir durumun birden fazla yönünü düşünme ve uyum sağlama becerisine sahip insanlar arıyordu.

...

Neredeyse bir casus gibi.

Eğer Jinshi'nin bu işte bir parmağı varsa, bu mümkündü. Nasıl bir bağlantı ki? Ama yeterince ileri gidersek, ve-

Hayır. Anlamıyorum.

Madem durum böyleydi, o zaman her şeyi kafalarına göre rapor etmelerine gerek yoktu. Aylin'le konuşmayı deneyebilirlerdi, kulaktan kulağa oynayabilirlerdi. Evet, yapabilirlerdi ama...

Maomao, "Bunu rapor edeceğim," dedi.

"İkinizin konuşmasını duymadığımı mı sanıyorsunuz? Ya bu bir testse?!" Yao talep etti.

Eğer bu bir sınavsa, o zaman başarısız olacaktı; hepsi bu. Maomao zaten tıbbi asistan olarak kalifiye olmuştu. Sınavdan geçmeyi beklemiyordu.

bu yüzden işini elinden alacaktı. Açıkçası, zaten tahammül edebileceği maksimum iş dozundan daha fazlasını alıyordu.

"Lütfen, endişelenmeyin. İkiniz de eşinizle konuşabilirsiniz."

Ben de ilaçları karıştıracağım.

Diğer iki genç kadın testi geçebilirdi; bu da fazlasıyla yeterliydi. Bu ek testi geçtikleri takdirde ne zaman ve ne yapmaları gerekeceğini kimse bilemezdi.

İlgilenmiyorum, diye düşündü Maomao. Tıbbi ofiste takılmaktan, çamaşır yıkamaktan, çay yapmaktan ya da İhtiyacı olan diğer küçük işleri, babasına ve diğer sağlık memurlarına yeni formüller öğretmesini sağladı. Belki de Arada gelen sağlam görünümlü bir askerin üzerinde denerdi. Gerçekten istediği tek şey buydu. Mütevazı bir mutluluk, ama

onun için yeterli.

Ancak diğerk iki kadın korkutucu bakışlar takınmıştı. Maomao'yu sıkıca kavramışlardı ve ona ters ters bakıyorlardı. Özellikle de Yao'ya.

"Üçümüz birlikte olmasaydık bu işi çözemerdik. Eğer anlatmaya devam edersen, anlaştığımızı düşüncektir."

Peki ne söylemeye çalışıyordu?

"Bu işte bizimle birliktesin!" Yao ve En'en koro halinde konuştu.

Maomao'nun tek yapabildiğı ellerini biraz kaldırıp alaycı bir şekilde gülümsemek oldu.

Bölüm 6: Stratejist Düştü

Maomao yakıcı güneşin altında çamaşır yıkarken iç çekti. Bu gerçekten büyük bir acıydı. Çamaşırhane değil, hayır. Aylin onlara o bilmeceyi verdiğiinden beri kendini içinde bulduğu ağ ve çözmüşlerdi. Yao ve En'en bütün sabah ona kötü kötü bakmış, onları satmadığından emin olmaya çalışmışlardı.

Ben de bu işin içindeyim.

Bu da En'en'in neden Maomao'nun kovalarının hemen yanında, onun yanında olduğunu açıklıyordu. Harıl harıl sargı bezleri üzerinde çalışıyordu ve önceden düşünüp biraz sabun üzümü posası hazırladığı için sargılar güzelce temizlendi.

Sargılar temizlendikten sonra kaynatılırdı. Kanın içinde toksinler olabilir ve başkalarının kanını üzerinize almak veya yutmak enfeksiyonu yayabilir. Bir de cinsel hastalıklar vardı.

Maomao'nun tahribatını çok iyi bildiği bulaşıcı hastalıklar.

Yao sağlık memurlarıyla dışarıdaydı; ona ilaç alışverişini nasıl yapacağını öğreteceklerdi.

Maomao, o *yolculuğa ben de çıkmak istiyorum*, diye düşündü.

Maomao'nun yalnız bırakılmaması gerektiğini düşünen En'en ile birlikte geride kaldı. Son derece sıkıcıydı. O kadar sıkıcıydı ki, çok geçmeden hıncını yol arkadaşından çıkarmak isterken buldu kendini.

"Ben burada çamaşır yıkamanın hizmetçi işi olduğunu sanırdım," dedi.

En'en, "Ben asla böyle bir şey söylemedim," diye cevap verdi ve bu doğrudu - bunu söyleyen şimdi görevden alınan saray hanımlarıydı. Maomao bugünlerde nasıl geçindiklerini merak ediyordu. Bunu göz önünde bulundurarak

Ne Yao ne de En'en onların gidişinden dolayı özellikle üzgün görünmüyorlardı.

Yao'nun aile geçmişini duyduklarında ona yaranmaya çalışan dalkavuklar. Ne yazık ki

Yao böyle adil bir şey için kendini tehlikeye atacak kadar yumuşak değildi.

Hava kurbağaları.

Maomao, "Alışveriş gezisine çıkmak istiyordum," diye homurdandı.

"Ben de öyle," dedi En'en. "Bu konuda, umurumda olsa bile seni de alabilirlerdi." Başka bir deyişle, sadece Yao'yla birlikte olmak istemişti. İkisinin de tam olarak mutlu olmadığı ortaya çıktı, bu yüzden Maomao bu konuda sızlanmayı bırakmaya karar verdi.

Tam yıkanmış bandajları sıkıp bir kovaya koyuyorlardı ki birkaç kişi koşarak sağlık ofisine girdi. Maomao gözlerini kısarak neler olduğunu görmeye çalıştı ve sedyede birinin olduğunu gördü.

"Bir yaralanma mı?" Maomao, En'en ile birlikte odaya geri dönerken sordu

kovaları taşıyorlardı. Gerçek doktorlar alışverişe çıktıkları için burayı izleyen tek kişi çırak doktordu, bu yüzden geri dönüp neler olup bittiğine baksalar iyi olur diye düşündüler.

"Uh! Umm..." Doktor çırağı telaş içindeydi, ne yapacağını şaşırmıştı. ne yapacağını bilmiyordu. Askeri kampa olan yakınlıkları göz önüne alındığında, yaralı adamlara burada pek sık rastlanmıyordu ve çırak bile şimdiye kadar onlardan çok daha rahat olmalıydı. Maomao insan kalabalığına doğru ilerledi ve sedyede kimin yattığını gördü, ancak tiksintili bir "Ugh!" demekten kendini alamadı.

Karşısında sedyeye yatırılmış, acıyla kıvranan tek gözlü ucubeden başka kimi bulabilirdi ki?

"Zehirlendiğini söylüyorlar," dedi çırak ona, yüzü solgundu.

"İnanılmaz..." Maomao isteksizce eksantrik stratejiste bir göz attı. Solgun ve titriyordu, karnını tutuyordu. Buraya kadar iyiydi, ta ki...

"tutamıyorum..."

Bunun üzerine, söylemeye gerek yok, sedye taşıyıcıları soldu, sonra onu kaldırdı ve aceleyle tuvalete götürdü. "O "nun hangi uçtan çıktığını söylemekten kaçınalım.

Sonraki bir saat boyunca, stratejistin durumu nihayet stabilize olana kadar dalgalar halinde geldi. Bu kadar çok şeyi dışarı atmak onu kurutmuştu,

Yine de Maomao ve diğerleri emilimini kolaylaştırmak için ona biraz tuz ve şeker karıştırılmış su verdiler. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum.

İçkiyi veren hekim çırağıydı; Maomao sadece durup izledi. Biraz meyve suyuyla karıştırırsalar içmesinin daha da kolay olacağını biliyordu ama o kadar ileri gitme zorunluluğu hissetmedi. En azından su içebilmişti. Kusma ve ishal söz konusu olduğunda, susuz kalmamak çok önemliydi.

Ortalık biraz sakinleştiğinde Maomao temizlenmiş sargı bezlerini kaynatmak için bir tencere çıkardı ama Lahan'ın aceleyle içeri girmesiyle yarıda kaldı.

"Muhterem babamın vefat ettiği haberini aldım!" dedi.

Maomao sadece ucubenin bulunduğu odayı işaret etti. Uyuyordu. Astlarından oluşan kalabalık, ona göz kulak olmaları için geride bırakılan sadece bir kişiye inmişti ve çırak Doktorları geri çağır. Maomao biraz rahatsız olduğu için adamı suçlamadı ama bu kadar önemli bir tıbbi ofisin gözetimini iki saray hanımına bırakmanın pek de iyi bir fikir olmadığından şüphelendi.

En'en tencereye su doldururken Maomao'ya tuhaf bir bakış attı. "Onu tanıyor musun?"

"Maalesef."

"Sizin de Büyük Kumandan Kan ile bir tür bağlantınız var gibi görünüyor. Sorabilir miyim?"

"yok." Maomao dikkatle ateşi hazırlamaya başladı.

"Bu konuda konuşmak istemiyorsan, sorun değil," dedi En'en, ama sesinde bir şey vardı. Soruyordu ama muhtemelen kendisi de araştırmıştır.

Hepsi o yaşlı piçin suçu, diye düşündü Maomao. Eğer sürekli iş yerlerinin etrafında dolanmasaydı, onun hakkında aptal rolü yapmak çok daha kolay olurdu.

Sargılar güzelce kaynarken Lahan hasta odasından döndü. "Dedemi göremiyorum," dedi.

"Bugün alışverişi çıktı. Muhtemelen bir daha dönmez. birkaç saat. Sanırım doktorların geri kalanı da diğer muayenehanelerden birinde."

"Hrm..."

Stratejist ucube da, aynı zamanda oldukça önemli bir kişi ve onun rahatsızlığını saklamak en iyisi olabilir.

Sessiz. Yaralarına rağmen, muhtemelen Maomao'nun yaşlı adamı Luomen'i çağırma umuduyla onu tıbbi ofise getirmişlerdi.

Lahan kollarını kavuşturmuş dururken En'en, "Zehirlendiğine dair bir şeyler söylediler," diye atıldı. Maomao, En'en'in bu şekilde inisiyatif aldığını görmenin ne kadar sıra dışı bir his olduğunu fark etti.

"Evet, doğru," dedi Lahan. "Ama benim muhterem babam sıradan biri değil. Onu zehirlemeyi kim başarmış olabilir?"

"Eminim ki, Türkiye'ye karşı kin besleyen birkaç kişiden daha fazlası vardır.

"dedi Maomao, ses tonu nispeten kibardı. Lahan'la daha az resmi bir şekilde konuşabilirdi ama En'en tam orada dururken sözlerine dikkat etmeye karar verdi. Her neyse, birisi stratejist kadar yükseğe tırmanmışsa ve bunu kısmen

Kendi babasını tahttan indirdiğine göre, ona karşı gökyüzündeki yıldızlar kadar çok şikâyet olmalıydı.

"Babam hiç mükemmel bir karakter yargıcıdır. Onu zehirleyecek birini yörüngesinde bırakacağına inanmıyorum."

"Sana katılıyorum. İnsanları yargılama yeteneğini elinden alırsanız, geriye yaşlılıktan kokmaya başlayan yaşlı bir adamdan başka bir şey kalmaz," dedi Maomao.

"Ne kadar kaba. Go ve Shogi oynayabiliyor, biliyorsun."

En'en sakince, "İkiniz de çok kötüsünüz," dedi tencerenin içindekileri yemek çubuklarıyla karıştırırken. Yeterince güzeldi Lahan'ın onunla konuşmaya değer bulduğu açıktı. Gözlüklerinin parıltısından, onun vücudunu bir dizi sayıya dönüştürdüğünü neredeyse görebiliyordunuz. Bakışları tehlikeli bir şekilde sapkınlaşmaya başlamıştı, bu yüzden Maomao kafasına sağlam bir şaplak indirdi.

"Bu soru bir yabancından geldiği için yanlış anlaşıldıysa özür dilerim, ama ileride referansım olması için, belki bana neyle zehirlendiğini söyleyebilirsiniz?" En'en söyledi.

"Güzel soru," diye yanıtladı Maomao. "Herkes *zehir* kelimesini kullanıyor ama bunun basitçe kötü bir yemekten kaynaklanmış olması mümkün mü? Yerde bulunduğu bir şeyi mi yedi?"

Lahan gururla, "Bunu yapmadığından emin olmak için onu her zaman izleyen bir korumam var," dedi.

Öyle *mi*? Maomao düşündü.

"U-Um... Affedersiniz..."

Sese doğru döndüklerinde, karşılarında bir asker buldular. eksantrik stratejist tarafından yerleştirilmişti. Oldukça zayıftı ve biraz çekingen görünüyordu.

Maomao, *Rikuson'un da güzel bir çocuk* olduğunu hatırlıyor. Strateji uzmanının yaverliği askeri bir pozisyondu ama çok fazla evrak işi içerdiğine şüphe yoktu. Şimdi düşününce, Rikuson'u son zamanlarda neredeyse hiç görmediğini fark etti. Strateji uzmanının yanından uzaklaştırılmış mıydı?

"Ne istediğinizi yazdım," dedi asker. Onlara eski püskü bir kağıt parçası uzattı, bazı karakterler lekeli ve Belirsiz. Ucubenin son birkaç gündür ne yaptığını ve ne yediğini açıklıyorlardı.

"Bir . Olaydan hemen önce o.. Ahem. Şey, Ay Prensi için üzülüyorum. Görünüşe göre saygıdeğer babam yine onu rahatsız etmiş," dedi Lahan.

Başka bir deyişle, hastalanmadan hemen önce bu ucube Jinshi'yi rahatsız ediyordu. Bazen bu tuhaf adamın bir işi bile yokmuş gibi görünüyordu, tabii *varmış* gibi görüldüğü zamanlar hariç. Ara sıra bazı önemli evraklara onun mührünü basar ya da ani bir personel kararı verirdi. Bir savaş çıkarsa işe yarayabilirdi ama Barış zamanında, gün ortasında bir fenerden daha az faydalıydı. İşe yaramaz olmak başka bir şeyken, gidip herkesi rahatsız etmek zorundaydı.

"Burada bir ay keki yediği ve biraz meyve suyu içtiği ve ay kekini Ay Prensi'ne sunduğu yazıyor. Ayrıca diyor ki kendisine çay ikram edilmediği için kızgın."

"Bu doğru. Prens her zamanki gibi çok güzeldi," diye yanıtladı stratejistin asistanı, gözleri bu anıyla parlayarak. Jinshi'nin kurbanlarından biri daha.

Her neyse, biri Jinshi'yi zehirlemeye çalışabilirdi ama Maomao, Jinshi'nin başka birini zehirlemeye çalışacağını düşünmüyordu.

"Maomao, burada ne kadar zehirden bahsediyoruz?" Lahan sordu.

"Tek bir cevap yok. Zehire göre değişir. Ayrıca Bazı zehirler, kurbanın gibi görünmesine neden olabilir, ancak etkileri

ve ölüme neden olabilir." Hasta odasına doğru baktı. Yardımcının yüzü solgundu. "Yine de iyi olacağını düşünüyorum," diye ekledi.

Lahan, "Başucu terbiyeniz arzu edilen bir şey bırakıyor," diye homurdandı. Elindeki kâğıt parçasını masanın üzerine koydu. Stratejist, Jinshi'yi ziyaret etmeden önce saray bahçelerinden birindeki açık hava pavyonunda tembellik ediyordu. Serin esintileri ve Nehrin aktığı yer, görünüşe göre en sevdiği yerlerden biriydi. Yanında bir atıştırma, buharda pişmiş bir çörek getirmişti ve onu yiyordu.

Maomao, "Ücret hırsızı," diye homurdandı.

En'en, "Düşündüğümüz her şeyi söylememek için iyi bir an olabilir," diye azarladı ama Maomao içten içe ona katıldığından emindi. Ucube sabah işe otuz dakika geç gelmişti, Gerçekten de sadece patronlara tanınan bir ayrıcalıktı. Kahvaltıda içine tatlı patates karıştırılmış congee ve bir mooncake yemişti.

"Hepsi tatlı," diye belirtti En'en.

Maomao, "Şeker hastalığına yakalanacak," dedi.

"Saygıdeğer büyükbabam da ona aynı şeyi söyledi," diye yanıtladı Lahan. "Bu arada Maomao, bir fikrin var mı?" Ona yakından bakıyordu. Normalde babasına dönmesi gerekirdi ama o burada olmadığı için Lahan'ın Maomao'dan başka seçeneği kalmamıştı. Hiç şüphe yok ki Bir askeri yetkiliyi zehirleme girişimi, mümkün olduğunca çabuk çözülmesini istedikleri bir vakaydı.

"Yediği yemekten geriye bir şey kaldıysa, bir şeyler bulabilirim," dedi.

"Korkarım ki hayır. Hepsini yedi."

"U-Um," yardımcısı bir kez daha zayıf bir şekilde gönüllü oldu. "İçtiği meyve suyundan hâlâ birkaç yudum var..."

"Buraya getirebilir misin? mi?" Maomao sordu. "Evet, efendim."

Yardımcı odadan çıktı ama çok geçmeden geri döndü; kaynatılmış bandajların kuruması ne kadar sürdüyse onun da o kadar sürdü.

"İşte burada," dedi. Tahta tıpalı, soluk bir sıvıyla yaklaşık üçte bir oranında dolu cam bir içki kabı verdi. Rengi, daha içilebilir hale getirmek için suyla seyreltilmiş üzüm suyuna işaret ediyordu.

En'en gemiye ilgiyle bakarak, "Bu oldukça büyük," dedi. Bunu her zaman taşımak kolay olmamıştır ama

Ucube her zaman su ya da çay yerine meyve suyu içerdi, muhtemelen buna ihtiyaı vardı.

"Zehirli olduğuna inanmıyorum," dedi yardımcısı. "Bunu size söyleten nedir?"

Maomao sordu.

"ünkü bende de biraz vardı. Her neyse, yanından hiç ayrılmayan bir kaba zehir koymanın son derece zor olacağını düşünmeliyim."

"O zaman bunu görmezden gelebiliriz sanırım," dedi Lahan, şişeyi alıp masanın üzerine koyarak.

"ok güzel, değil mi?" En'en söyledi.

"Senin kadar güzel değil," diye cevap verdi Lahan yumuşak bir sesle. Aptal abaküs suratlı. Kendisi de yakışıklı değildi ama biriyle sohbet etmekten asla geri kalmazdı.

Güzel kız.

En'en sadece "Teşekkür " dedi ve nazikçe gülümsedi. Tamamen işle ilgiliydi. Tül saçlı adamlarla hiçbir şekilde ilgilenmediği açıkça ortadaydı.

Bu sırada Maomao cam şişeyi inceleyerek içindeki sıvıyı gözlemledi. "Hm?" Başını eğdi. "Bu gerçekten de oldukça etkileyici bir parça."

"Katılıyorum hanımefendi. Sanırım bunu ona Efendi Rikuson verdi. Ona oldukça düşkündür."

"Rikuson Usta'dan bahsetmişken, onu son zamanlarda görmedim. Ona ne oldu?" Aklındaki soruyu sormak için mükemmel bir fırsattı.

"Ah. Batı başkentine gitti. Bu şişe onun stratejiste veda hediyesiydi. Ben onun halefiyim ve söylemeliyim ki, doldurulması gereken büyük bir boşluk bıraktı." Yaver başını eğdi.

"Bilmiyor muydun?" Lahan söyledi.

"Kesinlikle bilmiyordum." O da Rikuson da kısa bir süre önce batı başkentine gitmişlerdi. Ve şimdi o geri mi dönmüştü?

"Üstat Gyokuen'in başkente gelmesiyle birlikte, orta bölgelerdeki meseleler hakkında bilgili birinin onun yerine batıya gönderildi. Üstat Rikuson bu isteği yerine getirmek için gitti," dedi yaver.

Gyokuen: İmparatoriçe Gyokuyou'nun babası. İmparatoriçe'nin babası olarak ulusal merkeze gelmesi beklenebilirdi.

Maomao bunun biraz ani olduğunu düşündü ama sonra İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğlunun, yani Gyokuen'in torununun ve eğer işler olduğu gibi kalırsa, geleceğin imparatoru yakında resmen takdim edilecekti.

Veliaht Prens'in sunumu çok olacaktı.

Diğer uluslardan gelen VIP'ler bile mevcuttu, bu nedenle Gyokuen, batı başkentindeki en güçlü kişi olsa ve çok uzun bir yolculuk olsa bile katılmayı .

"İsrar etti ve korkarım onu geri çevirecek durumda değildik," dedi Lahan. "Ve o kadar faydalıydı ki..." Lahan Rikuson'u tanıyordu iyi hatırlıyordu ve kaybından dolayı açıkça üzgündü. Stratejistin eski yardımcısı gördüğü her yüzü bir kez bile hatırlayabiliyordu. Bu da onu, bir yüzü diğerinden ayırt edemeyen ucubenin mükemmel bir muadili yapıyordu.

En'en muhtemelen konuşmanın yarısını bile takip edemiyordu ama yine de çok fazla ilgi duymadan dinliyordu. Görünüşe göre Mükemmel bir nedime olabilirdi, çünkü doğru anlarda kendini nasıl tutacağını biliyordu - ama yine de Konuşmanın ne kadarını gerçekten anladığından emin olamadığınızda göz korkutucuydu.

"Pekala, konuya geri dönelim. Stratejisti kimin zehirlediğine gelince..." Lahan söyledi.

Maomao, bakışları hâlâ şişenin üzerindeyken, "Bunu çoktan anladım," dedi hazırlıksız bir şekilde.

"Ne?" diye bağırdı diğer üçü de aynı anda.

"Peki, kimdi o?" Lahan gözlüklerini yüzünde ayarlayarak sordu.

"Ucubenin ta kendisi," diye yanıtladı Maomao. Parmağının ucuyla şişeye hafifçe vurdu; şişe narin *bir halka oluşturdu* ve içindeki meyve suyu dalgalandı.

"Sen aklını kaçırmışsın. Şerefli babamın asla intihara teşebbüs etmeyeceğini kesin olarak söyleyebilirim. Başkalarını intihara sürükleyebilir." bile."

"*Korkunç*," diye araya girdi En'en.

Maomao, "Yine de onu buraya, tam da bu meyve suyunun içine kendisi koydu," dedi.

"Bir saniye bekle. bir şey varmış gibi görünmüyordu. Ben bakmıyorken oraya bir şey mi koydu?" dedi yardımcısı. "Oh, içine bir şey koydu, tamam. Ve bunu tam önünde yaptı gözlerinden." Maomao ahşap tıpayla kapatılmış şişenin ağzını işaret etti. "Bir sorum var: Meyve suyunu her zaman yanında taşıdığını biliyorum, ama genellikle bir bardağı da var mı?"

"Hayır, sadece şişeden içiyor."

"Siz de aynısını yaptınız mı, doğrudan ondan mı içtiniz?"

"Kesinlikle olmaz! Dün gece ona malikanesine kadar eşlik ettiğimde, eve dönerken meyve suyu aldık. İşte o zaman bana biraz verdi." İnsanlar sıklıkla kendi paralarıyla içecek satın alırdı. kaplar. Stratejist muhtemelen boş bir şişeyi yıkamış, sonra da meyve suyuyla doldurmuştu.

"Yani bunu dün aldınız, doğru mu?" "Evet, doğru."

Artık emindi: Stratejist kendini zehirlemişti.

"Yani? Ne tür bir zehir kullandı? Eğer senin fikrin buysa Şaka yapıyorsan, o zaman sevgili ağabeyin sana bu işin çok ileri gittiğini söylesin," dedi Lahan.

"Benim ağabeyim kim?" Maomao kibar olmayı geçici olarak unutarak homurdandı. *Ben bilirim* suratı yapan En'en'e bir bakış attı. Maomao'yu gerçekten kontrol etmiş olmalıydı. Maomao boğazını temizledi ve soğukkanlılığını geri kazandı. "Hepimizin yanında taşıdığı zehirle aynı. Tam burada," dedi ve ağzını işaret etti. Ya da daha spesifik olarak, içinde ne olduğunu. "Tükürük."

"Tükürük mü?"

Eğer stratejist bir bardaktan içmiyorsa, o zaman doğrudan şişeden içiyordu ve tükürüğünün bir kısmı meyve suyuna karışıyordu.

"Tükürüğün nesi zehirli olabilir ki?" Lahan dedi ki. "Bilirsiniz, bir köpek elinizi ısırır ve siz de bırakırsanız tedavi edilmezse elinizin şişeceğini mi söylüyorsunuz? Bu da aynı şey. Köpek ve insan tükürüğü tam olarak aynı değildir ama ikisi de zehirli olabilir." Ve eğer zehirin beslenebileceği bir besin varsa, çoğalacaktır.

"Eğer o

Sıcak bir gecede açık hava pavyonunda uzanmak, o suyu hiç soğutmadan her yere taşımak, sonra zehir

Zararlı olacak kadar kötüleşene kadar içeride büyüyecek."

Cam şişenin ısıyı tutma konusunda özellikle iyi olduğu görülüyordu. Maomao bir keresinde güneş ışığını odaklamak için bir Japon balığı kasesi kullanmıştı ve bu şişenin de aynı şeyi yapabileceğinden şüpheleniyordu benzer.

"İnsanlar balığı dışarıda bırakırsanız çürüyeceğini bilirler ama nedense bir içeceğin yarım gün gibi kısa bir sürede bozulabileceğini hiç düşünmezler. Ama bozuluyor. Ve sonra..." Rahatsız stratejiste doğru eliyle işaret etti. "...bir sürü sorun."

"Sorun, evet..." Lahan bunu nasıl açıklayacağını düşünerek kollarını kavuşturdu.

"Sadece etrafta bulduğu bir şeyi yediğini mi söylesek? İnanması daha kolay olur," dedi yardımcısı; isteksiz görünüyordu çünkü önerisi stratejistin otoritesine kesinlikle yardımcı olmayacaktı.

"Hayır, şişenin içindekilerin Zehirlenmişse, durum kendini açıklayacaktır. Maomao, zehir için meyve suyunun tadına bak. Bunun senin uzmanlık alanın olduğunu biliyorum," dedi Lahan.

"Kesinlikle hayır."

"Neden olmasın? Normalde bir zehirden tatmamak için kendinizi zor tutarsınız."

"Çünkü o moruğun ağzını dayadığı bir şeyden içmiyorum. Denemek ister misin?"

Lahan bir an hiçbir şey söylemedi ama yüzünde tam bir anlayış ifadesi vardı. Sonunda, "Ona karşı biraz daha nazik olamaz mısın? Hâlâ yas tutuyor, biliyorsun."

Maomao kesin bir ifadeyle, "Bunun onun başına gelmesini istemem," dedi.

Tüm bu olay tam anlamıyla bir belasıydı.

Çok geçmeden sağlık görevlileri geri geldi.

"Aman Tanrım, gerçekten mi?" Maomao'nun yaşlı adamı hikâyeyi duyunca öfkeyle sordu. Bu arada En'en kederli görünüyordu; Yao satın aldıkları mallarla ilgili evrakları dolduruyordu ve bir süre daha dönmeyecekti.

Ucube stratejist temelde iyi görünüyordu, bu yüzden Maomao onu eve gönderdi. Özellikle de, uyanıp daha fazla baş ağrısına neden olmaması için onu hâlâ uyurken arabaya bindirip götürmüştü.

En azından sağlık görevlileri geri dönmüştü ama şimdi kendisini aldıkları ilaçları ayırmak ve düzenlemekle görevlendirilmiş buldu. Maomao çalışmaktan keyif ama günün olaylarından sonra çok yorulmuştu.

En'en ona, "ok yorucu," dedi.

"Evet," diye yanıtladı Maomao. En'en o gün onunla konuşmaya alışılmadık istekli görünüyordu, belki de Yao'nun yokluğu sayesinde. O bir temelde suskun ve çok etkileyici değil, bu yüzden asla Aslında Maomao'nun peşine düşmüştü ve şimdi En'en'in hoşlanmadığını fark etmişti. Sadece Yao etraftayken, muhtemelen Maomao'nun konuşmamasıyla aynı sebepten dolayı fazla konuşmuyordu.

Çünkü konuşmak çok .

Aslında muhtemelen Maomao'ya çok benziyordu.

En'en ekmecedeki bazı ilaçları düzenlerken, "Sanırım şu ana olanlar için özür dilemeliyim," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" Maomao dedi ki.

"Davranış biimim. Sana karşı pek nazik olmadığımı biliyorum. Leydi Yao'ya gelince. Sizden sadece ona karşı cömert olmanızı isteyebilirim. Bu işe en iyi ğrenci olarak gireceğinden çok emindi ama işe buradasınız."

"En iyi ğrenci mi?"

"Duymadınız mı? Sınavda en iyi notu alan kişiye biraz farklı renkte bir sa bandı veriliyor."

"Ah." Maomao sa bandının tek başına nasıl daha koyu bir renk olduğunu hatırladı. *Hayır, duymamıştım.*

Kıyafet konusunu tamamen Gaoshun'a bırakmıştı ve Gaoshun ona kıyafetlerini getirdiğinde çok fazla şey olmuştu. Hanımefendinin açıklamalara zaman tanımak için başının etini yemesi. şimdi bu konuda biraz kötü hissediyordu ama aynı zamanda şaşırmıştı da. Sınavı zar zor geçtiğini düşünmüştü.

En'en, "Sınavın genel eğitim kısmını bir kenara bırakırsak, uzmanlık bilgisi söz konusu olduğunda, soruların yarısını doğru yapmak bile iyi sayılır," dedi.

Genel eğitim mi? Maomao'nun isteksizce yuttuğu tarih ve şiiri mi kastediyordu? Bu sorular için kendini paralamıştı. Oh, nasıl da çalışmıştı!

"Leydi Yao genel soruların hepsini doğru yaptığına yemin etti, yüzden uzmanlık bilgisi kısmında size yenilmiş olmalı. Ben de kendi notumun herkesinki kadar iyi olduğundan emindim. Öyle ki ilk başta aile bağlantılarınız nedeniyle mi işe alındığınızı merak ettim."

"Bütün bunlar bununla mı ilgiliydi?" Maomao söyledi. Tek pişmanlığı, eğer gerçekten bu kadar iyi iş çıkarmış olsaydı biraz daha az çalışmayı göze almıştı. Gerçi pek bir şey fark etmezdi; yaşlı kadına satıldığı andan itibaren başka seçeneği kalmamıştı. "Ben mesleğim gereği bir eczacıyım..."

"Evet, biliyorum. Bugün bunu kanıtladın. Ancak bunun Leydi Yao'nun acısını dindireceğini sanmıyorum."

Maomao bunu anlayabiliyordu ve böyle insanlarla bir sorunu olması da gerekmiyordu. Yao'nun ona yağ çekmeye çalışmasından çok daha hoşuna gittiği kesindi. Sorun, diğer insanların bu mesafeli tavrı yanlış yorumlamalarının çok kolay olmasıydı. Yao yeni saray hanımları arasında en iyi aileden geldiği için, diğerleri onu takip etmek zorunda hissetmişlerdi.

"O kötü bir insan değil," dedi En'en. "Umarım bunu ona karşı kullanmazsınız." En'en'in durumu ele alış biçimi düpedüz bir yetişkindi. Maomao onun kaç yaşında olduğunu sormamıştı ama aynı yaşlarda olduklarından şüpheleniyordu. En'en ekledi, "Leydi Yao henüz on beş yaşında.

Hâlâ biraz büyümesi gerekiyor."

"On beş mi dedin?" Bu, onu senden dört yaş daha genç yapıyordu. Maomao-ama vücudu çok gelişmişti! "Yaşına göre oldukça iri." (Maomao nerede olduğunu belirtmedi.)

"Evet, onun büyümesine yardımcı olmak için çok çalıştım," diye yanıtladı En'en, sesi garip bir şekilde gururlu geliyordu.

Henüz on beş yaşındaysa, sanırım onu suçlayamam, diye düşündü Maomao, ancak Yao'nun hâlâ biraz çocuksu olduğunu yüksek sesle söylerse En'en'in üzüleceğinden şüpheleniyordu.

Tüm bunlar geriye bir sorun bırakıyordu. Yani, En'en açıkça Yao'nun hizmetçisiydi, ancak Yao'nun bile konuşmadığı batı dilini az da olsa bilmesinin kanıtladığı gibi, kendi başına da oldukça zekiydi.

"Size bir şey sorabilir miyim?" Maomao dedi ki.

"Evet? Ne?"

"Ben burada olmasaydım, Leydi Yao yine de sınav birincisi olamazdı, değil mi? Siz olurdunuz."

En'en'in yüzünde sabit bir gülümseme belirdi. Bir sonraki ilacı çekmeceye şöyle dedi: "Böyle bir şey *kesinlikle* hiç ."

Kesinlikle, ha?

Not yükseltmek için kopya çekmek bir sorundu, ancak bildiğin soruları bilerek kaçırmak mı? Bu hile bile değildi.

En'en kibar ve ihtiyatlıydı ama Maomao onun yanında tetikte olması anladı. Çok kurnaz bir genç kadındı.

Bölüm 7: Aylin'in Niyetleri

Yaklaşık her on günde bir dışarıdan gelen doktorlardan biri, Maomao'nun babası başta olmak üzere, arka sarayı ziyaret ederdi. Sistem yeterince basitti. Üst düzey eşler ayda bir kez görülürken, orta ve alt düzey eşler her üç ayda bir sınava tabi tutuluyordu. Bu bile herkesi görmeyi zorlaştırıyordu ama Luomen'e bunu yapması emredildiyse, yapmak zorundaydı.

Arka saraya yaptıkları son ziyaretten bu yana dokuz gün geçmişti. Maomao için, iki saray hanımının onu sürekli gözetim altında tutması dışında son derece normal geçen dokuz gün.

Eğer bir sorun varsa, o da kendisine gelen mektupların incelenmesiydi. Neyse ki hiçbirisi Jinshi'den gelmemişti. kişisel olarak; genellikle Gaoshun'un adıyla gelirlerdi. Ayrıca (onun için önemli olduğundan değil), Basen işinin başına dönmüş gibi görünüyordu. Yaralarının ciddiyeti düşünüldüğünde, iyileşmesi ona olağanüstü hızlı gelmişti.

Belki de farklı bir yapısı vardır. Bir gün, onun da iyileşme gücünü diğer insanlarınkine karşı test edebilecektir.

Sazen'den bir mektup geldi ve eczacının Kokuyou'nun iğrenç olduğundan şikayet etmesine rağmen dükkan gayet iyiydi. Evet, Maomao onun iğrenç olabileceğini biliyordu. Neşeliydi ama Sazen bununla yaşamak zorundaydı.

Arada bir mektupların arasına kedi Maomao'nun resimleri de karışıyordu; bunlar Chou-u'dan geliyordu. Kişisel bir mühür yerine, Maomao'nun ayak parmakları resimlerin üzerine kırmızı mürekkeple basılırdı. Resimlerdeki çizikler, onları baskı altında imzaladığını gösteriyordu.

Yao dikkatli bir inceleme adına kedinin bir resmini özellikle dikkatle inceledi. Sonunda kediyi üzgün bir şekilde Maomao'ya geri verdi. En'en daha sonra Maomao'nun kediyi kendisine verip vermeyeceğini sordu. Maomao resmin daha sonra Yao'ya ulaşacağından şüpheleniyordu.

Yao ve En'en "solgun kadın "ın sadece bir kod adı olduğunu düşünüyor gibiydiler. En'en'in kafasını kurcalıyor gibiydi ama Yao buna pek aldırmış etmedi, bu yüzden En'en de konuyu fazla kurcalamadı.

Solgun kadın... Maomao onun Beyaz Leydi olarak tanıdığı kişi olduğundan neredeyse emindi, emin olamıyordu. Kesinlikle eminim.

Eğer değilse... Yemekten kurtardığı ressamı düşündü. zehirlenme. Evinde, batıda gördüğünü iddia ettiği beyaz saçlı, kızıl gözlü güzel bir kadının resmi vardı. Kendisi de Şaoh'lu olan Aylin'in bahsettiği kadın bu olabilir miydi?

Peki o zaman bu bilmece neden? Hayır, Beyaz Kadın olmalı, diye düşündü Maomao başını sallayarak. Yine de resimdeki kadın aklından çıkmıyordu. *Bir tür bağlantı olabilir miydi?*

Sorusu hemen ertesi gün Aylin'i tekrar gördüklerinde yanıt bulacaktı.

Arka sarayda eş rütbesine sahip kadın sayısı yüz bile değildi. Ne zaman bir üst rütbeli kadın eşler arka saraydan ayrılırdı, ancak daha düşük rütbeli eşler genellikle kimse farkına varmadan . Bazen hak eden memurlarla evlendirildi ya da İmparator tarafından hiç ziyaret edilmeden ailelerine geri gönderildi. Saraydaki pek çok Kadınlar arka saraydan ayrılma fikriyle alay ettiler ama bu Maomao'yu pek rahatsız etmedi.

Maomao, Yao ve En'en, Luomen ve şarlatan doktorla birlikte arka sarayın etrafını dolaşıyorlardı. Bu onların ikinci göreviydi. Etiketinde çiçek ve numara yazan odayı buldular. Alt düzey bir eşe aitti ama kapının üzerinde siyah bir örtü vardı; bu da odanın sahibinin öldüğünü gösteren bir kayıp işaretiydi.

"Hasta olduğunu mu düşünüyorsun?" Yao sordu. Ama bu Maomao'nun babasının son ziyaretlerinde gördüğü kadınlardan biriydi ve o hiçbir şey fark etmemişti. Bu da şu anlama geliyordu.

Maomao, "İntihar olduğundan şüpheleniyorum," dedi. O kadar da sıra dışı değildi. Uzun zamandır

Ölümün kendi kendine gerçekleştiği ve herhangi bir cinayet izine rastlanmadığı için arka sarayda kimsenin kılı kıpırdamadı. Bu her gün yaşanan bir olay değildi ama heyecanlanacak bir şey de değildi.

Arka saraydaki hanımlar her türden "çiçeği" temsil edebilirdi, ancak çoğu kendi güzelliklerinden emin olarak gelmişti. Birçoğu kendilerine son derece büyük bir saygı duyuyordu ve birkaçından fazlası arka saraydan beklentileri ile gerçekler arasındaki uçurum nedeniyle umutsuzluğa sürüklendi.

Grup bazı kadınların konuşmalarını duydu: "Alkol bağımlısı olduğunu söylüyorlar." Dedikodularına o kadar dalmışlardı ki, sağ tarafta duran sağlık personelini fark etmediler.

yakınlarda. Beyaz paltoları görür görmez koşarak yerlerine geri döndüler.

Burası gerçekten bir kadın mezarlığı. Ya da daha doğrusu, bir savaş alanı,

Maomao düşündü. Savaşta mağlup olanların ortadan kaybolmaktan başka çareleri yoktu. Bir düzeyde, hizmetçilerin cariyelerden daha özgürdü. Köpek gibi çalıştırılabilirlerdi ama hizmet süreleri belliydi. Yeterince uzun süre dayanabilirlerse, tekrar saray duvarlarının dışına çıkabilirlerdi.

Bugünkü planları alt eşlerin odalarını ziyaret etmek, ardından da son olarak Aylin'in gitmekti. En son Aylin'i ziyaret ettikleri için başlangıçta onu görmeyi planlamamışlardı ama plan değişmişti

Bayanın kendisinden gelen kişisel bir istek yüzünden. Kendini iyi hissetmiyor muydu? Yoksa bilmek istediği başka bir şey mi vardı?

İlk olarak, kapısında kamelya sembolü olan bir alt eşin odasına geldiler.

"Hayır, özel bir sorun yok," dedi buram buram kokan eşi. parfüm sıkarken, hanımlarından biri onu yelpazeledi. Onlara doğru süzülen güzel koku Maomao'nun burnunu çekmesine neden oldu. Yaz mevsimiydi ama şaşırtıcı bir şekilde oda sıkı sıkıya kapalıydı ve kokunun gidebileceği hiçbir yer yoktu.

Onun için çok kötü. Majestelerinin tercih ettiği vücut tipine sahip. Eşinin yakası titizlikle kapatılmış cübbesinin altından bile şehvetli olduğu anlaşılıyordu. Yüz hatları ona biraz agresif görünüyordu, ama yeterince zeki görünüyordu. Çok

her zaman enerjik olan İmparator'un çıkarları kapsamında.

Maomao şarlatanın defterine bir göz attı. Önlerindeki kokulu cariyenin adının yazılı sayfa açıktı ve geçmişte geçirdiği hastalıklarla ilgili notlar vardı - Majesteleri tarafından kaç kez ziyaret edildiğinden bahsetmeye gerek bile yoktu.

Haklıymışım. Tam onun tipi.

Böyle sadece bir ziyaret kaydedilmişti. Daha fazlası için geri gelmesini engelleyen şeyin yoğun parfüm kokusu olduğundan şüpheleniyordu. Koku ithal bir şey gibi görünüyordu. Bu gerçekten utanç vericiydi: bir kulaklarının arkasına dokunmak oldukça hoş olabilirdi.

Şaşırtıcı derecede açık sözlü, hatta kaba görünebilir, ancak arka planda İmparator'un gece ziyaretlerinin saray kayıtları her zaman tutulurdu ve bunların hekime bildirilmesi gerekirdi. Ancak bu zorunluluk bazen daha az zorlayıcı olabiliyordu. *İmparatoriçe Gyokuyou için olduğu gibi.* Majesteleri bazen Yeşim Köşkünü ziyaret ederdi.

her üç gecede bir. Sadece gösteriş için değildi - *kesinlikle* değildi - ama emin olmak için birinin yatak odasının dışında görevlendirilmesi gerekiyordu. Bu görev genellikle Gyokuyou'nun baş nedimesi Hongniang'a düşerdi.

ama Majesteleri arka arkaya geceleri geldiğinde ya da iş başka türlü çok zorlu hale geldiğinde, Maomao bazen yazı.

Bu tür şeylere zevk bölgesinden alışık olmanın avantajını yaşadım.

Maomao'nun çıkarabildiği kadarıyla, İmparator ve Gyokuyou oldukça ileri düzeyde bir hanky-panky yapıyorlardı. Sadece duvarın arkasından duyulabilen sesler... Hongniang için

Otuz yaşında ve hala bekar, bu bir deneme olmalı.

Bu tür şeylerin çetelesini tutmaları bile dış dünyada olmadığınızı kanıtlamak için yeterliydi. Maomao bu noktada alt eşe yapılan ziyaretlerin devam etmeyeceğinden şüpheleniyordu ama Maomao'nun gözünde bu ziyaret bu kadını daha da üzmüş olsa da, yaptığı tek ziyaret bu kadını buyurgan ve gururlu bir hale getirmiş gibi görünüyordu. Bu tek ziyaret, iç sarayın ötesindeki dünyayı onun ulaşamayacağı bir yere koymuştu.

Belki de bu pis koku olmasaydı... O kadar abartılıydı ki Maomao kadının burnunda bir sorun olup olmadığını merak etti. İçinde

Aslında, öyle görünüyordu: Eşin küçük, biçimli dudakları sürekli açılıyordu; bu bir tikten çok ağızından nefes alıyormuş gibi görünüyordu.

Yaşayan canlılar normalde burunlarından nefes alırlar, köpekler ve kediler gibi ve normalde insanlar. Eğer ağızından nefes alıyorsa, bu burnunun tıkalı olduğu anlamına gelebilir ve eğer çocukluğundan beri böyle bir alışkanlığı varsa, bu Dişlerinin hizası.

Dişlerinin hizası... Maomao düşündü. Yaşlı adam da kadının ağızını kontrol ediyordu, belli ki aynı şeyi düşünmüştü ama kadının dişleri aşağı yukarı düzgündü.

"Sık sık hapşırır mısınız?" Luomen sordu.

"Hapşırım."

"Burnunda tıkanıklık var mı?"

"Sık sık, özellikle ilkbahardan yaz başına kadar. Ve özellikle de arka saraya geldiğimden beri."

"Uyumakta zorlanıyor musun?"

"Burnum olmasaydı gayet iyi uyuyabilirdim."

Luomen bazı notlar karaladı. Şarlatan öylece durup izliyordu, bu yüzden Maomao taşınabilir ilaç sandığını alıp babasına vermeyi kendine görev edindi. Burun iltihabı için bir şey çıkardı. "Bunu kullanmayı deneyin. Sorun çıkarırsa bırak.

Uyumak. Ayrıca kendinizi daha sık idrara çıkarken bulabilirsiniz, ancak bunun bir sorun olacağını sanmıyorum." Sonra ekledi, "Bence Şu anda kullandığınız parfüm fiziksel olarak size uygun olmayabilir. Kullanmanız gerekiyorsa, çok az kullanın veya farklı bir türe geçmeyi düşünün."

", " dedi eş. Belki de uysallığı, burnunu anladığı için duyduğu minnettarlıktan kaynaklanıyordu.

Maomao, kendisi bir şey fark ettiğinde yaşlı adamın da aynı şeyi yapmayacağını biliyordu. Dahası, eşine parfümünün çok ağır olduğunu mümkün olan en nazik şekilde söylemeyi başarmıştı. Gerçi söylemeseydi, burnu iyileştiğinde muhtemelen ne kadar abarttığını anlayacaktı.

Eşin odasından çıktıklarında, Luomen eşyaları incelemeye başladı.

Her yerde rengârenk yaz çiçeklerinin olduğu bir bahçe. "Bu eş nereden geldi, merak ediyorum," dedi.

Vakvak not defterini karıştırdı. "Kuzeybatıdan uzakta, çöle yakın bir yerden. Oradaki iklim çok nahoş olmalı."

Maomao'nun yaşlı adamı yavaşça ona ve diğer ikisine doğru döndü Asistanlar. "Peki, bunu bir eğitim anı yapalım, olur mu? Sizce hanımefendinin rinitine ne sebep oldu?" Bilmecesine nazik bir gülümseme eşlik etti. Maomao'nun eli tam havaya kalkmak üzereydi ki, adamın kendisine bir bakış attığını gördü ve elini geri çekti Aşağı. Yao ve En'en'den çok ona soruyordu.

Yao yavaşça elini kaldırdı. "Odası çok büyük olduğu için mi Havasız mı?" Odasının sıkıca kapalı olduğu kesinlikle doğrudu; kokunun dağılmayı reddetmesinin bir nedeni de buydu.

Maomao, *bunun bir faydası olmaz*, diye düşündü. Oda çok güzel görünüyordu.

Yeterince temizdi ama eşinin yaşam alanında pek temiz hava alıyormuş gibi görünmüyordu. Yatak odasını da görmemişlerdi; oranın tozlu olma ihtimali her zaman vardı.

"Odasının sağlıksız olması da mümkün," diye devam etti Yao. "Eğer uyuduğu alan kirliyse, vücuduna zarar veren böcekler üremiş olabilir."

Bu mümkündü, ama Maomao böyle bir şey olduğunu düşünmüyordu. devam ediyor. *Bu eş, Majestelerinin dikkatini çekmekten bir kadına benzemiyordu.* Eğer bir İmparatorluk ziyareti umuyorsa, yatak odasını temiz ve hazır tutmayı ihmal etmezdi.

Abartılı parfümü bile kendini süsleme çabasıydı. Sadece tıkalı burnu sayesinde ne zaman durması gerektiğini bilmiyordu.

Maomao bahçede yetişen otları ve ağaçları gözlemledi. *Enflamasyonun ilkbahardan yaz başına kadar en kötüsü olduğunu söyledi.*

ve patikanın kenarında büyüyen otları . Mugwort. Maomao bunu iyi biliyordu; yakı tedavilerinde sık sık kullanırdı. Buralarda son derece sıradan bir bitkiydi ama eşinin geldiği yerde öyle olmadığından şüpheleniyordu.

Maomao şaşkın şaşkın bakarken, babası küçük bir veletmiş gibi pelin otunu ondan aldı.

"Eşinizin yatak odasının iyi durumda eminim. Hayır.

Majesteleri onu ziyaret etmeyi uygun gördüğü her an hazır olması için bu şekilde tuttuğundan şüpheliyim. Özellikle de böyle bir ziyareti olduğu düşünülürse."

Yao, yanlış cevap verdiğinin söylenmesine (bu kadar çok kelimeyle olmasa da) sinirlenmiş görünüyordu.

Ancak Luomen yaralı bir egoyu nasıl yatıştıracağını biliyordu. "Doğru şeylere odaklanıyordunuz. Hastalıklar genellikle temizlik eksikliğinden kaynaklanır, özellikle de yatak odalarında."

Yao'nun kafası karışmış gibiydi: övgü, iyi, ama... bir haremağasından övgü... iyi mi?

Doğru cevabı alırdım, diye düşündü Maomao. Buna olgunluktan uzak bir şey diyebilirsiniz -ao ondan daha gençti ne de olsa- ama Maomao'nun üvey babası, onayını arzuladığı birkaç kişiden biriydi.

"Luomen sözlerine şöyle devam etti: "Ancak hapşırmaya bunlar gibi çimen ve çiçekler de neden olabilir. Bu soğuk alınlığı ile aynı şey değildi; bitki polenleri ve sporları vücuda girebilir ve hapşıрма nöbetlerine veya durdurulamaz gibi görünen sümük sellerine neden olabilir. "Polenler vücutta tahribata yol açabilir. Bu nedenle hapşırsınız."

Luomen'in Maomao'yla konuşurken gerçekleri bu kadar açık bir şekilde ifade etmesi alışılmadık bir durumdu. Bu, onu Kadınla ilgili başka bir şey olup olmadığını merak ediyordu. Ama hayır: Yao ve En'en için doğrudan yaklaşım muhtemelen daha kolaydı; şarlatan bile Luomen'e gizlemediği bir hayranlıkla bakıyordu.

Senin öğretmenlerden biri olman gerekiyordu! Maomao ona bakarak düşündü.

Yao'nun eli yavaşça tekrar yukarı kalktı. "Hımm... Polenler vücuda 'zarar veriyorsa' neden hepimiz hapşırmıyoruz?" diye sordu.

Luomen gülümsedi. "Güzel bir soru. Tıpkı diğerlerine göre daha kolay soğuk alınlığına yakalananlar olduğu gibi, vücudu polenlerden etkilenmeyenler de vardır. Ayrıca vücudunuzun polenlerden daha önce olmadığı halde aniden etkilenir. Örneğin, başka bir şey yüzünden zaten hasta iseniz. Örneğin uzak bir ülkeden bilmediğiniz bir yere uzun bir yolculuk yapmak gibi."

Daha çok eşleri gibi.

Hepsini biliyordum, diye suratını astı Maomao. Babası ona baktı özür dileyerek. Doktorların, öğrencilerin gerçeği kendi başlarına çözmeleri gereken şifreli açıklamalar yapmaları gerekirdi, ancak Maomao'nun babası böyle çalışmıyordu. Her şeyi herkesin anlayabileceği şekilde açıklayacak kadar kibardı.

Hâlâ biraz acıtıyordu ama Maomao da her zaman hoşuna gitmese de yetişkin gibi davranabilirdi. Kendini tarafsız bir tavır takınmaya zorladı. bir sonraki eşin konutuna giderken bir kez daha ifade etti.

Diğer eşlerden on kadarını gördükten sonra, nihayet Aylin'e geri döndü. Maomao nedense onu "Eş Aylin" olarak düşünmeyi zor buluyordu. Yabancı olduğu için değil. (Eğer durum böyle olsaydı, İmparatoriçe Gyokuyou ile de benzer bir güçlkle karşılaşırđı). Hayır, Maomao Aylin'in unvanıyla ilgili sorun yaşıyordu. Basit bir nedeni vardı: Aylin'in arka saraya gerçekten eş olarak geldiğine inanmıyordu.

Bekleyen bir hanımefendi, tam da bekleyen bir hanımefendinin yapması gerektiği gibi onlar için kapıyı açtı ve geçen seferki gibi aynı odaya alındılar. İçeri girmeden hemen önce Maomao, En'en'in kolunu çektiğini hissetti. *Evet, evet, biliyorum*, diye düşündü. Maomao bir suç ortağıydı ama Yao elebaşı rolünü oynayacaktı. Maomao, En'en'in ayakları üzerinde düşünme konusunda daha iyi olacağını düşünmüştü ama burada işler böyle yürümüyordu. En'en'in rolü Yao'ya destek olmaktı.

İlk soru konuyu ne zaman açacaklarıydı. Aylin'in yüzü kıpkırmızı ve ateşliydi; Maomao bunun bir rol mü yoksa gerçek bir durum mu olduğunu bilmiyordu ama neden özellikle Onları istedi ve kızarıklık yüzüne kendine özgü çarpıcı bir güzellik verdi.

Tanrım, göğsü ne kadar büyük, diye düşündü Maomao.

Sağlık durumu iyi olmayan eş, pijamaya benzer bir şey giymişti. Hanımefendilerinden biri bu duruma itiraz edecekmiş gibi görünüyordu. Maomao, En'en'in ihtiyatlı bir şekilde Aylin'in Yao'nunkiyle aynı göğüse sahipti ama bunu kendine saklayabilirdi. En'en Yao'nun daha da "büyümesine" yardım etmeyi mi umuyordu?

Luomen kibarca, "O halde nabzınızı ölçeyim," dedi. Ancak Eşler büyüleyici görünebilir, ama buradaki erkekler

cevap ver. Her neyse, onlar yaşı bir adam ve daha yaşı bir adamdı, libidoları çoktan solmuştu.

Luomen kadının semptomlarını değerlendirdi ve sonra bir ilaç hazırladı: kadın boynundaki sertlikten şikayet ediyordu, bu yüzden ararottan bir karışım yaptı. "Sadece nezle olmuşsun," dedi. "Soğuk algınlığı

Buradaki alışılmadık ortam stresli olmalı."

"teşekkür ederim. Son ziyaretinizden sonra düşünüyordum da. Buradaki fizikçilerin ilahiler ve tılsımlardan daha fazlasını kullandıklarını keşfettiğime sevindim." Aylin'in yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Bazı doktorlar bu tür tıp uygulamaları yapıyor. Ancak ben uygulamıyorum," diyen Luomen, "ilahiler ve " gibi halk uygulamalarını özellikle kötülemeyi reddetti.

"Elbette vardır."

"Büyü uygulamalarını tercih ediyorsanız, bu konuda uzmanlaşmış birini getirebilirim."

Aylin başını salladı. "Hayır; aslında böyle bir şeyle karşılaşmadığım için çok memnunum. Bir zamanlar tapınak hizmetkârlığı yapmıştım, biliyorsunuz ve kendimi başka bir inancın ritüellerine maruz kalmış olarak bulmayı tercih etmezdim."

"Ah, fark etmemiştim. Evet, eğer 'tapınak bakiresi inancını' takip ediyorsanız, bu kesinlikle anlaşılabilir bir durum."

İmparator, kadınlarının arka saraya girdiklerinde inançlarını terk etmelerini sağlayacak kadar zalim değildi. Onlar kendi bireysel dinlerini gizlice uyguladıklarında, başka bir yöne bakmaya istekliydi.

Ülkesini terk etti-

Ancak inancın bu kadar kolay bir kenara bırakılamayacağı anlaşılıyordu.

"Shaoh'un tapınak bakireliğine aşınayım. Buradaki ayinler sırasında ne yapacaksınız?" Luomen, bazen arka sarayda düzenlenen kutsal törenlere atıfta bulunarak sordu.

"Hiç sorun değil. için izin aldığım sürece, yeni evimin yollarını takip edeceğim."

O halde çok esnek bir yanıt.

Yao konuşmaları dinlerken kıpırdandı, açıkça eşiyle konuşma fırsatını kaçırdığını hissediyordu. Hal böyle olunca onunla hiç konuşmaya çalışmamak en iyisi gibi görünüyordu.

Ancak iyi bir astın özelliği, böyle anlarda imdada yetişebilmesidir.
Tıbbi muayene

belirgin bir *çatırtı* ile kesildi: En'en'in (her zaman ifadesiz) çayla birlikte masaya konan hafif kızarmış pirinç krakerlerinden birini ısırma sesi.

"En'en!" Yao haykırdı. O konuştuğu için Luomen'in ya da şarlatanın müdahale etmesine gerek kalmamıştı ama Maomao biliyordu ki En'en normalde asla böyle kaba bir şey yapmazdı.

"En içten özürlerimi sunarım. Sadece çok cazip görünüyorlardı," dedi En'en.

"Merak etmeyin. Zaten bu *yüzden* oradalar," dedi Aylin, hâlâ durgun görünüyordu.

Bunun üzerine En'en, sanki beklediği şeyin bu olduğunu söylemek istercesine Yao'ya baktı. Ancak o zaman Yao nihayet farkına varmış gibiydi.

diğer kadın ne yapıyordu. "Evet, gerçekten de çok lezzetli görünüyorlar," dedi. "Neredeyse sizi son gördüğümüzde bize verdiğiniz ikramlar kadar güzeller. O soluk renkli kurabiyeler çok sıradışıydı."

Kurabiyeler gerçekten de garip bir şekle sahipti ama solgundu. Yao, şifreyi çözdüklerini anlatmaya çalışıyordu.

Aylin'in yüz ifadesi değışmedi, ama bekleyen hanımlardan bazıları şaşkın görünüyordu. Belki kurabiyelerin içindeki kâğıtlardan haberleri yoktu, belki de onlara basit fallar olduğu söylenmişti.

"Beğendiğinize çok sevindim. İkramlar pişirmek benim hobimdir.

Bugün için daha fazlasını yaptım. Umarım onları da yanınızda götürürsünüz," dedi Aylin, yüzünde hafif bir gülümseme belirerek.

Gülümseme

Yao'nun ne demek istediğini anlayıp anlamadığını belli etmedi ama genç kadınlar bu kez eşin onlara ne tür atıştırmalıklar vereceğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Üç tıbbi asistanın arka saraydaki işleri bittikten sonra ellerinde ne olduğunu görmek için bir araya geldiklerinde teyit ettikleri gibi, Aylin'in bu vesileyle onlara verdiği ikramlar hiçbir bulmaca içermiyordu.

Bunun yerine, ikramların içinde yurda yakın bir restorana gitmelerini söyleyen bir mektup vardı. Gerçek şu ki, aynı mektup

kurabiyelerinin üçü de testi birlikte geçmeleri ya da hiç geçmemeleri gerektiğini düşünmekte haklı olduklarını gösterdi.

Başkentin kuzey kesimindeki birçok işletme lüks mekânlardı ve mektuplarda adı geçen yer de lüks bir içki mekânıydı. Birçok hükümet bürokrati orada vakit geçiriyordu, bu yüzden çok sayıda özel oda mevcuttu.

"Sadece bana mı öyle geliyor, yoksa buraya hiç yakışmıyor muyuz?"

Yao söyledi. Bu

Yine bir *içki* mekânı, hem de çok lüks bir mekândı ve ailesinin zenginliğine rağmen, henüz on beş yaşındaki Yao'nun pek aşına türden bir yer değildi.

Ayrıca üç kadının genellikle yalnız gittiği türden bir yer değildi. Müşterilerin çoğu erkekti, garsonlar içerideki tek kadındı. Görüş. Sıradan bir insan muhtemelen kızlara uzak durmalarını tavsiye ederdi, ancak eğlence bölgesinden içkiyi ve ayyaşları iyi tanıyan Maomao bu durumdan rahatsız olmamıştı. soğuk bakışlarla karşılaştılar. En azından kimse doğru düşünemeyecek kadar sarhoş görünmüyordu.

Süslü makyajlı bir garson tarafından karşılandılar. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, kibardı ama belli ki onları potansiyel müşteriler. Belki de iş aramak için orada olduklarını düşündü.

Maomao, tam da mektuplarda belirtildiği gibi, "Biz batıdan gelen müşterileriz," dedi. Garson kız ipucunu aldı ve onları İçeride.

Özel odalarına yerleştikten kısa bir süre sonra Maomao gerginliğin vücudunu terk etmesiyle birlikte gevşediğini hissetti.

"Merhaba," dedi ufak tefek, kırpık saçlı, gözlüklü bir adam meyve likörü, hayır, daha çok meyve suyu yudumluyordu. Bu, ucube stratejistin yeğeni ve evlatlık oğlu Lahan'dı. Bir tane daha vardı. Lahan'ın zaman zaman koruma olarak yanında getirdiği adam da oradaydı ama Maomao onun tek kelime ettiğini hiç görmemişti ve onu görmezden gelmenin güvenli olduğunu düşündü.

"Neden, sen-"

"Bu adamı tanıyor musun?"

En'en, Lahan'la stratejist diğer gün çöktüğünde tanışmıştı.

Ancak Yao o sırada tıbbi ofisten uzaktaydı ve onun kim olduğunu bilmiyordu.

"Buraya sağ salim gelebilmenize çok sevindim. Sen gelmeseydin ne yapardım bilmiyorum," dedi Lahan.

Maomao topuğunun üzerinde dönerek, "Ben eve gidiyorum," dedi.

Yao onun kolunu tuttu. "Neden eve gidiyorsun? Onu sen de tanıyor musun?" Maomao'dan Lahan'a ve geriye bakarken soru işareti neredeyse başının üzerinden görünüyordu.

"Bu Üstat Lahan," diye önerdi En'en. "Maomao, Büyük Kumandan Kan'ın kızı, görüyorsunuz."

Ucube stratejistin tam unvanı! O gerçekten de Maomao kaşlarını acı acı çatarak ev ödevini fark etti. Her zamanki ısrarına başvurdu: "O bir yabancı."

Bu arada Lahan hiç rahatsız olmamış görünüyordu. "Bunu bilmen beni etkiledi," dedi En'en'e gerçek bir hayranlıkla.

"Etrafta bu kadar sık takılmakta ısrar eden birini doğal olarak araştırdım. Her ne kadar eylemleri zımnen onaylanıyor gibi görünse de."

Lanet olası ucube! Maomao stratejiste sessizce küfretti. O sadece bir baş belasıydı. Ona bir şeyler vermeyi başardığından beri Kendisi gıda zehirlenmesi geçirdiğinden, astları her yemekte onu yakından izliyordu.

"Ve bu adam da Büyük Kumandan'ın oğlu," dedi En'en.

"Yani o senin ağabeyin mi?" Yao, Maomao'ya meraklı bir bakış attı.

"Bu doğru," dedi Lahan.

Maomao, "Bu kesinlikle yanlış," dedi.

"Hangisi?!" Yao söyledi. Maomao, Yao'yu tutmaya kararlıydı.

En azından Lahan'ın ağından. Ama diğer kadın devam etti, "Yani başından beri içeride biri vardı." Lahan'ın altında

Yanlış anlaşılma, ama Maomao'nun korktuğu gibi değil. Ve Maomao'nun bir tanıdığının elebaşı olduğunu öğrendiğinde onu kim suçlayabilirdi ki?

Araya giren Lahan oldu. "İşte *bu* yanlış. kadar basit bilmeceyi çözemeyen hiç kimseye, akrabam bile olsa, ihtiyacımız yok. Sonuçta, eğer bilmeceyi çözemeyen birini

Bu durumda beyin çalıştırmak, işleri herkes için daha tehlikeli hale getirmekten başka bir işe yaramaz." Zaten tilkiye benzeyen gözlerini kıstı büyük, yuvarlak gözlüklerinin arkasında.

Maomao onun sadece kendisini savunmadığını biliyordu; gerçekten böyle düşünüyordu. Bu, kendi kızına ihanet eden adamdı. ve onları evlerinden kovdu. Bu Lahan'dı.

En'en'in dudaklarında bir kıvrım vardı; Maomao bunun bir Gülümsüyordu, ama eğer yleyse, bu belirgin bir şekilde alaycıydı. Belki de Lahan hakkında söylentiler duymuştu, nasıl biri olduğunu. Kesinlikle dünyanın gidişatı konusunda, hâlâ kafası karışık bir şekilde başını eğen Yao'dan daha bilge görünüyordu.

Belki de daha korunaklı metresine yardım edebilmek için öyle olmak zorunda...

O zaman bu iş için doğru kadındı.

"Ama bunu yemek yerken yapmak varken neden ayakta konuşalım ki? Oturun, oturun ve keyifli bir yemek yiyelim."

Maomao, hâlâ zgn olduğunu belli ederek oturdu. Sosyal kimliği sayesinde ayakta, yemek muhtemelen Lahan'ın ikramıydı. Menüdeki en pahalı şeyi sipariş etme fırsatını .

"İşte bu kadar," dedi Lahan ve ses tonu hafif olsa da açıklamasının içeriği kulağa çok sıkıntılı geliyordu

Gerçekten. Kesinlikle lüks bir restoranda özel bir VIP odası ayırmayı gerektiriyordu. Söyledikleri bu duvarların ötesine geçemezdi.

Hikaye ana hatlarıyla şöyleydi: Aylin'in arka saraya alınmasında Lahan'ın parmağı vardı. O kadarını, Maomao biliyordu. Aylin, siyasi bir düşmanın iktidara talip olduğunu ve hayatının tehlikede olduğunu iddia etti. Li'den şaoh'a gıda ihracatı yapmasını istemesi, bir bakıma

Kendisine bir can simidi vermişti: Kıtlık zamanlarında, hazır yiyecek kaynağına sahip olmak sizi güçlü kılabilirdi. Muhtemelen bunun oynayabileceği önemli bir kart olacağını umuyordu.

"Ama sonuçta bu bile düşmanlarını korkutmadı," dedi Lahan. Halk kızdırıldığında korkutucu olabilirdi ama kullanamadan ldrldğnzde hiçbir silah yeterince güçlü olamazdı. Aylin bunun yerine Li'nin arka sarayına girmeyi tercih etmişti. Bu yüzden,

Dışarıdan bakıldığında Li ona siyasi sığınma hakkı vermiyordu; hatta komşu bir ülkeyle bağlarını güçlendiriyor gibi görünebilirdi. ulus.

Maomao şaşkın
görünüyordu. "Soru?"
Lahan sordu.

"Hayır, sadece kadınların Shaoh'da kendileri için son derece iyi şeyler yaptığını düşünüyorum."

Aylin'in gibi bir durum Li'de neredeyse düşünülemezdi. Çünkü arka sarayın dışında bir kadın, hiyerarşide bir erkekten daha yükseğe çıkmayı umamazdı. Saray hanımı olarak hizmet etmek bile çoğu durumda, nihayetinde kendini daha çekici bir gelin haline getirmek için üstlenilmiştir. Kadınlar, siyasi evliliklerde kullanılmak için önemli araçlar olabilirdi, bu doğru, ancak nadiren Aylin'in etki.

"Ne, bunu bilmiyor muydun?" Yao kıkırdadı, Maomao'nun bir kez olsun bilmediği bir şeyi bildiğine sevinmiş gibiydi. Belli ki açıklamak için can atıyordu. Maomao giderek onun kişiliğindeki cazibeyi görmeye başlıyordu. "Shaoh ülkesi iki sütun tarafından desteklenir," Yao dedi. "Biri kral, diğeri de tapınak bakiresi."

Maomao, Shaoh'un tapınak bakiresi hakkında anlatılanları az da olsa duymuştu. Onun kehanetleri ülkenin siyasetini etkileyebiliyordu ve bu da inancın bazen "tapınak bakireliği" olarak adlandırdığı şeydi oluşuyordu.

"Bu doğru. biliyorsun," dedi Lahan. Yao ve En'en'in ikisi de genç ve güzel hanımlardı ve onlarla konuştuğu için mutlu olduğuna şüphe yoktu.

"Geleneksel olarak siyasi konularda son sözü kral söyler, Çünkü tapınak bakiresi her zaman genç bir kadın, çoğunlukla bir imge ya da sembol olmuştur. Ancak son yıllarda bu durum değişti," dedi Yao. Geçmişte, tapınak bakireleri nadiren birkaç yıldan fazla hizmet ederdi - belki de en fazla on yıl - çünkü tanım gereği, sadece tapınak bakiresi olarak hizmet edebilirdi. "Ancak şu tapınak bakiresi kırklı yaşlarında, kraldan daha yaşlı, Bu da bir tapınak bakiresinin daha önce cesaret edemeyeceği yerlere burnunu sokabileceği anlamına geliyor. Aslında, Shaoh'un her yerindeki kadınları politik olarak etkilidir."

"Anlıyorum," dedi Maomao. Yine, bu hikâyenin bazı kısımlarını zaten biliyordu ama bu her şeye yeni bir ışık tuttu.

Kırk yaşında ve hala menarş başlamadı mı? Bu kesinlikle Maomao'nun dikkatini çekti. Bu çok alışılmadık bir durumdu ama duyulmamış bir şey de değildi; birçok şeyden kaynaklanıyor olabilir. Maomao, tapınak hizmetçisinin durum hakkında ne hissettiğini bilmiyordu, ama ona gelince, yoğun bir şekilde ilgileniyordu. "Böyle bir şey hiç oldu mu? daha önce?" diye sordu.

"Bu sorunun cevabı doğrudan neden burada olduğumuzla ilgili, o yüzden izin verin hikayeye oradan devam edeyim," dedi Lahan, ince bir lokma atıştırırken.

dilimlenmiş domuz kulağı. "Geçmişte yaşanmış vakalar var. Onların Ancak ziyaretçi gelemese, bir sonraki tapınak bakiresi her zaman mevcut olan yirmi yaşına girdikten sonra atanır."

Bu hem siyasi hem de sembolik anlamlıydı. bakış açısı. "Peki şu anki tapınak bakiresi bu kadar uzun süre görevde kalmayı nasıl başardı?" Maomao sordu.

"O özel biri."

Lahan cübbesinin kıvrımlarından bir kâğıt parçası çıkardı. Güzel bir kadının klasik bir tablosuna benziyordu ama saçlar sadece kabataslak çizilmiş gibiydi. Ressamın çizdiği beyaz saçlı ve kırmızı gözlü kadın resmine benziyordu.

"Şu anki tapınak bakiresi albino. Hangi çocukların tapınak bakiresi olarak seçilebileceğini düzenleyen çeşitli koşullar vardır, ancak en saygıdeğer adaylar 'solgun' çocuklardır."

Bir albino: tapınak kızları arasında bile nadirdir. O kadar saygı görüyor ki

tüm emsallere rağmen hala pozisyonunu koruyabiliyordu. Maomao bir şey söylemedi ama sonunda noktalar onun için birleşti.

Solgun kadın hakkındaki gerçeği bilmek ister misin?

Ressamın batıda karşılaştığı solgun güzelliğin resmini düşündü. Bu tapınak bakiresi o olabilir miydi? O zamanlar tam da doğru yaşta olmalıydı.

Albino insanlarda, Albino'yu ortaya çıkaracak her ne varsa eksik olduğu söylenirdi.

normalde ten renklerini vermişlerdir. Bazen tamamen şans eseri "soluk" çocuklar doğuyordu, ancak bazı soylar diğerlerine göre bu çocukları üretmeye daha yatkındı. Yine de Shaoh'da da Li'de olduğu kadar nadir görülmeleri gerekiyordu.

"Tapınak bakiresi şu anda bir hastalık nedeniyle rahatsız," dedi Lahan. "Tıbbi tedavi için ülkemize geldi, ancak hiçbir erkeğin, bir hadımın bile ona el sürmesine izin verilmiyor."

"Bu nedenle saray kadınları tıbbi asistan olarak hizmet veriyor."

"Dolayısıyla saray hanımları, evet. Tapınak bakiresi bulunduğu yerden geliyor, uzun bir yolculuk söz konusu.

Bir şeyler ters giderse uluslararası bir olaya neden olma ihtimali. Doğaçlama yapmayı bilen insanlara ihtiyacımız vardı."

Bu da testin neden bu kadar garip bir şekil aldığını açıklıyordu. "Ya hiçbirimiz testi geemeseydik?" En'en söyledi.

"O zaman başka birinden gitmesini istemek zorunda kalırdık. Elbette son are olarak."

Maomao kimi göndermiş olabileceklerini düşünürken erkek kıyafetleri içinde oldukça iyi görünen hoş bir insan olduğunu düşündü. Ailesi dışında, Suirei her açıdan en uygun kişi ydi. Muhtemelen son are olarak düşünülmüştü çünkü sonuçta bir mahkmdu.

"Söylememe izin verirseniz, Konsolos Aylin tapınak bakiresi ve hastalığı konusunda oldukça endişeli görünüyordu. Bunun nedeni, ge kızın siyasi düşmanlarına karşı bir kontrol unsuru olması olabilir mi?" En'en söyledi.

"Genel fikri anladınız," diye yanıtladı Lahan. Bu biraz muğlaktı. Lahan'ın söylediklerinde *zellikle* kendisiyle çelişen bir şey olmadığı doğru ydu ama yine de

Maomao'nun iini kemiren bir şey vardı. En başarılı yalanlar şunlardı bir gerçek çekirdeğinin etrafına sarılmıştı. Lahan'ın onlara yalan söylemiyor olsa da, tüm gerçeği de sylemediğinden şüpheleniyordu.

Konuyu zorlamaya çalışmalı mıyım? Maomao düşündü. Ama hayır: eğer dikkatli olmazsa En'en ve hatta Yao bile fark edebilirdi. Bunun yerine, o sessiz kalmaya karar verdi.

Bölüm 8: Düşüncenin Ardındaki Düşünce

Uzun zamandan beri ilk izin günlerinde Maomao'nun bir şeyler olduğuna dair şüphesi kesinliğe dönüştü. Eğlence bölgesinde işlerin nasıl gittiğini öğrenmek istiyordu, bu yüzden yataktan sızıp Verdigris Evi'ne doğru yola çıktı.

Mektupların ısrarla vurguladığı şeyi aşağı yukarı keşfetmişti. her şey yolundaydı. Gün ortasında ortalık rahatlamıştı; bir çırak ön kapının önünü süpürüyor ve sevimsiz bir velet kedi Maomao ile oynuyordu.

"Çiller!" Chou-u Maomao'yu gördüğünde haykırdı. Chou-u, kediye hâlâ elinde tutarak ona doğru koştu; kedi Chou-u'nun elinden kurtulmayı başarana kadar mücadele etti, çırpındı ve karnına tekme attı, sonra da Maomao'nun (kişi) arkasına sığındı. Böylece En azından onu hâlâ hatırlıyordu.

Maomao yaratığı yerden kaldırdı ve çitin üzerinden geçirdi, o da kaçtı. Çok kararsız bir tüy yumağıydı. Maomao umuyordu ki Kedi ona teşekkür olarak nadir bulunan getirecekti.

"Neden hiç eve gelmiyorsun?" Chou-u talep etti.

"Çünkü çalışıyorum. Fazla seçeneğim yok." Chou-u ona yapışmak üzereymiş gibi görünüyordu, bu yüzden onu geri tutmak için bir elini kafasına dayadı.

Hm? Sadece ona mı öyle geliyordu, yoksa boyu uzamış mıydı? Cildi daha bronzdu, belki de her gün dışarıda oynadığı için. Ön dişleri bile düzleşmişti, bu da onu belirgin bir şekilde daha az aptal gösteriyordu.

"Sazen buralarda mı?" Maomao eczacı çırağını aramak için etrafına sordu.

"Evet. Şu anda tek gözlü adamla birlikte." Demek Kokuyou da buradaydı.

Maomao, Verdigris Evi'nden kiralanan bir mekânı işgal eden eczacı dükkânına doğru ilerledi ve geçerken tanıdık cariyelerle selamlaştı. İçeriden gelen sesleri duyabiliyordu.

"Bu doğru. Çok ince bir toz haline getirdiğinizden emin olmalısınız. Hapları hazırlarken miktarı biraz bile yanlış ayarlarsanız, o kadar etkili olmazlar."

"Tamam..."

Sazen bir şeyi toz haline getiriyordu, Kokuyou ona özenle talimatlar. İşlerini yapmaları harikaydı ama dükkândaki ikisine bakınca düşünceleri hızla değişti.

Hava sıcaktı, bu da tüm kapı ve pencerelerin neden açık olduğunu açıklıyordu, ancak bu kendi başına sorunlara neden oldu: birkaç fahişe Bu yakın mesafeden iki adamın sıkı çalışmasını izlerken sırttılar. Kokuyou, yüzündeki yara izlerini kapattığı sürece düpedüz çekici olabilirdi ve Sazen'in görünüşü dikkat çekici olmasa da çirkin olduğu söylenemezdi.

Maomao, *bu kadınların özünde çürümüş* olduklarını düşündü. Dışarıda erkek erkeğe aşka hevesli pek çok kadın vardı. Verdigris Evi erkek erkeğe fuhuş ticareti yapmıyordu, bu yüzden Maomao kadınların bundan zevk aldığından emindi.

Böyle bir eğlencenin kaynağı olduklarından habersiz görünen iki adama doğru yürüdü. "Görünüşe göre Burada her şey yolunda gidiyor," dedi.

"Evet, harika gidiyoruz!" Kokuyou her zamanki gibi aptalca bir ses tonuyla cevap verdi.

"Sanırım oldukça zor oldu," dedi Sazen. Yüzündeki kızgınlığı zar zor saklayabiliyordu.

"Sorun yaşamadığınıza çok sevindim."

"Hey, beni dinlemiyor musun?!" Sazen feryat etti. Peki, ona her şeyin yolunda olduğunu yazan kendisi değil miydi? Yoksa yaşlı kadın onu bunu söylemeye zorlamış mıydı? Maomao biliyordu ki ona sormak Bu konu hakkında konuşmak onu sadece şikâyet etmeye iterdi, bu yüzden onu görmezden gelmeye karar verdi. Sazen çok inatçı olabiliyordu.

Maomao her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için dükkânın etrafına baktı, stokta olmayan bir şey olup olmadığını ya da olmaması gereken bir şey olup olmadığını görmek için hızlı bir araştırma yaptı.

"Bunlar ne?" diye sordu. Ecza dolabının üzerinde bir şeyler duruyordu ve bunlar ilaç değildi. Aslında, o hiç böyle bir şey görmemiştim. Biraz ince pirinç krakerine benziyorlardı. Bir çeşit atıştırmalık, belki?

"Oh, şunlar. Bu benim son denemem!" Kokuyou krakerlerden birini aldı ve üzerine biraz ezilmiş ilaç serpti. "İnsanlar ilaçlarını bunlardan birinin üzerine yiyerek alabilirler. Ya da suda yumuşatıp içine koyabilirler!"

"Huh. Bu yeni." Maomao haklı olarak etkilenmişti. Eski bir görüşe göre vücut için en iyi ilaç, dil için en kötüsüydü ve bazı insanların ilaçlardan kaçınmasının bir nedeni kötü tadıydı. Maomao bazen insanlara ilaçlarını balla karıştırmalarını tavsiye ederek içmelerini sağlardı ama balın kendisi bir lükstü

madde. Eğer insanların dillerine değmeden ilaç alabilmelerinin bir yolu olsaydı, kimsenin tat konusunda endişelenmesine gerek kalmazdı.

"Bunlar yutmak için biraz büyük değil mi?"

"Evet. Evet, öyle. Çocuklar veya yaşlılar için tavsiye edemem. Boğulabilirler." Bir sürahi suyu salları gibi salladı.

mevcut olduğunu vurguladı. "Batıda insanların ilaçlarını hep bu şekilde aldıklarını duyuyorum. Oradaki insanların daha fazla tükürüğü olduğunu söylüyorlar. daha fazla."

"Gerçekten mi? Çok bilgilisiniz..." Maomao'nun gözleri parlamaya başladı. Kokuyou gerçek bir aptal gibi görünebilirdi, ama yaptı

aslında tıp hakkında bir iki şey biliyordu. Kesinlikle sağlam temelleri vardı; bunu Sazen'i eğitirken dinlediğinden anlayabiliyordu. "Tıbbı nereden öğrendin Kokuyou?" diye sordu. "Tamamen kendi kendine öğrenmiş olamazsın, değil mi?"

"Ha ha ha! Beni kanatları altına alan kişi batı ülkelerinden birinden geliyordu. Altın sarısı saçları, yüzlerinin ve vücutlarının her yerinde kalın kürkleri vardı."

"Shaoh'dan mıydılar?"

"Hrm, sanırım bundan daha batıda," dedi.

Bu Maomao'nun ilgisini çekmek için yeterliydi. "Onların dilini konuşabiliyor musun?"

"Sadece birazcık."

"Peki seni yetiştiren bu kişi nerede?" Mümkün olsa onlarla tanışmak isterdi.

"Oh, artık yoklar. Onları bu hale getiren şey bu," dedi Kokuyou, çiçek hastalığı yaralarını göstererek.

"Anlıyorum..." Bunu duyduğuna üzülmüştü. Doktorların bir hastalığa yakalanıp ölmesi alışılmadık bir durum değildi, aslında bu her zaman olurdu. Hasta insanlarla herkesten daha fazla zaman geçirirlerdi.

Tüm konuşmanın tamamen dışında kalan Sazen, Maomao'yu dürttü. "Siz konuşurken böldüğüm için özür dilerim.

"Ne hoş bir sohbet," dedi, "ama seni soruyorlar." Dışarıyı işaret etti, orada madam ve Lahan'ın beklediğini gördü.

Maomao sık sık olduğu gibi kendini özel görüşmeler için tasarlanmış özel bir odada buldu. Madam her zaman bir ziyaretçide gördüğü kâr potansiyeline göre konaklama sağlardı; bu onun en eğlenceli özelliklerinden biriydi. Bugün verdiği atıştırmalıklar ortalamanın üzerindeydi. (Bu arada, Lahan'ın babası" ziyarete geldiğinde, yontulmuş bir çay fincanı içinde sadece ılık su veriyordu. En azından artık onu süpürgeyle kovalamıyordu).

"Bugün izinli olduğumu duydum, o yüzden burada olabileceğini düşündüm. Şansıma, işte buradasın!"

"İyi şanslar, elbette. Gelmeden önce kontrol ettiğinizi biliyorum," dedi Maomao. Lahan, Maomao olmadan asla böyle bir şey yapmazdı. uygun hazırlıkları yapmak. "Ama her neyse, incelikleri unutun ve

Sadede gelirsiniz sevinirim. Meşgulüm."

"Neyle meşgulsün? Sohbet etmekle mi?"

"Olabilir. Ama *seninle* konuşmak her zaman zaman kaybı gibi geliyor."

"Tone! Tone! Ben sizin onurlu ağabeyinizim ve benimle böyle konuşmalısınız."

Maomao bu şakalaşmadan sıkılmıştı; işleri ilerletmek istiyordu. "Neden burada olduğunu biliyorum. Tıbbi asistanlarla istediğin şeyle ilgili, değil mi?"

"Aynı olmamız ne güzel," dedi Lahan. Çok dikkatli bir adamdı. Yao ve En'en'in geçmişlerini araştırdığına, kişiliklerini tanıdığına ve endişelenecek bir şey görmediğine şüphe yoktu. Yine de meselenin özü konusunda onlara güvenmek istemiyordu. "Shaoh tapınak bakiresi üzerinde yapacağınız muayene hakkında hâlâ sorularım var."

"Ne gibi?" Maomao sordu.

"Tapınak bakiresinin tapınak bakiresi olmadığını varsaymak gibi mi? Ne demek istediğimi anladınız mı?"

O .

"Çekingen davranma. Bana neler olduğunu anlat." Maomao buharda pişmiş bir çörek aldı ve ikiye böldü. İçindeki dolgu tatlı ve yapışkandı. Cık *cık* etti ve kalan yarısını Lahan'ın tabağına koydu. Maomao tatlı şeyleri pek sevmezdi ama ne yazık ki

Madam neyi pek önemsemedi. O Lahan'ı memnun etmek için dışarıdaydı.

"Eşin ne dediğini duydun, sadece adet görmemiş bir kadın tapınak bakiresi olabilir."

"Evet, onu duydum ama hayatları boyunca menarş olmadan yaşayan kadınlar da var." Bu alışılmadık bir durumdu ama hiç duyulmamış bir şey değildi.

Lahan ise, "Evet ama böyle kadının hiç çocuğu oldu mu?" dedi.

Bu Maomao'yu durdurdu. Şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

"Bu her şeyi tersine çevirirdi, değil mi?" Lahan söyledi. "Bu ne zaman oldu?" Maomao sordu.

"Bir tapınak bakiresi rahatsızlandı ve iyileşmek için Shaoh'un başkentinden ayrıldı

Başka bir yerde. Bu yaklaşık yirmi yıl önceydi ve nekahat döneminden sadece birkaç yıl önce döndü. Tam da Eş Aylin'in çırak tapınak bakiresi olarak hizmet ettiği dönemde."

Çırak tapınak bakiresi...

Maomao, Aylin'in çırak olması durumunda, asıl tapınak bakiresi olmaya hazırlandığını varsaydı. Yani şu anki tapınak bakiresi orada olmasaydı, Aylin pekâlâ

şimdiye kadar pozisyonu kendisi doldurdu.

Maomao, ressamın bu güzel, solgun kadını ne zaman gördüğünü hatırlamaya çalıştı. Bu tanıma uyan çok fazla insan yoktu ama gezgin bir ressam normalde Shaoh'un tapınak hizmetçisi kadar yüce birini göremezdi. Yine de kırsalda iyileşmeye çalışıyorsa, o zaman mantıklı olabilir. Ve eğer, iyileşme sürecinde, tapınak bakiresi bir ocuk doğurduysa...

"Solgun bir kadının solgun bir kız çocuğu doğurma ihtimali nedir?"

Lahan sordu.

"Albino olmayan bir ebeveynden doğan birinden daha yüksek varsayalım," dedi Maomao. Eğer baba da albino olsaydı, solgun bir ocuk neredeyse garanti olabilirdi, ancak sadece anne olsaydı bile belirgin bir olasılıktı. Eğer tapınak bakiresi gerçekten de bir ocuk doğurmuşsa, bu bir dizi soruya yol açacaktı. "Bu ocuğun Beyaz Leydi olduğunu mu ima ediyorsunuz?"

Lahan sırtıttı. Yüzündeki ifade tedirgin ediciydi. "Kesin bir şey söyleyemem ama mantıklı olurdu, değil mi? Bizde Beyaz Leydi şu anda kilit altında tutuluyor, ancak yapmayacağı tek şey kimin hareket ettiğini bize söylemek. Gerçi Konsolos Aylin bunu yapanın elçi arkadaşı olduğunu iddia etmekten mutluluk duyuyor, Ayla."

Herkes tuhaf bir şekilde Beyaz Leydi'ye odaklanmış görünüyordu.

"Aylin Hanım'ın bu bebeği doğduğunda gördüğünü mü söylüyorsunuz?"

"Belki de bu yüzden bize döndü."

Beyaz Leydi, her ne sebeple olursa olsun, yabancı bir ülkede başıboş dolaşıyordu - Shaoh bunu artık politik olarak bulamazdı Li'den daha cana yakındı. Ancak bazı insanlar bundan kişisel olarak memnun olabilir.

"Emin olmak için soruyorum, Aylin Hanım'ı evinden siyasi düşman bu tapınak bakiresi değil, değil mi? Eğer öyle olsaydı, bu bazı şeyleri açıklardı," dedi Maomao.

Aylin her şeyin arkasında Ayla'nın olduğunu iddia ediyordu ama ya Beyaz Leydi'nin iplerini çeken, onu kışkırtan kendisiyse? Konumunu küçümsediği solgun tapınak bakiresini alaşağı etmek için komşu ülkelerde sorun çıkarmak mı? Tapınağın Shaoh, er ya da geç Li'nin yardımına ihtiyaç duyduğunda genç kız yoluna çıkmayacak mıydı?

Belki de Maomao'dan Beyaz Hanım'ın tapınak bakiresinin kızı olup olmadığını öğrenmesi isteniyordu çünkü böyle bir bilgi başlı başına güçlü bir koz olabilirdi.

Başını salladı. *Belki de her şeyi fazla düşünüyorum.* Ama o zaman neden bunu araştırması isteniyordu?

"Şimdilik Eş Aylin'in doğruyu söylediğini varsayarak hareket ediyorum," dedi Lahan. "Tapınak bakiresine karşı düşmanca bir tavır içinde olduğunu sanmıyorum ama kadının bir şey saklayıp saklamadığını öğrenmek istiyor. Basitçe söylemek gerekirse Gerçek ortaya çıktığında, tapınak bakiresini kendi tarafına çekmek için kullanabileceği bir koz sağlayacaktır. Ayla'nın tapınak bakiresini zayıflatmak için Beyaz Leydi'yi serbest bıraktığını iddia ediyor, bu yüzden

"Düşmanının düşmanı dostudur."

"Bu tür çirkin şeylerin dilinizden bu kadar kolay dökülmesi şaşırtıcı."

Bununla birlikte, hükümetler yekpare değildi; bir üçlü hatta dörtlü olabileceğini söyleyebiliriz. Siyasi olarak devrilen Aylin, intikamını almak için mevcut her türlü aracı kullanmaya istekli olabilir.

Geçen yıl buradayken kesinlikle öyle görünmüyordu...

İki elçi birbirlerine uygun kıyafetler giymiş, neredeyse ikiz kardeş gibi görünüyordardı. Sadece bir yıl içinde bu kadar çok şey olmuş olabilir miydi?

"Güzel kadınlara karşı zaafınız olduğu için Aylin Hanım'a yardım etmediğinize emin misiniz?" Maomao sordu.

"Saygıdeğer ağabeyinizi ne kadar da suçluyorsunuz!" Bunu görmezden gelmeye karar verdi. Bunun için zamanı yoktu.

Siyasette kimin düşmanınız ya da düşmanınızın kim olacağını asla bilemezsiniz.

ne zaman. Belki de Aylin, Li'nin Beyaz Leydi'yi yakaladığını bildiği için arka saraya girmişti. Tapınak bakiresini yanına çekmeyi başardıysa, Şaoh'a geri dönmeyi mi planlıyordu?

Her şey çok karmaşık. Çok fazla soru vardı, şüpheyeye çok fazla yer vardı. Gerçekten de bu olayla ilgili gerçeği paylaşacak mıydı?

Beyaz Leydi, tapınak bakiresini kendi tarafına çekmek için bile olsa, başka bir ülkeden biriyle bu kadar kolay birlikte olabilir miydi? Shaoh için büyük bir baş ağrısı haline gelmedi mi? *Sanırım kendine göre sebepleri var.*

Politik bir hayvan olmayan Maomao bile bir şeyi anlamıştı: Li sadece Beyaz Hanım'ı idam edemezdi. Her şey için başlangıç noktası bu olmalıydı.

Lahan, neyse ki, onun ne düşündüğünü anlamış görünüyordu. "Nereye varmaya çalıştığımı anlamıyor gibisin. Şöyle söyleyeyim: Eğer Beyaz Leydi tapınak bakiresinin kızıysa, o zaman onu elimizde tuttuğumuz sürece tapınak bakiresi üzerinde bir kozumuz var demektir - ve Aylin'i Shaoh'dan kovan Ayla üzerinde bir kontrolümüz var demektir."

Beyaz Kadın mevcut uluslararası durumun anahtarıydı. Maomao kaşlarını çattı.

"Bu konuyu neden başkalarıyla konuşamadığımı anlıyorsunuzdur." Muhtemelen Yao ve En'en'i kastediyor.

Maomao, "Bu beni bu işe bulaştırmak için bir bahane değil," dedi. Aklının bir köşesinde onun aptal gözlüklerini kırmak vardı.

"Testimizi geçemezsen ne yapacağım konusunda gerçekten endişeliydim. Sanırım 'Sui' soylusuna gitmem gerekecekti, ancak onun konumu göz önüne alındığında, bu konudaki güçlük hayal bile edilemezdi."

Maomao onun Suirei'den bahsettiğini tahmin etti. Kullanarak Artık var olmaması gereken biri için sahte bir kimlik gerekirdi. Onun bir bürokratin kızı olduğunu kolayca iddia edebilirlerdi, ama gerçek kökeni yine de peşlerini bırakmayabilirdi - geçmişte sağlık ofisinin düzenli bir ziyaretçisi olduğundan bahsetmiyorum bile. Ölmüş bir kadının tekrar hayata dönmesi en iyi ihtimalle herkesi şaşırtacaktır.

Maomao, bu son testin sonucunda kendisine nasıl bir "statü" verileceği konusunda endişeliydi. En başından beri onları İlk başta ona Luomen'in evlatlık kızı gibi davrandı. Şimdi o

tıbbi personelin uygun bir üyesiydi, sorun olmamalıydı.

"Ne yani, bu sefer Shaoh'a gitmemi mi istiyorsun? Batı başkentine gidip dönmek yeterince zordu." Maomao gidiş dönüşün ne kadar sürdüğünü neredeyse unutmuştu.

"Endişelenmene gerek olmayan tek şey bu," dedi Lahan, Maomao'nun çöreğinin diğer yarısını mideye indirirken. "Maomao'nun kız buraya geliyor."

"O ne?!" Maomao neredeyse bağıırıyordu, Lahan'ı fena halde korkutmuştu

Öyle ki çörek boğazına kaçtı ve biraz çay içmek zorunda kaldı. "Buraya gelmekle ne demek istiyorsun? Eğer hastaysa, o kadar yolu gelmesine izin veremezsin!" Şakaklarını ovuşturdu.

Lahan eliyle ağzındaki çayı sildi, sonra da onu durdurmak için elini buyurgan bir tavırla uzattı. "Bu politika. Li de Shaoh'nun düşüncelerinde Shaoh'nun bizimkilerde olduğu kadar büyük bir etken. Doğal olarak büyük bir törende yer almak isteyeceklerdir."

"Büyük tören mi?"

"Duymadın mı? İmparatoriçe Gyokuyou artık Majestelerinin Yasal eşi ve oğlunun veliahtlık için sıraya girmesiyle, ailesine resmi olarak bir isim verilecek. Shaoh'un bakış açısına göre bu, sınırlarında İmparatorluk ailesiyle doğrudan bağları güçlü bir klan anlamına gelecektir. İkinci en iyi görünmek istemezler."

"Doğru."

Genç prensin resmi olarak ilk kez sahneye çıkışından bahsediyordu; bu, diğer ülkelerden elçilerin de hazır bulunacağı kadar önemli bir olaydı.

Maomao, *Majestelerinin diğer oğullarının çok kısa ömürlü olduklarını* düşündü. Hepsi de böyle bir tören yapılamadan ölmüştü. tutuldu. Öte , mevcut prens bir yaşından daha küçüktü. Onu bu kadar erken takdim etmenin siyasi kaygıları olabilir.

"Ne yaparsanız yapın yolculuğun kısa olmadığını kabul ediyorum ama Shaoh'un önemli bir deniz yolu var. Eğer mevsimsel rüzgârla gidebilerseniz, karadan gitmekten çok daha hızlı olur," dedi Lahan.

"Hâlâ emin değilim." Yurtdışındayken tapınak bakiresinin başına bir şey gelirse, bu kolay ve endişe verici bir durumdu. sorumluluğun ev sahibi ülkeye yüklendiğini hayal edin. Ev sahipliği

Yabancı devlet adamları her zaman bu tür riskler taşır; hatta devlet adamlarının siyasi düşmanları böyle anları fırsat olarak görebilir. Ancak işler yolunda giderse bu Shaoh ile daha güçlü bağlar kurulmasına neden olacaktı.

"Bunu yapmak istemeyebileceğini biliyorum ama yapmak zorundasın. Bu yüzden buradayım, soruyorum."

Maomao soğuk çayını yudumlarken asık suratlı bir sessizliğe gömüldü. Yeterince şey duymuştu ve artık bunları görmezden gelemezdi.
durum.

"Bu arada, bu Üstat Jinshi'nin fikriydi."

O piç, diye düşündü Maomao. Kelimeler tehlikeli bir şekilde geldi Ağzından çıkmasına ramak kalmıştı ama bir şekilde onları geri çekmeye zorladı. Sosyal statüsü nedeniyle Jinshi kişisel olarak hiçbir şeye karışamazdı ama Maomao onun yerine sorun çıkardığı kişileri düşünmesini diledi.

Maomao, "Bu iş için tazminat alacağımı varsayıyorum," dedi.

"Müzakereyi bana bırakın." Lahan göğsünü yumrukladı, ışık gözlüklerinden parlıyordu. Maomao hiç değilse bu konuda ona güvenebileceğini biliyordu.

Bölüm 9: İmparatoriçe

Ve böylece eş imparatoriçe oldu. Gyokuyou artık Majesteleriyle resmi olarak evliydi ve bunu etrafındakilere açıkça belirtmesi önemliydi. Savaşta, ezici bir güç avantajına sahipseniz kayıpları en aza indirebilirsiniz. Eğer bir kralın eşi Gyokuyou'ya benzer rütbedeki bir kadın da onunla aynı anda bir erkek çocuk dünyaya getirseydi, ortalık kan gölüne dönebilirdi. Ancak Gyokuyou, Lihua kendi erkek varisini doğurmadan önce çocuğunu doğurduğu için İmparatoriçe konumuna yükselmişti.

Lihua'nın aile soyu onu İmparatoriçe olmak için fazlasıyla yeterli kılıyordu, ancak daha önce bir oğul doğurmuş olmasına rağmen, bu rütbeye yükseltilememiştir. Sebepsiz yere değil.

Bir , çocuğunun ne kadar yaşayacağı belli değildi.

Ancak soyun kendisi başlı başına bir sorundu.

İmparator kendisiyle çok yakın akraba olan biriyle evlenmekten kaçınıyor gibi görünüyordu, çünkü geçmişte bu İmparatorluk soyunu zayıflatan ve tek bir hastalığın üyelerini birbiri ardına öldürmesine izin veren şey tam olarak buydu. Lihua'nın İmparatoriçe olmak için her türlü hakkı vardı ama üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı soyu ona engel oluyordu.

Belki de bir neden daha vardı: Gelecekteki diplomasiyi göz önünde bulundurarak Gyokuyou'nun ailesine ihtiyacı.

Onu oraya getiren her neyse, İmparatoriçe Gyokuyou artık "bulutların üzerinde" yaşayan diğerlerinin bile üzerinde bir statüye İmparatorluk sarayı. Onu şahsen tanımayan insanların onun huzurunda sinmesi beklenebilirdi ve öyle de oldu.

"Hee hee hee! Umarım atıştırmalıklarımı beğenirsiniz." Maomao, bu çok da tatlı olmayan ikramların hazırlayıcısının tatlı sesini neredeyse altı ay olmuştu: Yinghua, Maomao'yu bekleyen bir hanımefendiydi. Son derece becerikliydi ama aynı zamanda söylenti ve dedikodulara da kulak kabartıyordu. Maomao, Yinghua'nın kendisine aynı şekilde davrandığını görmekten memnundu.

Maomao onunla konuşmak gibi aptalca bir şey yapmaya cesaret edemese bile her zaman vardı. Baş nedime Hongniang ikisini de yakından izliyordu. Ancak, bakıcı kısa süre sonra dışarı çıktı.

Bir tane alabilir miyim? Maomao merak etti.

Odadaki herkesin bu tür anlamsız düşüncelere ayıracak vakti yoktu. Maomao'nun yanında Yao bir buz kütlesi gibi donup kalmıştı. En'en poker suratını koruyordu ama Yao'ya kaçırıldığı küçük bakışlar onun için endişelendiğini gösteriyordu. Kadınlar arka taraftaki eşlerine tıbbi ziyaretler yapmaya alıştıktan sonra sarayında, sonunda İmparatoriçe Gyokuyou'nun kendisini ziyaret etmeleri için çağırılmışlardı.

Gyokuyou hiç şüphesiz bunu dört gözle bekliyordu. Ne de olsa Maomao'ya tıbbi asistanlık sınavına girmesini bizzat tavsiye etmişti. Maomao'nun ziyaretini çok az olan zevklerinden biri olarak görüyor ve bunu bir çay partisi gibi değerlendiriyordu.

"Dr. Kan nerede?" Yao, Yinghua'ya sordu. Dr. Kan, Maomao'nun tam adı Kan Luomen olan babasına atıfta bulunuyordu.

"Genç prensi muayene etmeye gitti," diye yanıtladı Yinghua. "Hepiniz burada olduğunuza göre, Leydi Lingli ve nedimeler de kontrolden geçecek. Bu arada yapacak bir şey yok, bu yüzden Leydi Gyokuyou çay önerdi." Hongniang sınavlara göz kulak olmak için gitmiş olmalı.

Prenses Lingli, Maomao onu son gördüğünden beri büyümüşü. Saraya vardıklarında, daha önce henüz yürümeye başlayan çocuk, ziyaretçileri görmek için koşarak geldi. Annesinin inatçı çizgisine sahip gibi görünüyordu. Ne yazık ki Maomao'yu hatırlamıyordu ama yeni gelenleri oyun arkadaşı sanmış ve onları takip etmişti Hongniang onu uzaklaştıran kadar her yerde. Prenses oldukça kederli görünüyordu. Maomao onu son kez görmediklerini düşündü.

En azından o sağlıklı. İkisi de öyle. İmparatoriçe Gyokuyou, Maomao'nun karşısında oturuyordu, gözleri parlıyordu, herhangi bir ipucu için hevesliydi.

eğlenceli, iç gıcıklayıcı ya da genel olarak ilginç bir hikaye. *Hangisi? Maalesef yok, olsaydı da muhtemelen konuşamazdım.*

bu konuda. Ordu komutanı hakkında anlatacak bazı hikâyeleri vardı ama ondan bahsetmemeyi tercih etti ve bunları kendine saklamayı seçti.

Yinghua onların yanına oturdu ve "İlginç bir hikâye duymak isterim. Elinizde bir şey yok mu?"

Her zaman ! diye düşündü Maomao. İstendiğinde ilgi çekici bir anekdot uydur insanlar onu daha iyi bir konuşmacı olarak görebilirdi, ama ne yazık ki gevezelik onun güçlü yanı değildi.

Ancak hiç beklenmedik biri gönüllü oldu: En'en. "Bir hikâyem var ama tam olarak duymak istediğiniz türden bir hikâye mi bilmiyorum."

"Ooh, gerçekten mi?"

"Uzun zaman önce olan bir şey hakkında. Eğer sorun olmazsa?"

"Duymak için sabırsızlanıyorum," dedi Gyokuyou merakla. En'en, normalde çok suskun olan, hikayeyi anlatmaya başladı.

Uzun zaman önce, sadece gurur meselesi olarak değil, zengin bir adamın evinin baş aşçısı olarak bir yer kazanmak için kendilerini aşçılık becerilerini birbirleriyle yarıştıırken bulan iki şef vardı. Şeflerden biri o topraklarda doğup büyümüş, diğeri ise başka bir yerden gelen genç bir çiçeği burnunda. Biz onlara Şef ve Genç Şef.

Yarışma, ustanın en sevdiği yemeklerin pişirilmesini içeriyordu: yumurta ve köfte. Ayrıca mantarı da çok severdi, bu yüzden şeflerin kullanması için pahalı mantarlar hazırlandı. Yarışmacıların ikisi de tecrübeli aşçılardı; en sade yemeklerde bile hünerlerini gösterebiliyorlardı.

Doğrusu, aralarında çok az fark olması gerekirdi. Ancak Genç Şef için işler pek iyi gitmedi. Yumurtalar özellikle çok kötü çıktı. Usta. Genç Şef en azından biraz köfte yapmayı başardı, ancak usta bunları denediğinde öfkeden deliye döndü ve Genç Şef'i oracıkta öldürtmekle tehdit etti.

Genç Şef tamamen şaşkına dönmüştü. Yemekler sadece verilen malzemeler kullanılarak hazırlanmıştı ve diğeri şefin kullandıklarıyla aynı olması gerekiyordu.

Yanlış giden neydi?

Maomao, *bunun bir öyküden çok bir bilmece* olduğunu düşündü. O En'en'e baktı ve bunu bir tür test olarak gördüğünü fark etti. "Tabakların neden bu kadar yanlışı çıktığını biliyor musun?" diye sordu.

Maomao'ya bir bakış attı. Bu durum garip bir şekilde tanıdık geliyordu.

"Genç Şef tarifte basit bir hata yapmamış mı?" Yinghua diye sordu. Maomao'nun Yeşim Köşkü'nde yaşadığı ve çalıştığı dönemde olduğu gibi hâlâ içlerinde en evcimen görünen oydu. "Ne de olsa genç olmak."

"Evet, ama yine de birinci sınıf bir şef. Aksi takdirde bu kadar çağrılmazlardı." En'en bu açıklamayı yaparken, hanımı Yao sessizce oturmuş, yoğun bir şekilde çayındaki dalgalanmalara odaklanmıştı.

Bu ciddi bir hata olmalı. Eğer köfte bu kadar öfkeli bir tepki yarattıysa, tuz ve şekeri karıştırmak düzeyinde bir hatadan bahsediyorlardı. *Belki de şefin*

tadı bozulmuş muydu? Hayır, bu pek mümkün görünmüyordu. Maomao en başından beri lezzetle ilgili bir sorun olmasının daha olası olduğunu düşündü.

"Birkaç sorum olacak," dedi elini kaldırarak.

"Devam edin," diye yanıtladı En'en.

"Yemek pişirmek için ne tür bir su kullanıldı?"

"Su sadece su değil mi? Kasıtlı olarak deniz suyu falan kullanmazsınız, değil mi?" Yinghua itiraz etti.

Maomao başını sallayacaktı ama önce En'en salladı. "Deniz suyu değildi. Ancak bu bölgede tatlı su çok değerliydi.

Bu yüzden içilmeyecek her şey için tuzlu su kullanmak yaygındı. Oradaki su zaten sertti ve burası bir kaya tuzu üreticisiydi, bu yüzden bunu eklemek yaygındı."

"Yani, yerel suyun niteliklerini yakından bilmeyen bir şef, tuzlu su kullanmadan yemek pişirebilir.

Maomao bunun farkına vardı," dedi. Bu söz En'en'in başını sağlarken, Yinghua da sanki birdenbire anlamış gibi ellerini çırpı. Yeşim Köşkü'nde kendisi de yemek yapıyordu ve ne olması gerektiğini anlamış gibi görünüyordu.

İmparatoriçe Gyokuyou ise şaşkın şaşkın bakmaya devam etti. "Acaba

Köftelerinizi tuzlu suyla haşlamak gerçekten o kadar kötü mü?" diye sordu.

Cevap veren Maomao oldu. "Köfteleri ısıtır ısınmaz sudan çıkarırsınız. Üste doğru yüzerler; İşlerinin bittiğini bu şekilde anlarsınız." Suyun içinde tuz bulunması işleri değiştirirdi. Suyu ağırlaştırır, yani köfteler tam olarak pişmeden yüzerdi.

"Yani köfteler az pişmiş miydi?"

"Evet ," dedi Maomao. En'en başını salladı. Görünüşe göre Maomao doğru cevabı vermişti.

"Peki ya yumurtalar? Tuzlu suyun bununla bir ilgisi yok, değil mi?" Yinghua söyledi.

"Tam olarak hangi yumurta yemeğinin pişirildiğini ve tam olarak hangi malzemelerin kullanıldığını bilseydik, buna cevap verebileceğimize inanıyorum sorusunu da yöneltti," dedi Maomao.

"Sence ne pişirmişlerdir ve ne kullanmışlardır?" En'en cevap verdi.

"Tahminimce buharda pişmiş yumurtalı muhallebi ve orman tavuğu mantarı." Orman tavuğu bazı ülkelerde lüks bir malzemeydi. yerler. En'en, Maomao'nun aklına gelen ilk şeydi. mantarlardan bahsetti. "Hoş dokusu, onu yemeyi keyifli kılan şeyin bir parçasıdır, bu yüzden Genç Şef'in mantardan kaçınmak istediğini varsayıyorum.

fazla pişirmek. Ancak eti yumuşatmak için çiğ hen-of-the-woods kullanılabilir. Muhtemelen yumurta doğru şekilde pişmemiştir."

"Oh!" Yinghua'nın gözleri ilgiyle parladı.

"Aynen öyle," dedi En'en, o kadar ileri gitti ki bir elini kaldırdı kaş. Çoğunlukla ifadesiz kalmıştı ama Maomao'nun ona bu kadar kolay cevap vermesi yelkenlerini suya indirmiş gibiydi.

Bir süredir En'en normalden daha konuşkandı; buna karşılık Yao sessizliğe gömülmüştü. Sanki utanmış gibi yere bakıyordu.

"Peki, onlara ne oldu? Genç Şef'e ne oldu?" Yinghua sordu.

"Oh, merak etmeyin. Başka iyi bir şahsiyet tarafından kurtarıldılar. O zengin adamın malikanesinde aşçı olamadılar ama başka bir evde iş buldular.

iyi bir yumurtalı muhallebi yemek istiyordu. Neyse ki bu genç bayan, Genç Şef'in tanıdığı birinin kızıydı."

İmparatoriçe Gyokuyou gülerek, "Bunu duyduğuma sevindim," dedi.

"Evet, Leydim. Tesadüfe bakın ki Genç Şef'in küçük bir kız kardeşi varmış ve bu olay sayesinde ikisi de gidecek bir yer bulamamaktan kurtulmuş." En'en'in ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

Vay canına, demek gülümseyebiliyor? İfade nazikti ve utangaç Yao'ya yönelmiş gibi görünüyordu. *Anlıyorum.* Maomao, En'en'in neden bu özel hikâyeyi anlatmayı seçtiğini anladığını düşündü. Maomao'nun bu konuda sessiz kalmayı ve cahil gibi davranmayı seçmesi kendi nezaket biçimiydi.

Sohbet, İmparatoriçe Gyokuyou'nun hoşuna gittiği kadar Yao ve diğerleri için endişe vericiydi. En'en'in hikayesinden sonra, Maomao'nun yaşlı adamı bir yaygaranın ortasında dönene kadar biraz dostça dedikodu yapıldı: Hongniang, yanında Prenses Lingli ile veliaht prensi tutuyordu.

Luomen, "Çocuk tam bir sağlık abidesi," diye açıkladı.

"Bunu duymak harika," dedi Gyokuyou, derin derin bakarak. rahatlamıştı. Bebeğin dişleri çıkmaya başlamıştı; ağzını açtığında beyaz parıltılar görülebiliyordu.

Luomen, Hongniang ve İmparatoriçe'ye "Onu süttten kesme konusunda bazı endişelerim var," dedi. İnsanların vücutları bir şeyleri tolere eder Farklı bir şekilde. Bebeklere bal veremezsiniz ve balık ya da buğday alerjik reaksiyona neden olabilir. "Prensin beslenmesine yeni gıdalar eklediğinizde, bunu azar azar yapın ve her seferinde yalnızca bir yeni gıda ekleyin."

Çocuğa aynı anda birkaç yeni yiyecekla başlayın ve bu Kötü bir tepki verdiyse sorunun ne olduğunu söylemek imkansız.

Karşımızda İmparator'un öz oğlu var, Maomao.

Düşündüm. Halktan insanlar, özellikle de yoksul mahallelerde yaşayanlar, bir bebeğe yanlış yiyecek vermekten endişe etmezlerdi; çoğu zaman ona verecek yiyecekleri bile olmazdı.

Yao ve En'en Luomen'in söylediklerini dikkatle dinlediler.

Bu arada, şarlatan doktor da notlar alıyordu.

"Prensin sunuma çıkması güvenli olacak mı?"

Gyokuyou, sesinde bir endişe notasıyla sordu.

"Doğrusu, onu yabancı bir ortamda çok uzun süre tutmanızı tavsiye etmem. Çocuklar bunu yorucu buluyor." Patlayabilir

Herkesin sessiz olması gerekirken ağlar ya da bezinin değiştirilmesi gerekir. Acıkabilir.

İki yıl önce Prenses Lingli bahçe partilerinden birine gelmişti ve bu zorlu bir deneyim olmuştu. Soğuk almaması için beşiğine sıcak taşlar koymak zorunda kalmışlardı.

Bu sunum bundan daha da uzun olacaktır.

Gyokuyou, "Majestelerine oğlumuzun çok uzun süre kalmaması gerektiğini söyleyeceğim," dedi.

Luomen, "Anlayışınız için teşekkür ederim, hanımefendi," diye cevap verdi.

Maomao, İmparatoriçe'nin neden endişeli olabileceğini anlayabiliyordu. Oğlu İmparator'un çocuklarından sadece biriydi; Prenses Lingli de vardı. -Ve Konsolos Lihua'nın oğlu. Onun da tahtta hakkı vardı.

Maomao, Lihua'nın akla hayale gelmeyecek bir şey yapacağına inanmasa da, güç tutkusu olan diğerleri bu kadar titiz olmayabilirdi. Lihua prensin hayatına kastetmek isteyebilecek herkesi kontrol edemezdi. Veliaht prence zarar vermeyi planlayan, ne bildiği ne de etkileyebildiği başkaları da olabilirdi.

Geçmişte bir saray hanımı, eşlerden birini zehirlemeye teşebbüs etmişti. Bunu kendi hanımına olan sevgisinden dolayı ve eşinin bilgisi ya da rızası olmadan yapmıştı.

Planı başarısız olmuştu. Konsolos Lihua'nın ulusun annesi olmasını isteyen herkes, mevcut veliaht prensi ortadan kaldırılması gereken bir engel olarak görecekti.

Evet, birçok tehlike vardı.

Potansiyel tehlikelerden bahsetmişken... Maomao Jinshi'yi son gördüğünden bu yana epey zaman geçmişti ama o tüm bunların neresinde duruyordu? *Veliahtlık için kendi iddiası var.*

Jinshi, veliaht prens ve eş Lihua'nın peşinden gelecekti.

Çocuk. Normalde bir bebeğe veliaht prens unvanı verilmezdi; büyümesi ve etrafındakiler tarafından gözlemlenmesi için daha fazla zaman tanınırdı. Ancak Jinshi, imparator olmaya tamamen ilgisiz göstermişti. ve hatta sıradan bir prens statüsüne indirgenmeyi ummuştu.

Danışmanı. Yine de bu onun vereceği bir karar değildi.

Peki tüm bunlar nasıl sonuçlanacak? Maomao, prensin bir akçaağaç yaprağı kadar kırmızı ve narin eline bakarak merak etti.

"Şimdiden bitti mi? Ne zaman geri döneceksiniz?" diye sordu sohbete devam etmek isteyen İmparatoriçe Gyokuyou. Hongniang sessizce onun yanında durdu.

Tam İmparatoriçe'nin konutundan çıkmak üzereydiler ki arkalarından ayak sesleri geldi. Bu Yinghua'ydı.

Hongniang, "Kes , hiç yakışık almıyor," dedi. Doktorlar orada olduğu için kendini sessiz bir azarlamayla sınırlıyordu ama Maomao, Yinghua'nın daha sonra onun eklemine tadına bakacağını biliyordu.

"Sanırım burada bir şey unuttunuz. Rica etsem gelip alır mısınız?" Yinghua, Maomao'nun bileğini çekiştirerek söyledi. Maomao sırıtıyordu.

Diğerlerinin görüş alanından çıkar çıkmaz Maomao'nun gitmesine izin verdi.

"Gerçekten bir şey mi bıraktım?" Maomao sordu.

"Oh, tabii ki hayır. Bunu az önce uydurdum," dedi Yinghua. "Belki bu sayılmazsa." Maomao'nun avucuna bir şey sıkıştırdı: yeşim taşından süslemeli bir saç çubuğu. Gyokuyou'nun sembolü. Maomao'nun Yeşim Köşkünde görev yaptığı dönemde aynı malzemeden bir kolye almıştı.

"Leydi Gyokuyou İmparatoriçe olduğunda tüm nedimleri için yaptırdı. Ben de bir tane aldım!"

"Güzel ama ben onun biri değilim."

"Senin için fazladan bir tane yaptırdı, belki gelirsin diye. Geri. Az önce size vermemi istedi. Onu ortalıkta bırakmanın israf olacağını söyledi."

Eğer bu doğruysa, hediyesini kabul etmemek kabalık olurdu. Ancak Maomao artık bir saç çubuğunu kabul etmenin ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

"Leydi Gyokuyou onun için çalışmaya devam etmeni istiyor. Ne zaman istersen geri gelebilirsin," dedi Yinghua.

Söylemesi yapmaktan daha kolay, diye düşündü Maomao. Bu muazzam bir şeydi.

Bu fırsat her gün karşına çıkan türden bir fırsat değildi ve bir açıdan onu geri çevirmek zorunda kalmak utanç vericiydi. Maomao, İmparatoriçe Gyokuyou için çalışmanın kendine has bir şekilde keyifli olacağına inanıyordu. *Ama ben buna uygun değilim.* Sadece sosyal statü açısından değil; Maomao'nun kişiliği İmparatoriçe'nin yaşam tarzının yuvarlak deliğinde bir köşebent gibi kalacaktı.

"Ah, doğru ya. Sana verdiğim tek şey sa çubuğu olsaydı insanlar soru sorardı." Yinghua Maomao'ya hafif tereyağı kokan   k ğit paket verdi. "Bunları diğer kızlarla paylaş, tamam mı? Kusura bakma, tuzlu şeyleri daha çok sevdiğini biliyorum."

Bu yüzden uygun bir hediye bile hazırlamıştı. Maomao atıştırmalıkları aldı ve diğerlerinin beklediği  n girişe doğru ilerledi.

Bölüm 10: Gizli Operasyonlar

Nemli, durgun hava iğrençti, nem saçlarının ensesine yapışmasına neden oluyordu. Jinshi ofisinde oturuyor ve giderek artan bir kaçma isteğiyle evrak yığınınına bakıyordu.

İdari işler yapmaktan daha iç karartıcı bir şey yoktu. Sıcak ve yağmurlu mevsimde meşguliyet. Jinshi saçlarını fırçaladı. ensesini okşadı, sandalyesinde doğruldu ve birkaç sayfa çevirdi. Karakterler biraz akıyordu; belki de biri kâğıdı terli ellerle tutmuştu. İç geçirdi ve fincanı eline aldı.

Masasının köşesinde soğuk çay duruyordu.

Çayın fincanda dalgalanmasına izin verdi. Ne zaman orada belirmişti? Birkaç dakika önce tuvalete gittiğinde bırakıldığını hissetmişti.

"Bu çayı buraya kim koydu?" diye sordu yanındaki görevliye. Gaoşun İmparator'un yanına dönmüştü ve artık orada değildi. Basen tamamen iyileştiğinde geri dönecekti. İçeride

Bu arada Jinshi, evrak işlerinde özel bir yeteneği olan bir bürokrattan yararlanıyordu.

"Siz yerinizde yokken bir saray hanımı getirdi efendim." Jinshi sadece bir insandı; doğa bazen onu bile çağırırdı.

Ama birinin, hem de dış saraydan bir hanımefendinin, ona çay getirmek için tam o anı beklemesi tuhaftı. Bir muhafız

Jinshi'nin tuvalete gitmek gibi ofis dışına çıktığı zamanlar hariç, ofisinin kapısında her zaman nöbet tutuyordu. O zaman güvenlik görevlisi onu. Belki de kadın biliyordu.

Jinshi'nin ofisi genellikle saray kadınlarına kapalıydı. Hadım gibi davrandığı zamanlarda, gerçek kavgalar olmuştu.

Kadınlar arasında ona kimin çay getireceği konusunda çekişmeler olurdu. O arka saraydan ayrıldıktan sonra bile, kadınlar bazen aşk tilsimi olarak saçlarından ya da tırnaklarından bir parçayı onun atıştırmalıklarına gizlice sokarlar ya da sadece

yalnızken kıyafetlerini yırtıp atıyorlardı. Beladan başka bir şey değil.

Kendisine atanan bürokrat evrak işlerinde iyi olabilirdi ama Jinshi'nin durumunun ayrıntıları hakkında bilgi sahibi olmadığı anlaşılıyordu.

Jinshi masasının bir çekmecesini açtı ve beze sarılı bir eşya çıkardı.

Ölçülü hareketlerle açtığı anda ortaya bir

Gümüş kaşığı bezle birlikte tutarak çayı karıştırmak için kullandı.

Parlayan gümüş rengi hemen bulanıklaştı. Jinshi en azından saldırganının güzel, bariz bir zehir kullanmış olmasına minnettardı.

İzlerken görevlinin yüzündeki kan çekildi. Aslında Jinshi tepkisini ölçmek için bunu görmesini istiyordu. En azından adam lekeli gümüşün ne anlama geldiğini anlamıştı. Görünüşe göre zehirden gerçekten haberi yoktu.

Jinshi kaşığı kapıdaki muhafıza uzattı, muhafız da kaşığı tekrar sararak cüppesinin kıvrımlarına yerleştirirken gözünü bile kırpmadı. Yakında rahatlayacaktı. Büyük ihtimalle ondan sonra kaşık.

"Bunu getiren kadını tarif edebilir misiniz?" Jinshi bürokrata sordu.

"Şey," diye başladı adam. Tamamen keyifsizdi ve pek işe yarar bir bilgi veremedi. "Gençti." Çok uzun boylu değildi. En azından bu bir şeyi kanıtlıyordu: adamın kendini işine adanmış olduğunu.

Evrak işlerine o kadar odaklanmıştı ki, içeri giren kadına özellikle dikkat etmemişti. Jinshi bu arada bürokratin masasında da bir fincan çay olduğunu gözlemledi.

Boş.

İç çek. Çok iyi. Jinshi bir kaşık daha çıkarıp memurun çayını karıştırdı ama bu kaşık hiçbir tepki göstermedi. "Güvendesin," dedi. Adamın yüzünde belirgin bir rahatlama ifadesi belirdi sonra geri çekildi, belli ki üzgündü.

Jinshi onu azarlayacak durumda değildi. Sadece evrak işlerini halledecek birini istiyordu. Bu adam iyi görünüyordu.

Görevini yeterince iyi yapıyordu ve üstelik Jinshi'ye hiçbir zaman aklında komik bir iş varmış gibi bakmıyordu. Jinshi'nin ihtiyacı olan tek şey Basen dönene kadar adamın iyi bir iş çıkarmasıydı.

"Bunu aklından çıkar. Yapacak daha çok iş var," dedi Jinshi. Zehirli çayı masasının bir köşesine koydu ve işinin başına döndü.

Kağıtlar. Hâlâ bir mezar kadar solgun olan yardımcısı masasına döndü. Jinshi iç çekerken diğer adamın bunu fark etmesine izin vermemeye çalıştı.

Günleri huzursuz ve gergindi. Hadım taklidi yapmayı bırakalı ne kadar olduğunu unutmuştu. Aylar. Mahkemenin bir parçası olmak çok ama çok daha fazla çalışmak anlamına geliyordu ve her geçen gün daha az uyuyor gibiydi. En azından her on günde bir nefes almak için şehre kaçıyordu ama artık öyle bir şey yoktu. artık.

Jinshi o günkü işini bitirmişti ve bir masada oturuyordu. Odasındaki kanepede. Akşam yemeğini yemiş ve banyosunu yapmıştı. geriye kalan tek şey yatağa gitmekti. Ama o öğleden sonra olanlardan sonra hiç de uyuyacak gibi hissetmiyordu.

"Biraz güzel meyveye ne dersiniz, Jinshi Usta?" Her zaman düşünceli olan hizmetkârı Suiren, ona her biri bir dilim armut getirdi. kendi küçük şişi.

"Ver," dedi. Belki kulağa biraz çocukça ama bu onun süt annesiydi, onu çocukluğundan beri tanıyan bir kadındı. sütün kesilmişti. Sadece ikisi vardı; o üzülmezdi.

Bir parça armudu ağzına attı, çıtırtısının ve hafif, tatlı tadının tadını çıkardı. Meyve suyu boğazından aşağı inerken serin ve ferahlatıcıydı. Bir bardak şarap istemeyi düşündü, ama karar verdi bu gece bununla yetineceğini söyledi.

"Çok yorgun olmalısın. Son zamanlarda izin günlerinde bile şehre inmiyorsun. İşiniz tüm zamanınızı ve enerjinizi alıyor," dedi Suiren. dedi.

"Evet, işin sonu gelmeyince böyle oluyor. İleriye dönük olarak, sanırım daha fazla asistana ihtiyacım olabilir."

"Ve ekleyebileceğim daha fazla *bekleyen kadın*."

Jinshi'nin süt annesi yaşlılığın eşiğindeydi ve bazen yılların kendisine ne kadar ağır geldiğini dile getiriyordu. Birkaç hizmetçi kadın tutmak isterdi ama içinde bulunduğu koşullar nedeniyle bu kolay değildi.

"Ah, Maomao'nun geri dönmesini ne kadar isterdim!" dedi Suiren.

Sen ve ben, diye düşündü Jinshi ama sadece başını salladı. Bunun mümkün olmadığını biliyordu. "Eminim senin onunla aynı şekilde çalışacağını biliyordur."

tekrar bir köpek."

"İşini yapamayan birini işe almanın ne anlamı var ki?"

Suiren cevap verdi, sesi sert olduğu kadar tatlıydı da. O

Jinshi'ye karşı çok yumuşak davranabilirdi ama onun emrinde çalışan her nedimenin onu bir canavar olarak gördüğü söyleniyordu.

"Söylemeliyim ki

Her gün yaptığım iş miktarı bu yaşlı kemikler için çok fazla," diye devam etti ve omuzlarını gösterişli bir şekilde ovuşturdu. "Ah, keşke acele etseniz ve bir eş alsanız, Üstat Jinshi,

sadece bir tane bile olsa, hayatım biraz daha kolay olabilir..."

Jinshi sadece kuru bir tebessüm edebildi. "Yanlış bayanı seçersen işinizin daha da artacağından endişelenmiyor musunuz?"

"Hayır, kesinlikle. Bu sayede yeni nedimleri işe almak çok daha kolay olurdu. Karınızın konumuna göz diktikleri için bu kadar hararetle peşinizden geliyorlar. Bu tipleri hayal ettiğimden değil ama onları önemli ölçüde azaltabiliriz." Sanki bahçe zararlılarından bahsediyor gibiydi.

Suiren eşlerden bahsetmeye başladığında, Jinshi'nin aklına tek bir kişi vardı. Suiren'in tüm bu fikri düşündüğünü biliyordu.

beladan başka bir şey değildi. Hali vakti yerinde bir ailenin manastıra kapanmış kızı olsaydı neyse de, zaten kendi geçimini sağlayabilecek ve kendi hayatını yaşayabilecek imkânlarla sahip biri için Jinshi'nin eşi olmak ancak boğucu olabilirdi.

"Genç usta," dedi Suiren üzüntüyle, Jinshi'nin yüzündeki ifadeyi gözlemleyerek yüz ifadesi. "Size hizmet etmeden önce Majestelerine hizmet ettim. Belki ona sizin kadar yakın değildim ama onu tanıyordum."

"Hayal edebiliyorum."

"İlk eşi Leydi Ah-Duo oldukça zor zamanlar geçirdi! Pek çok kadının tacizine maruz kaldığını biliyorum."

Jinshi erkek kıyafetleri giymiş ve şimdi inzivaya çekilmiş olan yakışıklı bayanı düşündü. Onu kötü niyetli şakaların nesnesi olarak hayal etmek zordu.

"Korkunç derecede zalim olabiliyorlardı. O kadar kötüydü ki, müdahale etmeye çalışsam mı diye düşündüm, ta ki aniden hepsinin onunla aynı çizgiye düştü."

Jinshi cevap vermedi. Yani Ah-Duo her zaman Ah-Duo'ydu.

"İlk başta, Majesteleri Leydi Ah-Duo'yu aradığında, bunun bir tür şaka olduğunu düşünmüştüm. Onun süt kardeşiymiş, neredeyse oğlanlardan biriydi. Kim bilir ne zamana kadar hâlâ elim sende oyunu oynadılar." Evet,

Jinshi, eğer erkek olarak doğmuş olsaydı Ah-Duo'nun İmparator'un sağ kolu olacağının söylendiğini duymuştu. "İmparatoriçe Gyokuyou'ya tüm saygımla söylemeliyim ki Majesteleri

Gerçekten yanında olmasını istediği kişinin orada olamayacak durumda olduğunu fark edince hayal kırıklığına uğradı."

"Nereye çalışıyorsun?" Jinshi sonunda söyledi.

"Oh, hiçbir şey. Sadece yaşlı bir kadının saçmalıkları. Ben sadece pişmanlık duymayacağın bir yol seçmeni umuyordum." Suiren, içinde hâlâ bir dilim armut bulunan tabağı eline aldı.

ve odadan çıktı.

"Pişmanlık duymadan," diye mırıldandı Jinshi. Bu hiç de kolay olmayacaktı.

Bölüm 11: Kutlamadan Önce

Yaz mevsimiydi ve başkentte bir şenlik havası vardı. Yabancı bölgelerden gelen ziyaretçiler paranın serbestçe aktığı anlamına geliyordu. Olaylar ve gelişmeler doğal olarak kendiliğinden gelişen gayri resmi bir partiye dönüşecekti.

Kutlamalar özünde kötü değildi. Sahada olduğu kadar saha dışında da herkesi canlı ve mutlu kıldılar. Peki bu nasıl oldu da canlılık saray duvarları içinde kendini gösterir mi?

"Aşırı çalışma." Doktorun solgun yüzlü bürokrat hakkında verdiği tek kelimelik hüküm buydu. Adamın gözlerinin altında torbalar ve binlerce metreden bakıyordu. "Biraz uyuduğunuzdan emin olun. Ölene kadar çalışacaksın, kelimenin tam anlamıyla."

Uyku çok önemliydi. İnsanlar bir ya da iki gün uykusuz kalabileceklerini sanıyorlardı, ama uyku onları yakalıyordu. yaşlandıkça onlara musallat oluyordu. Bir noktada, Jinshi'nin kendisi de tehlikeli derecede az uyuyordu. Zevk mahallesine her gelişinde Maomao ona şekerleme yaptırıyordu.

Başkentte dükkân açmak bürokrasiden izin almak anlamına geliyordu. Sokak tezgâhları bir hevesle ortaya çıkabilir, ancak düzgün bir Vitrin, başka hiçbir şey olmasa bile vergi amacıyla izin talep ediyordu. Eğer gerekli bürokrasiden kaçarken yakalanırsanız, yapabileceğiniz en iyi şey ağır bir para cezası, hatta hapse bile atılabilirsiniz.

Festivaller her zaman kalabalıkları çekerdi. Yabancılar geliyordu, bu da ticari malların daha kolay bulunabileceği anlamına geliyordu ve bol miktarda

insanlar ellerine biraz geçmesi umuduyla başkente gelmişti. Bu da sivil memurların sabah, öğle ve akşam evrak işleriyle uğraştığı anlamına geliyordu.

Askerler de meşguldü. Maomao'nun minnettar olduğu ucube stratejistin ziyaretlerinin sıklığı azaldı. Sonra

Yine de, gıda zehirlenmesi olayından sonra, astlarının bir tür tuzak kurduğunu söylemek daha doğru olabilir.
onun için dragnet.

Daha fazla insan daha fazla suç potansiyeli anlamına geliyordu ve askerlerin görevi kamu güvenliğini sağlamaktı. Onlar arasında eğitim zamanlarını çalışmaya ayırabilmeleri ve genel olarak kas beyinli olmaları nedeniyle, askerler arasında talihsiz bürokratlara kıyasla çok daha az çökme yaşandı. Bununla birlikte, daha fazla yaralanma vardı.

"Hfff! Biraz daha dikkatli olamaz mısınız?!" diye sordu bir asker, Yao üç güneş uzunluğundaki bir kesiğe biraz ilaç sürerken.

Sadece bir sıyrık, diye düşündü Maomao. Asker bir adamla karşılaştığında bunu sürdürdüğünü söyledi izinsiz tezgah açmış ve tehlikeli ilaçlar satıyormuş. Dükkânını kapatmaya çalıştıklarında onlara bıçak çekmiş.

Yao kararlılıkla, "Özür dilerim," dedi ama Maomao dudaklarının büzüldüğünü görebiliyordu. Kızgın görünmüyordu, sanki kendini tutuyormuş gibiydi.

Gözyaşları.

En'en gizlice yardım etmeye gitti. Askere bir fincan uzattı. "Bu acını dindirir," dedi ama Maomao onun sadece bir fincan soğuk arpa çayı aldığından oldukça emindi.

Doktorlar hala nadiren de olsa genç kadınların Ama En'en'in gibi küçük, düşünceli dokunuşlarını oldukça takdir ediyorlardı. Sağlık ofisiyle ilgili şikâyetlerin azaldığı iddia ediliyordu.

Peki Maomao ne yapıyordu? Meşgul bir şekilde ilaç yapıyordu. Doktorlar, en azından ona emanet edilebileceğini düşünmüşlerdi. Basit merhemler hazırlıyordu ve daha egzotik karışımlar üzerinde çalışma arzusunu bastırırsa, o kadar da kötü değildi. Burası onun için doğru yerdi: diğer ikisine kıyasla ne tavrı ne de yeteneği vardı, hastalarla ilgileniyor gibi görünüyor.

"Maomao, merhem?" Kurabiye olayından beri En'en Maomao'yla daha resmi olmayan bir tonda konuşmaya başlamıştı. Tavrındaki değişiklik Yao'nun da Maomao'yla biraz daha fazla konuşmaya başlamasına neden olmuştu, belki de En'en bunu hanımının çocuksu davranışlarını değiştirmek için yapmıştı. Belki de.

"Balsam, al bakalım," dedi Maomao. İlacı vermek üzereyken hastaya bir göz attı. Mızızlanan askerdi. Oldukça önemsiz bir yaralanma için çok fazla gürültü çıkarmıştı. Maomao tek kelime etmeden cübbesinin kıvrımlarında sakladığı merhemi aldı, En'en'e vermek üzere olduğu ilaçla değiştirdi.

Mükemmel bir fırsat. Böyle hareketli bir hasta, yeni merhemini denemek için mükemmel bir fırsat olurdu.

Maomao arkasından gelen bir sesle irkildi: "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" Arkasına baktığında yaşlı bir doktorla karşılaştı. ona ters ters bakıyordu. "O ilaçları az önce , değil mi?"

"Neden, ne demek istiyorsunuz efendim?" diye sordu. Elinden geldiğince masum görünmeye çalışıyordu ama doktor onu yakaladı deneysel ilaç. Hâlâ ona dik dik bakarken, parmağını ilacın üzerinde gezdirdi.

"İçinde bir şey var. Alışılmadık bir şey karışmış." "Tekrar ediyorum efendim, ne demek istiyorsunuz?"

Bu kez Maomao'nun saptırma girişimi sadece kafasına bir yumruk yemesini sağladı.

"Bilgin olsun diye söylüyorum, Luomen sana karşı özellikle katı olmamızı istedi." Bu işten sıyrılmak onun için çok zor olacaktı. babasını tanıyan biri. Bu doktor muayenehanedeki en katı doktordu ve şimdiden onun aile bağlantıları sayesinde bu pozisyona geldiğinden şüpheleniyordu. "Ne koydun Bu mu?"

Bir süre sonra Maomao, "Biraz kurbağa" diye cevap verdi. Kurbağa yağının iyi olduğunu duymuş ve denemek istemişti ama kurbağalardan yağ elde etmenin zor olduğu kanıtlanmıştı ve sonunda sadece doktorun şu anda elinde tuttuğu şeyi yapabildi. "Yabancı ülkelerde kurbağa yağını ilaç olarak kullandıklarını duymuştum. ülkeler."

"Öyle mi? Kesinlikle hayır."

Aslında Maomao da bilmiyordu. Sadece bunun bir tür etkisi olabileceğini düşünmüştü. Dikkatli davranmıştı. toksik olmayan bir kurbağa seçmiş ve kendi üzerinde test ederek belirgin bir kötü etkisi olmadığını teyit etmişti. Zehirli olup olmadığını bile kontrol etmediği bir karışımı başkasına uygulayacak kadar vahşi değildi.

"Her halükarda, buna el koyuyorum."

"Ne? Hayır!"

Böylece ilacının alındığını gördü. Hem de izin gününü pirinç tarlalarında dolaşarak geçirdikten sonra!

"Kurbağa mı dedin?" Yao sordu, yüzü solgundu. Duyduklarına inanamıyor gibi görünüyordu. "Sen kurbağaları *Tıp* mı? Sende bir sorun olmalı!"

Maomao parmağıyla bir kulağını kazdı ve onu görmezden geldi. O da En'en dirseğiyle onu dürttüğü için çizgiyi aşmış olmalıydı.

"Bu tür şeylere aşina olmamanızı anlayabiliyorum ama bunlar sıradan insanlar arasında oldukça tipik bir yemektir" dedi.

Yao öncekinden daha da inançsız görünüyordu. Bunun doğru olup olamayacağını sormak istercesine En'en'e döndü.

"O haklı . Kurbağalar sıklıkla yenir. Bazen insanların dilimlenmiş yılan etini balık diye yutturmaya çalıştığını bilmek de ilginizi çekebilir."

Yılanlardan bahsedilince Yao'nun yüzünde kalan renk de uçup gitti.

"Merak etmeyin, masanızda yılan olmamasını sağlayacağım," diye teminat verdi En'en.

Maomao, "Onları masamda görmekten son derece mutlu *olurum*," diye önerdi. Küçük kemiklerin çokluğu onları yemeyi biraz zorlaştırabilirdi, ancak tek yapmanız gereken onları kızartmaktı ve sorun yoktu. Eğer Koku sizi rahatsız ediyorsa, bazı güzel kokulu veya şifalı bitkiler bunun üstesinden gelebilirdi. Aslında Maomao'nun yanında, acıkma ihtimaline karşı küçük bir atıştırmalık olarak birkaç şiş kurutulmuş yılan eti vardı. Çantasından bir tane çıkardı ve sessiz bir davetle Yao'ya uzattı, ancak Yao sadece başını salladı ve duvara doğru gevşekçe döndü. Maomao omuz silkti ve şişi geri koydu.

"Kaytarmak yok hanımlar!" diye tersledi doktor ve üç kadın sohbeti bırakıp işlerinin başına döndüler.

Maomao ve diğerleri yakındaki bir öğle yemeği yediler. Yemekler bedavaydı ve hatta ikincisini bile alabiliyordunuz, ancak servis ettiklerini istemiyorsanız, kendi yemeğinizi getirmeniz veya

Aperatif.

Saray hanımları yemeklerini erkeklerden ayrı yerlerdi. Yao genellikle Maomao'ya karşı kayıtsız davranırdı, ancak yemek zamanlarında yemek alanındaki atmosfer nedeniyle biraz daha yakınlaşırdı.

İster arka saray, ister eğlence mahallesi olsun, kadınların sadece diğer kadınlarla birlikte ortaya çıkan bir tarafı vardı. Hanımlar yemek salonunun kendi köşelerinde, erkeklerin onları görmeyeceği ve duymayacağı bir yere çekildiklerinde, işte o zaman gerçekten konuşulmaya başlanırdı.

"Pes ediyorum. Askerlere tahammül edemiyorum. İyi para alıyor ama çok meşgul ve parasının çoğu ihtiyacı olan yiyeceğe gidiyor. Bana doğru dürüst bir yemek bile ısmarlamıyor!"

"Bu korkunç. Ancak sivil memurlar da o kadar iyi değil. Bu Geçen gün benimle sohbet eden mi? Hatırladın mı onu? Şey, sorması güzeldi, ama-ugh. Ben sadece bir şey olduğunu sanmıyorum raf raf küflenmiş kitapları düzenleyerek hayatını kazanmış bir adamla konuşmak! Saç çubuğunu bile kabul edemiyorum. O kadar eski moda ki, onunla ölüme bile yakalanmazdım!"

"Oh, al onu. Seni tanıyorum, nasıl olsa rehin bırakacaksın."

Saray hanımefendilerinin çoğu yüksek rütbeli ailelerden geliyordu, ancak kişilikleri her zaman yetiştirilme tarzları kadar iyi değildi. Bu, gerçekten ilkel ve düzgün bir genç hanım için zor bir gerçeklikti.

Maomao genellikle yemek alanının bir köşesinde oturmayı tercih ederdi ve nereye giderse gitsin Yao onun peşinden koşardı. Maomao oradaysa, zalim hanımların, özellikle de yeni tıbbi asistanlara karşı düşmanca bir tavır takınır, mesafelerini korurlardı.

Maomao, *onları adil bir şekilde uyarmaya çalıştım*, düşündü, ama şimdi yanına bile yaklaşamıyorlardı. Her şey Kristal Köşk'te olduğu gibiydi.

Peki ne olmuştu? saray kadını vardı.

saf genç tıbbi asistanlar olduğunu düşündüğü kişilere karşı önleyici bir saldırı başlatmaya karar verdi. Yanında bir grup asistanla onlara yaklaşmıştı, aslında Yao'nun o günkü haline çok benziyordu.

Başlangıç. Ancak Yao'nun işine tutkuyla bağlı olduğu açıkken, bu kadın daha çok işine bağlı olduğu izlenimini veriyordu.

bir eş bulma umuduyla saraya geldi. Her yemekte farklı bir erkek yemek arkadaşı varmış gibi görünüyordu, sanki kolay erdemli bir kadın olmaktan gurur duyuyordu.

Maomao yardım edemedi ama kadının vücudunda bir kızarıklık fark etti. ağız. "Görünüşe göre hatırı sayılır sayıda partneriniz var," dedi. "Hastalık risklerinin farkında mısınız?" Sadece emin olmak istiyordu.

"*Hasta* olan bir adamla birlikte olmam!" demişti kadın, bunun üzerine Maomao ona cinsel yolla bulaşan hastalıkların nasıl mevcut ama uykuda olabileceğini ve *partneri* hasta olmasa bile diğer partnerlerinden birinin hasta olabileceğini ve hastalığın yine de ona geçebileceğini anlatmıştı. Uyuyabilen tek kişi o değildi her şeye rağmen. Son olarak Maomao, cinsel yolla bulaşan birkaç hastalığın aynı anda bulaşabileceğini açıklamıştı.

"Kendini yorgun hissediyor musun?" diye sordu. "Özel bölgelerinizde herhangi bir şişlik ya da ağrı var mı? Ya da kanama?"

Maomao sorgulamasına devam ettikçe kadın giderek solgunlaştı ve sonunda olay yerini terk etti. Belki de, Maomao, Verdigris Evi'ndeki fahişelere davrandığı gibi ona da aynı şekilde davranmanın yanlış bir karar olduğunu düşündü. Ama eğer Kadın hemen tedavi edilmezse burnu çürüyüp .

Maomao kadınla çok ciddi bir şekilde konuşuyordu ama bu arada Yao'nun yüzü kıpkırmızıydı. En'en cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında pek bir şey bilmiyor olmalıydı ki bol bol not alıyordu.

Şimdi, şimdiki ana dönelim. Bugünkü yemeğimiz congee, çorba ve çeşitli garnitürlerden biriydi. Yan seçenekler ücretsizdi, ancak çok geç gelerseniz en sevdiğinizden kalmamış olabilir. Biz az miktarda yemekten bahsetti, ancak bunun nedeni genel olarak tam öğünlerin sadece sabah ve akşam servis edilmesiydi. Öğleden sonraki servis esasen büyük bir atıştırma idi.

Maomao garnitür olarak buharda pişmiş tavuk ve soğuk sebzeler. Et yemekleri popülerdi ve her zaman erkencilere giderdi. Diğer iki kadın da aynı şeyi aldı.

Yao, "Bil diye söylüyorum, seni taklit etmiyorum," dedi.

Öyle olduğunu söylemedim, diye düşündü Maomao. Kendi tarzında, onun

Davranışları biraz çekiciydi ve o günden beri Maomao'nun diğer saray hanımına karşı bir sevgi beslemeye başladığını fark etti. Onunla başa çıkmak, gerçek niyetlerini saklayan bir dalkavukla başa çıkmaktan çok daha kolaydı.

Diğer garnitürler balık ve sirkeli bir şeydi. Gözlerinizi kısarsanız balık biraz yılan etine benziyordu; belki de Yao bu yüzden istememişti. Ona ister sapık deyin, ama bu fark ediş Maomao'nun genç kadını birazcık çimdiklemek istemesine neden oldu. Kurdular

Maomao her zamanki köşesinde yemek yerken Sessizlik, bugün dedi ki, "Bir çeşit yabancı devlet adamının geleceğini söylüyorlar, değil mi?" Son zamanlarda hep bu konu konuşuluyordu. "Bunu biliyor muydun?

Çölde yılanlar ve kertenkeleler önemli besin kaynakları mı görülüyor? Orada her zaman onları yiyorlar."

Yemek kültürü, keşfedileceği üzere, bölgeye farklılık gösterir ve Maomao'nun batı başkentine yaptığı yolculukta ilk elden öğrendiği gibi. Hiç bir şey yapmamıştı.

Gezmek gibi, ama sokak kenarındaki yiyecek tezgâhlarında pek çok tuhaf ikram vardı. Suirei, yılanlara karşı nefretiyle ve Maomao, böceklerin aklını kaçırmak üzere olduğunu sıcak bir ısıltıyla hatırladı.

"Maomao," dedi En'en ona cesaret kırıcı bir bakış atarak.

Yao'nun kaşığı havada donup kalmıştı. "Artık aç değilim," dedi ve kaşığı yere bıraktı. Maomao biraz fazla ileri gitmiş gibi görünüyordu.

"Leydi Yao, yemeğe ihtiyacınız var," dedi En'en.

"Bir şeyler atıştırmak için iştahım olabilir," diye cevap verdi Yao, hâlâ biraz sinirli görünüyordu. En'en bir an düşündükten sonra bez bir paket çıkardı ve açtığında içinden bambu bir silindir çıktı; bir matara. Kafeterya porsiyonları Yao'nun doymak bilmez iştahı için asla yeterli değildi ve En'en her zaman ek bir porsiyon hazırlardı.

"Yemeğini bitirdikten sonra bunu yiyebilirsin," dedi Yao'ya bakarak. Yao homurdandı ama tekrar congee'sini yemeye başladı.

Onu nasıl idare edeceğini biliyor, diye düşündü Maomao. Kantinde ne gelince, En'en bir kase aldı ve içindekileri içine boşalttı, ortaya tatlı kokulu, yarı saydam ve nemli bir şey çıktı.

"*Bu* senin atıştırmalığın mı?" Maomao dedi ki. Yao gerçekten zengindi - bu

lüks bir ikram. Mükemmel bir yaz tatlısı. Arada bir İmparatoriçe Gyokuyou'nun akşam yemeklerinde bile görülürdü.

"Leydi Yao'nun favorisi," dedi En'en. Maomao'nun tatlının ne olduğunu bildiğini doğru tahmin ederek, parmağını dudaklarına götürerek bu söze eşlik etti.

Yao'ya göz kulak olduğunu sanıyordum! Yaptığı şey çok acımasızcaydı. Bu da Yao'nun *büyümesine* yardım etmek için miydi?

"Mmm! Biraz sıcak ama yine de güzel," diyen Yao, sallanan atıştırmalığının iştahla mideye indirdi.

Yemeğin adı ne? Hasma. Malzemelerin niteliği? Kurbağaların üreme organları. Yao'nun iyiliği için Maomao hiçbir şey söylememeye karar verdi.

Bölüm 12: Yabancı Bir Ülkenin Çocuğu

"Bugün oldukça hareketli, değil mi?" Luomen gayet rahat görünmesine rağmen böyle dedi. Bugün beyaz doktor kıyafetini giymemişti; erkek kıyafeti giymişti, ancak tombul silueti ve sıcak ifadesi ona hala yaşlı bir kadın görünümünü veriyordu. Bastonuna dayanarak cadde boyunca yavaş ama istikrarlı bir şekilde .

Maomao onun yanında yürürken gözlerini dört açarak, "Dikkat et, takılma," dedi. Yollar normalde onun için bir sorun değildi, Ancak bu seferki özellikle yoğundu ve festival atmosferi nedeniyle daha da kalabalıktı. Diz kapağı olmayan yaşlı bir adam için yoldan geçen birinin çarpması onu yere sermek için yeterli olabilirdi.

"Oh, ben iyiyim."

"Eminim öylesindir. Sadece bana ayak uydur."

Normalde Maomao babasıyla daha açık konuşabilirdi ama bugün terbiyesine dikkat etmeye çalıştı. Orada başka insanlar da vardı. Yao ve En'en'in yanı sıra Maomao'ya sürekli kızan doktor da oradaydı. Yanlarında koruma olarak bir asker de vardı.

Onları saray sınırlarının dışına çıkaran neydi? Bir alışveriş gezisi. Geçen sefer sadece Yao gitmişti, ama bugün üç kız da birlikte. Bunun nedeni kısmen taşıyacak çok fazla şey olmaması, kısmen de sağlık ofisinin tüm personelinin ayıramayacak kadar meşgul olmasıydı. Doktorlar. Son alışveriş gezisi, doktorlar olmadan işlerin ne kadar zorlaşabileceğini göstermişti.

Muhtemelen bir neden daha vardı: ilaç satın alacakları kişi bir yabancıydı. Maomao'nun babası, ailedeki yabancı dil konusunda en başarılı kişiydi.

Maomao, En'en ve diğer doktorun her biri en azından biraz bilgi sahibiydi. Bu yolculukta Yao sadece gezintiye çıkmıştı.

"Bir arabaya binmeliydik," diye Maomao.

"Bir araba mı? Etrafta bu kadar insan varken mi? Sadece baş belası olurduk," dedi Luomen. Sesi neşeli geliyordu ama Maomao yaralı bir ihtiyarı bunca yol yürütmenin zalimlik olduğunu düşündü.

Bunun dışında, durumdan çok memnundu. Babasıyla birlikte olacak ve alışılmadık bazı ilaçları görecekti. Heyecan verici!

"Biz sana söylemedikçe hiçbir şey yapma," dedi diğer doktor - ona Korkunç Doktor diyelim - Maomao'ya dik dik bakarak. (Hey, toplum içinde nasıl davranması gerektiğini biliyordu.) Maomao uzun zamandır onun ve kurbağa temelli olaydan beri ona göz

Geçen gün merhem sürdüğünde, gözetimi daha da yoğunlaşmıştı.

Bu arada, kısa bir süre önce nihayet onun adını hatırlamaya başlamıştı. Dr. Liu'yu.

Luomen, "Bunun için üzgünüm," dedi ama diğer adamlarla ters düşmedi. Dr. Liu'nun sözünü dinleyecekti.

Yao, Maomao'nun babasına eskisinden biraz daha fazla saygı duyuyor gibiydi. En'en her zamanki gibi Yao'ya yardım etmek için elinden geleni yapıyordu ve genç hanım son zamanlarda oldukça cana yakındı.

O sadece korunaklıydı.

Yao soğukkanlı görünmeye çalışıyordu ama Maomao onun gözlerinin zaman zaman vitrinlere gördü. Koşmaya hazır, tedirgin görünüyordu; insan kalabalığına alışkın görünmüyordu. En'en onu izliyordu

Maomao kadar yakındı ve yüzü hala aynı olmasına rağmen

O kasıtlı olarak boş bırakılmış ifadenin ardında bir şeyler gizliydi. Gözleri yavru bir sincap görmüş ve bu manzaranın tadını çıkarıyormuş gibi parlıyordu. Belki de Yao'yu

Çünkü doktorlar ilk seferinde alışverişe çıkmaya alışamadığını düşündüler.

Sence bu iş için gerçekten uygun mu? Maomao merak etti. En'en özenle Yao'ya bakıyordu. *Tahmin etmem gerekirse, hoşuna gittiğini söyleyebilirim.* Bu, onu tekmelemeye zorlamaktan daha iyiydi. Çılgılık atıyor.

Yao bir şekerçi dükkanının önünden geçerken dikkatini dağıtmakla meşgulken, grup varış noktasına ulaştı. Lüks bir restorandı - Maomao'nun daha önce de kullandığı bir restorandı. Tipik zengin müşterilerinin yemek yiyebileceği özel odalarla doluydu.

özel konuşmalar yapmak.

Bu odalar çok kullanışlı.

Yabancı ürünler, hatta sadece ilaçlar bile değerliydi. Eğer onları almaya gittiğinizde dikkatli olmazsanız, kendinizi eve dönerken soyulmuş olarak bulabilirdiniz. Bu korumayı da açıklıyor.

Gün ortası olduğu için oldukça az sayıda kadın müşteri vardı. Öğle yemeği saatinde restoran hafif atıştırmalıklar satıyordu ve taze buharda pişmiş çörekler cazip görünüyordu.

"Bu taraftan lütfen." Bir garson onları açık renk saçlı yabancı bir adamın beklediği odaya götürdü. Çenesi dışında çok kıllıydı; kalın bir bıyığı vardı ama sakalı yoktu.

Luomen odaya girdi, ancak Maomao ve diğerleri onu takip etmeye başladığında yabancı elini kaldırdı. O ve Luomen konuştular. Grup ne konuştuklarını duyamayacak kadar uzaktaydı.

dedi ama Maomao babasının başını sallayıp onlara gördü. "Sadece üç kişinin girebileceğini söylüyor."

"Ne?"

Üç kişi mi? Bu da Maomao ve diğer iki asistanın dışarıda beklemesi gerektiği anlamına geliyordu. Belli ki iki doktor ve her ihtimale karşı korumayı yanlarında isterler.

"Aslında kadınları hiç getirmememiz gerektiğini düşünüyor," dedi Dr. Liu dedi ki. "Sanırım başka biriyle uğraşırken senin de bize eşlik etmeni sağlamalıydık." Maomao'nun omuzları çöktü. Tüm bu süre boyunca koridorda beklemeye mahkûm mu olacaktı?

Sonra Dr. Liu ona bir kağıt parçası uzattı. "Eminim bir alışveriş gezisini nasıl idare edeceğinizi biliyorsunuzdur. Bunu yaparken bizim için başka şeyler de alabilir misiniz?"

Kâğıtta, onlara katılamayan doktorların tercih ettiği tatlıların ve ikramların ayrıntılı bir listesi yer alıyordu. Liste oldukça kapsamlıydı ve Dr. Liu listeye önemli bir değişim miktarı.

"Eğer para , onunla istediğinizi satın alabilirsiniz.

El yapımı şekerler, diyelim. Birkaç saat içinde burada ol."

"Evet efendim," dedi Maomao. Dr. Liu ona kızmaktan başka bir şey yapmadı,

Yine de onlara şeker vermeyi ihmal etmedi. Yao'nun sokak tezgâhlarını gezdiğini de fark etmemişti.

"Parayı nasıl idare edeceğini biliyorsun, değil mi?" Yao, Maomao'ya sordu, belki de paranın kendisine emanet edilmesine sinirlenmişti.

Ne söylediğinin farkında mı? Yao da

Kendisinin de yakın zamana kadar parayı nasıl kullanacağını bilmediğini açıkladı. Yeni edindiği bilgiyle oldukça gurur duyuyor gibiydi. Maomao, *belki de onu yanlarında getirerek alışveriş hakkında bir iki şey öğretmeyi umuyorlardır*, diye düşündü. Arkasında En'en'in gözleri parlıyordu, sanki *"Hanımım çok tatlı değil mi?"* der gibiydi.

Maomao parayı elinde tutmanın ona sadece daha fazla homurdanma kazandıracağını biliyordu ama Yao'ya vermekten de pek hoşnut değildi. Eleme yöntemiyle listeyi ve parayı En'en'e uzattı. Yao hâlâ pek memnun görünmüyordu ama karşı koymayacaktı.

Cüzdan ipleri En'en'in elinde.

"Buharda pişmiş çöreklerle başlamaya ne dersiniz?" En'en önerdi. Para ondaydı, bu yüzden de onun dikte etmesi çok doğaldı. Gündem. Maomao bir göz atıp dükkânın adını görünce kaşlarını çattı. "Bir sorun mu var?" En'en sordu.

"Burası öğle yemeğine kadar hep tükenir," diyerek mağazanın bulunduğu yönü işaret etti.

"Onu duydunuz, Leydi Yao." Ah, En'en gerçekten de çabuk kavradı.

"Ne? duydun?" Maomao bir elini, En'en de diğer elini tuttuğunda Yao hâlâ bir şey anlamamıştı. İkisi de çekmeye başladı.

"Eğer onlar satarsa, başı belaya girecek olan *biziz!*" En'en söyledi. Yao irkildi. "O zaman acele edelim!"

Üçü el ele, var güçleriyle çöreklerle doğru koşmaya başladılar.

Eğer ana caddede birlikte dolaşarak keyifli bir öğleden sonra geçireceklerini hayal etmişlerse, çok yanılmışlardı. Sonunda bir söğüt ağacının gölgesinde durdular, Maomao, Yao ve En'en, nefesleri kesilmişti.

"Doktorlar oldukça iyi bir maaş alıyor olmalı," dedi Maomao, güzel paketler içindeki dağ gibi ikramlara bakarken sesi biraz buruktu. "Burada bir sürü taze yapılmış şey var. Sence bayatlamadan hepsini yiyebilecekler mi?" Ne hissettiklerini

Şehirdeki her yer gibi. Dr. Liu kalan her şeyi harcayabileceklerini söylemişti ama kalan bir şey var mıydı?

Yao hırıldadı; koşmaya alışık değildi ve kadar bitkin düşmüştü ki konuşamıyordu. Her zaman dikkatli olan En'en ona yakındaki bir dükkândan meyve suyu aldı.

Satın almaları için talimat verilen tüm atıştırmalıklar tanınmış gelmişti; Maomao birkaç tanesini tanıdı. Verdigris House'da sunulan ikramları da. Dr. Liu muhtemelen Maomao'ya para vermişti çünkü onun birçok dükkânla tanıştım.

En'en kâğıt parçasını tararken, "Bence bu kadarı yeterli," dedi. Listede bir isim daha vardı.

"Ah, o yer." Maomao'nun omuzları çöktü. Pek yakın sayılmazdı ve o kadar uzağa yürümek istemiyordu. "Muhtemelen hâlâ stokları vardır ve daha bir saatimiz var..."

Meyve suyuyla gençleşmiş görünen Yao'ya baktı. "Gitmeye hazırım," dedi.

Maomao ve En'en birbirlerine baktılar, ikisi de ne yapacaklarını merak ederek başlarını eğdiler.

"Ne yaptığınızı sorabilir miyim, En'en? İkiniz bu günlerde birbirinize çok fazla işaret veriyorsunuz," dedi Yao.

"Kendinizi fazla yormanızı istemem, Leydi Yao," dedi En'en.

"Bu çok kötü, çünkü ben gidiyorum. Ben gidiyorum ve bu son!"

"Pekâlâ." En'en şaşırmamıştı, ama içten içe hanımının ne kadar sevimli olduğuna hayret ediyordu.

cesur bir yüz takınmaya çalışıyordu. Maomao arkadan En'en'in düzgün poposunun zevkten titrediğini görebiliyordu.

Maomao onlara gösterdi. "Dükkan ana yolun biraz dışında bir ara sokakta..." Kollarının bir sürü şeyle dolu olması paketler. Yao, hala bu işlerin üstesinden gelebileceğini kanıtlamaya çalışıyordu.

herkesten daha fazla yük taşımakta ısrar etmişti. En azından Maomao ondan daha iyi durumdaydı.

Yenilmeyi reddetmesini takdir ediyorum, diye düşündü. Dışarıda başkalarına hükmetmekten memnun olan bir sürü insan vardı. Sadece iyi doğdukları için. En azından Yao öyle değildi. Maomao onun da aynı yönü olduğundan şüpheleniyordu. Adli tıp sınavına girdiğinde onu tıbbi asistan olmak için başvurmaya iten kişilik.

Açık konuşmak gerekirse, gittikleri dükkân bir atıştırmalık dükkânı değildi. Daha çok egzotik malzemelerin tedarikçisiydi. Herhangi bir ilaçları karıştıran hekim biraz yemek de pişirebilirdi ve burası alışılmadık çeşniler ve tatlandırıcılar konusunda uzmanlaşmıştı.

Ana yoldan ayrıldıklarında kasaba onlara çok farklı geldi. Yolda ilerlerken daha çok halk evleri gördüler. dükkanlar. Bir ağacın gölgesinde bir kedi esnerken, önlüklü küçük çocuklar sallanan tilki kuyruğuyla kedinin dikkatini çekmeye çalışıyordu. Orada

Kanalda çamaşır yıkayan kadınlar ve o akşamın yemeği olması muhtemel görünen kafesteki bir tavuğu izleyen bağlı bir köpek.

"Burası dükkanın olduğu yer mi?" Yao tedirgin bir şekilde sordu.

Cevap olarak,

Maomao küçük bir tabelayı işaret etti. Listelerindeki son yerin adını taşıyordu. Yao gözle görülür biçimde rahatlamıştı. "Daha saygın bir yerde dükkân açmalılar, bilirsin işte..."

Maomao, "Ana caddeye ne kadar yakınsanız, vergiler de o kadar yüksek oluyor," dedi. Konumunuz ne kadar iyiye, dükkanınıza o kadar çok insan uğruyor ve vergi memuru o kadar çok para kazanabileceğini düşünüyordu.

senden sıkılmak. ", şu listeyi tamamlayalım," dedi. Dükkâna doğru ilerlemeye başladı ama En'en aniden durdu. "Sorun nedir?" Maomao sordu.

En'en kanalın uzak tarafını işaret etti ve orada bir Bir grup çocuk küçük bir kızın etrafını sarmıştı. Maomao oyun mu oynuyorlar diye merak etti ama hayır, pek öyle görünmüyordu. Ne oldu? Burada neler oluyor? Hâlâ ne olduğunu çalışırken Kanalın üzerindeki küçük köprüden koşarak geçen biri vardı; bu Yao'ydu.

"Ne yapıyorsunuz?" diye bağırarak çocukları ürküttü. "O zavallı kıza zorbalık ediyorsunuz!" Bağırması çocukların dağılmasına neden oldu.

O çok... bunu nasıl söylesem? Genç, diye düşündü Maomao ama yine de peşinden koştu. Şimdi Yao'nun önünde duran tek bir çocuk vardı: diğerleri tarafından etrafı sarılmış olan kız. Kurban Yao haklıysa.

"Ha?" Yao şaşkın bir ifadeyle konuştu. "Bu kızı görüyor musun?"

Maomao çocuğun yüzüne baktı ve o da şaşkındı. "Yabancı bir ülkeden gelmiş gibi görünüyor," dedi En'en. Kızın Giysileri tipik Li tarzındaydı, ancak yüz hatları tipik Li görünümü. Maomao onun on yaşından biraz daha küçük olduğunu düşündü. Saçları ve gözleri koyu renkti ama teni onlarınkinden daha açık ve kızılımsıydı. Mükemmel konumlandırılmış gözleri ve belirgin kaşlarıyla hoş bir yüzü vardı.

Cildi bana İmparatoriçe Gyokuyou'nunkini hatırlatıyor.

O halde karışık bir aileden geliyor olabilirdi ama Maomao, En'en'in neden onun yabancı kökenli olduğunu düşündüğünü anlayabiliyordu: gözlerinin etrafında işaretler vardı. Bu Li'de son derece sıra dışı bir durumdu, çünkü burada

Dövmeler normalde suçlulara uygulanırdı. Çok az insan bunları gönüllü olarak yaptırırdı (Maomao ve çillerini dikkate değer bir kuralın istisnası). Ancak bu herhangi bir suçun işareti değildi. Daha çok bir koğuş ya da tılsım gibi görünüyordu. Kırmızı, asma benzeri bir desen.

"Sen iyi misin?" Yao sordu ama kız ona sadece şaşkın bir ifadeyle baktı. Yao dehşete kapıldı. "Sanırım sen Beni anlayın," dedi. Keşke ağzından bir kelime alabilselerdi- ama çocuk hiçbir şey söylemedi.

Yao'nun gönderdiği çocuklardan biri "Konuşabildiğini sanmıyorum!" dedi.

koşuyordu. "Kaybolmuş gibi görünüyordu, biz de ona nereli olduğunu sorduk ama tek kelime bile etmedi! Hep birlikte sormaya çalıştık ama sesi olduğunu sanmıyorum." Bununla birlikte çocuk tekrar koşarak uzaklaştı.

"Um..." Yao hemen atlamaya çok istekliydi ama şimdi ne yapacağını şaşırmış görünüyordu.

Bana bakma, diye düşündü Maomao. Başka bir ülkeden gelen dilsiz bir çocukla karşı karşıyaydılar, bu yüzden konuşabilseydi bile iletişim kurabilirdi. "Ne yapacağız?" Yao sordu.

Ben de bunu bilmek istiyorum!

İnsanlar dil kullanarak iletişim kuran canlılardır. Maomao ve diğerlerinin de keşfettiği gibi, bu yetenekten mahrum kalmak en hafif tabirle rahatsız edici bir durum.

Yao küçük kızın önünde çömeldi. "Tamam... İsminiz! Adın ne?" diye sordu. Kız tatlı ama anlayışsız bir ifadeyle bakmaya devam etti. Hiçbir şey söylemedi ama Yao'yu dinliyor, onu anlamaya çalışıyor gibi görünüyordu. duyabiliyordu.

Eğer bir şeyler söyleyebilseydi, en azından hangi olduğunu anlayabilirdik... Ama öyle bir şansımız yok; çocuk gıkını bile .

Kendini bu işe bulaştıran Yao, en azından çocuğun nereli olduğunu öğrenmeye kararlıydı, ancak Umutluydu. Ara sıra Maomao ve En'en'e bakıyordu ama En'en sadece izlemekle yetiniyor, hanımına yardım etmek için hiçbir harekette bulunmuyordu. Maomao, *yardım etmeye dayanabilir*, diye düşündü. Daha önce de

En'en, Yao'nun sadık hizmetkârı olmak istiyordu ama zamanla durumun bundan daha karmaşık olduğunu anlamıştı. Evet, Yao onun için çok önemliydi.

En'en, ve evet, En'en ona kusursuzca hizmet etti, ama...

Bu işte biraz çarpık bir şeyler var. Maomao'nun vardıği sonuç buydu. Bazen biri çok sevimli olduğunda, onu biraz kızdırmak istersiniz ama bu tam olarak o da değildir.

Nasıl tarif ederseniz edin, Yao çırpınırken En'en'in belirgin bir memnuniyetle izlemesine neden oldu.

Bu iş daha fazla uzarsa zamanları tükenecekti, bu yüzden Maomao devreye girip yardım etmeye çalışacaktı ama En'en tarafından engellendi. "Leydi Yao, onun bizim dilimizi konuştuğunu sanmıyorum. Onun yerine ben deneyeyim," dedi.

"Evet, lütfen!" Yao rahatlamış bir şekilde söyledi. Açıkça görülüyordu ki Yardım. Belki de En'en'in o ana kadar verdiği mücadelenin tadını çıkardığını fark etseydi bu kadar memnun olmazdı.

Cehalet yine ne demek? Maomao gözleri kapalı bir şekilde izlerken düşündü.

En'en çocuğa yabancı bir dilde adını sordu. Elbette pek çok yabancı dil vardı. Maomao az da olsa Shaohnese konuşabiliyordu ve daha batıdaki yerlerin dillerinde birkaç basit kelimeyi okuyup yazabiliyordu ama kendi kendini eğitmişti ve telaffuzuna hiç güveni yoktu. En'en, kendi itirafına göre Maomao'dan fazlasını bilmiyordu, bu yüzden kızla konuşmak yavaş bir işti. Ancak En'en'in çabaları çocuğun gözlerinin açılmasına neden oldu; kız bir aşağı bir yukarı zıplamaya başladı. Bir şey, her ne ise, ona ulaşmıştı.

"Şaoh'dan olmalı," dedi En'en. Aylin'in altın sarısı saçları ve mavi gözleri vardı ama bu bölgedeki herkes için geçerli değildi. Koyu saç ve göz renklerinin ebeveynlerden çocuklara geçme olasılığı daha yüksekti, bu da siyah ve kahverenginin en yaygın renkler olmasını doğal kılıyordu.

Yao, "Sanırım seni anladı... ama hâlâ adını bilmiyoruz," dedi. Küçük kız hâlâ tek kelime etmemişti. Ancak boğazına dokundu ve elleriyle boynunun önünde bir x şekli yapmaya başladı.

"Sanırım konuşamadığını kastediyor," dedi Maomao. Sonra Shaohnese dilinde birkaç kelime söylemeye cesaret etti: <Konuşamıyor musun? > Kız bu kez elleriyle bir daire çizdi, bu bir onay işaretiydi.

Maomao yerde duran bir dalı aldı ve aklındakini göstermek için toza birkaç karakter çizdi. Sonra dalı kıza verdi ve <Adını yazabilir misin? > diye sordu.

Kız başını salladı. Bunun yerine bir resim çizdi - bir tür çiçek, ancak tam olarak ne tür olduğunu söylemek zordu.

Maomao, "Yazmayı da biliyor gibi görünmüyor," diye belirtti.

"Peki ne yapacağız?" Yao sordu.

"Sen söyle," dedi Maomao. Durumun içine balıklama dalan Yao'ydu. Şimdi gerçekten de kendini garip hissediyor gibi görünüyordu.

Kız harıl harıl çizmeye devam etti. "Bu da ne?" Maomao söyledi. Resim bir tür desenli kabı tasvir ediyor gibiydi. "Sence bu yiyecek mi?" Yao gönüllü oldu.

"Bunun ne geldiğini merak ediyorum," dedi En'en. Kız elindeki sopayla resme vurdu.

"Belki de her ne onu arıyordur," dedi Yao. En'en bu soruyu çocuğa yapmacık Şaohn dilinde iletğinde, büyük bir çemberle ödüllendirildi. Kız elini onlara doğru uzattı. Avucunda tek bir küçük altın parçası vardı.

"Vay, vay!" Maomao dedi ki. Çok fazla değildi ama altındı. Öyle herkese gösterilecek türden bir şey değildi. Kızın elini tekrar bastırarak kapattı. "Sanırım parası var ve alışverişe gitmek istiyor."

"Bana doğru gibi geliyor," dedi

En'en. "Evet," diye onayladı Yao.

Maomao, "Ama şu ana kadar ne *almak* istediği konusunda hiçbir fikrimiz yok," dedi. Resme baktı ve sordu: <Böyle bir gemi mi istiyorsunuz?

Kız başını salladı. Daha iyi bir ressam olsaydı bu daha kolay olurdu. *Belki de en az Chou-u kadar iyi*, diye düşündü Maomao. Bu fikri reddetti. Böyle düşünmek onları hiçbir yere götürmeyecekti. Kızın resmi aslında oldukça iyiydi, Ne kadar genç olduğunu düşünürsek.

"Sanırım bir çeşit yiyeceğe benziyor. Ne olduğuna dair bir ipucu var mı?" Maomao söyledi. Ama hiçbir ilerleme kaydedemiyorlardı.

Küçük kız, Yao'nun dağıttığı çocukların su kenarında oynamaya başladığı kanala doğru baktı. Bir şeyler avlıyorlardı - kerevit, diye fark etti Maomao. Çamurlarını temizleyip pişirirseniz oldukça lezzetli olabilirlerdi. Ancak kız, amacının kerevit olmadığını söylercesine başını sallıyordu.

"Burada daha fazla iyilik yapabileceğimizi sanmıyorum. Neden onu da götürmüyoruz? Sağlık görevlileri bizden iyi Şaohnaca konuşuyor," dedi Maomao.

"Doğru," diye onayladı Yao, aklına hiçbir fikir gelmiyordu. ", birlikte gidelim," dedi ve kızın elini tuttu.

Çocuğun kafası karışmış görünüyordu, bunun üzerine Maomao açıkladı: <Seni bizden daha iyi konuşabilen insanlara götüreceğiz>.

Kız tekrar başını salladı. Açıkça görülüyordu ki Bir şeyler anlatmaya çalışıyordu ama konuşamadığı için derdini anlatamıyordu. Sadece toprağa resimler çizebiliyordu.

"Bu sana buharda pişmiş çörek gibi mi görünüyor?" En'en söyledi. "Şimdi sen söyleyince benzedi gibi geldi."

Bunu söylemek zordu; resim sadece bir tür daire şeklindeydi. Maomao ve diğerleri başlarını eğip resme baktılar. Kız da başını eğdi, sanki "*Hâlâ anlamıyor musun?*" der gibiydi.

Maomao, "Belki de bir meyvedir," dedi.

"Evet, elma gibi mi?" dedi Yao. Çemberin bir elması olduğu doğrudu. sap ve yaprağa benzeyen bir şey vardı. Diğer nesneler de meyvelere ve atıştırılmalıklara benziyordu, eğer bu şekilde düşünürseniz.

"Bekle..." En'en, <Atıştırılmalık bir şeyler ister misin?> dedi.

Kız kollarını kuvvetlice salladı. Bu doğru cevap gibi görünüyordu.

Maomao bez bohçaları açarak kıza o öğleden sonra satın aldıkları çeşitli ikramları gösterdi. Ancak çocuk her birine başını salladı.

Maomao, "Sanırım satın alabileceğiniz hemen hemen her şey var," dedi. Fırınlanmış ikramlar, buharda pişirilmiş ikramlar, tatlı şeyler, tuzlu şeyler - hepsi

uzun bir liste olmuştu. "Şehirde henüz almadığımız tek şey listedeki son yer."

Dükkânı işaret etti ve kız zıplamaya başladı.

"Ha?" Doğru yolda olduklarından emin değillerdi ama İkramlar satan bir dükkâna gideceklerini söylemeyi başardılar. Kız daha da hızlı zıplamaya başladı. "Onu da götürmemizi istiyor mu?" Mesaj bu gibi görünüyordu. O dükkânda istediği bir şey vardı.

Maomao ve küçük birliğin geri kalanı köprüyü geçti ve

Söz konusu yere doğru yöneldi, dışarıda bir tabelası olan halk evi tarzı bir bina. Sıkıca kapatılmıştı, karanlık ve bir şekilde Üzücü. Küçük kız burası olduğunu bilmiyor olmalıydı; ne de olsa tabelayı okuyamıyordu.

"Burası atıştırmalık mı satıyor?" diye sordu Yao derin bir şüpheyile.

"Açık konuşmak gerekirse, burası bir atıştırmalık dükkânı değil. Oldukça... ilginç bir yer," dedi Maomao.

Bir takırtıyla kapıyı açtı. Orada tombul dükkân sahibinin yanı sıra başka bir müşteri daha olduğunu fark ettiler. Müşteri bir kadına benziyordu, ama çok uzun boylu bir kadındı.

fark edilir derecede bronzlaşmış bir teni vardı. Maomao yabancıların yaşlarını tahmin etmekte pek iyi değildi ama kadının en azından otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu düşündü.

O bir yabancı mı? Maomao merak etti. "Jazgul!" dedi kadın.

Jazgul? Maomao bu kelimenin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Ancak küçük kız koşarak kadının yanına gitti.

<Aman Tanrım! Nereye gittin sen?> diye sordu kadın Shaohnese dilinde. Görünüşe göre kızın adı Jazgul'du. Görünüşe göre İkisi de aynı dilden olsa bile telaffuzu Aylin gibi bir isimden çok daha zordu.

"Yani bu onun vasisi mi? Belki annesi ya da başka bir şey?" Maomao söyledi.

"Güvenli bir tahmin gibi görünüyor... Birbirlerine pek benzemeseler de," dedi En'en. Üçü de bitkin hissediyordu. Bütün o stres bunun için miydi?

Jazgul, Maomao ve diğerlerini işaret ederek kadına bir şeyler anlatıyordu.

"Belki de Jazgul'u burada *güvenle* gören sizsinizdir?" diye sordu kadın onlara. Aksanlı bir konuşması vardı ama gayet anlaşılırdı.

"kanalın yanındaydı. Atıştırmalık bir şeyler istiyor gibiydi," dedi Yao.

"Ah. Demek *olan* buydu." Kısacası, Jazgul'un yoldaşı buradaydı ama ayrılmışlardı ve kız hangi dükkânın hangisi olduğunu bilmiyordu. Bu kadar yakın olması ironikti. "Yapmalıyım

Özür dilerim. Bu çocuk oraya gitmekte kararlıydı."

Kadın sohbet ederken, dükkân sahibi eşyaları karıştırdı.

raflarda, sipariş ettiği şeyi arıyordu.

"Oh, burayı biliyorum," dedi En'en logoyu gördüğünde. biraz ambalaj kağıdı. Kâğıt çok kaliteli değildi ama amacına uygun olarak yeterince iyiydi.

"Hikaye nedir?" Maomao söyledi.

"Hiçbir şey, gerçekten. Sadece buranın malikâneyle ilişkisi olduğunu fark ettim." Muhtemelen Yao'nun evini kastediyor.

"İşte geldik. Şu anda stoklarımızda sadece bunlar var. Tamam mı?" dedi dükkân sahibi.

"Hngh?!" Yao, adamın elinde tuttuğu şeyi görünce haykırdı: bir demet kurbağa, gerilmiş, kurutulmuş ve küçük bir buket gibi bir araya getirilmişti. Belki de kız çocukları kerevit yakalarken görmüş ve kurbağa peşinde olduklarını düşünerek heyecanlanmıştı. Bu yüzden Hayal kırıklığı.

Çok farklı kurbağa türleri var, Maomao. düşündüm. Eğer bunlar havalı birinin atıştırması için kullanılıyorsa, sokaktan alabileceğiniz bir kurbağa gibi olmazlardı.

Kurbağalar... Bu kelime Maomao'nun gözlerinin bir köşesinde bir şeyle alay ediyordu.

Hafıza, kurbağa denebilecek büyüklükte bir şeydi. Başını iki yana salladı. O kadar büyük bir şok olmuştu ki, hâlâ ara sıra aklına geliyordu.

"Bunlar ne için?" Yao sordu.

Maomao, *muhtemelen güzel ve serin bir yaz atıştırmalıdır,* diye düşündü. Kırsal kesimde yaşayan bazı dışı kurbağaların üreme organlarındaki yağ yapışkan ve lezzetliydi - Yao'nun bilmesi gerektiği gibi Çok iyi. *Sanırım karanlıkta kalması daha iyi.*

Ve işte oldu.

"Demek yabancılar gerçekten de yılan ve kurbağa yiyor," diye fısıldadı Yao En'en'e.

"Evet, öyle görünüyor," diye cevap verdi En'en, bir güvercin kadar masum.

Maomao'ya göre ise "yabancıların" o anda satın aldıkları şeyle ilgili bir sorun vardı. "Um..." diye başladı. Kurbağalar neyse de, dükkândaki nar (kaya şekeriyle şekerlendirilmiş) ve kuru incir stokunu da satın almışlardı. "Bizim için birkaç incir bırakmanızı rica etmemiz mümkün mü?" Listelerindeki maddelerden biri de buydu.

"Oh, özür dilerim. Kaç taneye ihtiyacınız var?" dedi kadın. Maomao bir miktar söyledi ve kadın memnuniyetle kabul etti.

"İncirlerin mevsimi . Ne zaman isterseniz için getirebiliriz. Nar... Belki de henüz biraz erkendir."

Dükkân sahibi dedi ki.

"teşekkür ederim," dedi kadın. Jazgül de başını kibarca eğdi.

Maomao gözlerini kısarak kadının satın aldıklarına baktı. *Keşke onları sorabilseydim.* Yine de sormadı, çünkü hem Burnunu hoş karşılanmayacağı bir yere soktuğu ve konuşmayı mümkün kılacak kadar dil paylaştıklarından emin olmadığı için.

Kadın eşyalarını topladıktan sonra Maomao ve diğerlerinin önünde durdu. "Lütfen bu küçük simgeyi kabul edin," dedi ve her biri için birer tane olmak üzere beyaz kumaş parçaları uzattı. "Jazgul'a bu kadar iyi için."

Sonra yabancı müşteriler dükkânı terk etti. Maomao kumaşa dokundu ve "Affedersiniz!" diye bağırdı.

kadının peşinden gitmeye fırsat bulamadan dükkân sahibi, "Eşyalarınız hazır," dedi. Eşyalarını topladıkları zaman alışverişlerini yapıp dükkândan ayrıldıklarında, iki yabancı ortalıkta görünmüyordu.

"Seni bu kadar heyecanlandıran ne?" Yao sordu.

"Bu kumaş," dedi Maomao, hafifçe sallayarak. Sade ve beyaz görünüyordu ama köşelerinde özenle işlenmiş çimen ve ağaç nakışları vardı. "Dokununca serinliyor. İpek olduğunu tahmin ediyorum."

"Evet, öyle. Ne olmuş ona?" Lüksün kucağından gelen kız için söylemesi kolay.

Maomao ellerini iki yana açtı ve bıkkınlık ifade eden bir hareketle başını salladı. "Leydi Yao. Bir parça ipek, kayıp bir çocuğa yardım etmek gibi basit bir şey için çok cömert bir ödül. En azından bizim için sıradan insanlar."

"Evet, tabii ki! Bunu biliyordum."

, Yao oldukça . En'en, Yao'nun göremediği bir yerden Maomao'ya başparmağıyla işaret ediyordu.

Böylece bu yabancılar bir mağazanın stoklarını satın alıp

şeker gibi ipek. *Burada zengin insanlarla uğraşıyoruz.* Maomao
Belki de onlara biraz daha yalakalık yapması gerektiğini düşünerek içini
çekti.

O anda, saati bildiren bir zil çaldı.

"Tam zamanı!" diye haykırdı üçü de. Dönmeleri gereken saat çoktan
geçmişti. Sonunda koşabildikleri kadar hızlı
yapabilirlerdi...yine.

Bölüm 13: Majestelerinin Genç Kardeşinin Bekleyen Hanımı

Alışveriş gezisinden sonraki günler boyunca Maomao kendini her gün aynı şeyi yaparken buldu: bandajları yıkamak ve dezenfekte etmek. Bir mesaj geldiğinde tıbbi asistanların hepsi bundan oldukça sıkılmıştı. Özellikle de bir mesaj En'en.

"Sadece benim için mi?" diye sordu.

"Acaba ne olabilir?" diye merakla sordu Yao, bir göz atarak. Üçü arasında en *dolu* olan *oydu*. gelişmişti, ancak davranışları, arsız merak nöbetleri de dahil olmak üzere, yaşını görünüşünden daha fazla yansıtıyordu.

En'en, "Görünüşe göre bu yeni bir görevlendirme bildirimi," dedi. Ne yazdığını gördüklerinde üçü de kaşlarını çatı.

Bildiriyi getiren hekime baktılar. "Hepiniz gördünüz. En'en'in bir süre yapacak başka işleri olacak."

En'en en sert şekilde kaşlarını çatı. "Özür dilerim efendim ama Leydi Yao'dan ayrılmak istemediğimi söylemeliyim."

"Bu görev hayır diyemeyeceğin birinden geliyor," diye cevap verdi doktor. Ses tonu hâlâ dostçaydı ama tartışmaya yer olmadığı açıktı.

Bu rahatsız edici bildiride ne yazıyordu?

"Yani... İmparator'un saygıdeğer küçük kardeşine hizmet etmesi mi emredildi? En azından bir süreliğine?" Yao kâğıdı alıp tekrar okudu. Yani Jinshi'ye bebek bakıcılığı yapacaktı.

"Bir şey sorabilir miyim, efendim? Neden ben? Eğer konu sınavlarımızsa, Leydi Yao daha iyi notlar aldı."

Evet, çünkü bilerek çuvalladın, diye düşündü Maomao, ama bunu yüksek sesle söyleme dürtüsüne direnecek kadar terbiyeliydi.

"Ve aile geçmişimin beni bu iş için uygun kıldığını hiç sanmıyorum.

hizmet," diye devam etti En'en. Yao iyi bir soydan geliyordu ama En'en halktan biriydi. Normalde, kraliyet ailesinin nedimelerinin yarı yarıya saygın ailelerden gelmesi beklenirdi.

Maomao yine de En'en'in neden seçildiğine dair bir ipucu düşündü.

"Bence statüsü çok yüksek olan kadınlardan kaçınıyor," dedi doktor, bunu öğrendiğine memnun olmuş bir ifadeyle. "Seç Yüksek statülü biri ve onu kocası yapmak için uğraşıyor olma ihtimali çok yüksek."

Jinshi yirmi yaşındaydı, Maomao'dan bir yaş büyüktü ve hâlâ yaşlı görünüyordu. Kendine bir eş bulmak için kesinlikle makul bir yaştı. Eşi. Aslında, bunu olması tuhaf görünmeye başlamıştı.

Doktor, "O yüzüyle yanlış bir insan hayatını kabusa çevirebilir," dedi.

Maomao'nun şüphelendiği gibi. En'en kendine özgü yöntemlerle çarpıtılabiliyordu, ama kendini hiç düşünmeden Hanımefendi. Jinshi'ye karşı çirkin bir şey yapmazdı. Kendini Yao'ya o kadar adamıştı ki, aslında bu yüzünde açıkça yazıyordu bu pozisyonu almakla ilgilenmediğini söyledi. Ne kadar kabaydı.

"Söylentilere göre Maomao da adaylar arasındaymış..." Doktor tek gözlüklü bir ucubenin bastırıldığı dışarıya baktı. pencereye karşı. Belli ki verdiği aradan dönmüştü. Şimdiye kadar herkes ona alışmış gibi görünüyordu. "...ama *bazı* yüksek rütbeli Bireysel olarak pozisyona uygun olmadığı konusunda ısrar edince değerlendirme dışı bırakıldı."

Ucube en sert bakışlarını atarken, iki astı arkadan yaklaşıp onu pencereden uzaklaştırdı, onu sürükleyerek götürdü. Maomao onun geri diledi ama birkaç dakikadan fazla bir süre için umutlanmaktan daha iyisini biliyordu.

"Yarın orada olmanı istiyorlar. Ani olduğunu biliyorum," dedi doktor.

En'en cevap vermedi. Yüzü bile donuktu ama yine de bir şekilde bu fikirden mutlak bir tiksinti duyduğunu belli eden bir hava yaymayı başarmıştı. Yardım istemek için Yao'ya baktı ama Yao sadece, "Eğer bu bir aile geçmişi meselesiyse, söyleyebileceğimiz pek bir şey yok," dedi. Maomao onun kıskanç olabileceğini düşünmüştü ama şaşırtıcı bir şekilde

Bu mantıkla yüzleştğinde geri dönmeye istekliydi. Belki de bunun nedeni En'en'in işinde ne kadar iyi olduğunu bilmesiydi. "Seni hemen hemen her yere gönderebilirler, En'en. Umarım gerçekten iyi gider," dedi ve diğer kadına parlak bir gülümseme attı.

Maomao kısa bir süre için bunun En'en'i sürekli burnundan tutup sürüklediği için ondan intikam almanın küçük bir yolu olabileceğini düşündü ama öyle görünmüyordu. Yao, En'en'in ne hissettiğinden ya da ne yaptığından tamamen habersiz bir şekilde bu personel transferine gerçekten onay veriyordu.

. Yao klasik olarak saftı.

En'en yine kaşlarını çatı. Eğer metresi bu olayda araya girseydi Bir an için onu kurtarabilirdi ama Yao ona sadece eski *iyi şansını* . En'en başka ne yapabilirdi?

"O zaman sana iyi şanslar," dedi doktor omzuna vurarak. En'en ona kederli bir şekilde başını salladı.

"Bir çift el eksilince burası çok daha yoğun oluyor," Yao çekmecelerdeki ilaçları düzenlerken söyledi. Maomao'yla zaten daha fazla konuşuyordu ve En'en gittiğinden beri tempo gerçekten artmıştı.

"Kesinlikle," dedi Maomao. "En'en çok çalıştı." İlaçları gözden geçiriyor ve yığınlara ayırıyordu. Arada bir alışılmadık bir şey buluyorlardı ama bugün sadece sıradan ilaçların stoklarını dolduruyorlardı.

"Umarım iyidir... Majestelerinin küçük kardeşine kaba davranmayacağını düşünmek isterim."

"İyi olduğuna eminim."

"Evet... Haklısın. Burada En'en'den . Eminim sorun yoktur."

Demek istediğim, küçük bir kız olduğu için onu idam ettirmeyecek.

Ona karşı kaba... Maomao En'en'den çok Jinshi'nin kişiliği hakkında düşünüyordu. İnsanları cezalandırmaya asla çok hevesli değildi. Elinin kolunun bağlı olduğu ve bunu yapmak zorunda kaldığı zamanlar oluyordu ama Maomao, En'en'in kendisini bu duruma sokacak kadar kötü bir şey yapacağından ciddi şekilde şüpheliydi. *Onu aktif olarak öldürmeye çalışmadığı sürece.*

Bu arada Maomao işini normal şekilde yapmaya devam edecekti.

Jinshi'nin ofisi her daha kalabalıktı. Elinde bir elindeki kâğıtla kendisine tanıtılan sivil memurlara, askerlere ve saray kadınlarına baktı. Normalde, Jinshi'nin rütbesindeki biri her yeni kişiyle tanışmaya zahmet etmezdi.

bir iş verilen kişi. Her birini gördüğünden emin olmak kendi fikriydi.

"Oldukça yoğun olacağız ama sıkı çalışacağınıza eminim," dedi ve gülümsedi. İyi niyet tohumları ekmeye ya da astlarının kendilerini rahat hissetmelerini sağlamaya çalışmıyordu.

Orada gülümseyen tek bir kişi bile yoktu. Birine gülümsemek karşısındakinde iyi bir izlenim bırakabilirdi ama Jinshi için bu aynı zamanda bir felaketin de habercisi olabilirdi. Bir memur olarak ilk gününde

Arka saraydaki "hadım", diğer hadımlardan biri onu gülümseyerek selamlamıştı. Gaoshun bir an için gözlerini kaçırdı ve

Jinshi kendini çalılıkların arasında sürüklenirken bulmuştu. Etraftaki adamlar en önemli adamlarından yoksun olabilirlerdi.

sahipti ama bu onların cinsel dürtülerini tamamen yok etmeye yetmemişti. Adam Jinshi'yi oyuncağı yapmak istemişti. Jinshi bunun nasıl başladığından emin değildi ama tehlikede olduğu açıktı.

"Komik. Hiçbir zaman geriye dönüp bakabileceğim ve gül," diye mırıldandı kendi kendine. Hadım'ı yumruklayıp kaçacaktı ama bu tür ilişkilerin insanlar arasında nadir olmadığını öğrenmişti.

Arka sarayın erkekleri, sevgililerine "kayınbirader" diye hitap ediyorlardı. Bunu düşünmek bile istemiyordu. Ne yazık ki Jinshi'nin böyle şeylere hiç ilgisi yoktu.

"Bir sorun mu var Usta Jinshi?" diye sordu yaralarını nihayet sarmış Basen. Jinshi'nin duyduğuna göre

Vücudu paramparça olmasına rağmen günlük askeri eğitimine hız kesmeden devam etti. Gaoshun oğlunun dayanıklılığına inanamıyor gibiydi.

"Önemli bir şey değil," dedi Jinshi. Yeni personelin hepsi güvende . Yeni personelin güvende olduğunu duyduğunda biraz tedirgin olmuştu. sadece genç bir nedime tutması *gerekiyordu*, ama şu ana kadar her şey yolunda görünüyordu. Ve artık Suiren odasına her girdiğinde onu azarlamayı bırakacaktı.

Çok ihtiyatlı olamazdı, özellikle de son zamanlarda yaşananlar ışığında. zehirlenme girişimi. Gözünü dört açması gerekiyordu. Jinshi uzun süredir tanıdığı bir kişiyi gemiye getirmeyi umuyordu ama onun yerine bu tanıdığıının iş arkadaşlarından biriyle anlaştı. Yani, tıbbi ofisteki saray hanımlarından biriyle.

Pozisyon yeni olduğu için sınav özellikle zorlaştırılmış ve tıba yatkınlığı olmayan kadınlar teker teker ayıklanmıştı. Bu ona en azından bu genç kadının kadın ne yaptığını biliyordu.

Prensin sunumu herkesin yakında yapacak çok işi olacaktı. Jinshi'nin kendisinin de işinin başına dönmesi gerekiyordu, bu yüzden onlara yola koyulmalarını söyledi.

Kalabalık gittikten sonra Jinshi bir iç çekti. Odada onunla birlikte sadece Basen vardı ve bu jestin peşini bırakacaktı.

"Sizin için bir içki hazırlamamı ister misiniz, Jinshi Usta?" "Hayır, hiçbir şeye ihtiyacım yok. Peki ya siz? Kendini iyi hissediyor musun? daha iyi mi?"

"İçtenlikle özür dilerim efendim, ama sabah koşularım hala sadece iki *li*. Kısa sürede normale döneceğim." Bu Jinshi'ye fazlasıyla yeterli geldi. Basen'in fiziksel kapasitesine hayret etti.

Basen'in işleri onun yokluğunda birikmişti ve şimdi arayı kapatmaya çalışıyordu. Evrak işlerine karşı hiç yeteneği yoktu ama elinden geleni yapıyordu ve bu da Jinshi'yi memnun ediyordu.

"Üstat Jinshi," dedi Basen, elinde bir kâğıt parçası tutarak. "Villada yaşayan Shaoh tapınak bakiresi hakkında yapmak istiyorsunuz?"

Siyaset çok özel bir baş olabilir. Sözlü olarak kolayca iletilebilecek şeyler özenle hazırlanmış ayrıntılı notlarla duyuruldu. Tapınak bakiresi günler önce villaya gelmişti ve *şimdi* de konuyla ilgili evraklar mı geliyordu? Tapınak kızına gelince, Jinshi resmi selamlarını iletme için gitmişti ama hepsi bu kadardı. Konuyla başka birinin ilgilendiği izlenimine kapılmıştı, bu yüzden kucağına düştüğünde yaşadığı şaşkınlığı hayal edin.

"Bu artık benim sorunum, öyle mi?" O dağa baktı

ve tekrar iç çekti. Yapacak başka ne vardı ki? Arka sarayla ilgili meseleler hâlâ ona geliyordu ve (öyle hissediyordu ki) saray müdürünün yokluğunun bıraktığı boşluğu doldurmak ona düşüyordu.

Shi Klanı. "Sence hepsi benden nefret ediyor mudur?" diye sordu. "Hayır, efendim. Aksine, size taptıklarını düşünüyorum."

"Keşke bunu böyle düz bir suratla söylemeseydin."

"Hayır mı? Bence hepsi buraya sizinle tanışmak istedikleri için geldiler efendim."

En kötüsü de Basen'in sesinde en ufak bir kötü niyet belirtisi olmamasıydı.

Mahkeme kadınlarının onun ofisine girmesine izin verilmemesinin nedeni, pek çoğunun sırf orada geçirdikleri zamanı uzatmak için bir bahaneleri olsun diye evraklarını "bırakmalarıydı". Aslında, ara sıra erkek bürokratlar

Öyle ki bugünlerde Jinshi'nin ofisine evraklarını bırakan herkesin ofise girmesi yasaklanmıştı. Jinshi aslında bunu failer için kara bir leke olarak görmüyordu, ancak dışarıdan bakanlar için ortada bir kara leke olduğunu düşünmemek imkansızdı.

Orada garip bir şeyler oluyordu. Bazı insanlar Jinshi'nin ofisinin en ufak bir hatanın ağır bir şekilde cezalandırılacağı bir yer olduğu fikrine kapıldı.

Tüm bunlara rağmen, evrak işlerinin miktarı hiç azalmamış gibi görünüyordu.

"Her durumda, Shaoh tapınak bakiresi. Evet. Doktorlar henüz onu görmeye gitmediler, değil mi?" Jinshi sordu.

"Hayır, efendim. Plana göre onu muayene edecek olanlar Tabip Subay Kan ve yeni tıbbi asistanlar olacak."

Bu kadın yabancı bir devlet görevlisiydi, bir tapınak bakiresi. Tıbbi tedavi için burada olsa bile onu erkeklerin muayenesine tabi tutamazlardı. Hadım Kan Luomen-Maomao'nun babasını, Lakan'ın amcasını göndereceklerdi. Asıl muayeneyi yapan saray kadınları olacak ve Luomen onların söylediklerine dayanarak teşhis koyacaktı.

Dolambaçlı bir yöntem

En iyisi.

Dolambaçlı ama gerekli. Bu Shaohnese'nin

Heyet . Jinshi az önce

kendisi için tıbbi asistanlar, sadece iki tane bıraktı, ama en azından

Maomao da orada olacaktı. Onun ve Luomen'in birlikte iyi çalışmasını bekliyordu.

". Herkesin programını öğren ve sağlık görevlilerine söyle. bir muayene ayarlamak için. İdeal olan, tapınak bakiresinin ihtiyaçlarına ve müsaitliğine mümkün olduğunca uygun bir randevu ayarlamaktır."

"Emredersiniz efendim." Basen emirleri hızla yazdı ve ofisin dışında bekleyen bir ulağa .

"Başka bir şey var mı?" Jinshi sordu. O almak istedi. Önce en ağır meseleleri halletmeliydi. Ona musallat olmaya devam edecekmiş gibi görünen sinir bozucu şeyler bekleyebilirdi.

"Konuşacak bir şey yok, efendim. Oh! ..."

"Evet?"

Basen rahatsız görünüyordu. "Transfer için zaten bir talep aldık." Jinshi'nin alıp incelediği yazılı talebi uzattı. Çok başarılı bir elle yazılmıştı. Daha önce tanıştığı kişilerden birinden gelmiş olmalıydı. "En'en adında bir saray hanımı tıbbi ofise geri transfer edilmeyi talep ediyor."

"Tıbbi asistanlardan biri miydi?"

Dedikleri gibi, bir kuşun tüyleri. Biraz sıra dışı bir iş, biraz sıra dışı insanları çekebilirdi. Jinshi çok da hevesli değildi.

Etrafında birçok genç hanımefendi vardı, bu yüzden diğer kadınlar işi öğrendikten sonra

bir kişi daha eksilmiş olacaktı. Eğer bu En'en o zamana kadar dayanabilirse, dileğine pekâlâ kavuşabilirdi.

"En'en'i neye dayanarak işe aldık?" diye sordu.

"İşinin her yönü konusunda gayretli ve mükemmel etrafındakilere destek oluyor. Ayrıca on yaşından beri nedimelik yapıyor, yani bu konuda ne yaptığını zaten biliyor. Çabuk öğreniyor ama dünyada ilerleme arzusu göstermiyor; sanırım bu hem güçlü hem de zayıf bir yönü."

"Evet, kulağa umut verici geliyor."

"Ayrıca... Bu tam olarak onun yetenekleriyle ilgili değil..."

Basen'in sesi garip çıkıyordu; kâğıda doğrudan bakmaya bir türlü cesaret edemiyordu.

"Evet? Çıkar baklayı."

"Efendim. Burada ek bir not var. Bu onun

erkeklerin yanında rahatsız oluyor, hatta onlardan özellikle hoşlanmıyor..."
"Ama kadınlara karşı belli bir tercihi var." demeden önce kısa bir süre tereddüt etti.

Kadınlar için bir tercih! Yani kendisi de bir kadın olmasına rağmen diğer kadınlarla romantik bir şekilde ilgileniyordu.

"O kalıyor!" Jinshi nakil talebini bir kenara fırlatarak haykırdı. "Usta Jinshi!"

"Tam ona göre. Bunun elimden kaçmasına izin vermeyeceğim!" İşe geri döndüklerinde genişçe sırıtıyordu.

Bölüm 14: Tapınak Bakiresi ile Tanışma

Ah-Duo'nun avluya yakın villasının yakınında benzer bir villa daha vardı.

Asıl amacı yabancı ziyaretçileri ağırlamak olan bir bina. Şu anda Shaoh'lu tapınak bakiresi ve maiyeti orada kalıyordu. Maomao, Yao, Luomen ve birkaç korumanın muayenesini yapmak için gittiği yer burasıydı. Maomao onu tanıdı

Muhafızlar, arka saraydan tanıdığı hadımlardı. Tapınak bakiresinin de bulunduğu villa bir bakıma erkeklerin giremediği bir yerdi, dolayısıyla hadım edilmiş eskortlar da buradaydı.

"Ne tuhaf bir yer," diye yorumladı Yao. Sahaya yakın olmasına rağmen, Yao ve Maomao'nun evlerinin tam tersi yöndeydi.

Yatakhane, bu yüzden ona iyice bakma şansları olmamıştı. Maomao, Ah-Duo'nun villasına giderken birkaç kez göz atmıştı ama Yao'nun haklı olduğunu ancak şimdi anladı. Gerçekten de garip görünüyordu.

Belki üslup yabancı olarak nitelendirilebilir. Bu Mimari Shaohnese'den çok daha batıda bir yerlerden gelmiş gibi görünüyordu. Maomao daha önce hiç böyle bir Kendisi de bir bina inşa etmişti ama uzun zaman önce ödünç aldığı bir kitapta böyle bir binanın resimleri vardı. Yapıda ahşap ve yer yer tuğla kullanılmıştı ve pencere çerçevelerinin üst kısımları hilal ayları. Sadece birkaç yerde cam kullanılması lüks bir yerdi. Bahçede, çiçekler açtığına muhteşem olması gereken gül kemerleri bulunuyordu.

Hizmetçilerin üniformaları da aynı derecede dikkat çekiciydi. Hizmetçilerin hepsinin Li'den olduklarını gösteren koyu renk gözleri ve saçları vardı. *Sanırım yabancı bir devlet adamına eşlik etmeleri için yabancılara işe alamazsınız.* İçlerinden birinin gizli bir ajan olduğu ortaya çıkarsa, bu sizin başınıza bela olurdu. Maomao çamurdan bile emindi-

Baheyle ilgilenen orta yaşı kadının üstü iyice .

Binaya girdiklerinde onları, görünüşüyle *yabancı* olduğunu haykıran bir kadın karşıladı. Uzun boyluydu, açık kahverengi saçları vardı, gözleri ise açık ve sarımsı yeşil arasındaki çizgide zeytin rengindeydi.

"Biz *de* sizi bekliyorduk," dedi Şaohnese'ye özgü bir ses tonuyla. "Lütfen içeri gelin."

Onları içeriye götürdü ve içeride şunları keşfettiler bina, dış cephesinden çok daha özenliydi. Ayaklarının altında kaldırım taşları vardı ve binanın etrafındaki taş sütunların çoğu oymalarla süslenmişti. Birkaç vitrin parçası orada burada duruyordu. İthal gibi görünüyordardı; Maomao'ya göre halktan biri bunlardan birini devirecek olsa, hayatı boyunca çalışıp asla geri ödeyemezdi.

Binanın derinliklerine indikçe hava daha da kararıyordu. ve daha karanlıktı. Perdeler pencerelerin üzerine çekilmiş, dışarıdan gelen ışık engellenmişti.

Doğru. O bir albino. , beyaz saçlı, soluk tenli ve kırmızı gözlü biri. Bazılarının mavi gözlü olduğu ya da saçlarında birkaç altın çizgi bulunduğu söylenir, ancak hepsi Güneş ışığı. Maomao'nun yaşı adamı ona albinoların normalde insanlara ten rengini veren maddelerden yoksun olduklarını, bu yüzden güneşin onlara diğer insanlardan daha sert geldiğini söylemişti. Bunu telafi etmek için

Pencereler kapatılmıştı, zemin boyunca düzenli aralıklarla yerleştirilmiş mumlar vardı ve gün ortasında bile burada yanıyorlardı.

"Bu taraftan lütfen," dedi kadın. "İçtenlikle özür dilerim, ama erkeklerden burada beklemelerini istemek zorundayız."

Luomen, "Anlıyoruz, elbette," dedi ve muhafızlarla birlikte girişte durdular.

Maomao ve Yao odaya doğru ilerlediler. Loştu ve tütsü kokusuyla doluydu. Turuncu bir ışık titreyerek saçaklı bir yatağın üzerindeki silueti ortaya çıkardı.

"Onları *getirdim* ."

Görevli olduğu anlaşılan bir kadın yatağın yanında duruyordu. Koyu tenliydi ve bir şekilde tanıdık geliyordu. Maomao eğiliyordu.

Yao "Oh!" diye haykırdığında, kim olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Maomao onu dürttü, ama aynı anda o da kadının neden bu kadar tanıdık geldiğini anladı. Geçen gün genç kız Jazgul ile birlikte olan oydu. İşlemeli Onlara teşekkür olarak verdiği giysi Maomao'nun onun zengin bir kadın olduğunu düşünmesine yol açmıştı ama onun tapınak bakiresinin hizmetçisi olduğunu asla tahmin edemezdi.

Demek tapınak bakiresi de kurbağa yiyor, ha? Tapınak hizmetçisinin, bir cana kıyılmaması gerektiği düşüncesiyle et ve balıktan uzak durduğundan emindi. Kadının kurbağa yediğini duyduğunda Hasta olan Maomao, bunun et yememekten kaynaklanan yetersiz beslenmeden kaynaklanabileceğini tahmin etmişti, ancak bu konuda yanılmış gibi görünüyordu.

Bronzlaşmış kadın da onları hatırlıyor gibiydi, çünkü irkilmiş görünüyordu ama sadece bir anlığına. Çok geçmeden kendini toparladı ve yüzü bir kez daha donuklaştı. Maomao ve Yao buraya iş. Hiçbiri resmi görevdeyken kişisel anıları için zaman ayıramazdı.

Görevli kalın aksanıyla, "Buyurun," dedi. Perdeyi kenara çekti ve gerçekten de albino olan güzel bir kadın ortaya çıktı. Kırklı yaşlarında olması gereken birine göre genç görünüyordu. Maomao onun oldukça uzun boylu görüldüğünü düşündü.

Yatarken bunu söylemek . Ayrıca hafif bir göbeği vardı, ancak elleri görünmeyecek kadar uzundu.

Fazla kilolu.

Biraz daha genç ve biraz daha zayıf olsaydı... Maomao düşündü. O zaman ressamın yabancı kadına tıpatıp benziyor olmalıydı. Bir de şu var. *Evet, birbirlerine benziyorlar.*

Tapınak bakiresi ve Beyaz Leydi anlamına geliyor.

Maomao'nun da Lahan tarafından kendisine emanet edilen gizli bir görevi vardı. *Bu "tapınak bakiresinin" gerçekten bir tapınak bakiresi olmak için gerekli niteliklere sahip olup olmadığını bilmek istemektedir.*

Ya da "nitelikleri" uzun zaman önce, Beyaz Leydi'yi doğurduğunda ortadan kalkmış olsaydı.

Doğum yaptığına dair bir işaret var mı diye bakmam gerekecek. En hızlı yol bacaklarının arasına bakmak olurdu, ama bu

Masa. Kaba olan da vardı, *kaba* olan da. *Yine de başka bir yol daha var.* Hamilelik sırasında göbek hızla genişler.

dokuz ay boyunca. O kadar büyüdü ki neredeyse patlayacaktı.

çocuk doğar doğmaz söner. Bu durum, cildin hamilelik sırasında karnın hızla genişlemesine ayak uyduracak kadar hızlı büyüyememesi nedeniyle çatlaklara neden olmuştur, fiziksel olarak kırılmasına neden olur.

İmparatoriçe Gyokuyou ve Konsolos Lihua yine de onlardan kaçmayı başardılar...

Tipik olarak, doğum çatlaklarla sonuçlanırdı. Bu bir garanti değildi ama Maomao'nun kullanabileceği bir kanıttı. *En azından karnına bakmama izin vereceğini umuyorum.*

Maomao eğildi ve yatağa yaklaştı. O ve Yao kendi sorumluluklarını tartışmışlardı. Yao not alırken Maomao asıl muayeneyi yapacaktı. Yao muayeneyi kendisi yapmak istemişti ama doktorlardan biri Maomao'nun daha doğru nabız aldığını söyleyince Yao kabul etmek zorunda kaldı. Maomao kadar iyi olmadığını bilmekten nefret etse bile.

Maomao, En'en'in Yao'yu bu kadar sevimli bulmasının birçok nedenini anlamaya başlamıştı. Neredeyse dayanılmaz derecede ciddiye ve

Açıktı ve biri onunla aynı fikirde olmadığına hem iğrenç hem de ilham verici olabiliyordu. Tıpkı Jinshi'nin En'en'i nedimelerinden biri olarak kabul ettiği gibi, Maomao'nun tıbbi yetenekler konusunda kendisini geride bıraktığını kabul edecek kadar iyiydi.

Onlar zaten yazılı bir rapor görmüşlerdi.

Tapınak bakiresinin şikâyeti ve daha önce hangi tedavilerin denendiği. Maomao ve yaşlı adam konuyu birlikte tartışmış ve bir dizi olası teşhis bulmuşlardı.

"İzin verirseniz nabzınızı ölçerek başlamak istiyorum leydim." Maomao yavaş ve anlaşılır bir şekilde konuştu.

Tapınak bakiresi elini uzatarak, "Lütfen yap," dedi.

Maomao onu yumuşak buldu. Soluk ten, damarların nerede olduğunu görmeyi kolaylaştırıyordu. Üç parmağını genç kızın bileğine yerleştirdi. Kadının kalp atışlarını parmak uçlarında hissedebiliyordu, *ba-bum, ba-bum, ba-bum*, ve belirli bir süre içinde kaç vuruş olduğunu ölçtü. Parmaklarını kullanarak Yao'ya işaret etti.

Yao'nun taşınabilir bir yazı setiyle kaydettiği numarayı iletmek için.

"Gergin mi hissediyorsun? Nabzınız biraz hızlı atıyor," dedi Maomao.

Bu soru tapınak bakiresinin gözünden kaçmış olmalı ki Maomao sorgulayıcı bir bakış attı. Yanlarındaki kadın Shaohnese dilinde birkaç kelime söyledi, bunun üzerine tapınak bakiresi gülümseyerek "Evet, biraz" dedi.

Sayı her halükarda anormal değildi, bu yüzden Maomao paniğe neden oldu. "Yüzünüze dokunabilir miyim hanımefendi? Gözlerinizi ve dilinizi incelemek istiyorum."

"Lütfen, devam edin."

Maomao ellerini tapınak bakiresinin yanaklarına koydu. Gülme çizgileri vardı ama onun dışında cildi sıkı ve güzeldi. Maomao, göz küresini daha iyi görebilmek için kadının gözlerinin altındaki deriyi aşağı çekti. Sonra kadının ağzını açtırdı ve dilini dışarı çıkarttırdı.

Bir bakıma şanslıydık, diye düşündü Maomao. Geçen gün Jazgul adlı kızla karşılaşmalarını düşünüyordu. *Nar ve hasma...*

Görevlinin o gün satın aldığı ürünler tıbbi nitelikteydi. Yine de kendilerine verilen raporda bu konuda bir şey söylenmemişti; ilacın sadece tapınak bakiresinin düzenli diyetinin bir parçası olduğu ima ediliyordu. Maomao tapınak görevlisinin yanında duran kadına baktı. Yatakta. Tüm şaşkınlığı kaybolmuştu; şimdi sanki hiçbir şey olağandışı değilmiş gibi görünüyordu.

Belki de hiç ilaç yapmıyordu. Belki de tamamen tesadüftü.

Çok fazla ilaç almak vücut üzerinde zararlı bir etki yaratabilir. "Affedersiniz ama tapınak bakiresinin en sevdiği yiyecekleri ayrıntılı olarak yazmanızı rica edebilir miyim?" Maomao söyledi.

"Pekâlâ," dedi görevli. Hızlıca bazı notlar aldı ama ne yazık ki bunlar Shaohnese dilindeydi. Maomao bu dilin tamamını bilmiyordu. kelimeleri. Onları daha sonra tercüme etmesi ve sonra değerlendirmesi gerekecekti. Her neyse, son teşhisi koyacak olan babasıydı; onun listeyi kendisinden daha iyi okuyabileceğini umuyordu.

"İç çamaşırınızı çıkarma nezaketini gösterir misiniz?"

"Elbette," dedi tapınak bakiresi ve giysilerini silkmeye başladı. Sınavın yaklaştığını bildiği için pijama almıştı.

önden kapanıyordu. Maomao artık göğüslerini ve göbek deliğini açıkça görebiliyordu.

"Fiziksel muayene yapabilir miyim?" Maomao sordu.

"Buyurun."

Maomao, tapınak bakiresinin vücuduna dokunmaya başladı ve sesteki ince farklılıkları dinledi. Bu arada kadının karnına baktı. *Çatlak yok.*

Tapınak bakiresinin göbeği, çatlakları daha az olası hale getirebilirdi - ama aynı zamanda

tüm hipotezlerinin yanlış olma olasılığı. Bu kızın

çocuk doğurmamış. Maomao'ya bunu düşündüren ne? *Kemiklerindeki et miktarına göre göğüsleri küçük.*

Menarş gelmediğinde, bir kişi yarı yin yarı yang olabilir, ne tam olarak erkek ne de tam olarak kadın olabilir. Bu olabilir göğsünün büyüklüğünü açıklayamıyordu ama belki de göğüsleri her zaman küçüktü. Tapınak bakiresinin doğum yapıp yapmadığından emin olmak mümkün değildi. Hasta olup olmadığı ve ne kadar hasta olduğu, aylık ziyaretçisinin daha önce gelip gelmediğine bağlıydı. Gel.

Maomao sınavı yaparken kaşları çatıldı; tam olarak neyle çalıştığını bilmemek sinir bozucuydu. Maomao'nun

Muayene işleri daha da netleştirmiyordu. Yine de, içini ürperten bir

şüphe hissetti. *Bir şeyleri kaçırıyor olmalıyım.* Bir şeyler

Ama ne olduğunu anlayamadı ve muayene bitene kadar da anlayamadı.

Keşke alt tarafını da inceleyebilseydim, diye düşündü.

bunun çok fazla şey istemek olduğunu biliyordu. Tapınak bakiresinin

çıplak göğsüne bakmak bile onun için ilk başarısıydı.

Sınav. Arka saraydaki bazı cariyeler bile yabancıların kendilerine

dokunması fikrine karşı çıktı.

"Kıyafetlerini ," dedi Maomao. Her şeyi tek bir ziyarette

çözemeyeceğini biliyordu; dünya bu şekilde işlemiyordu. Baskı yapmaya devam etmek ona bir şey kazandırmayacaktı.

Her yerde. Geri dönüp babasına ne yaptığını söylemek daha iyiydi.

öğrendim. "Doktorla aşağıdaki hususlara dayanarak görüşeceğim

Burada gördüklerim ve duyduklarım," dedi.

"*Anlaşıldı*," dedi görevli, tapınak hizmetçisinin giysisini giymesine yardım . Maomao ve Yao odadan çıktılar.

Güvenli bir şekilde arabaya binip eve doğru yola çıktıklarında, Yao "Tanrım, ne kadar gergindim!" diye haykırdı. Birden yüksek sesle konuştuğunu fark etti ve hiçbir şey söylememiş gibi görünmek için çabaladı ama artık çok geçti. Eğer En'en orada olsaydı, *bir şeyi ağzından kaçırdığında* suratında "*Hanımım çok tatlı değil mi?*" ifadesi belirecekti. Ama orada değildi. Onun yerine Maomao Yao'yu yakından inceliyordu.

İlk muayenenin sonuçları Maomao'nun zihninde ancak yetersiz olarak adlandırılabilirdi. Özellikle de bu konuda ama villadan ayrılana kadar beklemek zorunda kaldı.

Daha iyi bir yolu olmalı. Kadın yabancı bir ülkeden onca yolu gelmiş, sadece bir deniz yolculuğu yaparak Bu yüzden Maomao, Li'deki doktorların kendisine yardım edebileceğine inandığını varsaydı. Ancak şimdi buradaydı ve gerçek bir doktorun ona bakmasına bile izin verilmiyordu.

"Nasıl geçti?" diye sordu babası ama Maomao, nazik, hoş ve sonsuz sevecen adamın cevabı zaten bildiğini hissetti. Bu yüzden hemen konuya girdi.

"Onurlu tapınak bakiresinin gerçekten hasta olduğuna inanıyor musunuz?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun? Shaoh'dan buraya kadar geldi, değil mi?" Yao dedi ki.

"Evet, uzun ve zorlu bir yolculuk. Hasta olduğundan şüpheleniyorum ama tedavi için Li'ye kadar gelmesini gerektirecek bir şey olup olmadığı konusunda şüphelerim var," dedi Maomao, babasıyla kibarca konuşmaya özen göstererek Yao'nun .

"Peki sizce rahatsızlığının sebebi nedir?" Luomen sordu.

Maomao cevap verirken Yao'nun notlarına baktı. "O rapor ediyor yorgunluk ve uykusuzluk, fiziksel dayanıklılık eksikliği ve kilo alma. Ve beni her şeyden çok endişelendiren bir şey daha var." Sözde tapınak bakiresinin iyileşmeyi reddeden kırık bir kemiği vardı,

sol elinin serçe parmağı. Günlük yaşamında bir engel teşkil etmiyordu ama işleri de kolaylaştırmıyordu.

Maomao şu sonuca vardı: "Sanırım kadın *qi'si* azalıyor ve bu sorunlara yol açıyor. Kadınlar yaşlandıkça bu olağandışı bir durum değildir." Aslında, aylık ziyaretçi kesildiğinde bu oldukça yaygın bir rahatsızlıktı.

geliyor. Kadın *qi'sindeki* düşüşle birlikte hem beden hem de zihin acı çekebilir.

Bir , kemikler sık sık kırılmanlaşıyordu. Kırk yaş Ziyaretçinin gelmeyi bırakması için biraz erken ama duyulmamış bir şey değil. Başlangıçta hiç gelmemiş olsaydı, tapınağı kızlık bu tür sorunlara çok daha yatkındır.

"Anlıyorum, . , haklı olduğunu varsayalım Maomao. Farklı ülkelerin farklı hastalık tedavi yöntemleri olduğunu biliyorsun. Belki de Shaoh'daki tapınak bakiresine yardım edemeyeceklerine gerçekten inandılar ve onun yerine Li'ye gönderdiler. Bunun aksini gösteren bir kanıtınız var mı?"

"Ben biliyorum." Maomao, tapınak bakiresinin diyetini detaylandıran kâğıdı çıkardı. "Kendisine özel bir ilaç verilmemiş. dişi *qi'sini* artırıyor *ama* buna ihtiyacı olmayacaktı. Yediği yiyecekler ona fazlasıyla yeterdi. telafi et."

"Kadının dükkândan aldığı şeyleri mi kastediyorsun?" Yao anladığını söyledi. Görevli, kadın sağlığını tedavi edebilecek pek çok şey de dahil olmak üzere önemli sayıda alışveriş yapmıştı endişeler. Tapınak bakiresi kendi durumunu nasıl tedavi edeceğini gayet iyi biliyordu ama Li'ye kadar gelmişti. İşin içinde politika olmalıydı.

"İkinizin de bu konuda aynı fikirde olduğunuzu varsayabilir miyim?" Luomen Yao'ya sordu.

"Maomao kadar tıbbi bilgim yok, ama onurlu tapınak bakiresinin bir sürü ilaç aldığını da gördüm.

Bu yüzden bir itirazım yok." Baktı

Tıbbi konulardaki cehaletini itiraf etmek zorunda kaldığı için biraz acı çekiyordu. Yine de bu konuda dürüst olmaya istekliydi ve bunun da kendine has bir cazibesi vardı. Maomao neredeyse ikinci bir En'en haline geliyordu.

Yani ilaç olduğunu biliyordu. Bu, onun da hasma atıştırmalıklarının şifalı olduğunun farkında olduğu anlamına mı geliyordu? Belki bir gün Maomao

sorardı.

Bu arada Luomen sıkıntılı görünüyordu. Bu onun için tipik bir durumdu; ancak şu anda Luomen'den biraz daha sıkıntılı görünüyordu.

Her zamanki gibi. "Size sadece bir şeyi hatırlatmak isterim." "Evet, efendim?" Maomao ve Yao da öyle dedi.

"İşimizi yaparken insanların hayatları dengede duruyor." Of Elbette bunu ikisi de biliyordu. "Tapınak bakiresine nasıl davranırsak davranalım, bunu yaparken hayatımızı ve uzuvlarımızı riske atmamalıyız."

"Evet, efendim. Bunun açık olduğunu düşünmeliydim..." Yao şaşkınlıkla, "Evet, efendim." dedi.

"Hiçbir koşul altında tapınak bakiresi veya halkı az önce konuştuklarımızı duymayacak. Sadece uygun tedaviyi bulmamız ve uygulamamız gerekiyor."

Bu insanların zaten yapmakta şey olsa bile.

Yao bu konuda mutlu görünmüyor. Anlaşılır bir şekilde. Tapınak görevlisinin zaten yapmakta olduğu şeyin aynısını neden yaptıklarını merak ediyor olmalıydı. Bu, tapınak görevlisinin Beceriksiz olduklarını kabul etmek mi? *Ancak zaman aptalı oynayacağını bilmek de önemli bir beceridir.*

Babası "hayatlarını ve uzuvlarını" riske atmamaları gerektiğini söylemişti ama tapınak hizmetçilerinininkinden çok kendilerininkini . Etrafta dolaşan pis politika kokusuyla, İstemedi de olsa gerçeği söylemek hayatlarını tehlikeye atabilirdi. Dünya hakkındaki masumiyetinden hâlâ kurtulamamış genç bir hanım için belki de zor bir kavram.

En'en burada olsaydı, eminim bunu Yao'ya iletmek için iyi bir yol bulabilirdi... Ne yazık ki, En'en görev için uzaktaydı.

Maomao konuyu değiştirmek için Yao'ya, "Söylesene, neredeyse ," dedi. Villadan mahkemeye gitmek, vardıklarında muayenehaneye gitmekten bile daha uzun sürmüştü, bu yüzden yorucu bir yolculuktu. "Ofise vardığımızda, biraz ilaç aramaya ne dersiniz? Sadece bizim ülkemizde bulabileceğiniz bir şey. Eğer yardımcı olursa Birazcık bile olsa, bu işe ."

"Doğru... Elbette," dedi Yao. Bunu bilecek kadar zekiydi O anda yaygara koparmak bir şey kazandırmazdı. Maomao'nun rahatlaması için,

olgunca bir şey yaptı ve sakin kaldı.

Ofislerine döndüklerinde Luomen hemen evrakları düzenlemeye ve raporlarını hazırlamaya koyuldu. Onun izniyle Maomao ve Yao ilaçların odaya gittiler ve yardımcı olabilecek bir şeyler aramaya başladılar. Bazı ilaçların işe yaramayacağını bilmelerine rağmen her şeyi kontrol etmeye karar verdiler.

Diğerleri zaten denenmişken, tapınak bakiresinin yapısı nedeniyle işe yaramadı.

İlaçları teker teker çıkardılar, Maomao ezberden çalışırken Yao bir kitaba danıştı. Orada bulunma izinleri olmasına rağmen ilaç deposunu tekellerine almışlardı.

oda. Sonunda doktorlardan biri kafasını içeri ve "Burada neler oluyor? Her yerde ilaç var! Neye bakıyorsunuz öyle!"

Bu Luomen'in eski bir tanıdığı, Konsolos Lishu'nun bekâret durumu hakkında danışmaya gelen doktorlardan biriydi. Bazen sağlık ofisine dostane bir ziyarette bulunurdu.

"Bir sorun mu var? Bu kombinasyonlardan herhangi biri sizi ilgilendiriyor mu?" Maomao ona bakarak sordu.

"Hayır, ben sadece... Bir an için korktum... beni *oraya* geri gönderiyorlar diye."

"Nerede?"

"Biliyorsun, *işte orada*." Adam sarayın kuzey çeyreğini işaret etti. "Arka saray!"

"Size bunu düşündüren nedir? Bunların hepsinin kadınların sağlık sorunlarına yönelik tedaviler olduğunu kabul ediyorum ama bunun arka sarayla hiçbir ilgisi yok." Maomao gözlerini toplanan ilaçların üzerinde gezdirdi.

"Ah, kadınların şikayetleri... Evet, anlıyorum. Sarayda çoğunlukla erkeklerle muhatap oluyorum. Bu özel malzemeleri gördüğümde biraz panikledim."

Adamın arka sarayla ilgili travmatik bir anısı var gibiydi. Maomao'ya geçmişte hadım olmayan doktorların oraya girip çıkmasına izin verildiğini hatırlattı. "Doğru, bir süre önce arka sarayda hekimlik yapıyordunuz,

değil ? Duydum," dedi Maomao. "Orada bir şey mi oldu?"

"Pek bir şey yok. Sadece kötü bir anı. Bunu, bunu ve bunlardan bazılarını al..." Maomao'dan malzemeler koparmaya başladı ve Yao'nun koleksiyonu. "Onları karıştırın ve özel bir sahte hadım ilacı haline gelsinler."

"Sahte hadım ilacı mı?" Maomao ve Yao hep bir ağızdan sordular.

"Bu oldukça basit bir mesele. Bazen hadım olmayan bir adamın arka saraya girmesi gerekir, ancak bu sorunlara yol açtı. Sizi hadım olmaya zorlamadılar ama erkeklik fonksiyonlarını baskılayan bu ilacı almanızı sağladılar."

"Ahh." Maomao şimdi anlamıştı. Gaoshun'un nasıl olup da arka saraya sorunsuzca girip çıkabildiğini hep merak etmişti. (Jinshi başka bir konuydu.) Muhtemelen bu ilacı alıyordu. "Kabul ediyorum, tadı oldukça kötü gibi görünüyor."

"En kötüsü." Doktor açıkça deneyimlerine dayanarak konuşuyordu. "Ve bu durum sizde garip yan etkiler yaratmaya başlayabilir. Buna alıştım."

"Yan etkileri olduğunu biliyordum!"

"Tanrım, öyle mi? Aşırı alınan her ilaç zararlı olabilir. Bu yüzden o şeyleri gördüğümde endişelendim."

Neden bu kadar rahatsız olduğu yeterince açıktı. Maomao ona yan etkilerin tam olarak ne olduğunu sormak istedi ama adam O daha sözlerini tamamlayamadan kendini odadan dışarı attı. "En'en bu durumda ne yapacağını bilirdi diye düşünüyorum," Yao dedi.

"Katılıyorum. Bu onun uzmanlık alanı sayılır."

"Tüm bu yan etkilerden bahsetmişken... Sizce ona bir mektup yazıp fikrini sormalı mıyız?"

"Bence bu mükemmel bir fikir. Ve En'en sizden haber almaktan mutluluk duyacaktır." Muhtemelen genç hanım eksikliğinden dolayı kendini geri çekmenin eşiğindeydi. Yine de onun yokluğu Maomao ve Yao'nun daha fazla konuşmasını sağlamıştı.

Tazminat.

Maomao'nun düşünceleri hangi ilaç kullanmaları gerektiğine geri döndü.

Bölüm 15: "Anne"

Tapınak bakiresini birkaç kez daha incelemeye gittiler. Böyle bir ziyaretten eve dönerken, arabanın dışındaki manzara bir yeni yıl kutlaması kadar canlı görünüyordu.

Yao, "Neredeyse yürümek daha hızlı olurdu," dedi. Babasının bacağına sakat olduğunu bilen Maomao sessiz kaldı.

Luomen garip bir şekilde gülümsedi. "Özür dilerim. Gördüğünüz gibi bu bacakla fazla ileri gidemiyorum." Yao mahcup görünüyordu ama artık çok geçti. Luomen olduğu için şanslıydı. Luomen onun anlayışla karşılayacaktı; başka önemli bir şahsiyet de .

Yaptıkları muayenelerin pek bir anlamı olup olmadığı henüz belli değildi ama küçük ekip en azından biraz yardımcı olabilmmişti. Ne yazık ki Maomao'nun ilaç seçimleri değil, daha ziyade yaşam tavsiyeleri açısından. Tapınağa bir şeyler söyleyebilmişlerdi. bol su içtiğinden emin olmak için. Shaoh'da su çok fazla içilemeyecek kadar değerliydi. Ayrıca, tapınak bakiresi Tesisleri kullanmak için her zaman bir bahanesi vardı, bu yüzden sık sık su içme alışkanlığı yoktu. Daha fazla sıvı almaya başladığında, daha az sıvı aldığını memnuniyetle bildirdi. Baş ağrısı.

Ayrıca daha fazla yürüyüş yapabildiği de memnun olduğunu . Bir albino olarak Shaoh'da sadece geceleri dışarı çıkabiliyordu ama Li'de güneş ışığı daha az yoğun ve yağmur daha sık yağıyordu. Havanın kötü olduğu zamanlarda bir şemsiye alır ve anayasa yapardı.

Sanırım eğleniyor olmasına sevindim, düşündü Maomao, ama neredeyse tapınak hizmetçisinin Li'ye basit bir tatil için gelip gelmediğini merak etmeye başlamıştı.

Elbette kadının saatlerini dolduracak hiçbir şeyi yoktu. Ara sıra ziyaretçileri oluyordu. Bazıları önemli kişilerdi, ama sadece birkaç şey değiş tokuş etmek isteyenler de vardı.

"deneyim için" yabancı tapınak hizmetçisiyle konuşuyor. Kendisinden önceki Beyaz Leydi gibi, bu yabancı tapınak bakiresi de teninin rengiyle insanların ilgisini çeker.

Maomao, "Bugün onu ziyaret eden birinin falına bakılmasını istediğini söyledi," dedi.

"Kehanette bulunmak bir tapınak bakiresinin bazen yaptığı bir şeydir, ancak bu biraz kaba bir talep. Ne de olsa o yabancı bir devlet görevlisi," dedi Luomen. Maomao tamamen aynı fikirdeydi. Değil en azından kamuoyu önünde, tıbbi tedavi için burada olduğundan bahsetti. Bu konumdaki birine gidip falınıza bakmasını istemek belli bir empati eksikliğine işaret ediyordu, ama ne yazık ki pek çok insan bu şekilde davranıyordu.

Maomao, "Fallarının doğru olduğunu söylüyorlar, ama ben hayatımı böyle şeylere dayanarak yaşamaktan, yani temelsiz tahminlerin geleceğimi belirlemesine izin vermekten şüphe duyuyorum," dedi. Onu rahatsız eden de buydu. Hiçbir şey yoktu falcılığın işe yaradığına inanmak için bir sebep yoktu. Eğer tapınak bakiresinin kehanetlerinin herhangi bir geçerliliği varsa, bu muhtemelen sadece insanları okuma konusunda bir yeteneği olduğunu gösteriyordu.

"Her şeyin açık seçik olmasını tercih ettiğini biliyorum Maomao," dedi Luomen. "Falcılıktan hoşlanmıyor musun?" Yao araya girdi.

"Bu seni tuhaf hissettirmiyor mu?" Maomao sordu. Dünyadaki her şeyin siyah ve beyaz olmadığını biliyordu ama ona göre hayatın "gizemlerinin" çoğu kişinin kendi sınırlarını temsil ediyordu bilgi ya da enformasyon. Arkalarında her zaman *gerçek* bir şeyler vardı. "Demek istediğim, kaplumbağa kabuklarını yakmak ve bunun size başkentinizin yerini söylemesine izin vermek? Oldukça şüpheli bir yöntem."

"Aslında şaşırtıcı derecede rasyonel olduğunu söyleyebilirim," diye karşı çıktı babası. "Yerel vahşi yaşamın parçalarını kullanmak size ne kadar iyi

hayvanlar yiyor. Başka bir deyişle, toprağın Bol miktarda. Buna falcılık deyin, tanrılara ya da ölümsüzdür-eğer insanların buna inanması için gereken buysa. Belki de siyaset dediğimiz şey burada başladı."

Anlıyorum, diye düşündü Maomao. Bunu kabul edebilirdi. Yao da aynı şekilde dikkatle dinliyordu.

"Tek bir sorun var. Bir ritüel ilk yapıldığında bir anlam ifade etmiş olabilir, ancak *neden* başladığını unutursanız veya

Ne anlama geldiğinin bilgisine sahip değilseniz, geriye sadece şekli kalır. Bu, kızlar, tehlikelidir." Luomen üzgün görünüyordu. "Bir keresinde bir köye gitmişim, orada kötü bir hasat olduğunda tüm bebekleri kurban ederlerdi.

O yıl doğan çocukları toprağa gömüyorlarmış. Ancak bir yıl bu yöntem mahsulü artırmadı, bu yüzden köyde neredeyse hiç kimse kalmayana kadar daha fazla fedakarlık yaptılar. İşte o zaman seyahatim sırasında oradan geçtim."

Sanırım nereye varacağını anladım. Babası çok zorluk çekmişti ve hikayenin bu noktasında Maomao onun ne demek istediğini çok iyi anlıyordu.

"Beni bağlayıp bir çukura attıklarında öleceğimden emindim. Şanslıyım ki yol arkadaşım bir süre sonra ortaya çıktı ve beni buldu, yoksa bugün bile oradaki kurtları besliyor olabilirdim."

Yao'nun Luomen'in soğukkanlılığı karşısında nutku tutulmuştu. bu acımasız hikayeyi aktardı. Ne kadar anlayışlı olsa da, kendi talihsizliğiyle ilgili hikâyelere karşı biraz hissizdi. (Hadım olmayı *seçmediğini* söylemek yeterli).

"İnsan kurban etmeyi saçma bulabiliriz ama geçmişte bir zamanlar etkili olmuş. Bu köyde, insan kurban etme alışkanlıkları vardı. Her yıl tarlalara aynı ürünü ekiyorlardı. Gübre kullandılar, Ama insan vücudunda üretilen bir besin maddesi eksikti."

Elbette bu mantık sadece asıl sorun tek ürün yetiştirmekse geçerliydi. Maomao'nun babası köyü ziyaret ettiğinde, kötü hasadın nedeni böceklerden kaynaklanan bir hastalıktı. fedakârlıklar tamamen boşa gitmişti.

"Bazen insanlar sırf geçmişte işe yaradığı için bir şeyler yapmaya devam ederler. İnsan kurban ederek iyi hasadı teşvik eden bir yeri ele alalım - hasat iyileşir çünkü kurbanlar çıplak toprağa gömülürdü. Ancak zamanla tanrılar ya da ölümsüzler işin içine girer ve bu bir ritüel haline gelir. İlahi olan güçlü ve kullanışlı bir bahane."

Belki de Shaoh'un tapınak bakiresi de benzer bir süreçten geçerek kutsal hale gelmişti.

Sohbetleri onları tıbbi ofisin kapısına getirdi.

Maomao babasından daha fazla şey duymak isterdi ama şimdilik hepsi bu kadar. Arabadan inmesine yardım etti. Yazılacak raporlar vardı. Her zaman raporlar.

Ofise girdiklerinde büyük bir kargaşa olduğunu fark ettiler. oluyordu?

"Tanrıya şükür buradasınız!" dedi gelen ve çok sıkıntılı görünen bir doktor.

" nedir?" Luomen sordu.

"Sorun nedir? *Ne oldu?! İkiniz de dışarıdayken ortaya çıktığına* inanamıyorum. Ona burada olmadığını söyledik, ama siz dönene kadar beklemekte ısrar etti! Ne yapacağımızı bilemedik!"

Maomao ve babası birbirlerine baktılar. Bu şekilde şaşkınlık yaratabilecek insanların kısa bir listesi vardı.

Luomen, "Sanırım bunu ben halletsem iyi olacak," dedi ve tıbbi ofise girdi. İçeride, kendisi için getirttiği bir kanepeye uzanmış tek gözlü ucubenin olması hiç de şaşırtıcı değildi.

"Amca! Buraya hiç gelmeyeceksin sandım!" dedi ucube sırtarak. "Hadi ama Lakan! Mobilyalarını getirmeyi konuşmuştuk. insanların ofislerine davetsiz girmek. Atıştırmalık ambalajlarınızı yere atmanın yanı sıra - onlar çöp kutusuna aittir. Ve meyve suyundan başka bir şey içmediğiniz için dişleriniz çürürse bana ağlayarak gelmeyin! Doğrudan kaptan içmiyorsunuz, değil mi?" Luomen eğildi ve paketleri toplamaya başladı.

"Yaşlı bir büyükanneye benziyor," dedi Yao ve ofisteki zarif bir terbiyeden geçmemiş olanlar bile muhtemelen onunla aynı fikirdeydi.

Çırak hekimler ve ucubenin astları Luomen'e görevinde katılmak için koşuşturdular. Maomao muhtemelen yardımcı olabilirdi ama onlara yaklaşırsa kargaşa yeniden başlayacaktı. Canının istemediğinden bahsetmiyorum bile. Onun yerine, bir direğin arkasından gözlemlledi.

"Amca! Maomao nerede? Yakında, değil mi!" dedi ucube, burnu bir köpeğinki gibi seğirerek.

Maomao kendini "Ahh..." diye mırıldanmaktan alıkoyamadı.

"Belki de yüzünle ilgili bir şeyler yapabilirsin Maomao? Çok *korkunç*," dedi Yao. Madem öyle dedi, o zaman. Maomao ona masaj yaptı.

ağız ve kaşları biraz gevşeyene kadar. Yine de yanaklarının seğirmesini engelleyemedi.

"Maomao! Maomao'yu bana ver!" diye bağıırıyordu ucube.

"Hadi ama. Seni uyarmıştım, eğer orada yaygara koparırsan akşam yemeğinizde bolca havuç olacak. Bu akşam havuçlu congee var," dedi Luomen. Eğer insanlar onun zaten yaşlı bir kadın gibi göründüğünü düşünmüyorsa, şimdi düşüneceklerdi. Birkaç kişi ellerinde mideleri neşe doluydu. Geri kalanlar ne yapacaklarını bilemez halde etrafa bakınıyorlardı.

"Çorbama yumurta istiyorum, amca! Yani, hayır! Maomao nerede? Bugün burada olmak için geçerli bir nedenim var!"

"Kendi getirdiğin bir kanepede yatarken ve her yere atıştırmalık döküntüleri saçarken buna inanmak biraz zor."

Luomen söyledi. Bir çekmece açtı, bir diş fırçası çıkardı ve ucube stratejiste verdi. Mesaj şu gibiydi: *dişlerini fırçala*

Dişler. "Bana 'sebebinin' ne olduğunu söyleyerek başlayabilirsin. Maomao söz konusu olduğunda tüm orantı hissini kaybettiğini biliyorum. Eğer kabul edersem

Neden burada olduğunuzu öğrenirseniz, oradan devam edebiliriz."

Stratejist diş fırçasını ağzına sokarak hevesle başını salladı. Maomao bir sepet dolusu kullanılmış sargı bezi aldı.

Koridorda. İşleri halletmesi için babasına güvenirdi. Eğer şanslıysa, O hâlâ çamaşır yıkarken ikisi de küçük sohbetlerini bitireceklerdi.

Belki bir saat sonra, çamaşırları yıkayıp bandajları kuruması için asmaya başladığında onu çağırdılar. Babası yorgun görünüyordu.

"Ne istiyormuş?" diye sordu Maomao değil, Yao.

"Oldukça şaşırtıcı bir şey olduğunu söylemeliyim," diye yanıtladı

Luomen. "Öyle mi?"

"Prensin sunumu yakında yapılacak ve Lakan, Maomao'nun yemekte tadımcı olmasını istiyor."

Gerçekten orada olmayı planlıyor mu? diye düşündü Maomao. Lahan, stratejistin katılmaya zahmet ettiği neredeyse hiçbir bahçe partisi ya da buluşma olmadığını iddia ediyordu. Buna, yemek tadımcısı olarak katıldığı son İmparatorluk bahçe partisi de dahildi.

"Neden?" Maomao sordu. Dışarıda ona karşı kin besleyen pek çok insan olması gerektiğini gayet iyi biliyordu, bu yüzden ihtiyacı açıkladı. Ama onu isteyeceğini düşünmek Şahsen! Başka biri Maomao'dan yiyeceklerinde zehir olup olmadığını kontrol etmesini istediğinde buna karşı çıkmıyordu.

"Senden nedimesi olmanı isteseydi, bu bir şey olabilirdi, ama bir yemek tadımcısı mı? Bu geri çevrilmesi zor bir istek. Hayır. Özellikle gıda zehirlenmesi olayından sonra kimse onun kendi tadımını yapmasına itiraz etmeyecektir. Nasıl idare etmek istersiniz? Bu mu?"

"Bu gerçekten bir soru mu?" Maomao öyle dedi. Babası talebin "geri çevrilmesi zor" olduğunu söylediğinde, bu ona hayır diyemeyeceklerini söylemek gibi bir şeydi. Babası her zaman yumuşak başlı biri olmuştu zaten. Az önce olanlardan sonra insanlar onu aramaya başlamıştı. "Anne" derdi, Maomao için fark etmezdi. Hem de hiç önemli değildi.

"Bir şey sorabilir miyim?" Yao elini kaldırdı. Luomen başını salladı. "Maomao ve benim ziyafette tapınak bakiresine katılmamız gerekmiyor muydu?"

"Evet, niyetim buydu. Sadece birinizle idare etmek zorunda kalacak." Bu kişinin Maomao mu yoksa Yao mu olacağı henüz belli değildi.

belirlendi. Tapınak bakiresinin biri Shaoh'dan diğeri Li'den olmak üzere iki yemek tadımcısı olacaktı; statüsü ve tüm Etrafındaki görevliler, muhafızlar ve diğerleri, Li'den gelen kişi sadece onun yakınında olabildiği için şanslıydı.

". Sen onunla git o zaman Maomao. Tapınak kızıyla ben ilgilenirsem daha kolay olur."

Yao kararlıydı ama Maomao, "Dur , bu konuda benim söz hakkım yok mu?" dedi. Açıkçası, Yao'nun zehirli yiyecekleri tatmasına izin verirse En'en'in neler yapabileceğinden korkuyordu. Ayrıca, bunu yapmak istiyordu.

"Özellikle seni istedi, bu yüzden bence kabul etmelisin. Her neyse, tapınak bakiresine katılsaydınız ve Büyük Kumandan Kan etrafta gizlenseydi neler olurdu bir düşünün."

Maomao buna hiçbir şey söyleyemedi. Babası da sessizdi. Stratejistin aceleci davranışları çoğunlukla yurttaşları tarafından kibarca görmezden geliniyordu, ancak onun aşağıdaki gibi davranmasını istemezlerdi

yabancı bir devlet adamının etrafında. Özellikle de hadım edilmiş erkeklerin bile temas etmesine izin verilmeyen birinin.

"Maomao..." Luomen onun omzunu okşayarak söyledi.

Yao diğerinin omzunu sıvazlayarak, "Tapınak bakiresini bana bırakabilirsin," dedi.

"Yeniden düşünemeyeceğimize emin misiniz?" Maomao ellerini sallayarak ve onlara bakarak sordu.

"Korkarım ki bu talebi geri çeviremeyiz Maomao.

Tapınak bakiresi üzerindeki etkilerini göz önünde bulundurarak, Lakan'a katılmak zorundasınız. Uluslararası bir olay çıkmasını istemeyiz."

"Hadi ama babalık, hala numaran *olmalı*..."

Luomen onun omzuna bir kez daha , "Korkarım hayır," dedi.

Bölüm 16: Akşam Yemeği

Zaman her zaman aynı hızda akmaz. Keyifli zamanlar Zor zamanlar uzadıkça uzarken, her şey çok kısa sürer. Ziyafetten önceki günler göz açıp kapayıncaya kadar geçti, çünkü tatsız bir şey yaklaştığında zaman da aynı şekilde hızlıdır.

Maomao, etkinlik gününe kadar, kesinlikle gerekli olmadıkça stratejistin evine gitmek istemediğini vurguluyordu. Yao ise başına bir işi halletmekle görevlendirildiği için son derece heyecanlıydı. Tapınak bakiresinin isteği üzerine, ziyafetten önce birkaç gün boyunca tapınak bakiresinin villasında kaldı.

Günlük olarak ne tür yiyecekler yediğine aşına olmak için kendisi. Diyetinin ayrıntıları dikkatlice sayılmış ve gözden geçirilmiş olsa da, kadın herhangi bir hata olmayacağından emin olmak istiyordu.

Maomao yabancı yemeklerin tadına bakmak istiyordu. Bu fırsatı kaçırmamasına neden olduğu için suçu tamamen ucube stratejiste yükledi.

Yao daha önce hiç yemek tadımı yapmamıştı, bu yüzden villaya taşınmadan önce Maomao ona işin püf noktalarını gösterdi. Yao hevesli bir öğrenciydi, bol bol not alıyordu. Maomao onun her şeyi anladığından emindi.

Ziyafet günü, bir saat içinde işe gitmeleri gerekiyordu. her zamankinden daha erken. *Ugh. Bunu yapmak istemiyorum.* Maomao bu düşünceyi kaç kez aklından geçirmişti? Saymayı unutmuştu. Kendini zorladı

Kıyafetlerini değiştirdi, odasından ancak mümkün olan son anda çıktı. O zaman bile, bu konuda hevesli görünmek için elinden geleni yapmadı.

"Oh, Maomao."

"Eee! Seni bir süredir görmemiştim."

Koridorda En'en'den başka kiminle karşılaşabilirdi ki? Diğer kadın Jinshi'nin nedimesi olarak atandığından beri onların yatakhaneğinde kalmıyordu ama kalacak başka bir yeri vardı. O da Ancak yorgun olduğu her halinden belliydi; bakışları boş, dudakları kuruydu. Sallanıyordu.

Yürürken hafifçe, bir hayalet gibi.

Yao'nun eksikliğinden mi muzdarip? Maomao merak etti. "Maomao... Genç hanım nerede?"

"Oh, uh, Yao? O burada değil..."

Bu haber üzerine En'en sanki gökyüzünden bir yıldız düşmüş ve kafasına çarpmış gibi göründü. Tökezleyerek duvara yaslandı ve yavaş yavaş yere doğru kaydı. Kendini kaybetmiş gibi görünüyordu.

Eriyen ya da üzerine tuz serpilmiş bir salyangoz gibi.

"İyi misin?" dedi Maomao. İyi olmadığı belliydi ama sormak kibarlıktı.

En'en'in tek söylediği "Genç hanım..." oldu.

Gerçekten aşık olmuş. Maomao En'en'i birkaç kez dürttü, ne yapacağından emin değildi. İşe gitmek istemiyordu ama kişisel nedenlerle geç kalmak iyi görünmeyecekti, bu yüzden sonsuza kadar burada takılamazdı. "Ne yapıyorsun? Senin çalışman gerekmiyor mu? Ben "Bugün bütün gün biriyle birlikte olman gerektiğini varsayıyorum."

En'en guruldayan bir ses çıkardı. "Kaçmak için tek şansım buydu. Ay Prensi'nin, gözleri her şeyi gören bir baş nedimesi var. başının arkasına..."

"Ahh." Maomao sempati duyabiliyordu.

"Ay Prensi" Jinshi'ydi, bir adı vardı ama İmparator'un küçük kardeşi olduğu için bu adı sadece İmparatorluk ailesinin diğer üyelerinin kullanmasına izin veriliyordu. Diğer herkes onu bir lakapla çağırırdı. Baş nedimesi ise yaşlanmış bir kadındı.

Suiren adında bir kadındı ve tam bir iş bitiriciydi. En'en bile ondan kaçamazdı.

"Acele etmezsen kızmaz mı?"

"Evet, sanırım haklısın... Sorun değil. Sadece onu yakından koklayabilmek istedim. Saçını düzgünce toplamak için. Pürüzsüz ve ipeksi olsa bile bir erkeğin saçını yapmak *istemiyorum*."

Demek Jinshi "bir adam", ha? En'en'in hanımına olan bağlılığının bir kanıtı daha. En'en'e Jinshi'nin saçını yapması için güveniliyorsa, bu Suiren'in onu çok sevdiği anlamına geliyordu. Bir nokta olarak Maomao, Jinshi'nin hizmetine girdikten sonra birkaç kez Jinshi'nin saçını yapması istenmiş ama her seferinde

daha önce hiç böyle bir şey yapmadığı gerekçesiyle reddetti.

En'en kendini ayağa kaldırdı. Uzaklaşmaya başlarken hâlâ sallanıyordu. Sonra Maomao'ya doğru döndü.

bir şey hatırlamıştı. "Mektubuna cevabımı sana hiç veremedim... kim olduğunu bildiğin kişi yüzünden."

Çok fazla mektup gönderirseniz casus olduğunuzu düşünmeye başlayabilirler. Burada bu şekilde olmak zaten yeterince şüphe çekiciydi; eğer birisi

sorular sormaya başlarsa, Maomao'nun En'en adına tanıklık etmesi gerekecekti.

Maomao, "Zahmet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

En'en'den gelen mektup. (Bu, En'en'in görüldüğü gibi, tapınak bakiresinin durumuyla nasıl başa çıkılacağını soran mektuba verilen cevaptı.

kadın hastalıklarını nasıl tedavi edecekleri konusunda iyi bir fikre sahip olmaları muhtemeldir).

Maomao mektubu açtığında cevabının oldukça ayrıntılı. Çoğunlukla zaten aşına olduğu tedaviler anlatılıyordu ama onu şaşırtan birkaç uygulama da vardı. Çok etkilenmişti.

Sonra mektubun ortasındaki bir satırı fark etti. "Hey, buradaki..." Bir kez daha tökezleyerek işine geri dönmekte olan En'en'i yakaladı. "Haşema ile ilgili bu kısım doğru mu?"

Bir saniye sonra En'en, "Evet, öyle," dedi.

"Ve hala Yao'nun yemesine izin mi veriyorsun?" (Evet, Maomao bunun bir kadını *büyütmesi* gerektiğini biliyordu.)

"Leydi Yao'nun güzel olmasını istiyorum," dedi En'en. Bir an için yüzündeki ışıltı geri geldi ama kısa süre sonra yine ölü gibi görünüyordu.

Maomao, Yao'ya duyduğu sempatinin acısıyla kendi görevine doğru yola koyuldu.

Maomao yemekten önce tam olarak ne olacağını bilmiyordu. Bir tür tören olacaktı ama bunun pek çok adımı vardı ve dürüst olmak gerekirse bunların ne olduğunu bilmiyordu. Sadece doğrudan ilgili kişilerin girebildiği ayrı bir alanda gerçekleşti. Maomao ve onun konumundaki diğer kişiler sadece beklemek zorundaydı ve Maomao, tören için rapor vermek zorunda kaldığı için çok sinirlenmişti.

bir saat erken işe gitmesi gerektiğini söyledi.

İlaç dolu dolaplara bakmaya gitmeyi düşündü ama sonra doktorlardan biri onu çağırdı. Onu dehşete düşüren şey, doktorun Araya gir.

"Bunu eşlere götürün," dedi. Ziyafetler, bahçe partiler ve benzeri etkinlikler, arka sarayın çiçeklerinin dışarı çıkmak için sahip olduğu birkaç fırsattan bazılarıydı. Bu olabilirdi. Bir adamı elçi olarak göndermek uygunsuzdu ve Yao ya da En'en olmadan Maomao'dan başka gidecek kimse yoktu.

Kendisine verilenlere baktığında tütsü çubuklarını keşfetti. Sağlık ofisi bunları el altında tutuyordu çünkü aslında, tıbbi uygulamaları vardı. Dumanı böcekleri uzak tutmaya yardımcı olurken, aroması insanlar üzerinde sakinleştirici bir etkiye sahipti.

"Sivrisinekleri uzak tutmak için istiyorlar. Normal şeyler çok dumanlıydı sanırım," dedi doktor. Normalde, tütsü sadece bazı böcekleri durdurmak için kullanılamayacak kadar lükstü; böcek kovucu niteliklere sahip ağaç dallarını yakmak tipik bir yöntemdi. Hatta

sıradan duman biraz yardımcı olabilir, ama kesinlikle dumanlı olacaktır.

Maomao, "Hangi muhterem hanımefendinin böyle bir talepte bulunmuş olabileceğini merak ediyorum," dedi.

"Ahh, yenisiydi. Bilirsin, yabancı olan."

Bu Maomao'yu biraz şaşırttı. Tapınak bakiresinin sırrı hakkında *ona henüz düzgün bir rapor vermedik. Gerçekten bir kız bebek mi doğuracaktı?* Görünüşe bakılırsa onlar eve dönmeden gerçeği öğrendim.

"Shaoh'lu olduğu için burada yeni olmasının bir önemi yok sanırım. Nasıl olsa ziyafete katılacak. Her neyse, tütsünün bir kısmını tüm eşlere verin ve bunu doğru sırayla yaptığınızdan emin olun." Doktor Maomao'ya tüm eşlerin bir listesini verdi.

katıldı ve ona her birinin binalarında nerede olduklarına dair bir harita gösterdi. Elbette İmparatoriçe Gyokuyou ve Yüksek Konsolos Lihua da toplantıdaydı. Aylin orada bulunan üç orta konsülden biriydi.

Tütsüyü dağıtma sırası konusunda bir hata yaptıysanız korkutucu bir şirket.

Şaoh'un güç politikalarının bana pek mantıklı gelmediğini söylemeliyim, diye düşündü Maomao işine devam ederken. *Aylin siyasi bir mülteci ve Ayla da onun siyasi düşmanı, ancak Aylin tapınağı zorlamak için tapınak bakiresi üzerinde baskı kurmak istiyor. ona yardım etmek için.* En azından Maomao'nun durumdan anladığı en iyi şey buydu. Merak ediyordu ama ona yardım etmek için Burnunu içeri sokmak aklını kaçırmak için iyi bir yoldu. Yapabileceği en fazla şey sessiz kalmak, dikkatle dinlemek ve işler çok tehlikeli bir hal almaya başlarsa kaçmaya çalışmaktı.

Konsolosların her birine dinlenmeleri ve hazırlanmaları için kendi odaları verilmişti. Sadece İmparatoriçe Gyokuyou tamamen kendine ait bir odada bekliyordu.

farklı bir yer. Maomao tütsüyü önce Eş Lihua'ya vermenin uygun olacağını düşündü ama Lihua uzun bir konuşma yapmak isteyecek gibi görünüyordu. Maomao bunun yerine Lihua'nın odasının dışında tanıdığı yardımcı hanımların gelmesini bekledi. Lihua'nın daha az yardımcı olan hanımlarının hepsi gitmişti ama kalanlar hâlâ Maomao'ya gözlerinde belirgin bir korkuyla bakıyordu ve Maomao onların duracaktı.

Böylece tütsüyü Aylin'in odasına varana kadar teker teker dağıttı. Orada bir kokladı. *Garipti.* Dışarıdan bile içeriden tütsü kokusu geliyordu. Kapıyı çaldı.

"Lütfen içeri *gelin*," dedi Aylin. Sesi çok netti. Maomao kapıyı açtığında yalnız olduğunu, yanında ne bir kadın ne de bir görevli olduğunu fark etti. Kadın göğsüne bir şey bastırıyordu. Maomao yaklaştıkça koku biraz daha belirginleşti.

"Sivrisinek kovucunuzu getirdim," dedi.

"Teşekkür ederim. Onu orada bırakma nezaketini gösterir misiniz? Bekleyen leydim az önce çıktı."

Belki de tuvalete gitmesi gerekiyordu? Eşinin hanımı onu beklemekten çok izlemek için oradaydı ama Aylin'i bir anlığına yalnız bırakmanın güvenli olduğunu düşünmüş olmalıydı. Odanın tek bir küçük penceresi ve tek bir kapısı vardı, dışarıda da bir nöbetçi vardı.

"Ben gideyim o zaman," dedi Maomao ve tam gitmek üzereydi ki Aylin kolundan tuttu. "E-evet?" dedi Maomao.

"Onurlu tapınak bakiresini görmeye , değil mi?

Nasıl görünüyor?"

Vay be. Buna nasıl cevap vermem gerekiyor? Maomao düşündü ama doğruyu söylemeye karar vermesi sadece bir saniyesini aldı. "Yolculuğundan dolayı hiçbir yorgunluk belirtisi göstermiyor. Hastalığına gelince, biz

Onu geldiğinde iyice inceleyeceğiz. Bu konuda gerek yok."

Bu o kadar sıradan bir cevaptı ki Maomao bile kıkırdayabilirdi. Eşi istekli davranabilirdi ama Maomao biliyordu ki Tapınak bakiresinin zayıflığına parmak basmaya çalıştığını gayet iyi biliyordu. *İyi bir oyuncu.* Maomao, Aylin'in gizli isteğinden haberdar olmasaydı, pekâlâ

kadın gerçekten endişeliydi. *Solgunluğu pek iyi değil.*

"Kendinizi rahatsız hissediyor olabilir misiniz leydim?" Maomao sordu. Tam olarak demek istememişti. Bu mesleki bir tehlikeydi.

Aylin'in gözleri büyüdü. "*Tanrım*, hasta mı görünüyorum? Bu ziyafet yaklaşırken biraz *gergin olduğumu* itiraf etmeliyim."

Maomao, "Eğer özel bir şikâyetiniz yoksa, iyi ve güzel," dedi. Daha fazla baskı yapmak için bir nedeni yoktu.

"Evet, her şey yolunda," dedi Aylin ama neredeyse kendi kendine konuşuyor gibiydi ve gözlerinde mesafeli bir bakış vardı. Sadece bir saniyeliğine,

Yine de hızla tekrar Maomao'ya odaklandı. "Teşekkür . Tüm saray kadınları arasında sizin olağanüstü olduğunuzu duymuştum. Senden çok şey umuyorum."

Baskı yok o zaman. Aylin öne doğru eğildi ve koku yeniden güçlendi.

Cidden, nedir *bu*? Maomao merak etti. Aylin'in odasından çıkarken hâlâ merak ediyordu. *Bu yapışkan koku...*

Havada asılı duran tek şey koku değildi.

Shaoh hakkındaki sorular onu rahatsız ediyordu. İhtiyacı olan ipuçlarından birkaçına sahip olduğunu düşünüyordu ama bunlar henüz bir cevaba ulaşmak için yeterli değildi. Bu bulmacanın hâlâ çözülmesi gereken birkaç parçası daha vardı. bulundu.

Eminim babam bunu yıllar önce anlamıştır. O

Kendi deneyimsizliği karşısında dehşet içinde çekti ve muayenehaneye geri döndü.

Teorik olarak, resmi bir akşam yemeği rahatlık ve gevşeme içinde geçen hoş bir etkinlik olmalıdır. Yüksek sosyete de öyle değildir.

Odanın ortasında, her iki yanında sandalyeler bulunan uzun tek bir masa ve başında da başka bir masa yer alıyordu. İmparator ve İmparatoriçe, Jinshi ve davetli misafirleri olan tapınak bakiresi ile birlikte en uçta oturuyordu. Güneşten korunmak için bir peçe takmıştı.

Resmi akşam yemeğine katılan diğer ülkelerin ileri gelenleri de vardı, ancak çoğu vasal devletlerden geliyordu ve onlara öyle davranıldı. Kalabalığın geri kalanının çoğu uzun

Masa. Oturma sırası, daha önce de olduğu gibi

Bahçe partilerinin tek farkı, bu kez kapalı alanda olmaları ve oturacak sandalyelerinin bulunmasıydı.

Maomao duvarın yanında durmuş, *umarım yakında biter* der gibi bir yüz ifadesi takınmıştı. Yemek tadımcılarının çoğunun İmparatora, konuklara ve eşlere eşlik ediyordu. *Gerçekten* önemli insanlar.

Kendi yemek tadımcısına ihtiyacı yok, diye düşündü, ucube stratejisti arkadan izliyor ve kusma isteğine direniyordu. Orta yapılıydı, hafif kamburdu. Tek gözlüğü dışında, onu karşılaşılabileceğiniz herhangi birinden ayıracak çok az özelliği olan sade bir adamdı. Ulusun ordusunun komutanı olduğunu düşünmek garipti.

, bu unvan bile fahri olduğu kadar

Herhangi bir şey. Resmi görevi Büyük Komutan'dı ama Maomao bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Tek bildiği koltuğunun gerçekten de oldukça yüksek statülü bir pozisyon olduğunu gösteriyordu.

Madem yemek tadımına ihtiyacı olduğunu düşünüyordu, neden gelmeye zahmet etti ki?

Stratejistin etrafındakilerin yüz ifadeleri, onların aynı şeyi düşünüyordu. Yaşlı bunak canı sıkıldığında, etrafındaki insanlara küçük şakalar yaparak dikkatini dağıtırdı. Bu yüzden bahçe partilerini ve diğer önemli etkinlikleri kaçırdığında kimse şikayet etmezdi; onun orada olması daha iyi değildi.

Ucube bu olayda çok çabuk sıkılmış gibi görünüyordu ve yanındaki adama fısıldamaya başladı.

Asker. Maomao ona ters ters baktı ve elinde tuttuğu bir bezi çekiştirdi. Bez bir ipe bağlıydı ve bu ip de ucubenin ayak bileği. Kadın bileğini her çekişinde, adam oturduğu yerde irkiliyordu. Arkasına bakar, yüzünde bir mutluluk ifadesi belirir ve tekrar dik otururdu. Maomao liderlik hakkında bir şeyler duymuştu. Birini burnundan tutup dolaştırmak değil, bileğinden tutup dolaştırmak -Bu onun için yeniydi.

Adamın sürekli ona bakması tüylerini diken diken ediyordu ama bugün oyun böyle oynanacaktı. Lahan. skinflint, başka birinin bebeğe bakması için para ödemek istememişti Resmi akşam yemeğinde stratejist; Maomao'ya yemek tatma görevlerinin yanı sıra bunu da yapmasını söyledi. *Adamın* ne istediğini umursadığından değil, ama yaşlı adam kişisel isteğini de eklemiş ve hatta karşılığında ona yurtdışından gelen alışılmadık bir ilaç vereceğini söylemişti.

Böylece farenin kediye çan takması gibi ucubenin ayak bileğine bir ip takmış oldular. Maomao insanların onlara tuhaf tuhaf baktığını hissetmekten kendini alamıyordu ama bakışların ucube için olduğunu varsaymakla yetindi. Kimse bir şey söyleyecek kadar cüretkar olmadığından, bunun onu rahatsız etmesine izin vermedi.

Her nasılsa, resmi bir akşam yemeğinde yemek hiçbir zaman ilk sırada yer almaz. Yemek yemeden önce her zaman başka şeylerin olması gerekir. Açık hava bahçe partisinin aksine, yemekte vahşi kılıçlar yoktu. ama güzel bir müzik dinlediler. Kulağa belli belirsiz "yabancı" geliyordu. Belki de müzisyenler performansın kulağa Şaohnca gelmesini sağlamaya çalışıyorlardı.

"Bu şarkı tapınak bakiresi hakkında yazıldı," diyordu.

sokulan Lahan tarafından bilgilendirildi. "Eşim Aylin yazdı Kendisi. Profesyonel bir şarkı yazarından bir nebze yardım alarak, ama yine de. Fena bir iş değil."

"Bunu eşiniz mi yazdı?" dedi Maomao ve Aylin'e doğru baktı. Yabancı kadın diğer orta konsüllerin arasında oturmuş, müziği dinlerken gülümsüyordu.

Lahan, "Aralarının şu anda biraz karışık olduğunu biliyorum ama eşin tapınak bakiresine minnettar olduğuna inanıyorum," dedi. "Konsolos Aylin, kendisi çırakken tapınak

uygun bir eğitim almasını sağladı. Biliyor olabilirsin.

Shaoh'daki bazı kadınlar kendilerini burada olduğundan erken yaşta evlendirilmiş buluyor."

Evet, Maomao bir şey duymuştu, söylentilere göre Kum halkı bazen on yaşında bile olmayan gelinler alırdı.

"Ve eğitimi olmayan bir kız, içine gönderildiği evlilikten bile kaçamaz."

"Yeterince doğru."

Li'de de böyle oldu: kadınlar evlerinden kaçamadı Ne kadar zalim olurlarsa olsunlar, eğer kocalarını terk ederlerse evlilikler, yapabilecekleri hiçbir iş olmazdı. Eninde sonunda birileri onları kandırıp bir geneleve satacaktı.

Maomao cehaletin günah olduğuna inanıyordu. Yine de bilginin herkese eşit olarak verilmediğini . Eğer yaşlı adam Onu kendisi eğitmiş olsaydı, Verdigris Evi'nde patronlara hizmet etmek zorunda kalacaktı. Aynı şekilde Aylin de tapınak hizmetçisinden bir eğitim almıştı. Bunu sadece hakkı olarak görebilirdi, ama bunun yerine minnettar oldu. *Ve hâlâ kendini bir şeyler öğrenmeye çalışırken buluyordu. tapınak bakiresinin zayıflıklarını sömürmek. Sanırım minnettarlık dünyayı daha az acımasız yapmıyor.* Maomao iç çekti.

Stratejistin müzikle ilgilenmediği anlaşılıyordu, çünkü cübbesinin kıvrımlarından Go hakkında bir kitap çıkarmış ve başlamıştı Okuyordum. Maomao ipi tekrar çekti. İmparator bir sonraki ipi boynuna geçirmeyi uygun görmezse şanslı sayılırdı.

Sonra kendini beğenmiş bir kişi kendini beğenmiş bir konuşma yaptı, ve sonunda yemek başladı. En'en Jinshi'nin hemen arkasında duruyordu. Onun yerine Suiren'in kendisine eşlik etmesini dileyebilirdi ama bu Muhtemelen bunu o yapmıştı: Bekleyen hanımların çoğunun genç olduğunu görmüş ve bunu En'en'in işi yapmasına izin vermek için bir işaret olarak almıştı.

En azından En'en iyi geçiniyor, diye düşündü Maomao.

Tamamen ilgisizmiş gibi davranamazdı. En'en, Bu arada, bir tarafa, özellikle de tapınak bakiresinin oturduğu tarafa bakışlar fırlatıp duruyordu. Jinshi'nin yanında En'en olduğu gibi, tapınak bakiresinin yanında da Yao vardı. Yao solgun görünüyordu. Belki de sinirliydi.

Yao'nun görüntüsü En'en'in o sabahki ölümcül solgunluğunu bir nebze olsun gidermişti ama yine de genç hanımına daha fazla ihtiyacı vardı. Etrafına bakınıyor, belli ki resmi akşam yemeğinin sona ermesini umuyordu.

Yakında. Yao'nun kötü rengi için endişeleniyordu.

Maomao, tıbbi asistan olmak için test edilip eğitildiklerini, ancak üçünün de burada normalde bir istasyon olan yemek tadımcısı olarak durduklarını düşünerek eğlenmekten kendini alamadı.

ve harcanabilir kişiler tarafından işgal edilmişti. Yao en azından bundan daha iyi bir soydan geliyordu; Maomao, ailesinin bunu önlemek için araya girmemiş olmasına şaşırılmıştı -hatta endişelendiğini bile söyleyebilirdi atama.

En azından ona temel bilgileri öğretebildim, diye düşündü. Ne yaptığınızı ne kadar iyi bilerseniz bilin, yine de işler Sonunda bir yemek tadımcısı olarak işler ters giderdi. Yeni bir zehir ortaya çıkar ya da yavaş etki eden bir toksin yutarsınız. *Sanırım herkes zamanı geldiğinde gidiyor*. Bu kadar basitti. Eğer Maomao ölecekti, bunu yeni bir tür zehir örnekleyerek yapabileceğini umuyordu. Özellikle de ölmeden önce etkilerinin tadını çıkaracak kadar uzun süre dayanırsa. Belki de bu açgözlülüktü. Ama bir kız hayal edebilirdi.

İlk yemek geldi. Maomao küçük tabağı aldı. Üzerinde yemek tadımcısının örneği vardı. Stratejistin onu izlediğini hissedebiliyordu. Sadece tadımın olaysız geçmesini ve böylece yemeğe devam edebilmeyi umuyordu.

Gerçekten de işlerini hallettiler ve resmi akşam yemeği yakında bitecek. Sırada ziyafet vardı. Bu durum, aradaki farkın ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan Maomao'nun kafasını karıştırdı ve sinirlendirdi. İkincisi

Belli ki başka bir yere taşınmak anlamına geliyordu ve daha az insanı içeriyordu.

Yao ve En'en yine görev başında olacaktı ama Maomao'nun işi bitmişti. gün. Odayı terk etmek ve stratejistinden için mükemmel bir neden.

Tam bunu yapmak üzereyken bir gürültü duydu. Döndüğünde bir saray kadınının yere yığıldığını gördü. Bu Yao'ydu.

"Hanımefendi!" En'en ona doğru atılarak ağladı. Yao'yu desteklemeye çalıştı.

Maomao elindeki ipi fırlattı ve yanına gitti. Yao öne doğru savruldu, zemin kusmukla kaplandı. Yakındaki diğer saray kadınları çığlık atmaya başladı. Birileri, bu kadar önemli insanın önünde öğürmenin küstahlık olduğunu haykırıyordu. Yani birileri buradaki asıl sorunu göremiyordu.

"Hanımefendi! Hanımefendi!" En'en Yao'nun omuzlarını sarsarak ve yanaklarını tokatlayarak bağırdı.

"Hiçbirinin hala ağzında olmadığından emin olun!" Maomao emretti. "Eğer boğazına kaçarsa, boğulabilir!"

"Pekala," dedi En'en, kendini yeterince kontrol altına alarak. Yao'nun ağzına bir parmak soktu. Diğer kadın nefes alıyor gibi görünüyordu ama titriyor, karnını tutuyordu ve göz bebekleri büyümüştü.

Yao çöktüyse... O zaman tapınak bakiresine ne olmuştu? Etrafında bir kalabalık oluşmuştu bile. Yao'nun yanında onun için tadım görevini üstlenen diğer kadın bembeyaz kesilmişti ve ayaklarının üzerinde pek sağlam durmuyordu. Ellerini ağzına bastırarak uzaklaştı ve tapınak görevlisi de gitti.

Yani onlar da zehirlenmişlerdi. Maomao titreyen Yao'nun üzerine bir battaniye örttü. En'en "Hanımefendi, Hanımefendi!" diye feryat ediyordu. Zehirlenen kadınlar kadar solgundu. "Su! Tuzlu su! Ve... Ve...!"

Maomao, En'en'i Yao'nun üzerinden çekti. Ne tür bir zehirle karşı karşıya olduklarını bilmiyorlardı, bu yüzden yapabilecekleri en iyi şey midesindekileri boşaltmaya çalışmaktı. Maomao bir parmağını Yao'nun boğazını sıkarak daha fazla kusmasını sağlamaya çalıştı ama o sırada yaşlı bir adam topallayarak geldi. "Maomao, En'en. Bırak ben halledeyim."

Elinde bir sürahi ve bir kova taşıyan yaşlı adamdı. Ayrıca Yao'nun kalçalarını desteklemek için kullandığı bir battaniyesi daha vardı. Eğer Mide ağrısı ve kusmanın yanı sıra ishalin de görülme yüksekti. Battaniye onun küçük bir iyiliğiydi.

Böylece kendine faul yaptığında daha az belli oluyordu.

Luomen, "Tapınak bakiresi ile ilgilenmeniz gerekiyor," dedi. "Ben yapabilirim

Yao'ya iyi bak." Maomao'nun bıraktığı ipi çekiştirerek, o ana kadar basit bir şekilde hareket eden ucube stratejistin dikkatini çekti

ayakta. "Bana biraz odun kömürü getirir misin? Mümkünse havanda toz haline getirin. Ve bu genç hanımları ve tapınak bakiresini inceleyebileceğimiz bir oda hazırla. Bu kadarını yapabileceğine inanıyorum Lakan."

"Evet, elbette amca. Onları hemen hazırlayacağım." Cevap veren stratejistti ama harekete geçenler onun astları oldu. Emirleri stratejistin vermesi, Luomen'in insanlara kendisini dinletmeye çalışmasından daha hızlıydı.

"Yao'ya iyi bak babalık," dedi Maomao ve ardından tapınak bakiresine doğru ilerledi.

Bölüm 17: Şüpheli

Tapınak bakiresi ve diğer kadınlar hızla hasta odalarına götürüldü. Tapınak bakiresi ve ikinci yemek tadımcısı bolca kusuyordu. Midelerinin tamamen boş olduğundan emin olmak için onlara tuzlu su vermek çok önemliydi ve ayrıca toz kömür ve müşhil verildi. Tadı pek hoş olmasa da onları temizlemek için gerekliydi.

Maomao'nun babası hala tapınak bakiresini muayene edemediği için sorumluluk Maomao'ya düştü. Sadece midelerindeki her şeyin çıkmasını değil, bağırsaklarının da temizlenmesini istiyordu. Eğer Müshiller işe yaramadığında, ihtiyaç duyduğu arınmayı sağlamak için doğrudan anüslerine ilaç koymaya hazırdı, ama o ikisinin de buna hevesli olduğundan şüpheliydi. Neyse ki müşhiller işini yaptı.

Hem tapınak bakiresi hem de ikinci yemek tadımcısı Yao'dan daha iyi bir yol. Zehirlenme belirtileri olabilirdi ama en azından hâlâ bilinçleri yerindeydi. Yao çok kötü durumdaydı ve En'en, şu anda kime hizmet ettiğini tamamen unutmuş bir halde, onun yanındaydı sürekli. Jinshi bir canavar değildi. Maomao onun En'en'i rahat bırakacağını düşündü.

Ziyafetin ertesi günü, tapınak kızının durumu biraz düzeldiğinde, Jinshi Maomao'yu ziyaret etti. Maomao Her zamankinden daha sade giyinmişti ama ışıltısı devam ediyordu. Şimdi iyileşmiş olan Basen de onunla birlikteydi. Maomao hâlâ bir gün önceki kıyafetini giyiyordu; henüz giyinmeye bile fırsat bulamamıştı. yıkanmak. Ancak şu an böyle şeyler için endişelenmenin zamanı değildi.

"Tapınak bakiresi nasıl?" Jinshi sordu.

"Daha sakin. Durumu Yao'nunki ya da yemeğini tadan diğer kadınıninki kadar ciddi değildi." Çırak doktorlardan biri Yao'nun ilerleyişiyle ilgili her ayrıntıyı ona bildiriyor, o da tapınak bakiresinin durumunu ona anlatıyordu. Eğer Yao'ya bir şey olursa

uluslararası bir olay haline gelebilir. Yapamazlardı.

işlerin daha da kötüye gitmesine izin veremezdi. Jinshi'yi buraya bu kadar çabuk getiren şeyin de aynı endişe olduğuna şüphe yoktu.

"Yao-evet, adı buydu. En'en'in metresi olarak bahsettiği kişi."

"En'en'e oldukça düşkün görünüyorsun, ama belki bu günlerde onu bize geri verebilirsin? Korkarım Yao'nun yokluğundan ölebilir."

En'en, Yao'nun bu halini görünce kendinden geçmiş olmalıydı. Maomao'ya gelince, şimdiye kadar bir şeyler geveleyecek kadar sakinleşmişti.

Şaka. Darağacı esprisi mi? Olabilir. Küstahça mı? Bazıları öyle diyebilir. Ama sen böyle geçindin.

"Meslektaşınız için endişelenmiyor musunuz?"

"Endişeliyim. Ben o kadar soğukkanlı değilim. Ama şu anda benim işim tapınak bakmak. Ayrıca, babam

Yao'ya bakmak." Maomao onun kendisine yardım etmenin bir yolunu bulacağına inanıyordu. Ve En'en tıp hakkında bir iki şey biliyordu, yani kendini toparlarsa oldukça etkili bir hemşire olabilirdi. Maomao'nun kendine daha fazla iş çıkarmasına gerek yok. Her durumda, Li'nin uluslararası ilişkiler tapınak bakiresinin sağlığına bağlıydı. Ona bir şey olmaması çok önemliydi.

"Sorabilir miyim, tapınağı kimin zehirlediğini bulabildiler mi?"

Bakire mi?" Bakire ve yanındakiler dışında kimse hastalanmamıştı, bu da kadınlar kurtulmuş olsa bile bunun tapınak bakiresinin hayatına yönelik açık bir girişim olduğu anlamına geliyordu. Suçluyu ne kadar çabuk bulup cezalandırabilirlerse o kadar iyiydi.

Jinshi acı çekmiş görünüyordu, sonra Basen'e baktı. Diğer adam oldukça tuhaf bir ifade takındı ama cübbesinin kıvrımlarından beze sarılı bir şey çıkardı. Küçük bir şey olduğu ortaya çıktı.

şişe. Maomao kapağı açtığı anda bir çeşit toz buldu. "Nedir bu?" diye sordu, kokladı. Koku tanıdıktı.

Aslında çok yakın bir zamanda koklamıştı. Ne olduğunu anladığında nefesi kesildi ve şişeye uzandı, ancak Basen onu sardı

Tekrar.

"Sanırım bir şeyler biliyorsun," dedi Jinshi. "Bu tütsü tozu mu?" diye sordu.

"Evet, öyle."

Tütsü tozu, *şikimi* de dahil olmak üzere bitki materyallerinden yapıldı. Son derece zehirliydi ve kusma, mide ağrıları ve ishale neden oluyordu.

Jinshi, "Dr. Kan bana bunun zehirli olduğunu söyledi," dedi.

"O haklı. Etkileri tam olarak dün gördüklerimizle aynı."

Belirtiler, zehirin alınmasından sonraki birkaç saat içinde herhangi bir zamanda ortaya çıkabilir.

Jinshi Maomao'nun yüzünü inceledi. "Bu özel şişe Konsolos Aylin'in elinde bulundu."

Biliyordum. O kokuyu dağıttığı zaman almıştı. sivrisinek kovucu tütsü. Konsolos Aylin'in odasındaydı.

Yao, tapınak bakiresi ve tapınak bakiresinin diğer yemek zehirlenmişti ama Yao açık ara en kötü durumdaydı. Semptomları azalıyor ama sonra tekrar ortaya çıkıyordu. Şimdi, üç gün sonra Olaydan sonra durumu çok daha iyiydi ama yine de rahatlayamadılar.

Maomao, Yao'nun tapınak bakiresinin villasındaki yerini devraldı ve bakireye ve hizmetçisine hizmet etmek için orada kaldı. Belirtileri o kadar önemsizdi ki Maomao'nun varlığı daha çok Her şeyden çok tedbir amaçlıydı. Zehri kimin yerleştirdiği sorusu çok daha önemliydi.

Ve görünüşe göre Aylin yine işin içinde.

Shaoh'lu bir kadın neden Shaohn'lu tapınak bakiresini zehirlesin ki? Tapınak hizmetçisinin kendisine yardım etmesini sağlamaya çalışmıyor muydu? Yoksa arka saraya girdiği andan itibaren asıl amacı bu muydu? Az önce sözde öldürmeye çalıştığı kadına karşı kendini borçlu hissetmiyor muydu?

Maomao, *şu an için onun bir şüpheli olduğunu* düşündü. Aleyhinde bir kanıt vardı: cübbesinde bulunan tütsü tozu. Hizmetkârlarından biri bunu değişmesine yardım etti ve bunu rapor etti.

Maomao bazı gerçekleri biliyordu. Örneğin, Aylin ziyafetten önce zehirli tütsü tozundan büyük miktarda elde etmişti. Ve ziyafette, yurttaşı olan

tapınak bakiresi. Dahası, Maomao Aylin'in her an izlenmediğini de . Ne de olsa Maomao tütsüyü getirdiğinde Aylin yalnızdı, yanında bir nedime bile yoktu.

Belki de ziyafette zamanını beklemiş, yemeği zehirlemek için uygun bir anı kollamıştır.

Bu ihtimal göz ardı edilemezdi. Tanık ifadeleri ve ikinci dereceden kanıtlar, cinayeti haklı çıkarmak için yeterli görülmüştür.

Aylin'i kişisel olarak sorgulamak.

Faili mümkün olduğunca çabuk bulmalıyız. Diplomatik bir sorun haline gelmeden önce. *Ama ya suçlu aynı ülkeden biriyse?*

Bu Li için son derece uygun olurdu. Tapınak bakiresini öldürmeye teşebbüs etmek, Li ile Li arasındaki sivil bir anlaşmazlık olarak Shaohnese ziyaretçileri. Evet, eğer Aylin sorumluyorsa, bu her şeyi çok kolaylaştırırdı.

Acaba Lahan ne yapardı? Sayılara (ve görünüşe) takıntılı küçük adamın görüntüsü zihninden geçti. Bütün bunlar Aylin'le Şaoh'a yiyecek göndermeyi ya da ona siyasi sığınma hakkı vermeyi konuştuklarında başlamıştı. Lahan buna izin vermeyecek kadar zekiydi.

kendisi de bu olayın serpintisine yakalanacaktı, ama ne olursa olsun bu onun için hiç eğlenceli olamazdı.

Bundan daha fazlası olmalı, diye düşündü Maomao. Çok fazla soru vardı, uymayan çok fazla şey vardı. Bu hiç hoşuna gitmemişti.

Beşinci günün sabahında, tapınak bakiresinin hizmetkârı Maomao'yu bilgilendirdi: "Onurlu tapınak bakiresi artık oldukça iyi. Gidebilirsiniz."

Maomao, "Ben de henüz iyi görüldüğünden emin değilim," diye karşılık verdi.

"Sorun kalbinde. İşin içinde kim olduğu düşünüldüğünde nasıl iyi hissedebilir ki?"

Yeterince adil. Uzak bir ülkede neredeyse suikasta uğramak ve katil adayının kendi memleketinizden olduğunu bilmek acı bir hap olurdu.

"Anlıyorum. Onun bir tanıdığı, değil mi?"

"Evet," dedi diğer kadın bir saniye sonra. "Çünkü onun için sonraki tapınak bakiresi ol."

Bilgilerim sağlam gibi görünüyor.

"O ve kuzeni Ayla, on iki yaşına *kadar* onurlu tapınak bakiresi ile birlikte yaşadılar." Görevli sanki şöyle der gibi iç çekti

Bu nasıl olabilir? Maomao da merak ama çok fazla soru sormak ona düşmezdi.

Onun yerine sadece "Teşekkür " dedi.

Maomao tapınak kızının villasından çıktığında onu bir araba bekliyordu. Arabaya bindi ve babasını içeride buldu. "Yao iyi mi?" diye sordu.

"Şu an için. En'en onu izliyor. Genç hanımın durumu kötüye giderse bana haber verecek."

Maomao, Yao'nun durumunun kısa süreliğine stabil olduğunu, ancak daha sonra kötüleştiğini ve tekrar stabil hale geldiğini duymuştu. Belli ki durumu hâlâ dikkat gerektiriyordu, bu da babası buradaysa bir nedeni olması gerektiği anlamına geliyordu.

Öyle de oldu. Yaşlı adam pencereden dışarı bakarak, "Sağlık ofisine geri dönmeyeceğiz. Hemen yanından geçeceğiz." Muayenehanenin yanından geçmek, yani mahkemenin önemli insanlar yaşıyordu. Maomao oraya gitmelerinin tek bir nedeni olabileceğini düşündü.

"Yemekle mi ilgili?" diye sordu. Maomao ve babası etkinlikte zehirlenenlerle ilgileniyordu.

Aylin zan altındayken, yetkililerin Maomao ve Luomen'le konuşmak istemesi hiç de şaşırtıcı değildi. Araba tıbbi ofisi geçip hedefine doğru ilerledi: Jinshi'nin sarayına.

"Lütfen içeri buyurun." Suiren onları her zamanki gibi kibarca karşıladı ama Maomao gümüş saçlı kadın ona baktığında kısacık bir sırıtış yakaladığını düşündü. Yaşlı ve kurnaz bir kadındı. Maomao da başını eğerek karşılık verdi. Suiren onları Jinshi'nin bulunduğu odaya götürdü, Basen ve Lahan bekledi. Gözlüklü küçük adamın yüzünde belirgin bir buruşukluk vardı; bu olaylar onu zayıflatmıştı.

"Sizi buraya neden çağırdığımızı bildiğinizi varsayıyorum," dedi Jinshi. Rengi pek iyi değildi - yine fazla çalışıyordu, Maomao Şüpheli. Eve gitmeden önce, onu

kestirmek. Gerekirse zorla.

"Bunun Eş Aylin'le bir ilgisi var mı?" Maomao sordu.

"Gerçekten de öyle. Sör Luomen'i dinleyerek başlamak istiyoruz." Belli ki hoşbeşle vakit kaybetmeyecekti.

"Korkarım ki sadece tıbbi asistan Yao ile olanları anlatabilirim."

Bu doğru değil, diye düşündü Maomao. Şey... Hem öyleydi hem de değildi. Babası çok dikkatli bir insandı. Demek istediği, Yao'nun başına gelenler hakkında sadece *kendinden emin bir* şekilde konuşabileceğiydi. Her şey

Başka türlü varsayım olurdu ve Luomen spekülasyon yapmaktan hoşlanmazdı.

"Mide krampları, kusma ve ishal de dahil olmak üzere semptomları şiddetliydi. Bir noktada stabilize olmuş gibi göründüler ama sonra tekrar kötüleştiler. Ancak şu anda iyileşmiş durumdalar."

Tüm bunlar Maomao'nun duyduklarıyla uyumluydu: semptomlar tam olarak tütsü tozu zehirlenmesine aitti. Bununla birlikte, sunumlarının ciddiyeti ve bir kez yatıştıktan sonra daha da kötüleşmeleri onu şaşırtmıştı. Tütsü tozu şikimi içeriyordu, Bu da bir insanı öldürebilecek kadar zehirliydi. Meyveleri özellikle zehirliydi, ancak sadece meyvenin kabuğu ve yaprakları öğütülerek tütsü tozu üretiliyordu.

Eminim bu kadar hasta olacak kadar yemiş olsaydı fark ederdi. Maomao, Yao'ya nasıl bakması gerektiğine dair bazı ipuçları vermişti. alışılmadık kokular için koklamak da dahil. Yine de yemekten önce Yao'nun rengi pek iyi değildi. Belki de burnu tıkanmıştı.

Babasının sonraki sözleri Maomao'nun şüphesini kesinliğe dönüştürdü. "Bir mikotoksinle karşı karşıya olduğumuzdan şüpheleniyorum - mantar ya da mantardan gelen bir şey. Şikimi zehri değil."

Luomen'in dinleyicileri şaşkına dönmüştü; söyledikleri tüm varsayımlarına ters düşüyordu. Hiç şüphesiz onu buraya Aylin'e karşı davayı mühürlemek. İhtiyaç duydukları kanıtlara sahip olduklarını düşünmüş olmalı.

"Anlıyorum!" dedi Maomao. Şimdi ona mantıklı geliyordu. Birçok mantar toksini, benzer semptomlar üretmelerine rağmen, shikimi'den çok daha etkiliydi. Ve Yao çoğu zehirli mantarın kokusunu ya da tadını tanıyamazdı.

Herkes şok olmakla meşgulken, Lahan öne doğru eğildi. "Aylin'e komplo kurulduğunu mu ima ediyorsun? Söyle bana amca!" Sesinde belirgin bir baş dönmesi vardı, ve iyi bir nedeni vardı. Li'ye getirdiği biri böyle bir suç işlediyse, sorumluluğun bir kısmı ona ait olmalıydı. Tüm bu durum Lahan'ın hesaplarının bile dışındaydı.

Luomen, "Ben sadece burada zehirli tütsü tozuyla uğraşmadığımı söylüyorum," diye cevap verdi. Dolambaçlı konuşma tarzı belli ki dinleyicilerini hayal kırıklığına uğratiyordu.

"Araya girebilir miyim?" Maomao, olayları kendi gözlemleriyle ilerletmeyi umduğunu söyledi. Gerçekleri ortaya koydu, olabildiğince Babasının söylediklerine kendini kaptırmamak için mümkün olduğunca objektif davranmaya çalıştı. "Tapınak bakiresi ve diğer yemek tadımcısı çok benzer semptomlar gösterdiler - mide ağrısı ve kusma. Ancak onlarınki Yao'nunkinden çok daha az şiddetliydi ve yaklaşık üç gün içinde geçti. Burada bir mikotoksinin söz konusu olduğu hipotezi hakkında bazı şüphelerim var. Özellikle, tapınak bakiresi ve refakatçisinin gözlemlenen mikotoksini alamayacak kadar az miktarda aldıklarını düşünüyorum. ve semptomların başlangıcının çok hızlı olduğuna inanıyorum."

Belirtiler ona zehirli *Amanita virosa*'yı düşündürdü Son derece zehirli ama yavaş etkili bir mantar. Bu mantar ışın kötü tarafı, toksinin etkileri ortaya çıkmaya başladığında vücut tarafından çoktan emilmiş olmasıydı; bu yüzden iyileşmiş gibi görünse de semptomlar tekrarlayabiliyordu. Maomao babasının Yao'ya uyguladığı tedaviyi sorgulamadı ama eğer ışın içinde zehirli bir mantar olduğu doğruysa, o zaman durum bir shikimi zehirlenmesinden daha ciddi olarak değerlendirilmeliydi.

Maomao'nun aklına zehirli bir mantarla karşı karşıya olabilecekleri gelmişti ama eğer durum böyleyse belirtilerin ortaya çıkmasının yaklaşık altı saat sürmesi gerektiği gerekçesiyle bu ihtimali göz ardı etmişti. Üç kadın bundan çok daha önce zehirlenme belirtileri .

Eminim babam bunu biliyordur, diye düşündü. Peki böyle bir şey söyledi? Bir sebebi olmalı. Acaba...

Ya mantarları yemek tadımından önce tükettilerse?

Ne yaptığını anlayamadan Maomao onu yere çarptı.

ellerini masaya koydu. Tapınak bakiresinin villasındaki konuşma! Nasıl fark etmemiş olabilir?

"Usta Jinshi!" dedi. "Ne oldu?"

"Tapınak hizmetçisine Eş Aylin'in onu zehirlediğinden şüphelenildiğini söylediniz mi?"

"Emin olana kadar ona hiçbir şey söylemek istemiyorum. Bu sadece gereksiz bir endişe yaratır."

Evet. Evet, elbette. Ve yine de villadaki görevli bundan bahsetmişti:

"Sorun kalbinde. İşin içinde kim olduğu düşünüldüğünde nasıl iyi hissedebilir ki?"

"Bir zamanlar bir sonraki tapınak bakiresi olabilirdi."

Maomao bu görüşmeden, tapınak hizmetçisinin şüphelinin kim olduğunu zaten bildiğini varsaymıştı. Maomao'nun kendisi de farkındaydı. Tapınak bakiresinin de bunu bildiğini hiç düşünmemişti.

Ama o nereden biliyordu?

Maomao şimdi Yao'nun durumunun neden kadar ağır olduğunu, ancak tapınak bakiresi ve hizmetçisinin durumunun neden çok daha hafif olduğunu anlıyordu.

Semptomların başlangıcındaki gecikmeyi açıklayabilir.

"Baba," diye başladı ona ciddi bir bakış atarak, "biraz spekülasyon yapsam sorun olur mu?"

Rahatsız görünüyordu. "Söyleyeceğin her şeyden sorumlu tutulmaya hazır olmalısın." Kelimeler ağzından bir kez çıktığında, onları geri alamayacaktı.

"Bazen insan yine de konuşmalı," dedi. Babası bunun üzerine sustu; Maomao bunu zımnî bir izin olarak algıladı.

Jinshi, "Görünüşe göre bizim için bir şeyiniz var," dedi.

"Evet, efendim. Gerçi bu sadece bir olasılık." Belki de bunu açıkça belirtmek, ihtiyaç duyması halinde bir kaçış yolu sağlayacaktı. Ya da belki de tam bir güvenle konuşmak istemiyordu. "I

zehri yerleştirenin Konsolos Aylin *olmadığına* inanıyorum."

"Nedenmiş o?" Jinshi asla onun sözlerine inanmayacaktı. Sebepler istiyordu. Lahan ve Basen de aynı şekilde onu izliyordu.

"Babamın, yani Dr. Kan'ın önerdiği şeyi, yani vakanın zehirli bir mantarla ilgili olduğunu kabul edersek

Eş Aylin'in yemeği kirlettiği inancını sürdürmek."

Belirtilerin ortaya çıkma süresi göz önüne alındığında, kurbanların ziyafetten çok önce *A. virosa* tüketmiş olmaları gerekirdi. Aylin arka saraydan ayrıldığı andan beri gözetim altındaydı; nedimesi onu yalnız bıraktığında bile odasından çıkamamıştı ve ona yardım edecek hiçbir sırdaşı yoktu. Ziyafetten önce yemeği zehirlemiş olamazdı.

"Peki kim yaptı o zaman?"

"Eğer yemek gerçekten zehirlendiyse, efendim, bunun villada gerçekleşmiş olması gerekir."

Yao ziyafetten önceki günler boyunca tapınak hizmetçisiyle birlikte yaşamış ve onunla aynı yemekleri yemişti. Yao'nun zehre hâlâ tapınakta olduğu sırada maruz kaldığını varsaymak en mantıklısı.

ve bu da olası faillerin listesini daralttı. "Sanırım tapınak bakiresinin hizmetçilerinden biriydi. Başka bir yerde *kendini* zehirledi."

Bu durum dinleyicilerde yeni bir şaşkınlık yarattı - hepsi hariç Luomen, kayıtsız kaldı. Muhtemelen o da aynı sonuca varmıştı ama spekülasyon yapma konusundaki isteksizliğine sadık kalmıştı.

Eğer zehirlenme özünde bir gösteri , bu aynı zamanda Tapınak görevlisi ve hizmetçisinin neden Yao'dan daha az şiddetli semptomlar yaşadığını açıklıyordu. Yao, bu semptomları yaşayan tek kişi olabilirdi.

Diğer ikisi ise sadece ikna edici bir "performans" sergileyecek kadar almış ya da farklı, daha az ciddi bir toksin kullanmış olabilir.

Aynı mantık, görevlinin sözde failin kim olduğunu neden kendisine söylenmeden bildiğini de açıklayabilirdi - eğer bütün bunlar suçu Aylin'in üzerine yıkmak amacıyla yapıldıysa.

O ve tapınak bakiresi birbirlerini o kadar uzun zamandır tanıyorlardı ki, bakirenin eski arkadaşının tütsü tozuna olan eğiliminin farkında olması gerekirdi. *Zehirli* tütsü tozu.

Maomao, babasının neden varsayımlar üzerinde çalışmamakta ısrar ettiğini anlıyordu, ancak bazı şeyler Maomao'yu bile

Kenar. *Yao'yu bu işe bulaştırmak zorundaydılar!* Onu duygusuzca kullandılar. Yao'nun semptomlarının ciddiyeti, zehirlenme teşebbüsü fikrini desteklemektedir. Yao biraz küçümseyici olabilirdi ama

Kendini derslerine adanmış, iyi bir genç kızdı. Maomao bir En'en değildi ama bu bile boğazındaki safranın yetmişti.

Ellerindeki uyuşukluğu geç de olsa fark etti ve bu, durup mantıklı konuşup konuşmadığını kendine sormasına neden oldu.

Luomen hâlâ sessizdi, Jinshi ise neredeyse ağzı açık kalmıştı.

"Bir sorum var," dedi Basen, ilk kez konuşuyordu. Bu gibi durumlarda çabuk tepki verirdi. "Tapınak bakiresi neden Konsolos Aylin'i tuzağa düşürmek istesin ki?"

"Sanırım bir fikrim var," dedi Lahan elini kaldırarak. "Eşim Aylin bana tapınak bakiresinin bir çocuk doğurmuş olabileceğini düşündüğünü söyledi.

ve onun Beyaz Leydi olabileceğini düşündüm. Maomao'ya tapınak bakiresinin doğum yapıp yapmadığını söyleyip söyleyemeyeceğini sordum."

Tapınak hizmetçisinin artık görevi için yeterli olmadığı ortaya çıkarsa, o zaman bu görevden alınabilirdi. Gerçekten de, o çok iyi cezalandırılabilir.

"Beyaz Hanım'ın annesi olan tapınak bakiresi mi? Bu patlayıcı olur," dedi Jinshi. Bu, Aylin'in Beyaz Leydi'nin

Sadece hükümetteki düşmanları yüzünden değil, aynı zamanda tapınak hizmetçisinin sırrı hakkında bir şeyler bildiği için de siyasi sığınma talebinde bulunmuştu. Bu aynı zamanda tapınak bakiresinin onu neden

Li'ye kadar takip ettiğini de açıklıyordu. "Ama bütün bunlar Eş Aylin'i sessiz tutmak içinse..." Maomao söyledi.

Lahan'ın önerisi son derece makul görünmeliydi, ancak

Bu konuda bir şey onu rahatsız ediyordu. Babasına baktı. Babası orada öylece oturuyordu, sessizdi, hiçbir şeyi ne onaylıyor ne de reddediyordu.

Bölüm 18: Bir Erkek ve Bir Kadın Oyun Oynuyor

"Sir Luomen ile eve gitmiyor musun?" Jinshi Maomao'ya sordu. Geride kalmış ve biraz su kaynatıyordu.

"Çok solgun görünüyorsunuz, Jinshi Usta. En son kaç gün önce doğru düzgün uyudunuz?"

Bir soruya karşılık bir soru. Suyun içine uyumasına yardımcı olacak bazı otlar karıştırdı ve ona bir fincan uzattı. Lahan'ın Luomen'le birlikte ayrılırken, Basen ikisini de uğurlamaya gitmişti.

Jinshi, "Ben her gece uyuyorum," diye karşılık verdi.

"Farklı bir soru deneyelim. Son birkaç gün içinde toplam kaç saat uyudunuz?"

Jinshi parmaklarıyla saymaya başladı. Bir elin tamamını bitirecek gibi görünmüyordu. Kaşlarını çatı ve çayı içti.

"Yarın sabah erkenden mi?" diye sordu.

"Hayır, ilk defa her şey nispeten sakin. Aslında bugün, bir süredir sarayıma geri dönebildiğim ilk gün." Yani gerçekten çok çalışıyordu.

"Suiren Hanım sizin için endişeleniyor olmalı."

"Peki sen değil misin?" Jinshi, fincan hâlâ dudaklarında, dedi.

Cüppesinin göğsünü gevşeterek Maomao'nun etrafta pijama aramaya başlamasına neden oldu. Suiren tam o anda içeri girdi - neyse ki- ama Maomao'ya bir gecelik takımı uzatır uzatmaz

yine kendini gösterdi. *Değişmesine yardım etmemi istiyor, ha?*

Bunu daha önce de yapmıştı, Jinshi'nin hizmetindeyken ama bundan hiç hoşlanmamıştı. Açıkçası, Maomao kendi başına giyinmeye dayanabileceğini düşünürken, Jinshi temel Ona her konuda yardım edilmesi gerektiğine inanıyordu. İkisi asla karşılaşmayacaktı. Ancak iş başa düştüğünde, biri diğerinden çok daha yüksek bir statüye sahipti ve Maomao

Bend.

Pelerinini yere savurmasıyla neredeyse aynı anda pijamayı ona giydirdi. Kemerini beline doladı, gevşekçe bağladı ve ardından giysisi yerden topladı. "Bunu da mı En'en'e yaptırıyorsun?" diye homurdandı.

"Hayır, öyle olmuyor."

"Ama saçlarını ona bağlatıyorsun." Maomao bunu onun değişmesine yardımcı olmanın bir parçası olarak görüyordu.

"Öyle yapıyorum ama her zaman Suiren'in gözetimi altında."

"Her zaman mı?"

"Arkadan hızlı bir bıçaklanma olasılığını önlemek için."

Maomao "O-" diye söze başladı ama durdu. Aşırı Yao yoksunluğu durumunda, En'en'in ne yapabileceğini kimse bilemezdi.

"Suiren aşırı korumacı olabiliyor. Bizi bir odada bile yalnız bırakmadı."

Yine de Jinshi ve Maomao tam da bu durumdaydı.

Maomao hiçbir şey söylemedi.

Jinshi, "Suiren senin hakkında oldukça iyi şeyler düşünüyor," dedi.

"Bu benim hatam değil." Suiren'in gözünde yükseklerde olmanın Maomao' hiçbir faydası yoktu. Gerçekten de Maomao'nun aklına gelebilecek tek iyi şey buydu. Boş çay fincanını aldı ve gitmek üzereydi ama Jinshi bileğini yakaladı.

"Her zaman beni ertelemeye çalışıyorsun," dedi. "Ne demek istediğinizi anlayamıyorum, efendim."

Bu odada kalmak tehlikeliydi. Fırsat varken çıkmak istiyordu ama adam onu bırakmıyordu.

"Suiren acilen kendime bir eş almam gerektiğini düşünüyor," dedi.

"Bunun benim için daha az iş anlamına geleceğini iddia ediyor."

"Eminim haklıdır." Maomao sanki mesele onu ilgilendirmiyormuş gibi davranmaya niyetliydi. Ancak bu sadece Jinshi'yi kızdırabilirdi.

"Ne söylemeye çalıştığımı biliyorsun. Nasıl bu kadar kayıtsız davranabiliyorsun?"

Benden kaçmak için bu kadar çaresiz misin?" "Y-"

Elini ağzına kapattı ama artık çok .

"Evet mi diyecektin?" "Aldırmayın efendim."

Jinshi ona ters ters baktı. Gözlerinin altında koyu renkli torbalar oluşmaya başlamıştı. *Benimle vakit kaybetmeyi bırakmalı ve biraz uyumalıydı.* Çok yorgun olduğu belliydi ve ona yatmasını emredebilmeyi diledi. Ama Jinshi hâlâ konuşuyordu.

"Sör Luomen'in neden her zaman bu kadar rahatsız görüldüğünü anlayabiliyorum. Onurlu stratejistimizin nasıl hissettiğini bile anlayabiliyorum!" Maomao'nun kulakları çınlamaya başladı. Jinshi yorgundu; bunu biliyordu.

Hayal kırıklıklarını dışa vuracak hiçbir yeri yoktu ve dışa vurması gereken çok fazla hayal kırıklığı vardı ve bunun da ötesinde uykusuzluk çekiyordu. Başka zaman olsa, daha dikkatli olabilirdi. Olabilirdi söylediği şeyi söylememesi gerektiğini biliyordu. Yine de .

Garip bir şekilde, Maomao'yu en çok üzen şey stratejistten bahsedilmesi değildi. Aklında sürekli yankılanan *Luomen* ismiydi. Bugün çok ender rastlanan bir şey yaşamıştı. babasıyla aynı fikirdeydi. Jinshi bunu ele geçirmişti.

Belki de yorgun olan tek kişi o değildi. Maomao'nun kendisi de pek iyi uyuyamıyordu. Ve sonunda patladı.

"Bana sürekli kelimelerimi kullanmam gerektiğini söylüyorsunuz, Üstat Jinshi, ama eleştirecek konumda mısınız? Bana söylediğiniz her şey, her şey, sanki seni sonsuza kadar kurtarmak için hesaplanmış gibi. Ne demek istediğini gerçekten söylemek zorunda kalmak! Her şeyi anlamamı sağlamak için! Biliyor musun, bana birini hatırlatıyorsun. Tıpkı genelevimize sürekli gelen bir adam gibi davranıyorsun. Kızlardan birine aşıkta ama bunu asla açıkça söylemezdi. O

Davranışlarından belli olması gerektiğini düşündü. Bu kadınla arasının iyi olduğundan o kadar emindi ki ona bir mektup bile göndermedi. Ne kadar üzgün görüldüğünü hatırlıyorum.

Başka biri gelip onu kaptı! Ondan sonra da geneleve gelip sarhoş olmaya ve kadınlara sızlanmaya devam etti. Bana kalırsa, kadına ne hissettiğini söyleseydi tüm bu kalp kırıklıklarından kaçınabilirdi. Açıkça, net bir şekilde, böylece kadın nerede durduklarını bilirdi. En azından bunu yapabilirdi!"

Her şey bir sel gibi aktı. Hepsini bir nefeste söylemiş gibi hissetti. Bu kadar çok kelimeyi bir arada duymanın garip olduğunu düşündü.

kendi ağzından çıktı. Kadın şaşkındı. Jinshi de daha az şaşırmamıştı ama kısa süre sonra yüzündeki şaşkınlık yerini bir şeye bıraktı başka bir şey. Yataktan kalktı ve gözlerini Maomao'ya dikti.

Kahretsin. Şimdi yaptım . Ona aklından bir parça vermişti ve o da ona geri vermek üzereydi.

"Yani açık olmalıyım, değil mi? Belirsiz mi? Ne demek istediğimi söylemeli miyim? Öyle yaparsam beni gerçekten dinler misin? Bana bunu mu söylüyorsun? Seni buna zorlayacağım! Hemen şimdi. Hepsini söyleyeceğim. Kulaklarını tıkama, beni dinle!" Kızın ellerini tuttu.

parmaklarını kulaklarına sokmaya çalışıyordu.

Bir nefes aldı. Maomao'ya bakıyordu ama nedense neredeyse utanmış gibiydi.

Sonunda başardı, "Şimdi beni dinle, yani Maomao! dinle! Seni karım yapacağım!"

Söylemişti. Gerçekten söylemişti. Ona göre bu bir ölüm fermanı gibiydi. Tüm belirsizliği, tüm muğlaklığı aslında Maomao'ya karşı bir nezaket gösterisiydi. Maomao'nun sosyal statüsü göz önüne alındığında, bir kez söylenen sözler emir yerine geçiyordu. Onlara karşı koyamazdı, onun isteklerine karşı gelemezdi.

Jinshi kızarıyordu ama Maomao'nun beti benzi atmıştı. "Keşke burada zamanı geri alabilecek bir ölümsüz olsaydı," dedi. mırıldandı.

"İç monoloğun kendini gösteriyor," diye tersledi Jinshi. Onunla göz göze gelmeye cesaret edemiyordu ama yine de elini bırakmamıştı. bilekleri. son derece rahatsız edici bir his vardı. At içini çekti. "Her ne olursa olsun haklısın, bu haliyle seni karım yapmak sana sadece zarar verebilir. Bunu ikimiz de istemeyiz."

Başucundaki sürahidenden bir yudum alarak sifonu çekmeye çalıştı.

"Senin için, bizi ayıran her engeli ortadan kaldıracığım. Bir gün. Sadece bunu bil." Bununla birlikte Jinshi kendini yorganın altına gömdü. "Korktuğun şeyin izin vermeyeceğim. Yemin ederim."

Çok geçmeden onun uykuda eşit bir şekilde nefes aldığını duydu. *Korktuğum şey...* Maomao, İmparatoriçe Gyokuyou'yu hayal etti. *Jinshi Usta'nın bildiğini sanmıyorum*, diye düşündü. İmparatoriçe'nin sırrının farkında olduğunu sanmıyordu.

kendi doğumunu. *Peki ya İmparatoriçe Gyokuyou? Onun haberi var mı?*

Majesteleri Jinshi için ne istiyordu? Peki ya Ah-Duo?

Çok fazla şey bilmek asla iyi değildir.

Jinshi gerçeği öğrendiğinde, yine de Maomao'nun gönlünü almak için bir yol bulmaya çalışacak mıydı? Sadece o değildi.

endişeliydi. Etraflarındaki herkesin konuşmasını engelleyecek koşullar uydurabilir miydi?

Hayır... Bunu o bile yapamazdı. Herkesi memnun edecek bir durum yaratmak imkansız olmasa da zordu ve sosyal basamakları çıktıkça daha da zorlaşıyordu.

Maomao başını salladı ve odadan çıkmaya hazırlandı. Kapının eşiğinde, gülümseyen Suiren'le karşılaştı.

açıklanamayan bir nedenle ona başparmağıyla onay verdi. Maomao'nun tek yapabildiği, yaşlı kadına yanından geçerken ters ters bakmaktı.

Bölüm 19: Gerçeğin Ardındaki Gerçek

Birkaç gün boyunca Jinshi'den hiçbir haber gelmedi. Maomao spekülasyonlarının sorgulanamaz olduğuna inanmıyordu ama Babasıyla ters düşmenin bir hata olduğunu düşünüyordu. Tapınak bakiresini zehirleme girişimi davası devam ediyordu, Ancak Aylin baş şüpheli olarak kaldı.

Sorgulandığında Aylin itiraf etti. İddiasına göre, Li'ye gelmek istememişti ama buna zorlanmıştı ve kaçıışından sorumlu olanlardan biri olan tapınak görevlisine karşı kin besliyordu. Ne de olsa, Aylin'in kendisi de tapınak görevlisi olabilirdi -bunun için yetiştirilmişti- eğer o makamın şimdiki sahibi bunca yıldır orada oturuyor olmasaydı.

Sadece tapınak bakiresine değil, Li'nin kendisine karşı da antipati duyduğunu açıkça itiraf ettiğine göre, gerçekten çaresiz olmalıydı. *Tüm yaptığı*

Li'nin en nefret edilen kadını için İmparator'un adını da bu listeye eklemesi gerekiyordu. Hikaye şu şekildeydi.

Kaygısız yabancı, kişisel husumetinden dolayı tapınak bakiresine saldırmıştı. Bu yeterince basitti. Ve uygun.

"Saçmalık..." Kendini durduramadan kelime ağzından çıkmıştı. Lahan ona işin iç yüzünü anlatıyordu. Bu bir şey değildi. Bu yüzden onu bir tür ilaca ihtiyacı olduğu bahanesiyle çağırmıştı.

"*Bana* mı söylüyorsun," diye cevap verdi biraz mide indirirken İlaç tedavisi. Maomao, kendisinin bile bazen midesinin bulandığını geç de olsa fark edince biraz şaşırdı. "Ben de bunun sizin kadar şüpheli olduğunu düşünüyorum. Eşi bana ne kadar çok tapınak bakiresine saygı duyuyor. Şimdi de onu öldürmeye çalışacak kadar ondan nefret mi ediyor?" Başını salladı ve derin bir iç çekti. "Lafı açılmışken, şu genç kadın nasıl? Yao ya da her neyse?" En azından biri olarak

Tüm bu olaydan kısmen sorumlu olan Lahan, başına gelenlerden dolayı kendini suçlu hissediyordu.

"Hayatını kurtardı ama sanırım bazı etkileri olabilir."

Yao, Luomen ve En'en'in bakımları altında çok daha iyi hale gelmişti. Yine de tamamen iyileşmemiştir.

Farkında olmadan zehir yuttuğunu öğrenince perişan olduğundan bahsetti.

Maomao onu suçlamadı, çünkü zehirli mantarlar

şaşırtıcı derecede lezzetli olabilirdi ve o da bunu söylemek üzereydi

Babası onu nazikçe durdurduğunda. Düşündüğü kadar güven verici olmayabileceğini düşünüyor gibiydi.

Maomao, nasıl olduğunu görmek için her gün tapınak bakiresini ziyaret ediyordu.

Ama açık konuşmak gerekirse, kadının rol yapıp yapmadığından emin değildi. Eğer sadece hasta numarası yapıyorsa, Maomao'nun onu soru yağmuruna tutmasına gerek yoktu.

Aslında böyle bir şey onu Aylin'in suç ortağı yapabilirdi. Bu yüzden Aylin'le konuşmak için bolca fırsatı olmuştu.

tapınak bakiresi, ama gerçekten istediği soruları sorma hakkı yok.

En büyük sorun Maomao'nun söylediği her şeyin

Nihayetinde spekülasyondur ve bunu destekleyecek belirli bir kanıt

yoktu. Eğer tapınak bakiresinin onca yolu sırf Aylin'in düşmesini

sağlamak için geldiği doğruysa, o zaman Aylin'in bu kadar zayıf olduğu şey neydi?

kaldıraç niyetiyle? Tüm bu çaba çok riskli değil miydi?

Maomao, "Tapınak bakiresi hakkında ne bildiğini merak ediyorum,"

diye . "İyi arkadaş olduklarından o kadar emindim ki. Buna rağmen

Eşinin bu zayıf noktasından faydalanmaya çalışıyordu. Tapınak

bakiresine karşı bir garezi varmış gibi görünmüyordu. Ona gerçekten saygı duyuyor gibiydi."

Lahan dirseklerini masaya dayadı ve bir yudum su içti. Maomao

hatırlayarak, "Yemekle birlikte almalısın yoksa mideni bozar," dedi.

Lahan biraz sinirlenerek raftan bir atıştırmalık aldı. Patates ezmesiyle

doldurulmuş bir çörek. Maomao etrafta hiç etli çörek olup olmadığını

sorduğunda, olmadığı cevabını aldı. Yuh.

Maomao, "Her neyse, eğer bu kadar iyi arkadaş olsalardı, şu anda bu durumda olacağımızı sanmıyorum," dedi.

"Ben hâlâ Eş Aylin'in tapınak bakiresine derin bir saygı duyduğuna inanıyorum. Eğer suçlamalar sahte olsaydı, neden böyle bir ifade versin ki?"

"Yeterince doğru," diye itiraf etti Maomao.

"Kendisini savunmak için söyleyecek bir şeyi varsa, onu dinlemeye çok açık olduğumu söyledim, ama bunun yerine gidip kendini suçluyor..." Suçlamalar onu gerçekten ikna etmiş miydi?

Ona karşı mı? "Tam bir aktör." Tapınak bakiresi hakkında kötü konuşmuş ama aynı zamanda suçu da itiraf etmiş, aslında suçu kendi üzerine almıştı.

"Aylin ile tapınak bakiresi arasındaki ilişki hakkında tam olarak ne kadar şey duydunuz?" Maomao sordu.

"Size söylediğim gibi. Aylin Hanım geleceğin potansiyel tapınak bakirelerinden biriydi ve neredeyse beş yılını şu anki tapınak bakiresinin yanında çırak olarak geçirdi. Tipik olarak, çıraklar tüm görev süreleri boyunca, 'aylık zamanları' dolana ve tapınak olma haklarını kaybedene kadar tapınak bakiresinin sarayında yaşarlar. Genellikle, bir Kızlık sarayından ayrıldıktan sonra onlar için bir evlilik bulundu, ancak Eş Aylin bu anlaşılmaya şiddetle karşı çıktı. Bunun yerine, o ve kuzeni büyükbabalarının yanına sığındılar. Dedeleri pratik zekâlı bir adamdı ve genç kızlardan ne kadar faydalanılabileceğini görmüştü. tapınak bakiresinden aldıkları eğitim."

İşte bu şekilde elçi olmuşlardı. Maomao bir çift kadının nasıl olup da tek başlarına yabancı bir ülkeye bu sıfatla seyahat edebildiklerini merak etmişti ama bu pek de kolay bir yol değilmiş gibi görünüyordu. Yine de Aylin çıraklığı sırasında tapınak bebeğinden haberdar olduysa ya da en azından varlığını tahmin ettiyse...

"Normalde bildiklerinizi daha erken açıklamanız gerekmez miydi?" Maomao söyledi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bebekten bahsediyorum. Tapınak bakiresinin bir çocuk doğurmuştu." Ya tapınak bakiresinin zayıflığını bulmaya çalışmıyor, sadece merak ediyorduydu? "Eğer biliyorsa Çıraklık döneminden beri bu çocuk hakkında konuşuluyordu, neden şimdi ortaya çıktı?"

"." Belki de Lahan'ın güzel bir yüze düşkünlüğü onda bu kör noktayı yaratmıştı. Gözlüklerini düzeltti, sonra kollarını kavuşturup gözlerini kapattı. "buna ne dersiniz? Ya tapınak bakiresinin çocuğu olup olmadığını araştırmak sadece bir bahane mi?"

"Demek sen de öyle düşünüyorsun?"

Lahan'ın bazı... ideal olmayan özellikleri vardı ama zekiydi. Aklına bir şey koyduğunda, onu çok hızlı bir şekilde çözebilirdi. "Bunun bir blöf olduğunu varsayalım. Daha büyük bir şey için bir kılıf. Sanırım şu anda bu durumda olmamızın nedeni bu daha büyük şey."

"Kabul ediyorum, bu pek çok noktayı birleştirecektir." O zaman soru

"daha da büyük bir şeyin" ne oldu. Maomao ve Lahan ikisi de düşünceli sesler çıkardı. "Babam burada olsaydı..." Maomao başladı.

"Saygıdeğer amcamın bir şeyler biliyor gibi görüldüğünü kabul ediyorum. Ama bilse bile bize söylemeyi reddetme ihtimali çok yüksek."

Luomen başından beri bu durumdan rahatsız olmuş gibi görünüyordu. Maomao'nun hala anlayamadığı bir şeyin farkına mı varmıştı? Belki bir tahmini vardı ama bu bir tahmin olarak kaldığı sürece Sanırım bundan bahsetmesi pek olası değildi. Maomao tekrar sinirlendiğini hissetti.

"Saygıdeğer amcam tapınak kızını bizzat inceleyebilseydi, belki bir şeyler öğrenebilirdik..."

"Bu kadar deneyimsiz olduğum için özür dilerim," diye tersledi Maomao. Fakat bir şeylerin garip olduğunu kabul etti. Bir haremağasının tapınak bakiresine dokunmasında bir sakınca olmamalıydı, öyle olsa bile ya da bir zamanlar

bir adamdı. Uzun bir süre sessiz kaldı. "Sorun nedir?" Lahan sordu.

Sadece "Hadım..." diye mırıldandı. Elini alnına bastırdı. Bir cevabın dağınık parçalarına sahipmiş gibi hissediyordu. Bildiklerini aklına getirmeye çalıştı. Cübbesinin kıvrımlarından notlarını çıkardı. Tapınak hizmetçisinin sınavlarının ayrıntılarını kaydetmişti. En'en'in mektubunu da yanına sıkıştırmıştı.

"O da ne?" Lahan sordu.

"Tapınak bakiresinin sık sık yediği yiyeceklerin bir listesi. Hepsi kadın hastalıklarını tedavi eder, kadın qı'sını artırır. Bu bir

başvurularının listesi."

Listede, dost canlısı sağlık görevlisinin arka saraya yaptığı ziyaretlerde almak zorunda kaldığını söylediği malzemeler de yer alıyordu. At Maomao önce tadı berbat olduğu için bu anıdan bu kadar sarsıldığını düşünmüştü ama etkilerini görünce sempatik bir gülümseme vermek zorunda kaldı.

Lahan listeye bakarken, "Sanırım bunlardan kullanabilirsin Maomao," diye onu azarladı.

"Evet, tabii. Pop quiz: Bir hadımın özellikleri nelerdir?" "Biliyor musun, sana karşı biraz daha saygılı olabilirsin.

Ağabeyim. Neyse. Bir hadımın erkek *q'ı* azalır. Saçları incelir ve sesi yükselir."

"Evet, yaşlandıkça kilo alma olasılığı artıyor ve bu noktada çok hızlı yaşlanıyor gibi görünebiliyor. Bunu kendi babamda da görebilirsiniz. Ama başka bir şey daha var." Lahan ona baktı, ne olabileceğini çok merak . "Eğer bir erkek çocuk doğmadan önce hadım edilirse

Bir erkeğe dönüşme süreci başladığında, sesi asla değişmez ve vücut kılları asla çıkmaz. Çünkü erkek *q'ı*sinden yoksundur. büyümeyi motive eder, kolları ve bacakları orantısız bir şekilde uzayabilir."

"Tapınak hiçbir zaman uzun uzun bakmadım.

İma mı ediyorsunuz..."

"Bir kadına göre biraz uzun boylu ve bacakları oldukça uzun. Son birkaç yıldır biraz göbeklenmeye başladı. Hadımları etkileyen ve *q'ı* azalan bir kadının kine oldukça benzer semptomlara neden olan bir hastalık var."

Tüm detaylar uygun.

"Dur . Senin bile hadım edilmiş bir erkekle gerçek bir kadın arasındaki farkı anlayabildiğini biliyorum. Ona iyice baktın.

En azından göğüs! Bekle..." Lahan belli ki ilaç listesinde ne yazdığını hatırlamıştı.

"Evet, hazırды ve hesaba ." Maomao notları tekrar çıkardı ve aynı öfke patlamasını hissetti. En'en'in mektubu hasma da dahil olmak üzere çeşitli ilaçların etkilerini sıralamıştı.

Hasma: İyi bir cilt ve genel güzellik için mükemmeldir. Dayanıklılık güçlendiricidir; besin değeri yüksektir. Bununla birlikte, aşırı kullanım

göğüs genişler.

En'en'in Yao'yu beslediği şeylerden biri de buydu. Bu Maomao, En'en'in tam da konuda övündüğünü hatırlıyordu. Belki de yaşlı doktoru böylesine acıyla gülümseten şey buydu. Çok fazla bir erkeğin bile geniş bir göğüs geliştirmesine neden olabilirdi ve bu şaka değildi.

"Bir kadınla erkeği ayırt etmeye çalışırken ilk baktığınız şey tabii ki göğüstür. Göğsün konumu Göbek deliği beni uyarmış olmalıydı." Maomao bunu merak etse de, tapınak bakiresinin göbeği karar vermeyi zorlaştırmıştı. Hem erkeklerin hem de kadınların çıplak vücutlarına oldukça aşına olan Maomao bile noktaları birleştirememişse, bu ne kadar zor olabilirdi? Yao ve En'en için olabilir miydi? Hadımların tapınak bakiresine yaklaşmasına izin verilmemesinin nedeni, fiziksel olarak ortalama bir kadından bile daha fazla "ona" benzemeleriydi. Bu sırrı öğrenmiş olabilirler.

Dışarı.

Başından beri plan buydu.

"Tapınak bakiresinin bir çocuk doğurup doğurmadığını araştırmanı istiyorum." Maomao bu talepte bulunduğu anda, tapınak bakiresinin hadım edilmiş bir adam olduğunu hayal bile etmemişti.

Kahretsin! Gözlerindeki perde tamamen kalkmıştı. Maomao'nun babası ona ilk baktığında garip bir bakış atmıştı.

Tapınak kızının dikkat çekici fiziksel özelliklerini rapor etmişti - belki de bu olasılık o zaman bile aklına geldiği içindi. Eğer tapınak kızına bizzat bakabilseydi, neredeyse kesinlikle gerçeği keşfettik.

"Tapınak bakiresinin çok istediği sır bu mu? Saklanmak mı?" Lahan söyledi. Bu kesinlikle bir fırsatçının kolayca istismar edebileceği türden bir güvenlik açığı olurdu. "Ama bekle... Eğer öyleyse, neden tüm yabancı bir sarayda çoktan eş olmuş bir kadını susturmaya çalışmak için başka bir ülkeye mi gidiyor? Ve bunu neden böyle bir dolambaçlı bir yol mu?"

Tapınak bakiresi bir kadın değildi: Bu hipotez doğruysa, başka hangi görünür gerçekliklerin altını oyabilirdi? "Tapınak bakiresi" olayı Aylin'in üzerine yıkmaya mı çalışıyordu - ya da bu konuda,

Aylin suçu kendi üzerine almaya mı çalışıyordu? Eğer öyleyse, neden? O bir şey kazanmadı ama Li kazandı.

"Bu noktada," dedi Maomao. "Tapınak bakiresinin katili bizim insanlarımızdan biri olsaydı ne olurdu bir düşünün."

"Bu ulusal bir yüz meselesi olur," dedi Lahan. "Bu savaş anlamına bile gelebilir. Aylin Hanımın her şeyi itiraf etmiş olması beni oldukça memnun etti."

"Yani suçlunun o olması bizim için sorun değil mi?"

"Sorun *yok* demezdim, ama bir sorun başlatmak pek olası değil. uluslararası çatışma. Ancak bunun bizi Shaoh'a karşı zor durumda bırakacağı tartışmasız."

Böylece Shaoh kendisini en büyük komşularından birine karşı avantajlı bir konumda bulacaktı, hem de savaş olmadan. Bu durum Maomao'nun başını döndürdü ama sakın kalması ve her şeyi enine boyuna düşünmesi gerektiğini biliyordu. Tapınak kızının cinsiyetiyle başla.

"Shaoh tapınak bakiresinin bir erkek olduğunu öğrenirse ne olur?" diye sordu.

"İmparatorumuzun bir kadın olduğunu öğrenirsek ne olur?" Lahan cevap verdi.

Maomao sorusunun gülünç olduğunu fark etti; çelişkili bir soru gibi görünüyordu. Li tarihinde hiçbir zaman bir imparatoriçe tek başına hükümdar olmamıştı. Evet, eski imparatorun annesi bazen imparatoriçe olarak anılıyordu, ama bu bir imparatoriçeye daha yakın bir şeydi. lakap, gerçek bir unvan değil. Eğer bir erkek gibi davranarak tahtı ele geçirmeye çalışsaydı, sadece cezalandırılmakla kalmazdı, ancak hükümete olan güven derinden sarsılmış olacaktı.

"Shaoh hükümetinin iki ayağı olduğu söylenir; tapınak bakiresi ve kral," dedi Lahan. "Eminim ki Shaoh'da

tek bir sütuna indirildiğini görmekten mutluluk duyacaktır, ancak her , bir sonraki tapınak bakiresinin otoritesi dibe vuracaktır - eğer bir sonraki tapınak bakiresi varsa tabii. Mevcut tapınak bakiresi döneminde büyük bir

gayretle kaydedilen tüm ilerlemeler geri alınacaktır." Mevcut tapınak

bakiresinin uzun görev süresi, kadınların Shaoh'da fikirlerini daha özgürce ifade edebilmelerine olanak sağlamıştı. Eğer "bakire"nin bir erkek olduğu ortaya çıkarsa, elde edilen tüm kazanımlar yerle bir olacaktı.

Aylin bu konuda ne hissediyor olmalı? Aylin, aldığı eğitim sayesinde

tapınak bakiresinin ona verdiği, istemediği bir evlilikten kaçınmayı ve hatta bir kadın olmasına rağmen bir elçi olmayı başarabildi mi?

"Tapınak bakiresinin düşmanları her kimse, kral ya da ortakları, er ya da geç onun kim olduğunu anlayacaklardı. Bu yüzden Onun yerine eşi benzeri görülmemiş bir şey yaptı, seyahate çıktı," dedi Maomao. Emin değildi, sadece bu fikri deniyordu. "Bütün mesele Bu da düşmanlarının gerçeği öğrenmesini engellemek içindi.

Durdu. Tapınak bakiresi fark edilmeyeceği, ona ulaşamayacakları bir yere gitmişti. Böylece arkasında hiçbir kanıt bırakmayacaktı. Hiç şüphe yok. Maomao bir düğmeye bastı.

elini alına götürdü. Dişlerini sıktı. Bu onun düşündüğü anlama , değil mi? Yine de farkına vardı ki

Tapınak bakiresinin yaptığı her şeyin ışığında en mantıklı olanı.

Sonunda korkunç şüphesini dile getirdi. "İntihar ederek."

Bölüm 20: Mantarlı Congee

Esinti nemliydi. Geldiği iklimden çok daha serindi; teninde hissetmeye alışmamış gibiydi. Yine de güneş burada daha az yoğundu. İçeride bile bunu anlayabiliyordu. Normalden biraz daha uzun yürüyüşler yapabiliyordu ve bu onu mutlu ediyordu.

Geçtiğimiz aylarda yaşadığı maceraları düşündü. Daha önce, tüm zamanını evinde geçirirdi. tapılıyordu. Şimdiye kadar insanların ona saygı göstermesine alışmıştı ama bu sıkıcı olabilirdi. Kendisine tapınan insanlara İsteyen herkese bu pozisyonu veriyordu ama kendi varlığı bunun gerçekleşme ihtimalini engelliyordu. Ona *tapınak bakiresi* diyorlardı ve o kadar uzun süredir kendi adını bile hatırlamıyordu. Eğer Şimdi koltuğundan feragat etse, kendisine ne diyeceğini bile bilemezdi.

Ve şimdi, nihayet her şey sona eriyordu. Bu durgun zaman dilimi son erteleme olmuştu.

Odası bir dizi perdeyle karartılmıştı. Loşlukta bir kumaş hışırtısı duyuldu. Bir an için ne olduğunu merak etti, ama sonra ona bakan bir kız gördü. Kızın adı

Jazgul. "Bahar çiçeği" anlamına geliyordu. Doğuştan sesi olmayan kız, yaklaşık bir yıl önce ona getirilmişti.

Belki de tapınak bakiresinin yanına hangi yoldan geldiğini sormak kabalık olurdu. Kendine göre oldukça güzeldi ama uzun bacakları yetersiz beslendiğini gösteriyordu. Okuma yazma bilmiyordu ama duyabiliyordu ve kendisine söylenenleri anlıyordu.

Başarıların eksikliğine gelince, aslında bu tam da tapınak bakiresinin ihtiyacı olan şeydi.

Tapınak bakiresi Jazgul'a işaret etti, Jazgul da mutlu bir şekilde yanına geldi. Bugün hiç ziyaretçi yoktu. Tapınak bakiresi birkaç gündür yatakta hasta yatıyor, Jazgul'u eğlendiremiyordu. Artık kendini

bunu telafi etmek zorundaydı.

Kız ona yaklaşırken Jazgul'e gülümsedi. Yataktan kaydı ve odanın bir tarafından ona birkaç eşya getirdi. Onlar biraz pigment içeriyordu. Tapınak bakiresi parmağını kırmızı maddeye batırdı ve Jazgul'un alnına sürdü, yüzündeki dövmeıi vurgulamak için saaklandırdı. Jazgul sadece durdu ve onun çalışmasına izin verdi, memnun olduğu belliydi. Belki öğrenmemiş olmasından ya da hiç konuşmamasından kaynaklanıyordu ama görüldüğünden daha genç görünüyordu.

Jazgul'un yüzünü boyadıktan sonra, tapınak bakiresi birkaç yaprak koyun derisi kâğıdı, biraz boya hazırladı ve Jazgul'a bir su kuşunun tüyünü verdi. "Bugün ne tür bir rüya gördün?" diye sordu.

Jazgul kararsız bir resim çizmeye başladı. Ne konuşabiliyor ne de yazabiliyordu, bu kaba resimler onun tek iletişim aracıydı. Çizim yaparken kendini yaptığı işe oldukça kaptırıyordu. Ama tapınak hizmetçisinin odasında kalamazdı. Gerçekten de yakında yemek vakti gelecekti.

"Odana geri dön," dedi tapınak hizmetçisi, kâğıt ve boyayı toplayıp Jazgul'a verdi. Kâğıt ok

Yine de kızın tutması zordu ve bir kısmını düşürdü. Almak için çabalarken başını kaldırıp tapınak hizmetçisine baktı, sessizce onunla kalmak için yalvarıyordu ama tapınak bakiresinin bile değiştiremeyeceği şeyler vardı. Jazgul'un başını okşadı, hatta her zamankinden daha nazikçe. "Sonsuza kadar benimle kalamazsın. Kendi başına resim izebileceğini biliyorum."

Jazgul başını salladı ve tapınak bakiresi gülümsedi. ocuk odadan çıktıktan birkaç dakika sonra, bronz tenli bir görevli içeri girdi. Tapınak bakiresi ona "kahin" diyordu. Bu sözcük "tapınak bakiresi "ne çok benzer bir anlama geliyordu ve tapınak bakiresi gibi Kahin de kendi adını unutmuştu. Son kahinden görevi devralalı neredeyse yirmi yıl olmuştu.

Tapınak bakiresi son kahinin söylediği bir şeyi hatırladı "Tapınak bakiresi" kelimesinin "tanrıların çocuğu" anlamına gelen başka bir kelimenin sesteşi olduğunu söyledi. Kahin olarak adlandırılan birinin tanrıların çocuğuna hizmet etmesi uygundu, çünkü

Tanrıların sesini duymak bir kahinin görevi değil midir?

Bir süre sonra "tanrıların çocuğu", "tapınak bakiresi" haline gelmişti. Bu pozisyon için sadece kadınlar seçildiği için miydi? Yoksa sadece kadınlar kaldığı için mi? Bilmiyordu. Yine de bunun doğru ve uygun olduğunu düşünüyordu.

"tapınak bakiresi" olmalıydı. Çok gençken bir önceki kahin tarafından keşfedilmişti. Aslında, kendini bildi bileli tapınak bakiresinin sarayında yaşıyordu.

Ona özel olduğu söylenmişti. Beyaz saçları ve beyaz teni ve kırmızı gözleri vardı. Vücudundaki renk eksikliğinin, tanrıların seslerini daha net duymasını sağladığı söyleniyordu. Onun her hareketi kehanet olarak kabul edilir, kahin tarafından okunur ve yorumlanırdı. Herkes solgun bir tapınak bakiresinin kehanetlerinin gerçekleşeceğini biliyordu. O, kralın bile bakmaya cesaret edemediği tek kişiydi. Göz; insan bile sayılmazdı, ama sarayının gölgeleri arasında bir tanrı gibi tahta oturmuştu.

Bir tapınak bakiresinin öğrenmeye ihtiyacı yoktu. Onun varlığı yüceydi. Çağlar boyunca, kahinler hiçbir zaman tapınak hizmetçilerine eğitime benzer bir şey. Yine de önceki kahin bu tapınak bakiresi için bunu yapmıştı. Belki de sadece biraz... farklıydı. Tapınak hizmetçisine okuma yazma öğretmiş, ona mektuplar vermişti.

Bunların hiçbirisi tapınak bakiresinin dış dünya hakkında hiçbir şey bilmediği gerçeğini değiştirmiyordu.

Tapınak bakiresinin artık makamını işgal edemeyeceğini biliyordu. Ama bilmediği şey, tahttan indirildikten sonra ona ne olacaktı. Yapamadı Onu nasıl bir kaderin beklediğini hayal ederken önce on, sonra on beş yaşına girdi.

Adet dönemi kişiden kişiye farklı zamanlarda gelirdi ve geçmişte hiç gelmeyen tapınak bakireleri olduğunu duymuştu. Bu yüzden kendi eksikliğini sorgulamadı.

âdet görmeye başladı, ama sadece tapınak hizmetçisi olarak devam etti. Yine de vücudunda onu farklı kılan başka şeyler olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Bir , kadınlar gibi .

Kolları ve bacakları uzamaya devam etse de göğsü hiç büyümedi. Onun kadar korunaklı biri bile bu farklılıkları biliyordu.

erkekler ve kadınlar arasında. Kahine sorduğunda ona "Sen özelsin" denmiş. Ancak bundan sonra, kendisine yeni bir ve alışılmadık yiyecekler yemeye başladı. Göğsü şişmeye başladı ama yine de kan gelmedi.

Aylar ve yıllar onun hala cahil, hala anlamaz haliyle geçti. Tapınak bakiresi olarak ünü , ondan kehanette bulunmasını isteyenlerin sayısı da arttı. Kehanette bulunurken dilediği her şeyi yapabileceği ama kehanette bulunmaması gerektiği söylendi.

konusurdu. Kahin onun adına her şeyi söyleyecekti.

Ona tüm bunları anlatan, onun için tüm bunları yapan kahin, nihayet tapınak bakiresi yirmi yaşındayken sonunu getirmişti. Bu sadece onun zamanıydı, ancak daha önce hiç kimsenin öldüğünü görmemiş olan tapınak bakiresi bunu tam olarak anlayamamıştı. Hasta yaşlı kahin yerine bu yenisi gelmiş, torunu. Yaşlı kahin ölmeden önce tapınak hizmetçisine neden hiç adet görmediğini, vücudunun neden bir kadınıninki gibi davranmadığını anlatmış.

Tapınak bakiresi, Shaoh'un kurak toprakları arasında yemyeşil nadir bir yer olan küçük bir köyde doğduğunu söyledi. Bu görevlerinden ayrılan tapınak hizmetçilerinin emekli olabileceği bir sığınak olarak kurulmuştu ve köylülerin çoğunun damarlarında tapınak hizmetçilerinin nesillerinin kanı vardı. O bakirelerden bazıları da solgun olmalıydı. Şu anki tapınak hizmetçisi bir erkek doğmuştu.

Kâhin gerçeği açıkladığında bu gülünç görünmüştü. Kötü bir şaka gibi. Ama kahin solgun, çatlak sesiyle konuşmaya devam etti. O zamanki kralın kötü bir kral olduğunu söyledi. Shaoh bir ticaret kavşağı olarak gelişti, ama onun çirkin fikirleri vardı. başka topraklara savaş açma konusunda. Danışmanları onu bundan vazgeçirmeye çalıştılar ama o genç ve inatçıydı ve dinlemedi.

Tapınak bakiresi, kralı kontrol edebilecek olan diğer sütundu. Ama o zamanlar tapınak bakiresi

Gerekli irade gücüne sahipti ve yaşı itibariyle yakında emekli olacak gibi görünüyordu. Eğer yeni bir tapınak bakiresi ortaya çıkarsa, krala karşı durabilirdi. Özellikle de o en kutsal şey olan solgun bir bakireyse.

Böylece kahin, aptal kralın önünü kesmek için tapınak kızını kullandı.

dizleri. Tapınak bakiresini erkek yapmadı. Erkek keçi yavrularıyla aynı zamanda hadım edildi.

Artık bir kadın olan tapınak bakiresi krala takdim edildi. Görünüşe göre alışık olmadığı bu ortamda ağlamıştı.

ama kâhin o anı kralın uygun olmadığını ilan etmek için kullandı.

İfşaatlar tapınak hizmetçisinin tüm hayatını geçersiz kılıyor gibiydi. Bir anda, ofiste geçirdiği yirmi yıl yalan olmuştu. Her zaman özel biri olduğuna inanmıştı ama artık şahı tahtından indirmek için kullanılan bir piyondan başka bir şey olmadığını biliyordu. O Ölmekte olan kahini azarlayabilmeyi, öfkesini ve utancını açığa vurabilmeyi diledi.

Ancak tapınak bakiresi dünyadan o kadar uzak kalmıştı ki, böyle bir anda hangi kelimeleri kullanacağını bile bilmiyordu.

Bunun ona ne olabilirdi ki? Hatta mütevazı

Sahip olduğu bilgiyi, kâhin ona kendi vicdanını rahatlatmak için vermişti.

Bir önceki kahinin ölümü üzerine, tapınak bakiresi "iyileşme" bahanesiyle doğduğu köyün yakınlarında yaşamaya gitti. Şimdi ölen kahin kendi tarzında çok zekiydi. Kuklası olan tapınak bakiresini sonuna kadar kullanmış ve ülke siyasetini istikrara kavuşturdu. Şimdi kendisi de kahin olan torunu neredeyse büyükannesi kadar yetenekliydi ama deneyimden yoksundu. Belki de o gerekli içgörüğü kazanana kadar kaçtıklarını söylemek doğru olur.

Yeni bir kahinin göreve gelmesiyle birlikte tapınak hizmetçisinin de değişeceğine dair konuşulmayan bir anlayış vardı. Birkaç Mükemmel bir sahip genç hanımlar çırak olmaları için tapınak bakiresine gönderilmişti ve o da tıpkı kahinin kendisi için yaptığı gibi onları eğitmişti. Belki de sadece onları kandırmanın kefaretinin ödemeye çalışıyordu, ama en azından geleceklerini genişletmeye hizmet ediyordu Beklentiler.

Tapınak hizmetkârlığı koltuğunu her an onlardan birine biliyordu ama yine de o makama tutunmaktan kendini alamadı. Ne de olsa, tapınak hizmetçisi olmak için yaratılmıştı. Kendisine ait bir ismi bile yoktu.

Aylin ona karşı dostça davrandı, ama genç kadınların çoğu

Tapınak bakiresini bir engelden başka bir şey olarak görmüyordu. Ayla da onun düşmanları arasındaydı; Aylin'in ikizi gibi görünüyordu ama iki kadın birbirinden çok farklı olamazdı. Tapınak bakiresi sonsuza dek iyileşiyormuş gibi yapamayacağını anladığı sıralarda köyünden bir haberci geldi. Bir çocuk doğmuştu. Beyaz kundağa sarılı olarak getirilmişti, teni altındaki kan damarları görülebilecek kadar solgundu.

"Saygıdeğer tapınak bakiresi," dedi tanıdık bir ses ve onu hayalinden uyandırdı. Kahin onun önünde duruyordu. Tapınak bakiresi anılarında tamamen kaybolmuş olmalıydı. "Bundan emin misin?" diye sordu kahin. Tapınak hizmetçisinin önünde bir kâse pirinç lapası duruyordu. Ah, evet. Tam da yemek üzereydi.

"Daha fazla gecikirsem şüpheleri üzerime çekerim," dedi tapınak bakiresi kaba bir şekilde.

Kahin hiçbir şey söylemedi ama ifadesi karardı. Her şeyi bildiği halde nasıl böyle bir yüz ifadesi takınabilirdi? Yumruklarını sıktı ve yere bakarak tapınak bakiresinin gözleriyle karşılaşmayı reddetti.

"Yemeğimi yalnız yiyeceğim. Sen git başka yerde bekle." Tapınak bakiresi gülümsedi. Gülümsemek zorundaydı. "Bundan sonrası için sana güvenebileceğimi biliyorum."

Kaşığı dudaklarına götürmek üzereydi ki dışarıda bir kargaşa olduğunu fark etti. Kaşlarını çatarak, o ve kahin birbirlerine baktılar ve sonra kapı patlayarak açıldı.

<Lütfen affedersiniz!> diye bağırdı Li'nin içindeki ufak tefek bir kadın. Dil. Bir devlet adamının odasına aniden giren biri için oldukça iyi bir talep. Gerçi tapınak görevlisi onu tanıyordu; daha önce onu muayene eden tıbbi asistanlardan biriydi. Ama bugün burada olmaması gerekiyordu.

"Bu kadar kaba olmaya nasıl cüret edersin!" dedi kahin, yolunu kesmeye çalışarak ama genç hanım onun etrafından dolanarak tapınak bakiresine doğru ilerledi. Muhafızlara ne olmuştu?!

"Kaba, ben değilim. Bu. Benim işim bu!" Shaohnese dilinde kesik kesik konuştu.

Tapınak bakiresinin şaşkınlığından yararlanarak kaşığı ondan aldı. Kaşığı kendi ağzına soktu ve yuttu.

Tapınak bakiresi ve kahinin ikisi de bembeyaz kesildi, ama saray Hanımefendi sadece gülümsedi, hatta mutluluktan gözlerini kapadı. Hâlâ sırtarak tapınak hizmetçisine baktı. "Çok lezzetli. Mantarlı congee."
Düpedüz muzaffer görünüyordu.

Bölüm 21: Tapınak Bakiresinin İtirafı

Maomao, tapınak bakiresinin gözleri önünde bir kaşık daha aldı. görevli congee'yi elinden aldı. "Sen *kendini* ne sanıyorsun? ne yapıyorsun?!" diye sordu.

"Basit. Zehirin tadına bakıyorum," diye cevap verdi Maomao, kendi diline geri dönerek. Bunu önce görevli yapmıştı; belli ki Maomao'nun Şaohnaca'sı yeterli değildi. Açıkçası, bu konuşmayı kendi ana dilinde yapıyor olmaktan memnundu. "Ver şunu bana Congee, lütfen. Kontrol etmeyi bitirmedim. Yoksa geri kalanını onurlu tapınak bakiresinin yemesine izin mi vereceksiniz?"

Görevli sessiz kaldı ve Maomao bunu devam etmek için bir gerekçe olarak kabul etti.

"Muhtemelen gerekse de etkilendiğimi söylemeliyim. İz bırakmadan o zehri ele geçirme şeklin."

"Kanıtınız yok!" Görevli kaşlarını çattı, ama sadece bir sürelğine Bir saniye; hemen o soğukkanlı tavrını geri kazandı. Doğal olarak -Böylesine geniş kapsamlı bir komplonun içinde yer alabilecek birinin iyi bir oyuncu olması gerekirdi. Tapınak bakiresi de aynı şekilde şaşırmadım.

Mantıklı, diye düşündü Maomao. Hiçbir zaman rahatça bir itirafta .

"Bir dakika bekleme nezaketinde bulunursanız, o zaman?" Maomao dedi ki. "Eğer congee zehirliyse, her an belirtiler göstermeye başlayabilirim.

Şimdi. Zehrin etkilerinin ne kadar ani veya yoğun emin olmadığım için, lütfen geri kalanını almama izin verin." Elini uzattı ama görevli ona vermek için hiçbir harekette bulunmadı. "Yediğim ısırıkta sadece bir parça mantar vardı! Bu *neredeyse* ölümcül bir doz değil! Hadi, ver şunu!"

"*Ciddi* olamazsın. Eğer zehirli olduğunu düşünüyorsan, tükür onu!"

"Böyle bir şey yapmayacağım," dedi Maomao. Cübbesinin kıvrımlarından bazı notlar çıkardı.

"Bu nedir?" diye sordu görevli.

"Yao adında bir saray kadını tarafından notlar - onurlu tapınak bakiresinin yemeğini zehir için tadan kişi. O çok çalışkan bir öğrenciydi ve ona öğrettiğim şeylerden biri de bir yiyecek tuhaf kokuyorsa onu yememesi gerektiği idi. Eğer Eş Aylin Yao tütsü tozuyla yemeği zehirlemiş olsaydı kokusunu alırdı. Çok deneyimli olmayabilir ama böyle temel bir hata yapmazdı."

Notlar, akşam yemeği öncesindeki birkaç günlük ayrıntılı gözlemleri içeriyordu.

"Onurlu tapınak bakiresinin ne yediğinin dikkatli bir kaydını tutmuş. Resmi akşam yemeğinin olduğu gün kahvaltıda buna çok benzeyen bir congee yemiş gibi görünüyor."

Notlarda şöyle yazıyordu: *Günaydın. Mantarlı Congee.*

"Eminim zehrin etkilerinin farkındaydınız. Akşam yemeğinden hemen sonra ortaya çıkmaları için zamanlama yaptınız. Ve bir parça suçluluk hissettiğinizi söyleyebilir miyim? Öyle bir miktar kullandınız ki, uygun bir bakımla Yao hala kurtarılabilirdi."

Yao şimdi çok daha iyi durumdaydı. İç organlarında kalıcı bir hasar olup olmadığı bilinmiyordu ama en azından artık hayati tehlikesi yoktu. En'en hissediyordu çok rahatlardım.

"Korkarım hiç mantıklı konuşmuyorsunuz. Suçlu zaten suçunu itiraf etti, değil mi?"

"Evet, itiraf etti. Bugün olduğunu varsayabilir miyim? suçlunun bulunduğu ve icabına bakıldığı haberini mi aldı? Bu yüzden Hanımefendileri devam edip öldürmek için yeterince güvende hissetti. kendisi."

Aylin'in suçu üstlenmesi gerektiğine göre, tapınak bakiresi ancak eşinin suçluluğu kesinleştikten sonra intihar edebilirdi. Belki bu yüzden ikinci bir "dalga" da yeniden ortaya çıkabilecek bir zehir seçmişti. Onun için daha da iyisi, Aylin'in suçlu olduğu kesinleştikten sonra ölürse, ölümü büyük olasılıkla örtbas edilecekti. Hiç kimse Li'nin yanlışlıkla gerçek suçluyu bulmasını istiyordu.

Maomao kadınlara baktı. Sakin, soğuk. *Beni burada ve şimdi susturmaya çalışacaklarını* sanmıyorum... Lahan tapınak kızının villasında bekliyordu. Maomao'nun babası için bir haberci göndermişlerdi. yakında onları bekliyordu. *Ağzımı kapatmak onlar için kolay olmayacaktı... ama bu aşamada planlarının bozulması Onlar için hoş bir ihtimal.*

Anlamıştı. Bunu yaparak kazanacağı hiçbir şey olmadığını biliyordu. Onlara karşı takındığı tehditkâr tavır aslında planlarını ifşa etmekle ilgiliydi, ama sadece bir açılış kumarıydı, onu dinlemelerini sağlamanın bir yoluyla.

"Saygıdeğer tapınak bakiresi. Sanırım siz ve Eşiniz Aylin birbirinizi iyi tanıyorsunuz, değil mi?" Maomao söyledi.

"Evet," diye yanıtladı tapınak bakiresi. "Bir zamanlar, uzun zaman önce, benim halefim olabilirdi." Yüzünden kederli bir ifade geçti.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Aylin tapınak kızını korumaya çalışıyordu. Eğer tapınak bakiresi gerçekten bir şey yapmaya çalışsaydı bunu yapar mıydı? Her şeyi onun üzerine mi yıkacaklardı? Aralarındaki ilişkiyi bildiklerinden, Aylin arka saraya geldiğinden beri planlarının bu olması mümkün görünüyordu.

Maomao, "Bu onun için darağacı anlamına gelecek, biliyorsun," dedi.

Tapınak bakiresi bunun üzerine irkildi. Yardımcısıyla karşılaştırıldığında, bir sanatçı olarak arzulanan bir şey bıraktı. Eğer Maomao

İçlerinden birinin çözülmesini umarken, tapınak bakiresi en iyi hedefi gibi görünüyordu.

"Shaoh'da işleri nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum ama Li'de cinayet- Cinayete teşebbüs bile ölümle cezalandırılır. O hayatını size adadı. Onu öldürmelerine izin mi vereceksiniz?"

Diğer kadınlardan hiçbiri bir şey söylemedi.

"Sen misin o zaman? Eş Aylin, bir geleceği olsun diye eğittiğin kadın. Şimdi o geleceği ondan sen mi koparacaksın?"

Maomao hala tepki vermedi. *İşe yaramadı. Anladım.* Bir sonraki adımda ne söyleyeceğine karar vermeye çalışırken, tapınak bakiresinin başı

Yatağın üzerinde oturduğu yerden sarktı ve bir tür inilti çıkardı.

"Saygıdeğer tapınak bakiresi," dedi görevlisi.

"Ne yapmam *gerekiyordu*?" dedi tapınak bakiresi. Kelimeler makamının gücünü taşımıyordu; yalvarır gibiydiler.

Gossamer, sanki esinti onları gibi. Tapınak bakiresi tekrar konuşmaya başladığında Şaohn dilindeydi. Maomao

<Doğduğum andan itibaren hayatım çarpıktı ve tek yapabildiğim, bana çizilen yolu takip etmektir.

benim için hazırlandı. Hiçbir şeyim yoktu, tapınak bakiresi olmaktan başka hiçbir şeyim yoktu. Bu yüzden en azından acı sona kadar tapınak bakiresi *olabileceğimi* düşündüm.

"tapınak bakiresi!" dedi görevli onu sarsarak, ama Arada bir Li dilinde kelimelerle süslediği akıcı bir Şaohonca ile itiraflarına devam etti. Durum büyük ölçüde Maomao'nun tahmin ettiği gibiydi. Shaoh'daki kraliyet fraksiyonu, o zamana kadar oldukça güçlü olan tapınak bakiresini bir engel olarak görüyor ve onu görevinden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Belki buna dayanabilirdi ama aynı zamanda tahttan sonra onu evlendirmeyi de planlıyorlardı. Bir parça panik anlaşılabilirdi.

"Sanırım tapınak bakiresini tekrar yeryüzüne *indirmek istediler*," dedi Li dilinde, kalın aksanıyla. "O çocuk benden çok nefret ediyordu. Ayla..."

Ayla... Maomao düşündü.

Diğer elçi. Yani Aylin'in söylediği her şey uydurma değildi. Bazı gerçekleri de ustaca örmüştü. Belki de Ayla'nın tapınak hizmetçisinin konumunu kıskanması, albinolara karşı duyduğu kızgınlığı besleyen şeydi. Bu, Beyaz Hanım'ı neden o şekilde kullandığını da açıklıyordu.

Kraliyet fraksiyonunun tapınak bakiresinin gerçekte kim olduğuna dair bir fikri var mıydı, yoksa sadece kutsal kadını sıradan bir gelin yaparak onu aşağılamayı mı umuyorlardı, belli değildi. makamdı. Her iki durumda da, yeni bir tapınak bakiresi atamak makamın gücünü önemli ölçüde azaltacaktır.

Maomao tapınak hizmetçisinin aslında bir erkek olduğunu özellikle söylememişti, ancak bağlamdan muhtemelen bildiğini anladılar. Duyguları yüksekti ve belki de bir dil sürçmesiydi, Maomao buna dikkat çekmek istemedi.

"Bana bundan ilk bahseden Aylin'di," dedi tapınak bakiresi. Aylin ve Ayla kardeş gibiydiler ve Aylin diğer kadının ne düşündüğünü keşfettiğini açıklamıştı. Beyaz Leydi'yi kullanma planını.

"Çünkü onun için tapınak bakiresi özel bir şeydi." görevli ekledi. Aylin Li'nin yöntemlerini iyi biliyordu. Örneğin, eğer tapınak bakiresi Shaoh'un evinin dışında ölürse sınırlarına ulaştığında, cenazesi memleketine geri gönderilecekti ve Li'de cesetlerin yakılması gelenek haline gelmişti Suçlular. Basit bir kültürel farklılık. Shaoh'da, tapınak bakiresinin yakılmasının onu geldiği yere, güneşe geri döndürdüğüne inanırlardı.

Ve eğer tek istedikleri birkaç kemik parçasıysa, Aylin'in sadece Tapınak bakiresinin cinsiyetini açığa çıkarmayan bazı parçaları iade et. Tapınak bakiresinin ölümü, katil başka bir Shaohnlu olsa bile Li'nin Shaoh'a ödemesi gereken bir borç bırakacaktı. Yine de Shaoh, kendi adına, baş belası tapınak kızından kurtulmuş olacaktı. Kral bundan oldukça memnun olacaktı.

"Sen gittiğin sürece her şey aynı olmaz mıydı?" Maomao tapınak bakiresine sordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Gidebilirim ama *başka bir* tapınak bakiresi olacak."

İşte bu kadar. Henüz adet görmemiş başka bir genç kadın bulunup tapınak bakiresi olarak görevlendirilecek ve Li'den dönecek olan görevli onun arkasındaki güç olacaktı.

"Bir sonraki tapınak bakiresi benden çok *daha* yetenekli. Bu yüzden görevi ona teslim edebilirim."

Maomao, mevcut tapınak bakiresinin, halefinin kırk yıldan fazla yaşı ve deneyimi olan birinden daha uygun olduğuna nasıl bu kadar emin olduğunu merak ediyordu. Şüphelerini kendine sakladı.

"Bensiz hiçbir sorun olmayacak."

Maomao bu kez kendini tutamadı. "Bundan gerçekten emin misin?" diye sordu. "Bu sadece her şey tahmin ettiğiniz gibi giderse geçerli. Majesteleri planınızı öğrenir ve öfkelenirse neler olabileceğini hiç düşündünüz mü?"

Tapınak bakiresinin şimdiye kadar bahsettiği her şey fayda sağladı

Shaoh ve sadece Shaoh. Çanta elinde kalacak olan Li hiçbir şey kazanamadı. Aylin ve tapınak bakiresinin ikisi de kendilerini feda ediyorlardı. Tapınak bakiresi ülkesinin iyiliğini düşünüyordu ama bunu bir başkası pahasına başaracaktı. "Yao ölürse ne yapmayı planlıyordunuz?" Bu soruya Maomao en azından bir cevap istiyordu. Yao'nun notlarını tokatladı. Yao neyi yanlış yapmıştı? Ona söyleyebilirler miydi?

"Şey... Şey..."

Diğer iki kadın da açıkça suçlu hissediyordu. Çok zayıf bir zehir kullanamayacaklarını, aksi takdirde işe yaramayacağını biliyorlardı. Bu yüzden

Tapınak bakiresinin ölümünü inandırıcı kılmak için, işin içinde güçlü bir toksin olduğunu göstermeleri gerekiyordu. Evet, denediler ama yanlış bir hareket Yao'nun ölümüyle sonuçlanabilirdi. "Planınız

Shaoh'un tüm faydayı elde etmesi ve Li'nin tüm yükü taşıması mıydı? maliyet? Eğer durum buysa, bu konuda sessiz kalmayacağım," dedi Maomao.

"Ölsem bile mi?" diye sordu tapınak bakiresi uzun uzun.

"İnsanların her şeyin bittiğini düşünmelerinden *nefret ediyorum* çünkü *onlar*

Öldü!" Bu, sonuçlarıyla yüzleşmeyi reddetmek kadar iyiydi.

her ne yaptıysan. Maomao en çok söylemek istediği şeyi söyleyebildiği için kendini daha iyi hissediyordu.

Birden kendini neşeli bir genç kıızı düşünürken buldu. Böcekleri seven bir kadın. Karların arasında kaybolan ve bir daha bulunamayan genç bir kadın. Maomao ara sıra dükkânlara göz atıyor, bir gün o kıza verdiği saç çubuğuna rastlayıp rastlamayacağını merak ediyordu.

"Siz gittikten sonra Shaoh'un Li'den taleplerde bulunmayacağından nasıl emin olabilirsiniz, saygıdeğer tapınak bakiresi?"

"Belki Shaoh'un birkaç isteğine boyun eğersin diye düşündüm." "Ne gibi? Yemek için mi?"

"Bu bir şey olabilir, evet. Ve düşündüm ki. Belki de gözaltında tuttuğunuza inandığım solgun kadını teslim etmeye ikna olabilirsiniz."

"Yani... Beyaz Leydi mi?"

Beyaz Leydi tapınak bakiresinin kızı olamazdı. Bu mümkün değildi. Aklıma gelmişken, Aylin de aynı şeyi ima etmişti.

en başından beri. Peki ikisi arasındaki ilişki neydi? En azından, Ayla'nın onu kullandığı düşünülürse, Beyaz Leydi'nin Shaoh'tan olması muhtemel görünüyordu.

Tapınak bakiresi, "Doğrusu, bu kızın bir sonraki tapınak bakiresi olarak yetiştirilmesi gerekirdi," dedi. Beyaz Leydi Tapınak hizmetçilerinin köyünde doğmuştu; o ve makamın şimdiki sahibi arasında kan bağı vardı. Albino çocukların bu soyda ortalamadan daha sık doğduğunu kabul etsek bile, yine de onu farklı kılan bir şey vardı. "Eğer ofisimi boşaltmış ve ona devretmiş olsaydım, bunların hiçbiri . Ama yerimi korumam gerektiğini düşündüğüm için, solgun bebeği annesine geri gönderdim. ev."

Her nasılsa, bu durum çocuğun başka bir ülkeye seyahat etmesine ve sorun çıkarmasına yol açmış ve sonunda sıradan bir çocuk gibi muamele görmeye başlamıştı. Suçlu.

"Tapınak bakireliğini devralacak başka bir albino çocuk olduğu öğrenilirse daha fazla çekişme çıkacağından korktum. Bu yüzden onun gizlice büyütülmesini istedim. Ama sonra..."

"Sonra başkasının oyununda bir piyon oldu."

"Evet. Beni yok etmek isteyen Ayla tarafından kullanıldım. Yaklaşık beş yıl önce, kızın götürüldüğünü duydum." Tapınak bakiresi derin bir üzüntüyle yere baktı. Çocuk tapınak bakiresi olamamıştı ve gidebileceği başka bir yer yoktu.

Maomao, "Vay canına, ülkemize gerçekten de beladan başka bir şey getirmediğiniz," dedi.

"Ağzından çıkana dikkat et!" dedi görevli, soğukkanlılığı bir anda öfkeyle yok oldu. Ancak tapınak bakiresi, onu dizginledi. Birbirlerini dengeliyor gibiydiler, biri ne kadar duygusallaşırsa diğeri de o kadar sakinleşiyordu. Birbirlerini çok uzun zamandır tanıyan ve birlikte çalışan ortaklar gibi davranıyorlardı.

"Size sadece gerçeği söylüyorum," dedi tapınak bakiresi.

"Biliyorum. Ama hayatının geri kalanını yaptıklarını telafi ederek geçirmeyi düşün." Maomao'nun söyleyebileceği tek şey buydu, uzun uzun düşündükten sonra bile aklına gelen tek öneri buydu. Eğer bu tapınak hizmetçisine ulaşmazsa

yapabileceği başka bir şey yoktu. Doğrudan kadına baktı. "Benim için öl.
Bu sefer gerçekten."

Bölüm 22: Geleceğin Tapınak Bakiresi

Kemikler seramik kavanoza yerleştirilirken takırdadı. Sadece birkaç parça sığabiliyordu, iki avucu doldurmaya ancak yetiyordu.

Dekoratif bir püskül gibi beyaz saçlar, dokuma mavi bir saç bandıyla geride tutuldu.

Kemikleri şimdi kavanozda olan isimsiz kız, çok uzaklarda bir yerde saygı göreceğini kesinlikle hayal etmemişti.

ülke. İnsan kalabalığını asla hayal edemezdi.

Kalıntılarının ayrılışına katılırken, kemikleri yoluna devam ederken onun için söylenen huzur ve dinlenme şarkılarını hayal bile edemezdim.

Maomao, olay yerinden ayrılırken taktığı siyah kuşağa dokundu; bu bir kayıp işaretiydi ama bir işaretten fazlası değildi.

Tüm olanlardan sonra, tapınak bakiresi planlandığı gibi öldü. Sadece Maomao değil, babası bile cesedi incelemek için hazır bulunmuştu.

Başka bir doktor olsaydı, Maomao tapınak bakiresine kısa bir süreliğine gerçekten ölmesini sağlayan ilacı içirmeyi planlamıştı.

Ama benim ihtiyar asla . Kendini kötü hissetti.

Tapınak bakiresini tehdit ediyordu ama aynı zamanda babasının insanların hayatları söz konusu olduğunda çok yumuşak bir dokunuşa sahip olduğunu da biliyordu. Onu suç ortağı gibi bir şey yaptı.

Gerçek tapınak kızına gelince.

"Burası sizin için uygun mu, tapınak bakiresi?" diye sordu Jinshi. Artık görevde olmadığına göre ona nasıl hitap edeceğinden emin değildi, ancak eski unvanını kullanmaya devam etmeye karar verdi. Artık kutsal konumunu işgal etmediği için, Jinshi gibi erkekler artık ona yaklaşabilirdi.

Onu.

Onu güneş ışığından korumak için özel olarak hazırlanmış kat kat perdeli bir odadaydılar. "Evet, oldukça *sakin* bir yer," dedi.

"Bunu duyduğuma sevindim. İhtiyaçlarınızı karşılamayan herhangi bir mobilyayı değiştirmekten mutluluk duyarım," dedi erkek kıyafetleri içindeki yakışıklı bir kişi Jinshi-Ah-Duo'nun arkasından. Villası hızla tapınak bakiresi gibi insan içine çıkamayanlar için bir sığınak haline geldi. İmparator hala zaman zaman Ah-Duo'yu ziyaret ediyordu, çünkü artık bir eş olmasa da, ortalama bir beceriksiz bürokrattan çok daha zeki ve düşünceliydi. Belki de Majesteleri sadece bir şeyler paylaşabileceği bir arkadaş istiyordu.

İçki.

Tapınak bakiresini böyle bir yerde tutmak için her türlü sebepleri vardı. Shaoh'un sınırları içindeyken görevini bırakmak istememişti. Bunun yerine, ölmek ve bedeninin yok olmasına izin vermek için yurtdışına gitmişti.

Siyasi sığınma onun için söz konusu değildi; tapınak bakiresi olarak otoritesi düşecekti. Belki de ölümü istemişti çünkü artık yapabileceği bir şey kalmadığını hissediyordu.

Pozisyon.

Ama bu doğru değil.

Yabancı bir ülkede bile olsa, hiyerarşisinin en tepesinde yer almaya devam ederek ne kadar değerli olabileceğinin farkında mıydı?

Sahneden alenen çekildikten sonra bile mi? Bildiği her şey, on yıllar boyunca topladığı tüm bilgiler paha biçilmez bir kaynaktı. Belki de uzun yıllar yaşadığı topraklara ihanet ediyormuş gibi hissediyordu ama şu anda bunu söyleyecek durumda değildi.

"Anlaşmamızın şartlarına uyacak mısınız?" Jinshi kibar ama kararlı bir şekilde konuştu.

"Elbette. Bana karşı iki rehineniz yok mu?" diye yanıtladı tapınak bakiresi. Her ikisi de suçlu olarak tutuklu bulunan Beyaz Leydi ve Aylin'i düşünüyordu. Yaptıkları düşünüldüğünde, her an başlarının kesilmesi gayet olağan bir şeydi ve hâlâ da olabilirdi. "*Yine de* Shaoh'a yardım etmenizi rica ediyorum." Ne kadar cüretkâr bir söz.

"Bizimle paylaştıklarınız bizim değerliyse." Jinshi verdi

en parlak gülümsemesini takındı. Bir şekilde cinsiyetinin ötesinde olan tapınak hizmetçisinde işe yaramayabilirdi, ama bir şekilde loş odasında bile göz kamaştırıcı görünüyordu.

Siyasette adil ya da kötü diye bir şey yoktur, sadece sonu iyi biten ya da bitmeyen şeyler vardır. Bunun gibi durumlara pek sık rastlanmazdı.

Maomao, Jinshi odadan çıkarken onu takip etmeye başladı ama tapınak görevlisi "Ah, bir şey alabilir miyim?" deyince geri döndü. an?" Elinde bir çeşit parşömen tutuyordu. "Al bunu." Parşömeni Jinshi'ye değil, ne olduğunu merak ederek açan Maomao'ya verdi.

. Her biri kaba çizimlerle kaplı birkaç koyun derisi parşömen yaprağından oluşan basit bir ruloydu.

"Bir çocuğun karalamaları mı?" Maomao kendini durduramadan sordu.

"Evet," dedi tapınak bakiresi. Maomao hatırlamaya çalıştı Etrafta hiç çocuk olup olmadığını hatırladı ve hatırladıkça gözleri büyüdü. *Çocuk vardı. Bir. Konuşamayan kız* o gün görevliyle birlikteydi. Jazgul ya da onun gibi bir şey. Maomao, kendisinin ve arkadaşlarının çocuğun vasisini bulmak için nasıl ter döktüklerini hatırladı. *Yine de onu villada görmedim...*

Maomao Jazgul'un resimlerine baktı ve ne gibi bir önem taşıdıklarını merak etti. "Hımm?" diye homurdandı. Boyalarla çizilmiş resimlerden biri beyaz giysiler giyen iki kişiyi gösteriyordu. Genç kadınlar, diye düşündü Maomao. İçlerinden birinin koluna sargı bezi sarılmıştı. "Bu Bu... ben miyim?" diye

sordu. "Öyle."

Eğer Jazgul onu ve Yao'yu çizdiyse, Maomao onun resmi kabul etmek zorunda kaldı. Yine de garipti - Jazgul'la tanıştıklarında En'en de onlarla birlikteydi. Ve hiçbiri tıbbi asistan kıyafetlerini giymemişti. Bunun üzerinde düşünürken Maomao gizemli bir şekilde parşömenin arkasında bazı rakamlar fark etti. Muhtemelen bir tarihi ama tanımadığı rakamlarla yazılmıştı.

"Peki... bu nedir?" diye sordu.

"Jazgul bunu biz Shaoh'dan ayrılmadan önce çizdi."

"Sen gitmeden önce mi?" Ama bu hiç mantıklı değildi. Bu, Maomao ve diğerleriyle tanışmasından çok önceydi. Tapınak bakiresi bir tür şaka mı yapıyordu?

Tapınak bakiresi ilk kez eğlenmiş görünüyordu. "Ben gittiğimde başka bir tapınak *bakiresi* olacağını sana söylememiş miydim? O gün, kaybolduğu gün, Jazgul alışılmadık bir şekilde talepkârdı. Dışarı çıkmak için ısrar etti. Seninle tanışmak için, eminim."

"Ben... Ben bundan oldukça şüpheliyim." Maomao sadece somut kanıtları olan şeylere inanırdı. Tapınak bakiresi şaka yapıyor olmalıydı; bundan emindi. İlk parşömeni yuvarladı. İkinci sayfa Tapınak bakiresine benzeyen parlak bir figürün yanı sıra ince bir figür ve Maomao'nun karalanmış bir başka resmi.

Tam olarak şu anda bu odada bulunan insanlar.

Maomao hiçbir şey söylemedi, sadece parşömene baktı. "Bir tane daha var. Vaktin olduğunda yakından incele," diye öğüt verdi tapınak bakiresi.

Maomao neredeyse şaşkın bir halde duruyordu; ne diyeceğini bilmiyordu.

Tapınak bakiresi sözlerine şöyle devam etti: "Bilmenizi isterim ki, bir zamanlar ben de buna sahiptim. Shaoh'un tapınak bakireleri ama onun yerine sahip oldukları başka bir şey var. Benim derimde renk yok, Jazgul'un da sesi yok. Yine de kim olduğum hakkındaki gerçeği öğrendiğim andan itibaren yeteneklerimin yok olmasından korkuyorum." Tapınak bakiresi belli ki çabuk öğrenen biriydi, çünkü Kısa süreli ikameti sırasında yerel dili çok daha akıcı konuşur hale .

Jinshi odaya geri döndüğünde Maomao hâlâ şaşkın şaşkın duruyordu. "Seni tutan ne? Gidelim," dedi.

"Doğru... Elbette," dedi Maomao ve onun peşinden gitti. Jinshi ona meraklı bir bakış attı ama yoluna devam etti. Tapınak hizmetçisinin söylediklerini duymamış olmalıydı.

Tapınak bakiresi. Gerçekten kim o? Maomao merak etti.

Bunun mantıklı bir açıklaması olmalıydı ama varsa bile Maomao bunun ne olduğunu bilmiyordu. Hala bu konu hakkında düşünüyordu. arabaya tırmandı. Belki de resimler bir tesadüftü; belki de tapınak bakiresi onları arabaya uydurmak için zorlanıyordu. koşullar.

Arabada oturan Maomao, son parşömen yaprağına döndü ama o da diğerleri kadar kafa karıştırıcıydı.

"Bu da ne demek ?" Jinshi sordu.

"Beni aşar," dedi.

"Resim" sayfa boyunca uzanan bir çizgiden ibaretti, üstündeki boşluk siyahla karalanmıştı.

Sonsöz

Ağustos böcekleri , yerlerini cırcır böceklerine bırakmıştı. *Belki de kasabada kriket sumosu oynuyorlardır*, diye düşündü Maomao. Bu basit bir

Böceklerin birbirleriyle dövüştürüldüğü bir eğlence. Horoz dövüşünde olduğu gibi bahis yaygındı. Ancak şu anda Maomao başkentin dış mahallelerindeki bir evin bir odasında idi, Şehrin merkezindeki karmaşadan biraz uzaklaşmıştı. Bir yatağın üzerinde yatan Yao'ya bakıyordu. Burası onun eviydi.

Yao dışarıya bakarak, "Bir an önce işimin başına dönmek istiyorum," dedi. Üzerinde gece kıyafetleri vardı. Zehirlenmenin üzerinden iki haftadan fazla zaman geçmişti. Hastaneye girip çıkıyordu.

Bir süre bilincini kaybetmişti ama şimdi iyileşmiş görünüyordu.

Maomao, "Bunun En'en'i çok mutlu edeceğinden eminim," dedi. En'en o anda çalışıyordu - artık Jinshi için değil; tıbbi ofise geri dönmüştü. Maomao onun hâlâ çok iyi odaklanamadığından şüpheleniyordu. Görevlerini yerine getirmediği için Jinshi'nin hizmetinden nominal olarak çıkarılmıştı. Tüm zamanını

Ama Maomao, Yao'nun sonunda onu kovaladığını anladı.

Yao, Maomao'dan çok kendi kendine, "Gerçekten de onsuz idare edebileceğimi düşünmüştüm," dedi.

Maomao, "Olanları kimsenin önleyebileceğini sanmıyorum," dedi.

"Sen bile mi, Maomao?"

Bunun üzerine sessizleşti. Her şeyi bir kenara bırakma alışkanlığı vardı. ilginç görünümlü zehirli nesneleri ağızına soktu ve evet, daha önce *Amanita virosa*'yı deneyimlemişti, ancak onu kusmuştu sindirim sistemi tarafından emilmeden önce. (Bu arada, tapınak bakiresinin odasındaki mantarlı congee'nin tadına baktıktan sonra da aynı şeyi yapmış ve parmağını usulüne uygun olarak boğazına sokmuştu.

Yediklerini sindiremeden. O almamış olmalı

, çünkü daha sonra hafif bir kusma vakası geçirdi).

Yaşlı kadın o zaman bana çok kızmıştı. Hanımefendi acımasızca davranmış, fahişelere kürtaj konusunda yardım ederken edindiği tüm deneyimlerden yararlanmıştı. Maomao onun kendi çocuğunu Mide. Yani evet, o bu lezzete ve mutfağa aşinaydı. mantarların nitelikleri. Çok ince doğranmamış olsaydı zehirli mantarı bile fark edebilirdi.

"Sanırım henüz ne yaptığımı bilmiyorum," dedi Yao kaküllerini bir kenara fırçalayarak. Zehir yüzünden epey kilo kaybetmişti ama göğsü hâlâ oldukça sağlıklıydı.

Maomao ona yaşlı adamın verdiği şifalı çaydan biraz . Yao artık ormandan çıkmıştı ve

Ama Maomao o evin etrafına baktı.

biraz şaşkınlıkla. Muhteşem bir ev olduğu doğrudu ama nedense kendini yalnız hissediyordu. Onu karşılamaya gelen hizmetkârlar bile malikânenin büyüklüğü düşünülüğünde sayıca az görünüyordu.

"Size daha fazla misafirperverlik gösteremediğim için üzgünüm," dedi Yao.

Burası muhtemelen Maomao'nun söylemesi gereken yeri "Oh, hiç de değil" gibi bir şey, ama sosyal nezaket konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

"Burası eskiden ikinci evimizdi," diye devam etti Yao. "Ama amcam ana evi elimizden aldı."

"Anlıyorum," dedi Maomao. Demek bu yüzden bu kadar uzak bir yerde yaşıyordu. Maomao, Yao'nun iyi bir aileden geldiğini biliyordu. Ama şimdi genç kadının neden bu kadar hırslı olduğunu, tıbbi asistan olmak için bu kadar istekli olduğunu biraz olsun anladığını düşünüyordu.

"En'en'i itmeye çalıştım ama geri geldi. Bana hizmet ederek dünyada bir yere varmayı umabileceğini sanmıyorum."

Yao'babası ölmüştü ve bir mirası olmasına rağmen, ailenin reisliğini amcası üstlenmişti. Li'de kadınların erkeklere itaat etmesi beklenirdi. Artık ailenin reisi o olduğuna göre

Yao'nun geleceği amcasının ellerindeydi. Eğer amcası onun için bir evlilik teklifi yaparsa, Yao bunu kabul etmek zorunda kalacaktı.

Bu da bir meslek öğrenmeye neden bu kadar hevesli olduğunu açıklıyor. Bu, kendini beğenmiş genç kadının kaderine direnmesinin bir yoluydu.

"En'en'in onu çok yazık. Anladığım kadarıyla Ay Prensi ona oldukça düşkünmüş."

"Evet, öyle görünüyor."

Maomao, Jinshi'nin En'en'de neyi sevdiğini en azından biraz anladığını düşündü. Belirgin bir şekilde garip bir insan olabilirdi (konuşacak biri olduğundan değil) ve onunla sadece gerektiği kadar ilgisi olan insanlarla daha rahat görünüyordu, daha ziyade yaltaklanmaktan ya da aşırı ilgili olmaktan daha iyidir. Maomao biraz Jinshi'nin bundan sonra ne yapmaya karar verebileceği konusunda endişeliydi ama bir süreliğine güvende olduklarını düşündü.

Yao, "En'en'in nereye giderse gitsin mükemmel bir iş çıkaracağından çok emindim," dedi.

Maomao, "Onun gerçek değerinin sadece seninle birlikteyken ortaya çıktığı söylenebilir, Yao," diye cevap verdi. Gerçekten de bazen kendini biraz fazla belli ediyordu. Korkutucu olabilir. Özellikle de söz konusu Yao'nun

En'en'in her fırsatta gerekli tüm besinleri inkâr etmek mümkün değildi.

Maomao, *onu neyle beslediğine dair bir çizelgeye kesinlikle ihtiyacım var*, diye düşündü. Bilinçsizce parmaklarını esnetmeye başladı.

"Evet... Tam da bu yüzden ona kaçması için bir şans vermek istedim. Ama şimdi bunun umutsuz olduğunu görüyorum. Sadece benim için değil - eğer En'en'in bana gerçekten bu kadar ihtiyacı varsa, ben kimim ki onu geri çevireyim?"

Maomao, En'en'i Yao'ya çeken şeylerden birinin de bu duygusal dönüşler olduğundan şüpheleniyordu. Yao'nun birinin karısı olması durumunda En'en'in nasıl tepki vereceğini keşfetmekten oldukça keyif alacaktı.

"Umutsuz," diye tekrarladı Yao sevgiyle. Sonra Maomao'ya baktı. "Ve sanırım bize söylemediğin bazı işler yapıyordun."

"Ne demek istiyorsun?" dedi Maomao. Aptal rolü yapmaya çalıştığı için kendini suçlu hissediyordu. Doğru, Yao zehirlenmeden kurtulmuştu ama Maomao

bunu yapan suçlunun yaşamasına özellikle izin vermişti.

Bu arada, kamuoyunda Yao'nun bir yemek tadımcısı olarak başarısız olduğuna ve çok sayıda kişinin ölümünden dolayı olarak sorumlu olduğuna inanılıyordu.

önemli bir kişi, itibarına sürülen bir lekeyle yaşamak zorunda kalacaktı.

Ve bundan hiçbir şey elde edemiyor.

Yao, "Bana çok iyi davranıyorlar," dedi. "Her şeyi batırdım, yüzüme gözüme bulaştırdım ama yine de bana iyi davranıyorlar, çalışmaya devam etmeme izin veriyorlar. Dünyanın insanlara karşı bu kadar nazik olduğunu düşünecek kadar çocuk değilim."

Maomao nefesini tuttu.

"Hayır, bir şey söylemek zorunda değilsin. Konuşuyormuşum gibi davran.

kendim. Çayınızı yudumlayıp uzaklara bakabilirsiniz." Devam etti, kelimeler kolayca geliyordu. "Etrafımdakilerin beni öylece yok etmeyecek kadar nazik olduklarına inanıyorum - ama bu aynı zamanda şunu da gösteriyor

onların seviyesinde olduğuma inanmıyorlar. Bunu yüksek sesle söylemenin akıllıca olmayabileceğini biliyorum ve belki de öyle olduğum gerçeği sadece daha fazla kanıttır

Hala büyümem çok şey var ama dökmem gerekiyor. Evet. Sadece kendime söylüyor olsam bile."

Başka bir deyişle, belli belirsiz de olsa davanın kamuoyuna anlatıldığı şekilde sonuçlanmadığını anlamıştı. Şüpheleri olan tek kişi şüphesiz Yao değildi ama hiçbir şey olmamış gibi davranmak yapılacak en akıllıca şeydi ve herkes

ağızlarını kapalı tutuyorlar.

"Yine de En'en öğrenirse ne yapabileceğini bilmiyorum. I kabul edebilir ama beni dinlemeyebilir. Bu yüzden gerçeği asla öğrenmemesi için dikkatli olmanızı umuyorum." En'en gerçekten de tapınak bakiresine ne olduğunu sorgulayabilirdi. Eğer zehirlenmenin gerçek failinin kim olduğunu ve bu kişilerin Yao'nun yerine intikam almaya karar verebilir. "En'en'in düşüncesizce bir şey yapmasını, dünyada daha iyi bir yer bulmasını engelleyebilecek bir şey yapmasını istemem. Hepsi bu kadar."

Gördün mü? Duygusal.

Üstlerindeki bu meselenin kapandığına karar vermişti, dolayısıyla Maomao'nun zihninde her şey bitmişti. Ortalığı karıştırmak istemezdi. "Korkarım kulaklarım çok iyi değil, bu yüzden söylediklerinizin çoğunu duymadım. Evet?"

Yao biraz da alaycı bir tavırla, "Bu kadar az duymak zor olmalı," diye cevap verdi. Maomao'ya birkaç gün içinde görevinin başına döneceğini bildirdi.

Maomao malikaneden ayrıldı. O gün izinliydi, bu yüzden onu bekleyen bir araba yoktu. Eve dönüş yolu biraz uzundu ama

başaracaktı. Çocuklar, içinde böcekler olan küçük kafesler taşıyarak koşturuyordu. Festival atmosferi azalmış, yerini rahat bir tembelliğe bırakmıştı. Kasaba halkı için yabancı tapınak bakiresinin ölümü sadece geçici bir endişeydi. Festivalin son enerjisi Festival kısa süre sonra günlük yaşamın ritmiyle bir kez daha geride kalacaktı.

Maomao havayı kokladı. Hava soğumaya başlamıştı. Eve doğru yola koyuldu.

The Apothecary Diaries

Author
Natsu Hyuuga

7

Illustration
Touko Shino

When Maomao
bandajları vardı
b'de güzelce dōşeniyor
Büyüktür..

"En'en,
grab me
some of
those
bandages."

Yao iyi
wgelişmiş ve
boş bir genç
ykadındı;
olmadan bile
palace work on
her resume, there
must have been
many people who
would have been
happy to have her
for their bride.

En'en was
less outgoing,
and didn't
show much
expression,
but she had a
pretty enough
face, and she
exuded an
unmistakable
competence.

"Yes,
Lady Yao."

J zgul

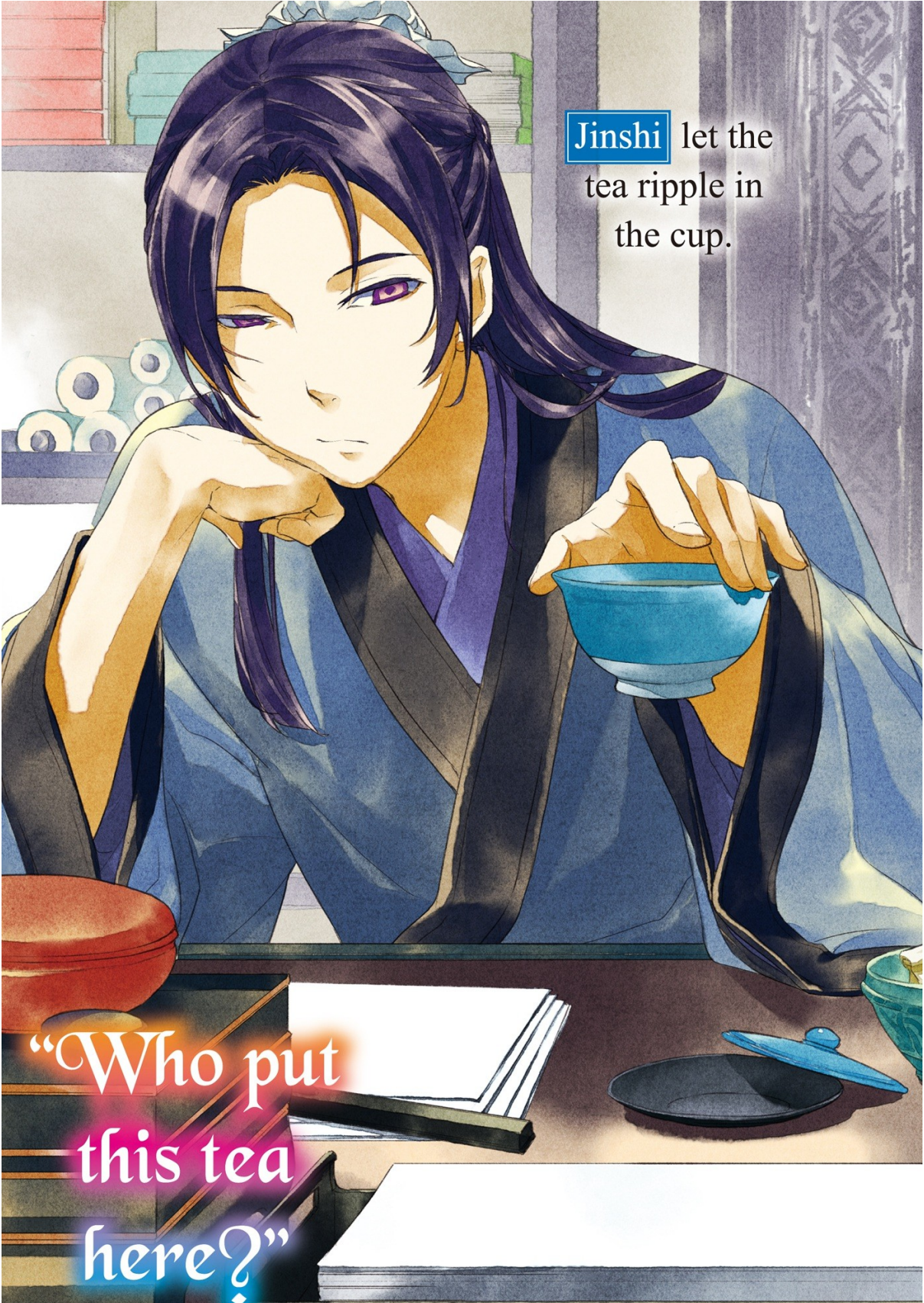
pfäCtlCally

yukarı zıplamak

and down with
excitement.
She was so
eager to get
on the boat.

Jinshi let the
tea ripple in
the cup.

“Who put
this tea
here?”

And somewhere in the middle of it all was a most unsettling shadow, following the group from behind. Maomao tried to ignore it, but she kept seeing it out of the corner of her eye. Maybe the person thought they were being sneaky, but they were terrible at it. Who was this strange figure? He had no facial hair, eyes like a fox, and a pointless monocle (maybe he thought it made him look fashionable). By now you ought to know who we're talking about. One wouldn't wish to say his name.

“Who’s that?”

Some of the ladies began to whisper.

*(He’s more important than you
might think around here...)*

Yeni ıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki
posta listemize kaydolun!

[Haber Blteni](#)

Ve J-Novel Club yesi olarak en son blmleri (bu serinin 8. Cildi
gibi!) okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulp yeliği](#)

Copyright

Eczacı Günlükleri: Cilt 7 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach Yayına
Hazırlayan: Sasha McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2018

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co., Ltd. tarafından yayınlanmıştır. Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla
Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.
İngilizce çeviri© 2023 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC
j-novel.club

Yayıncı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir

yayıncıya ait olmayan.
E-kitap baskısı 1.0: Mart 2023

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

